

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 577 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966 ΔΡΧ. 5

ΘΥΜΗΘΗΤΕ ΤΗΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

10 χρόνια από την ουγγρική επανάσταση

Με φόνιο το Κρεμλίνο, μια Γαλλίδα μαννεκέν παρουσιάζει ένα από τα μοντέλα της γαλλικής μόδας που έπεδείχθησαν τελευταία στην Μόσχα...

Κυττάξτε γύρω σας. Τò Μαλλί βρίσκεται παντού, όμορφαίνοντας τὰ πάντα.

Κυττάξτε τὰ γυναικεία ανσάμπλ. 'Από 'Αγνό Παρθένο Μαλλί, κοψά, σέ χίλιες μορφές. Τò Μαλλί αναπνέει καί σᾶς κάνει νά νοιώθετε άνετα. Σᾶς προστατεύει μέ τή ζεστασιά του τò χειμώνα... Εἶναι τò ἀγαπημένο υλικό τῆς μόδας σ' ὅλο τὸν κόσμο, γιατί πέφτει ὁμορφα στὸ ράψιμο καί δέν χάνει ποτέ τὴν φυσικὴ κομψότητα τῆς γραμμῆς του. Μαλλί γιὰ κάθε γυναικεῖο γούστο, σέ μιὰ πλούσια γκάμα ἀπὸ τὶς πιὸ σκοῦρες ὡς τὶς πιὸ ντελικάτες ἀποχρώσεις - σέ μιὰ ποικιλία ὑφασμάτων ἀπὸ τὰ πιὸ σέκ ὡς τὰ πιὸ μαλακά. 'Ὅ,τι γίνεται ἀπὸ μαλλί ἔχει τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικότητος. Νά γιατί τὸ 'Αγνό Παρθένο Μαλλί βρίσκεται παντοῦ.

IWS 28 A

**ΑΓΝΟ
ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**

βρίσκεται παντοῦ
ὁμορφαίνοντας
τὰ πάντα

ΚΚ 2/10/66/14

ΤΟ ΑΛΦΑ
ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

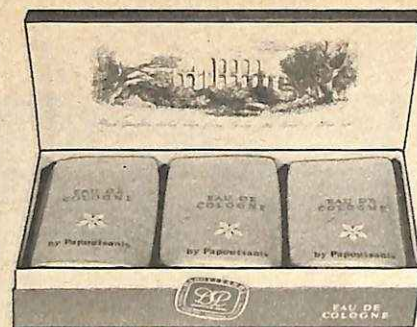
πλεκτό ACRILAN.

"Ανετο - 'Απαλό. Πλένεται εύκολα.
Δέν χάνει ποτέ τὴν φόρμα του.

ΧΡΥΣΟΠΕΧ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

LAVENDER
by Papoutsanis
EAU DE COLOGNE
by Papoutsanis
TABAC
by Papoutsanis

ΛΑΜΒΑΛΟΝ

Τρία σαπούνια
πολυτελείας
Παπουτσάνη

6 IX 203

Οι άγνωστες
χαίρων
οίς

την ψυχούσθεσή τους, όσο και το πνευματικό τους επίπεδο, διαφορετικά κάθε συζήτηση είναι άκαδημαϊκή και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Είναι γεγονός ότι ώριμες φυλές πρέπει να θεωρούνται κατώτερες, καθώς κατώτεροι είναι και ώριμοι λαοί λόγω του ότι είναι ύποαυπτικοί.

Επομένως δεν μπορούν να απαιτούν πνευματική ισότητα με λαούς που τόσο πολύ προπορεύεται. Και ως μη λεχθή εδώ το χιλιεπίπλεμένο περί έσκεμμένης παραμονής των εις το σκοτάδι, διότι αυτό είναι φιλολογία έφ' όσον γνωρίζουμε τόσο καλά υπό ποιές συνθήκες οι λευκοί πάτησαν το πόδι τους στην Αφρική, τί πνευματικό πολιτισμό είχαν και τί όρθηκαν σ' αυτές τις χώρες. Και ποίος θα μπορούσε να μάς δειπνώσει ότι από τότε μέχρι σήμερα οι ιθαγενείς αυτών των τόπων δεν θα παρέμεναν κανίβαλοι, ζώντες μέσα στα δάση και στις άχυροκαλύβες.

Για να γνωρίσει και να κρίνει κανείς την άφορητη νοοτροπία των αφρικανικών λαών, σήμερα, τα άγρια αισθήματα μίσους από τα όποια διέπονται, την αμάθεια, και, το χειρότερο, την ήμισυ θεια που τους διακρίνει και τους δίνει κακώς έννοιαμένη αυτοπεποίθηση, πρέπει να ζήσει για ένα τουλάχιστον έτος μεταξύ τους, να τους δει και να τους γνωρίσει από κοντά. Και τότε, είμαι βέβαιος, ότι και οι τόσο ιδεολόγοι έπιστολογράφοι σας θα αναρωτηθούν με ανανάκτηση: Γιατί ο ευρωπαϊκός κόσμος επέτρεψε ένα τέτοιο έκτροχισμό;

Ακριδώς έπειδή είμαι εις το έπακρον ύποστηρικτής της ατομικής ελευθερίας, δεν μπορώ με κανένα τρόπο να παραδεχθώ ότι όποιοσδήποτε δύναται να επιβάλει την παρουσία του ή την συμπεριφορά του σε κάποιον άλλο. Επομένως η συναναστροφή των μερών είναι ανεπιθύμητη υπό μεγάλης συμβολίζει αυτό, είτε στην Αμερική νομίζω ότι όφείλει να τους άναγνωστα από κενές ιδεολογίες άνθρωπισμού οι όποιες στο κάτω - κάτω δεν έχουν καμία βάση, διότι δεν τίθεται ζήτημα άσσανισμού ή κακομεταχειρίσεως, αλλά άπλως θεωριών διαχωρισμού και μη άνοχής κοινής διαβιώσεως.

Αθήναι

ΕΜ. ΚΑΡΤΑΙΑΣ

Τουριστικά

...Ο λόγος που σήμερα σου γράφω είναι ή έρυνα του συνεργάτου σου κ. ΚΑΝΤΖΗ, υπό τον τίτλο «ΜΕΘΕΛΛΗΝΕΣ». Συμφωνώ άπόλυτα μαζί του και έξηγουμαι: Με το να άπαγορευθή ή πώλησις παραλίων περιοχών εις τους ξένους δεν σώζεται ή κατάσταση, και διάπτομε μάλλον τον Τουρισμόν μας και τους ίδιους τους έαυτούς μας, έφ' όσον ο κάθε έπιτήδειος θα είναι έλεύθερος να άνεγείρη παραγκοειδείς θρινές κατοικίες σε κάθε παρθένα άρογιαλιά, και να οικολοποποιή άνηλέως τις γνωστές μέχρι τούδε άκτές άνευ σχεδίου.

Υπάρχουν άλλοι τρόποι δια να σωθούν οι άκτές μας, έν όσω υπάρχει άκόμη καιρός.

1) Πρέπει να ψηφισθή όσο το δυνατόν γρηγορότερα νόμος, ό όποιος θα προβλέπη την δημιουργίαν ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΚΤΩΝ και ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΑΡΚΩΝ ή ΔΑΣΩΝ.

2) Σ' αυτές τις έκτάσεις θα άπαγορευθή άυστηρώς ή άνέγερσις όλουδύποτε κτίσματος.

3) Να άξιοποιηθούν όσον το δυνατόν έν τώ φυσικό πλαίσίω οι χώροι

Οι υομφές γυναίιες σ'όλο τον υόδρο φορούν έσώρουχα Triumph
'Ομορφαίνουν τη γραμμή χωρίς να στενοχωρούν το σώμα

Τα έσώρουχα TRIUMPH, σε χιλιάδες φόρμες και μεγέδη ώστε να ταιριάζουν σε κάθε γυναίκα, μελετημένα για να όμορφαίνουν τη γραμμή χωρίς να στενοχωρούν το σώμα, κατασκευασμένα από τα καλλίτερα υλικά, είναι ή βάση της κομψότητας για έκατομμύρια γυναίκες. Σ' όλο τον κόσμο. Και στην Ελλάδα.

Από την πλούσια συλλογή της TRIUMPH

παρουσιάζουμε το POESIE STRETCH Σουτιέν από τουλι SPANDEX. Τα κάπ ένισχυμένα έντελώς με δάττα DACRON. Οι πλευρές και ή πλάτη έντελώς έλαστικές. Δρχ. 145.

Λαστέξ από τουλι SPANDEX. Μπροστά δαντέλλα σε ταφτά PERLON. Ό καβάλος από διπλή CHARMEUSE. Τέσσερα άποχωριζόμενα πιασίματα για τις κάλτσες. Δρχ. 175.

poesie stretch

Triumph
INTERNATIONAL

Triumph: έξιδανιευεί την σιλουέττα σας

Διεύθυνσις: TRIUMPH INTERNATIONAL Ε. Π. Ε.,
Φιλελλήνων 4, Αθήναι

Δώστε και σεις τή λάμψη Τζόνσον στα παπούτσια σας με τὸ νέο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΒΕΡΝΙΚΙ παπουτσιῶν ΤΖΟΝΣΟΝ!

Τὸ βερνίκι Τζόνσον :

- Κρατάει τή σκόνη μακριὰ ἀπὸ τὰ παπούτσια
 - Τὰ διατηρεῖ καινούργια καὶ τὰ προστατεύει
 - Μὲ λίγη ποσότητα... λαμπρὸ ἀποτέλεσμα!
- Δοκιμάστε το!

Johnson

"Ένα τονωτικό γιὰ τὰ παπούτσια σας!"

Οἱ ἀναγνώστες
ζητοῦν
εἰκόνες

αὐτοί, καὶ νὰ ἀφεθῇ ἡ φύσις ἐλευθέρη
νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πορείαν τῆς.

4) Νὰ ἀφεθῇ καὶ (προστατευόμενος
καταλλήλως) ὁ ζωϊκὸς πληθυσμὸς τῶν
περιοχῶν αὐτῶν, νὰ ἀναπτυχθῇ ἐν μέ-
τρῳ.

5) Νὰ δημιουργηθῇ μία Ὑπηρεσία,
ἡ ὁποία, συνεργαζομένη μετὰ τῆς Δα-
σικῆς Ὑπηρεσίας, θὰ ἐπιτηρῇ τοὺς ἐν
λόγῳ χώρους.

Αὐτὲς οἱ ἐκτάσεις πρέπει νὰ εἶναι
ὅσον τὸ δυνατόν ἐκτεταμένες καὶ νὰ
δημιουργηθοῦν σὲ μεγάλῳ ἀριθμῷ.

Αὐτοὺς τοὺς χώρους θὰ εἶναι ἐλευ-
θεροὶ νὰ ἐπισκέπτονται οἱ πολῖται,
σεβόμενοι βέβαια τὴν φύσιν καὶ ὑπα-
κούοντες στὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι
θὰ προστατεύουν τὰς περιοχὰς αὐτάς.
Αὐτὰ ὁμῶς χρειάζονται νὰ γίνουν τώ-
ρα.

Μὲ τὸν σημερινὸ ρυθμὸ ἀναπτύξεως,
σὲ μίᾳ ἢ δύο δεκαετίαι δὲν θὰ ὑπάρ-
χουν ἀκτὲς καθαρὰς καὶ ἀμόλυντες καὶ
δαντελλένια ἀκρογιάλια, γιὰ τὰ ὁποῖα
ὕπερφανευόμεθα τώρα.

Συγχρόνως, ὁμῶς, πρέπει κ' ἐμεῖς
οἱ ἴδιοι νὰ καταλάβωμε ὅτι αὐτὸ θὰ
εἶναι πρὸς τὸ καλὸ μας καὶ τὸ καλὸ
τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Τοὺς νόμους τοὺς κάνομε ἐμεῖς οἱ
ἴδιοι. Σ' ἐμᾶς ἀπόκειται καὶ νὰ τοὺς
ἐφαρμόσωμε.

Ἀλκιουῖα
Πενσυλβανίας
Η.Π.Α.

ΒΑΣ. ΤΡΑΤΛΟΣ

Νέα... λέξη

Ἀπὸ τὴν ξενόγλωσση ἐπιγραφή ζα-
χαροπλαστείου τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κων-
σταντίνου, σημειῶνω τὴν νέα γαλλικὴ
λέξι: SOCOLATES.

Ἀθῆναι

Χ. Π.

Τεχνικὴ τῆς φωτογραφίας

"Ένα μεγάλο ποσοστὸ ἀπὸ τοὺς ἀ-
ναγνώστες τῶν «Εἰκόνων» θὰ πρέπει
νὰ ἀσχοληθῇ μετὰ τὴν φωτογραφίαν, ἢ
τοὐλάχιστο νὰ τὴν ἀγαπᾷ. Αὐτὸ τὸ
ἀποδεικνύει ἡ ἐπιτυχία τοῦ —περιω-
ρισμένου, δυστυχῶς, θέματος— δια-
γωνισμοῦ.

Πρὸς χάριν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνα-
γνωστῶν σὰς παρακαλῶ νὰ ἀφιέρω-
τε μίᾳ στήλῃ τὴν φωτογραφίαν καὶ
τὴν τεχνικὴ τῆς. Νομίζω ἀκόμη πῶς
οἱ «Εἰκόνες», τὸ μόνο, ἄλλωστε, φῶς
στὸ σκοτάδι τοῦ περιοδικοῦ μας τύ-
που, πρέπει νὰ ἀσχοληθοῦν διεξοδικά
μετὰ τὴν φωτογραφίαν, μίᾳ καὶ ἡ τελευ-
ταία βρίσκεται στὰ 90% τῶν σελί-
δων τοῦς.

Θεσσαλονίκη

ΑΝ. ΔΗΜΑΣΗΣ
φοιτητῆς Ἰατρικῆς

Ἀσθενά...

...Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασ. Σοφίας
καὶ ἀκριβῶς ἔμπροσθεν τοῦ ξενοδο-
χείου «Χίλιτον», ἐθεάθησαν τρεῖς του-

"Έτσι ἀρχίζει μιά στιγμὴ
πού θὰ μείνη ἀξέχαστη..."

Α Κ 00/2

Σπονδὴ στὴν εὐτυχία

Sambolin®

WONDER SELF-POLISHING WAX

για λαμπερά πατώματα..

Oi anagwōtes
Ipatōn
olis

ρίστριες φορώντας μαγιό μπικίνι και από επάνω σακκούλες νάυλον. Καλά, ή αστυνομία δέν μπορεί νά φροντίση διά τήν άσεμνη αύτή περιβολή τής κατωτάτης αύτης κατηγορίας τών τουριστών;

'Αθῆναι

E. B.

Δράματα

Σὰν φίλος εἰλικρινής, νομίζω πὼς
ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφέρω τὴν γνώ-
μη μου σὲ κάτι ποὺ παρατηρῶ τελευ-
ταῖα στὸ περιοδικό μας.

Πριν λίγον καιρό η περιγραφή του
ἐγκλήματος του Ντσαεσαντορφ. Προ-
χθές η δίκην αστυνομικού μυστιοκρη-
τός δράματος της οικογενείας καί
μοσιογράφου, με στοιχεία τα οποία δη-
μίζον εμπορικά οιασδήποτε ἄλλης ἐ-
ννης, «Μεσημβρινής» οὐδέποτε «Καθημε-
ρινῶν» ὀλίγον ἐνωρίτερον. «Εἰς κό-

‘Υπάρχει καμμία σκοπιμότης πρὸς τοῦτο; Εἶπατε —καὶ εἶναι ἀλήθεια— πῶς τὸ περιοδικὸ εἶναι γιὰ ὅλες τὰς ἡλικίας μιᾶς οἰκογενείας.

Νομίζετε, λοιπόν, μετά απ' αυτά ό-
τι θα πρέπει να εξακολουθούν να τώ
διαβάζουν ΟΛΟΙ μέσα στο σπίτι;

Σπάρτη

Ν. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἰσοτης...

Ἰσότης τῶν φύλων. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχῃ ἐπιτευχθῇ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀρχὴν ἀκόμη πολὺ. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας τομέας τῆς καθημερινῆς ζωῆς ὅπου ἔχει πλήρως ἐπικρατήσει, καὶ τὴν χαίρομαι. Στὰ πρόλαια καὶ στὰ λεωφορεία, συνήθως, κάθονται ἄντρες πάσης ἡλικίας, καὶ μικρὰ παιδιὰ, ἐνῶ γυναῖκες, ἔστω καὶ φορτωμένες, στέκονται ὀρθίς.

'Αθηναί

M. R.

Φεστιβαλικά, συνέχεια

Στὰ ὅσα ἀναφέρει στὸ γράμμα τῆς «Φεστιβαλικά», ἡ ἀναγνώστριά σου Ρίκα Δολγόγλου, θὰ ἤθελα νὰ ἀπαντήσω τὰ ἀκόλουθα:

Στο αθηναϊκό κοινό που ξεκινάει ἀ-
πο τις πύλεις μακρινές συνοικίες τῶν Ἀ-
θηνῶν, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκ-
δηλώσει τοῦ Θεσπίου στὸ Ἡρώδειο,
δὲν λείπει οὔτε ἡ στοιχειώδης μουσικὴ
προπαίδεια, οὔτε ἡ καλὴ συμπλοκὴ τοῦ
οἰκιστοῦ, οὔτε ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ἐπι-
ποῦ θὰ τὸ μεταφέρει μετὰ στὸ σπῆτι
τοῦ. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς παραστά-
σεως, δὴ ἐκεῖνη ἡ ἀνθρωπότητα, πού
δὲν διαβιέει ἱ.χ. αὐτοκίνητο, βιάζεται,
σκοτώνεται νὰ βῇ ἀπὸ τὸν χόρο τοῦ
Ἡδείου γιὰ νὰ προλάβῃ νὰ πάρῃ μιὰ
καλὴ θέσιν στὴν πελώρια οὐρά πού θὰ
σηματίζωσιν στὴν περιβόητη τάση τῶν
λεωφορέων Θῶν - Θεσίου, πού δυσ-
τοχεύει, οὔτε κ' αὐτὴ τὴν ὥρα, ὁ ἀρμό-
διο φιλομνησκόμενος νὰ πικνωσούν τὴν
γραμμὴν, διεκδικώντας κατὰ τὸ τα-
λαπωμενὸν κοινὸν, ἢ νὰ πεσοποιήσῃ
μετὰ Μακρυγιάννη γιὰ νὰ βρῇ κανένα

Τυλιχτήτε στο μυρωμένο σύννεφο
ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ® FAMAR

Μυρωμένος άφρός σάς τυλίγει, δίνοντάς σας
πίσω τή φρεσκάδα που σάς πήρε ή μέρα που
έφυγε. Θυμηθήτε να πάρετε σήμερα,
'Αφρόλουτρο ΦΑΜΑΡ.

Είναι μοναδικό για την καταπολέμηση της
κυτταρίτιδος και προλαμβάνει την αφυδάτωση,
χωρίς να απολυπαίνει το δέρμα.

REGULAR SIZE 20 δρχ. — GIANT SIZE 45 δρχ.

Bubble
Bath

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε.

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ
ΒΕΡΝΙΚΙ ΟΝΥΧΩΝ

Woltz italiana

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- εύκολη χοήσις
- ταχύτατο στέγνωμα
- άφθογος εμφάνισις

σε μιά μεγάλη σειρά
άσυγκριτων χρωματισμών

ΓΡ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ Α.Ε.
ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ 4 — ΤΗΛ. 624.490

Οι αναγνώστες
γράφουν
επί

ταξί, ή, τέλος, να αναρριχηθώ με κίνδυνο της ζωής του σε κανένα κατάμεστο λεωφορείο της γραμμής Κουκαίου κλπ.

Νά γιατί το άθηνάϊκό κοινό προτιμά την άσχημία που παρατηρείται στο τέλος μιάς παραστάσεως, εν' άποχωρή άστικά άμέσως μόλις τελείωση ή τελευταία νότα, και ενώ ό καλλιτέχνης υποκλίνεται μπροστά στους λίγους. Θά μάθω να φέρεται με συμπάθεια και εύγένεια στους καλλιτέχνες, όταν θα μάθουν και οι άλλοι να το υπολογίζουν, να το σέβονται και να του φέρνουνται τουλάχιστον άνθρωπινά!...

Αθήναι ΒΟΤΛΑ ΠΙΚΟΛΗ

Άλληλονογραφία

- Γεωργία Παπαθανασοπούλου, Πάτρας: Τά άγγλικά περσικά δημοσιεύουν άγγελίες μόνο επί πληρωμή και είναι πολύ άκριτά.
- Α. Μ., Πειραιά: Εύχορι-τούμε πολύ για τό λεπτομερές και τόσο ενδιαφέρον γράμμα σας. Σύμφωνα με την επιθυμία σας, τό διαβίσαμε στον συνεργάτη μας κ. Σάβωνα.
- Α. Β. Γκαϊφύλλια, Κομοτηνή: Δυστυχώς δεν δίδομε τις διευθύνσεις αναγνωστών μας.
- Εύα Μπαρώ, Αθήναι: Τά τέλη που σας ενδιαφέρουν έχουν εξαντληθεί.
- Μιχαήλ Δάτση, Αλεξανδρούπολη: Από του άριθμού 510 υπάρχουν όλα τά τεύχη του περιοδικού. Μπορείτε να στείλετε την άξία τους σε γραμματόσημα (4Χ5=20) και θά σας αποσταλούν.
- Έναν Άναγνώστη: Οι φωτογραφίες που σας ενδιαφέρουν (τεύχος 574) είναι του πρακτορείου Camera Press Ltd. Russel Court, Coram st. London, W.C.1., από όπου μπορείτε να πάρετε πληροφορίες.
- Έ. λ. Στεφανίδης, Κασσάνδρα, Χαλκιδικής: Η άποστολή των τευχών θά συνεχισθί μέχρι του άριθμού 580. Στλειώσαμε την επιθυμία σας για την ιδιαίτερα σας πατρίδα.
- Κωνστ. Μαργωνή, Θεσσαλονίκη: Γιατί τόσο μένος έναντίον της καμένης της Μπέ-Μπέ; Είτε τό θέλωμε, είτε όχι, είναι μιά προσωπικότης της εποχής μας, και άσχολούνται μ' αυτήν τά μεγαλύτερα περιοδικά του κόσμου. Άκόμη και τό νομισματοκοπείο της Γαλλίας έκοψε μετάλλια με την εικόνα της.
- Ροζ. Πατ., Αθήναι: Τό παράπονό σας δεν ευσταθεί διότι επανειλημμένως έδημοσιεύσαμε φωτογραφίες της διαδόχου Αλεξίας. Όσον άφορά τις φωτογραφίες των προσωπικοτήτων, που δημοσιεύουμε, δεν άπάρχουν σε κάρτ ποστάλ.
- Μαίρη Φιλίππου, Αθήναι: Εύχαριστούμε, άλλα δεν δημοσιεύουμε πιά τέτοια και Σημεία.

ΚΕΡΑΙΖΕΤΕ

Ένα ταξίδι στην Σκωτία ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΟΥΪΣΚΥ

σίγουρα θά σας ενδιαφέρει ένα ταξίδι στην Σκωτία, πολύ περισσότερο μάλιστα, άν άναπάντε τό ούϊσκυ ύψηλής ποιότητος.

Τό TEACHER'S, ένα από τά πιο διαδεδομένα ούϊσκυ του κόσμου, σας προσφέρει την εύκαιρία να πραγματοποιήσετε τό ταξίδι αυτό, εάν άπαντήσετε σωστά στίς επόμενες δύο έρωτήσεις:

1. Τί θέσι κατέχει τό Ούϊσκυ TEACHER'S στην κατανάλωση της Μεγάλης Βρεταννίας;
2. Τί γράφει ή ετικέττα της φιάλης TEACHER'S στο πίσω μέρος;

1 πρώτο βραβείο: Ήμερο ταξίδι εις Λονδίον και Γλασκώβη/Σκωτίας, με 8 ταξί εξοδα διαμονής πληρωμένα.

3 δεύτερο βραβείο: Άνά ένα ραδιόφωνο τρανζίστορ πολυτελείας, σε σχήμα φιάλης TEACHER'S.

10 τρίτο βραβείο: Άνά μία φιάλη Ούϊσκυ TEACHER'S.

15 τέταρτο βραβείο: Άνά ένα άναπτήρα άερίου πολυτελείας.

Ό διαγωνισμός λήγει στις 25 Δεκεμβρίου 1966.

Σε περίπτωση που οι όρδές λύσεις υπερβαίνουν τά 8παθλα, ή τελική έπιλογή θά γίνει με κλήρωση, υπό την έπαιτην του Συμβολαιογράφου Άθηνών Νικ. Κανάδαρη, δόδος Σταδίου 35.

ΟΙ TEACHER'S & SONS LTD., είναι τό μεγαλύτερο ανεξάρτητο εργοστάσιο ούϊσκυ της Σκωτίας. Από τό 1830 είναι ιδιοκτήσια της ίδιας οικογενείας.

Γράψτε στην Άντιπροσωπεία: ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΙΝΤΕΡΝΑΣΙΟΝΑΛ Λεωφ. Βασ. Σοφίας 104 Αθήναι 610 — Τηλ. 774.277-8

TEACHER'S

HIGHLAND CREAM

Η μία από τις δύο γνωστότερες μάρκες ούϊσκυ της Άγγλιας.

ΟΡΙΟΝ®

ΤΕΤΟΙΟ ΠΛΕΚΤΟ ΔΕΝ ΕΙΧΑΤΕ ΠΟΤΕ!...

Ίδιες νεραίδες του χιονιού χαμένες μέσα στο σιωπλό περιβάλλον ενός ατελείου δάσους από πολυχρωμούς σταλακτίτες και σταλαγμίτες, φέρνουν τό μήνυμά της χειμερινής μόδας... Τό όρλόν είναι πάντα τό εύνοούμενό νημά της γαλλικής και ιταλικής "άτ κουτюр", πλεκτά όρλόν, τό ντυσίμο που θά έδω στο παιδί σας ζεστασία και άνεση. ΟΡΙΟΝ είναι τό σημά της DU PONT για την αμερικανική ύφανση ήλη της. Αποκλ. Αντιπρόσωποι για την Ελλάδα «Κ. Ε. Λαζαράκης» Α.Ε. Φωτογραφία Studio «Αθήνα»

CREATION ΜΕΛΕΜΕΝΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αποκλειστικός νηματοποιήσεως για την Ελλάδα

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

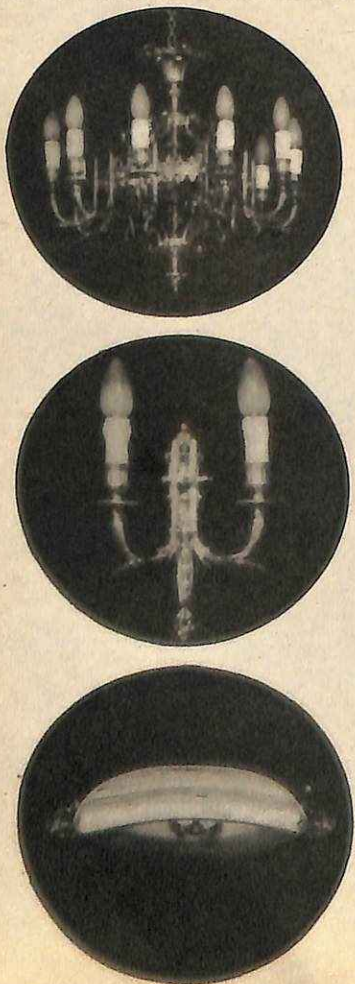
DU PONT

Θά ώφεληθίτε
να δήτε
την έκθεσι

Τ' Ασημικών ΕΧ Πολυελαίων ΝΗ Άπλικ Σ Κηροπηγίων.

Ό,τι τό καλύτερο
για τό σπίτι σας
και για ΔΩΡΑ.

ΠΑΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΕΡΜΟΥ ΔΙΟΜΕΙΑΣ 2
ΤΗΛ. 235.215

Γίνεσδε γοητευτική όταν έχετε ώραία μαλλιά

Γιά να τὰ ἀποκτήσετε ὅμως πρέπει νὰ τὰ περιποιή-
σθε τακτικά καὶ νὰ τὰ λούζετε μὲ ἓνα ἀνεγνωρι-
σμένης ἀξίας σαμπουάν.

Τὸ GLEMO μὲ τὰ φυσιολογικά συστατικά πού
περιέχει (αὐγό, βιταμίνες) εἶναι μοναδικό
γιὰ τὴν ὑγεία καὶ ὁμορφιά τῶν μαλλιῶν.

Τὸ GLEMO λούζει καὶ τρέφει τὰ μαλλιά

GLEMO σὲ δύο μεγέθη φιαλῶν καὶ σωληναρίων

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica E.P.E.**
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101

Ἡ κατάχρηση τῶν φαρμάκων

Μετὰ τὸν κινηματογράφο, ἡ
κυρία ἀφήνει τὴν συντροφιά της
καὶ μπαίνει σ' ἓνα διανυκτερεῖον
φαρμακείου. Ἐπιστρέφει σὲ λίγα
λεπτά καὶ ἐξηγεῖ ὅτι τῆς εἶχαν
τελειώσει τὰ ὑπνωτικά κι ὅτι
πῆγε «νὰ κάμη τὴν προμήθειά
της». Καὶ ἐπρόκειτο πραγματικά
γιὰ «προμήθεια». Εἶχε ἀγοράσει
πέντε σωληνάρια ἀπὸ ἓνα φαρ-
μακείο, τέσερα κουτιά ἀπὸ ἄλ-
λο, δυὸ μπουκαλάκια ἀπὸ τρίτο
φάρμακο.

—Μὰ σὰς εἶπε ὁ γιατρός νὰ
πάρετε τόσα φάρμακα;

—Ὅχι, ἀπαντᾷ ἐκείνη, λίγο
ἀφηρημένα. Μόνη μου τὰ παίρ-
νω. Ἀλλωστε, πρόκειται γιὰ φάρ-
μακα «καθημερινῆς χρήσεως».

Φάρμακα καθημερινῆς χρήσε-
ως!!!...

Τὴν ἐκφραση αὐτὴ τὴν ἀκούει
κανεὶς συχνά, ἀν καὶ δὲν ἔχει κα-
νένα νόημα καὶ μάλιστα μπορεῖ
νὰ ὁδηγήσῃ σὲ ἐπικίνδυνες πα-
ρανοήσεις.

Πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι, ὅχι ἀ-
πὸ τοὺς λιγώτερο μορφωμένους,
φαντάζονται πὼς ὑπάρχουν φάρ-
μακα «ἀκίνδυνα», πού μπορεῖ νὰ
ἀγοράζῃ κανεὶς καὶ νὰ παίρνῃ ὅ-
πως τοῦ καπνίσῃ. Τώρα καὶ λί-
γα χρόνια ἔλος ὁ κόσμος κατα-
βροχθίζει δεκάδες χιλιάδες τόν-
νους φάρμακα, πού δὲν τὰ ἔχει
διατάξῃ κανεὶς γιατρός ἢ μπο-
ρεῖ καὶ νὰ τὰ ἔχῃ ἀπαγορεύσει.

● Δὲν ὑπάρχουν ἀκίνδυνα φάρ-
μακα. Τὸ κάθε φάρμακο, ἀπὸ τὴν
ἀπλὴ σόδα ὡς τὰ ἀντιβιοτικά καὶ
τὰ περισσότερο περίπλοκα πα-
ρασκευάσματα, φέρει κάποιο «ἀ-
ποτέλεσμα».

Οἱ γιατροὶ ἀνησυχοῦν ἰδιαίτε-
ρα γιὰ τὴν κατάχρηση τῶν ἀντι-
βιοτικῶν πού κάνει τὸ κοινὸ ἀπὸ
δικὴ του πρωτοβουλία. Γιὰ κά-
ποια ἀσθένεια πού διέγνωσε, ἢ
νομίζει ὅτι διέγνωσε ὁ ἀνίδεος
μπαίνει σ' ἓνα φαρμακεῖο καὶ ἀ-
γοράζει πενικιλίνη σὲ σταγόνες
γιὰ τὴν μύτη, σὲ ἀλοιφή, σὲ ὑ-
πόθετα ἢ καταβροχθίζει, ὅτι ἔ-
χει στὸ ντουλάπι του ἀπὸ τὴν
προηγούμενη ἀσθένειά του.

Μεγάλο σφάλμα! Ἡ πενικιλί-
νη δὲν φέρνει ἀποτελέσματα
δηλαδὴ δὲν θεραπεύει τὴν λοίμω-
ξη, παρὰ μόνο ἀν τὴν πάρῃ κα-
νεὶς σὲ δόσεις ἀνάλογες μὲ τὴ
σοβαρότητα καὶ τὸ εἶδος τῆς λοι-
μώσεως. Ἡ μεγάλη δόση μπορεῖ
νὰ ἐξασθενήσῃ πολὺ τὸν ἄρρω-
στο. Ἡ πολὺ μικρὴ δόση δὲν κά-
νει ἄλλο, παρὰ νὰ δυναμώσῃ τὰ
παθογόνα μικρόβια. Καὶ ἡ κα-
τάχρηση τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀ-
νακαλύψεως ἔχει δημιουργήσει
μετὰ τὸν πόλεμο μιὰ νέα φυλὴ
μικροβίων πού «χωνεύουν» τὴν
πενικιλίνη χωρὶς νὰ τὰ πειράξῃ
καθόλου.

● Μὴ λέτε ποτέ: «Δὲν θὰ ἐνο-
χλήσω τὸν γιατρό μου γιὰ ἓνα
τόσο ἀσήμαντο πράγμα». Καλύ-
τερα νὰ τὸν συμβουλευθῇτε, παρ-
ὰ νὰ στερηθῇτε ἀργότερα ἀπὸ
τὰ εὐεργετήματα τῆς πενικιλί-
νης ὕστερ' ἀπὸ μιὰ κατάχρηση.

Καὶ τὸ ἴδιο μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ
γιὰ ὅλη τὴν κλίμακα τῶν ἀντιβι-
οτικῶν πού προσφέρονται σήμε-
ρα στὰ φαρμακεία: Στρεπτομυ-
κίνη, χλωρομυκίνη, χρυσομυκίνη
κλπ.

Αἰσθάνεσθε κουρασμένη, κοι-
μάσθε ἀσχημα καὶ λέτε: «Ἐχω
ἀνάγκη ἀπὸ κάποιο φάρμακο».

Τί εἶναι αὐτὸ τὸ φάρμακο;

Τὸ συνηθέστερο θὰ διαλέξετε.

Ὅ,τιδήποτε καὶ νὰ διαλέξετε
ὅμως, κινδυνεύετε νὰ κάμετε ἓνα
σοβαρὸ λάθος.

Τὸ πιθανώτερο εἶναι, ὅτι ἡ κα-
τάπτωση πού αἰσθάνεσθε, ὀφεί-
λεται στὶς φροντίδες καὶ στὴν
κούραση. Μήπως ἡ ἐργασία σας
στὸ γραφεῖο εἶναι πολὺ ἐκνευρι-
στική; Ὅ,τι φάρμακο καὶ νὰ πά-
ρετε δὲν θὰ σὰς ὠφελήσῃ. Πρέ-
πει νὰ καταπολεμήσετε τὸ κακὸ
στὴν ρίζα του.

● Ἡ ἔλλειψη ὕπνου δὲν εἶναι
ἀρρώστια. Ὑπάρχουν ἄτομα πού
κοιμοῦνται πολὺ λίγο καὶ ζοῦν
θαυμάσια. Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ
«λευκὲς» νύκτες κουράζουν τὰ
νεῦρα καὶ τὸν ὀργανισμό καὶ στὸ
τέλος φέρνουν τὶς περίφημες αὐ-
τὲς κρίσεις καταπτώσεως.

Μὴν τρέχετε ὅμως μόνοι σας
στὰ φαρμακεία γιὰ νὰ ἀγοράζε-
τε δωδεκάδες σωληνάρια. Μετὰ
μερικὸς μῆνες ἢ μερικὰ χρόνια
θὰ χρειασθῇ ν' ἀλλάξετε φάρμα-
κο, γιατί θὰ ἔχετε συνηθίσει τὸ
πρώτο. Καὶ μετὰ θὰ πρέπει νὰ
ἀλλάξετε πάλι.

Ἡ ἔλλειψη ὕπνου μπορεῖ νὰ ὀ-
φείλεται σὲ κάτι πού μπορεῖ νὰ
διagnωθῇ: Στενοχώριες, ζωὴ
πολὺ ἐντονη, ὑπέρταση, δυσπε-
ψία κλπ. Καμιὰ φορὰ μάλιστα
μπερδεύονται οἱ ψυχικὲς μὲ τὶς
ὀργανικὲς αἰτίες.

● Τὰ κρυολογήματα εἶναι μιὰ
ἀπὸ τὶς συνηθέστερες «εὐκαιρί-
ες» γιὰ ν' ἀρχίσουν πολλοὶ νὰ
παραγεμίζονται μὲ φάρμακα πού
τὶς περισσότερες φορὲς δὲν φέρ-
νουν τὸ παραμικρὸ ἀποτέλεσμα
στοὺς ἰούς πού τὰ προκαλοῦν.

Τὰ ἀντιβιοτικά; Τελείως ἀ-
χρηστα.

Τὰ «ἐνισχυτικά» τοῦ τύπου
τῶν ἀμφεταμινῶν; Δίκοπο μα-
χαίρι.

Οἱ σταγόνες στὴν μύτη; Κι
αὐτὲς δὲν φέρνουν κανένα ἀποτέ-
λεσμα, ἐφ' ὅσον περιέχουν ἀντι-
βιοτικά.

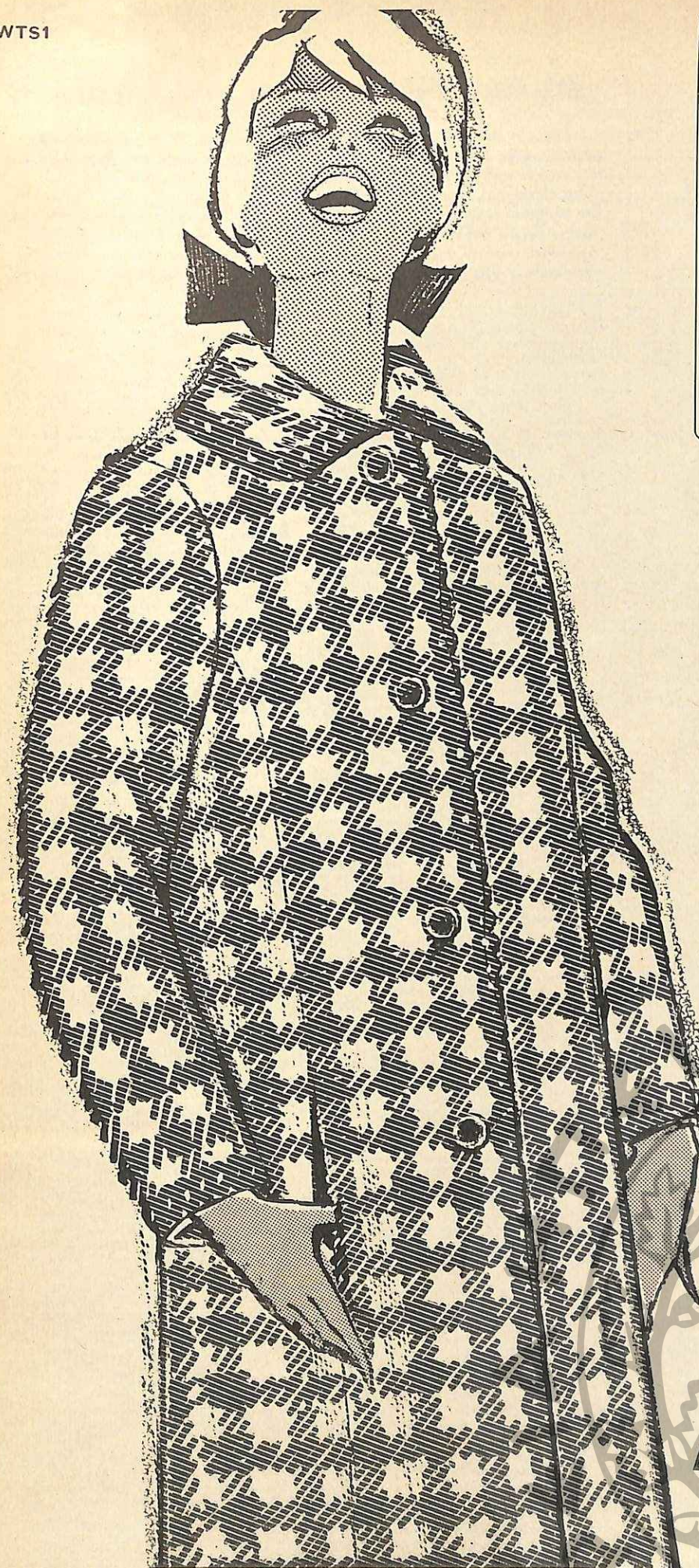
Τότε;

Κρεβάτι, ξεκούραση, ὕπνος.
Αὐτὰ εἶναι καμιὰ φορὰ τὰ κα-
λύτερα φάρμακα.

Μὴ παρασύρεσθε λοιπὸν στὸν
καταχθόνιο χορὸ τῶν κατευναστι-
κῶν, τῶν διεγερτικῶν, τῶν παυ-
σιπνῶν, τῶν τονωτικῶν, τῶν ψυ-
χοτονωτικῶν, πού σὲ λίγο καιρὸ
θ' ἀρχίσουν ν' ἀπειλοῦν τὴν ὑ-
γεία σας. Μὴ παίρνετε φάρμακα
χωρὶς νὰ συμβουλευθῇτε τὸν γι-
ατρό σας.

Ἄντρέ Σουμπιράν

WTS1

ΔΡΧ. 2.295

BRIGITTE. Μία μάλλινη, φαρδεῖα πλεκτὴ τρέσσα πλαισιώνει τὸ ἐντυπωσιακὸ αὐτὸ παλτό, σὲ
πιὲ ντὲ κόκ. Στὴν πλάτη, μαρτεγκαλ στὸ ὕψος τῆς μέσης. Φυσικά, ἀπὸ Ἄγνὸ Παρθένο Μαλλί.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΟΔΑΣ **Ἄφροί τοῦτοῦπουλοῦ**

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ

Stoffels

splendesto

ΑΠΟ ΥΦΑΣΜΑ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Βαμβακερά υποκάμισα που δεν χρειάζονται ποτέ σιδέρωμα • Πλένονται εύκολα • Αυτό-σιδερώνονται και στεγνώνουν γρήγορα • Είναι πολύ υγιεινά διότι απορροφούν τον ιδρώτα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΒΑΜΒΑΚΙ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟ ΕΛΕΓΧΟ!

Ζητήστε να δείτε και να φορέσετε ένα υποκάμισο **SPLENDESTO/STOFFELS** Δεν υπάρχει καλύτερο

S/SP1

Οι υπανάπτυκτοι πύραυλοι

Την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, έχουν περάσει 15 α-κριβώς μέρες από την πολύκροτη πρώτη έκτοξευση κινεζικού πυραύλου, με την οποία πραγματοποιήθηκε η τετάρτη πυρηνική έκρηξη της Κίνας, που τόσο συγκίνησε 'Ανατολή και Δύση. 'Αλλ' ενώ η ήχώ της και η λάμψη της δεν έσβησαν ακόμη, φήμες σκορπίζονται ότι αναμένεται να εμφανισθεί και νέα πυρηνική δύναμη στην 'Ασία. Δεν θα είναι ούτε η υπερανεπτυγμένη 'Ιαπωνία, ούτε το τεχνικοποιημένο 'Ισραήλ. 'Αλλά ένα τελείως υπανάπτυκτο κράτος, μία από τις πιο εξαθλιωμένες χώρες του κόσμου: 'Η 'Ινδία.

Παράξενη ή μοίρα των ασιατικών πυρηνικών όπλων: Οι κινεζικές εκρήξεις αποτελούν την απάντηση των υπαναπτύκτων, στην πεποίθηση που επικρατούσε ως το 1964 που το πρώτο ατομικό μανιτάρι της Κίνας ξεπετάχθηκε στον ουρανό, ότι η πυρηνική ισχύς είναι το αποκορύφωμα της τεχνολογικής πρόοδου και συνεπώς είναι μονοπώλιο των υπερανεπτυγμένων και υπερπλουσίων. Και πραγματικά, έως τότε οι τέσσερις χώρες που διέθεταν αυτό το παντοδύναμο μέσον — 'Αμερική, 'Ρωσία, 'Αγγλία, Γαλλία — δρυσκόνται στην πρώτη σειρά στον κόσμο, σε ανάπτυξη και πλούτο. Νά, όμως, που ξαφνικά ένα γενικά τελείως καθυστερημένο και υπανάπτυκτο κράτος, που μετετράπη σε ισχυρή πυρηνική δύναμη, και αν προστεθεί τώρα και η 'Ινδία στον χορό, τότε οι υπανάπτυκτοι θα έχουν κάθε λόγο να θριαμβολογούν, που παρατάσσουν δύο κατόχους του πυρηνικού κεραυνού.

Ας προσθέσουμε μία θεαματική λεπτομέρεια: 'Η Κίνα με 740 εκατομμύρια κατοίκους και η 'Ινδία με 455 εκατομμύρια, είναι οι μεγαλύτερες σε πληθυσμό χώρες του κόσμου. Οι δύο μαζί συγκροτούν μία μάζα 1.200 εκατομμυρίων εγχωρίων και ένδεων 'Ασιατών — την μεγαλύτερη συγκέντρωση ανθρώπων πάνω στην Γη — που αντιπαρατάσσει το δικό της πυρηνικό όπλοστάσιο σ' εκείνο των 535 εκατομμυρίων λευκών κατόχων της πυρηνικής δυνάμεως.

«Πυρηνικό μέτωπο», λοιπόν, των υπαναπτύκτων της 'Απω 'Ανατολής, που ορθώνεται στην πυρηνική επιδρομή της Δύσεως;

Νά μία εικόνα που θυμίζει περασμένους αιώνες, όταν η Λευκή Φυλή εξωρμήσε και κατακτούσε τον κόσμο. Στην πραγματικότητα αυτή η εικόνα αποτελεί πλάσμα φαντασίας. Οι υπανάπτυκτοι δεν συγκροτούν κανένα επυρηνικό μέτωπο. Τουναντίον, αν η υπανάπτυκτη 'Ινδία αναγκασθεί να ριχθεί στους πυρηνικούς εξοπλισμούς, αυτό θα οφείλεται στην απειλή της άλλης υπανάπτυκτης πυρηνικής Δυνάμεως, της Κίνας.

'Η έκρηξη, πράγματι, του κινεζικού πυραύλου, αντίηξε με συγκλονιστική ένταση νοτίως των 'Ιμαλαίων. 'Η 'Ινδία που ζή πάντα με το δέος της τεραστίας και φοβεράς βόρειας γειτόνισσάς της, η οποία το 1962 εξαπέλυσε εναντίον της ένοπλη επίθεση μεγάλης δόξης, είναι φυσικό να συνταράχθηκε περισσότερο από κάθε άλλη χώρα του κόσμου. Και δεν ξέρομε αν θα σπεύσει να δώσει την απάντησή της με το ίδιο νόμισμα, αποκτώντας δηλαδή και η ίδια ατομικά όπλα. 'Αλλά όπως έγραψε η στήλη αυτή — έχουν σήμερα την πρακτική δυνατότητα να προστεθούν στην παγκόσμια 'Ατομική Λέσχη, τις περισσότερες πιθανότητες να το κάνει τις συγκεντρώνει η απειλούμενη χώρα της κυρίας 'Ιντιρα Γκάντι.

Είναι όμως σε θέση η 'Ινδία να κατασκευάσει πυρηνικά όπλα;

Όσο και αν φαίνεται παράξενο, αυτή η χώρα της αθλιότητας, αλλά και των αντιθέσεων, έχει μία από τις πιο προηγμένες πυρηνικές τεχνολογίες του κόσμου. Δίπλα στα χαμόσιπτα των φοικαλέων χωριών της ορθώνει υπερμοντέρνα κτίρια του Λεκρομπίτζ. Δίπλα στα πιο πρωτόγονα μέσα χειρωνακτικής παραγωγής, έχει στημένες εδώ και χρόνια μερικές από τις ισχυρότερες ατομικές στήλες της Γης. 'Η 'Ινδία έχει μία μάζα 380 εκατομμυρίων αναλφάβητων, αλλά και μία πλειάδα ατομικών επιστημόνων, που θεω-

ρείται εφάμιλλη του πυρηνικού επιτελείου της Κίνας. Και συνολικά έχει όλες τις προϋποθέσεις, τεχνικές, επιστημονικές, τεχνολογικές, για να αποκτήσει με κεραυνόβολο ρυθμό ένα πυρηνικό όπλοστάσιο που σε ελάχιστα χρόνια ίσως να έχει καταστή ισχυρότερο από το γαλλικό και κινεζικό μαζί.

Σύμφωνα με τα στοιχεία και τις εκτιμήσεις της 'Αμερικανικής 'Επιτροπής 'Ατομικής 'Ενεργείας και του Βρετανικού 'Ινστιτούτου Στρατηγικών Σπουδών, η 'Ινδία έχει:

● Δύο τεράστιους αντιδραστήρες έν-εργείας — τον ένα στην 'Γρομπάν, τον άλλο στην Ταρπούρ — οι οποίοι είναι σε θέση να μετατρέπουν το απλό ούρανιο σε πλουτώνιο, δηλαδή σε πυρηνική γάμμα, σε ποσότητα ικανή άρ-κώς για 10 ατομικές βόμβες τόν χρόνου, ισχύος Χιροσίμας ή μεγαλύτερης (η βόμβα Χιροσίμας είχε εκρηκτι-κή ισχύ 20.000 τόννων).

● Τέσσερις αντιδραστήρες υπό κα-τασκευή, που θα παραδοθούν στις άρ-χές του 1967.

● 'Η συνολική παραγωγική ικανότη-ς του τεραστίου αυτού συγκροτήματος ως το 1970 την γάμμα 238 βου-δών τόν χρόνο.

● 'Υπολογίζεται ότι η σημερινή κινε-ζική πυρηνική παραγωγή ανέρχεται σε 50 - 60 ατομικές βόμβες τόν χρόνο. 'Η γαλλική προσεγγίζει τις 50 βόμ-βες. Αυτό σημαίνει ότι τις 50 βόμ-βες παραγωγή της 'Ινδίας θα είναι το 1970 υπερδιπλάσια της σημερινής κινε-ζικής και γαλλικής μαζί.

● 'Η πυροτεχνουργική και τεχνική δι-αδικασία για την κατασκευή των άτο-μακών βωδών συμβαδίζει με την πα-ραγωγή πλουτωνίου. Και σε χρονικό χθ ή πρώτη πυρηνική γάμμα έχει παρα-έχη κατασκευασθεί η πρώτη ατομική βόμβα της 'Ινδίας. 'Αρκει η κυρία 'Ιν-τιρα Γκάντι να πατήσει το κουμπί για να μετατραπεί η υπανάπτυκτη χώρα της σε μία ισχυρή πυρηνική Δύναμη.

Αυτό το αποφασιστικό γεγονός θα λύσει τα μεγάλα προβλήματα της 'Ιν-δίας;

Τουναντίον, φαίνεται πως θα τα περι-πλέξει. 'Η υπανάπτυκτη αυτή χώρα των 455 εκατομμυρίων ανθρώπων πεινά. Μόνο με την άπαιστη αμερικανική βο-ήθεια, που στα τελευταία 20 χρόνια ά-νηλθε σε τρόφιμα αξίας 2,7 δισ. δολ-λαρίων και σε κεφαλαιουχικά αγαθά και πρώτες ύλες αξίας 3,5 δισ. δολ-λαρίων, κατορθώνει να φέρει κάποιο πό την πείνα. Μόνο φέτος, που ο λι-μός χτυπά για άλλη μία φορά τις πό-λεις της, η 'Αμερική της χορηγεί είδη διατροφής βάρους 18 εκατομμυρίων τόννων και αξίας 700 εκατ. δολλαρί-ων. Μ' ένα έθνικό προϊόν που δεν ξε-περνά τα 80 δολάρια κατά κεφαλήν, μ' ένα από τα χαμηλότερα εισοδήμα-τα του κόσμου, η 'Ινδία θα ση-κώσει τώρα και το βάρος των πυρηνι-κών εξοπλισμών, που θα υπερβούν άρ-κως το 1 δισ. δολάρια τόν χρόνο και θα φθάσουν σε άπροσμέτρητα ποσά έφ-δσον ο πυρηνικός ανταγωνισμός με την Κίνα θα εντεινείται.

'Η πεινασμένη 'Ινδία μπορεί να γίνει μεγάλη πυρηνική Δύναμη, όποτε το αποφασίσει. 'Αλλά θα πεινά ακόμη πιο πολύ. Σ' ένα επίπεδο κάπως υψηλ-ότερο, το ίδιο πρόβλημα υφίσταται και για την Κίνα. Μετατρέπεται το ρύζι των ένδεων κατοίκων της, σε πυρηνικές γο-μάσεις. Και αυτή την μοίρα προδι-αγράφουν οι πυραυλοι των υπαναπτύ-κτων.

Σόλων

ΑΝΑΡΠΑΣΤΕΣ ΟΙ ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΜΟΥΛΙΝΕΞ

γιατί είναι Γαλλικές, πρακτικές, και πάμφθηνες! Τώρα μπορείτε και σεις ν' αποκτήσετε ένα μίξερ, μία κρεατομηχανή, μία ηλεκτρική σκούπα, ένα σεσουάρ για τα μαλλιά σας, ηλεκτρικές συσκευές για την κουζίνα και το σπίτι σας. □ Τα Γαλλικά έργοστάσια ΜΟΥΛΙΝΕΞ σας προσφέρουν μία σειρά ηλεκτρικές οικιακές συσκευές, απλές, πρακτικές, εξυπηρετικές και προπαντός φθηνές. □ Οι συσκευές ΜΟΥΛΙΝΕΞ παράγονται σε εκατομμύρια κομμάτια. Γι' αυτό κι' είναι πάμφθηνες, γι' αυτό και γίνονται ανάρπαστες σ' όλο τον κόσμο. □ Συμβουλευθείτε τον κατάλογο και τις τιμές των συσκευών ΜΟΥΛΙΝΕΞ, οι οποίες περιλαμβάνουν και την αξία της πλήρους σειράς εξαρτημάτων, και ζητήστε στα καταστήματα να σας τις επιδείξουν.

K&O

ΜΠΩΛ ΜΙΞΕΡ ΔΡΧ. 385

ROBOT MARIE ΔΡΧ. 1.250

ANAMIKTHP MAJOR ME BAZIN ΔΡΧ. 995 ΧΩΡΙΣ ΒΑΣΙΝΙ ΔΡΧ. 650

ΜΟΥΛΙΝΕΤ ΔΡΧ. 950

ANAMIKTHP MINOR ΔΡΧ. 460

ΣΕΣΣΟΥΑΡ ΔΡΧ. 285

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΚΟΥΠΑ 210 WATT ΔΡΧ. 950

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ 2.000 WATT ΔΡΧ. 750 1.000 WATT ΔΡΧ. 625

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΔΡΧ. 775

MOULINEE

Moulinex

sebbix

τὸ σαμπουάν

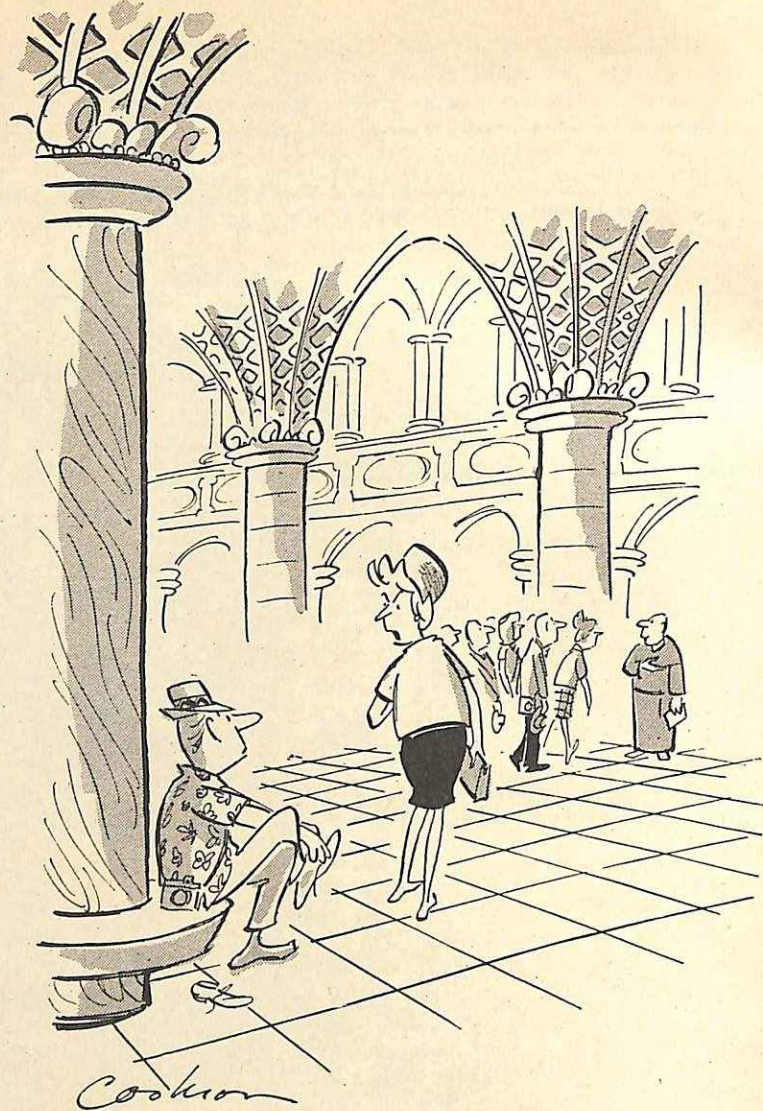
για ὅλη τὴν οἰκογένεια
για ὅλα
τὰ μαλλιά

Τὸ σαμπουάν Σέμπιξ,
δίνει λάμψη, ὁμορφιά
στὰ μαλλιά
καὶ τὰ καθαρίζει τέλεια.
Τὸ Σέμπιξ, εἶναι
τὸ μόνο σαμπουάν
ποὺ θὰ σὰς ἀπαλλάξῃ
ἀπὸ τὴν πιτυρίδα.

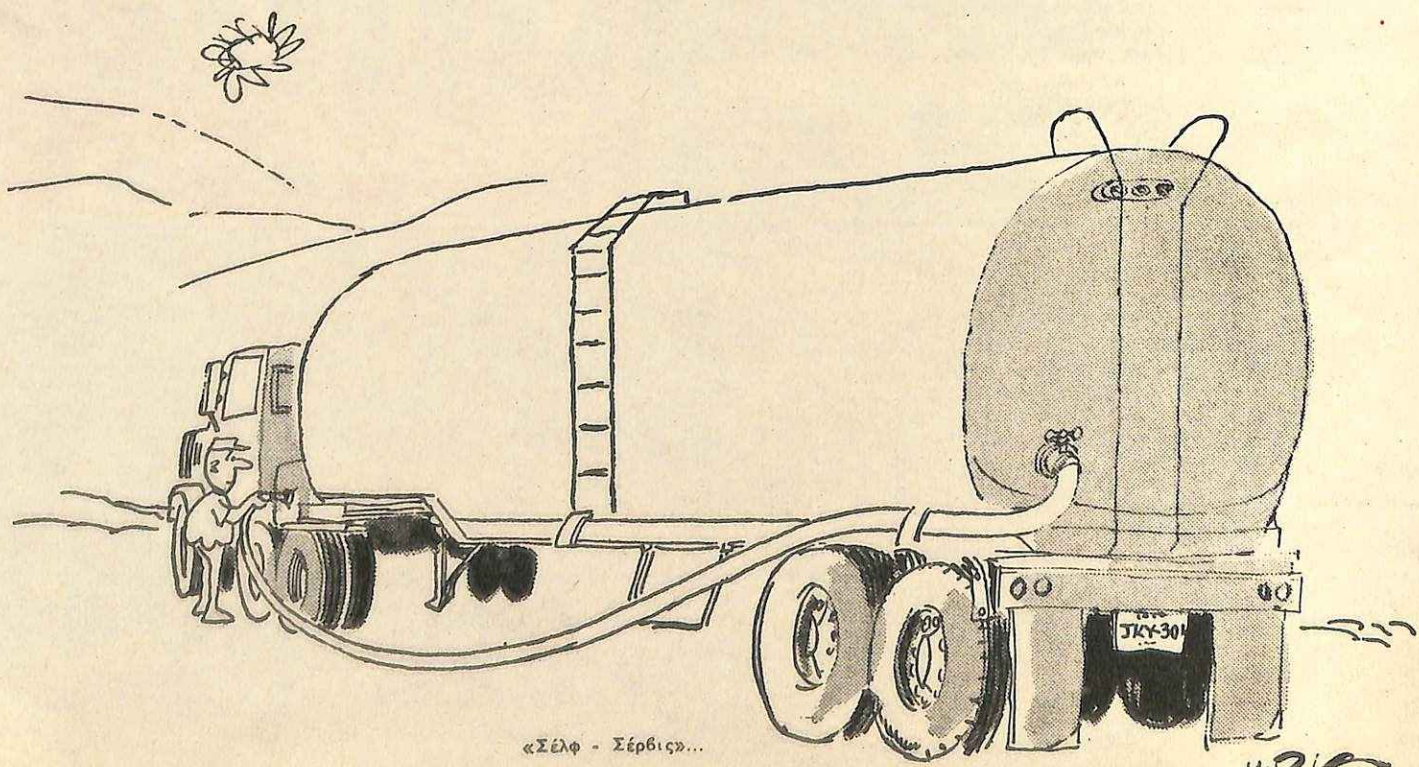
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENATOSAN LTD - ENGLAND

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Χ. ΜΠΕΝΠΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ, Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 155, ΤΗΛ. 845.085

Χιούμορ

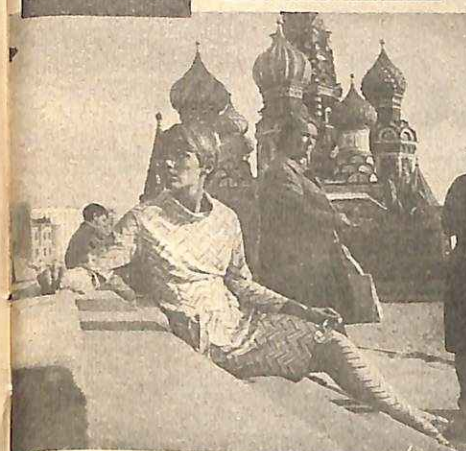

«Πάλι τὰ μπέρδεψες! Έδω βγάξεις τὸ κ α π έ λ λ ο σου, καὶ στὰ τζαμιά τὰ παπούτσια!»

«Σέλφ - Σέρβις»...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕ ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Η μόδα του διαστήματος στην πατρίδα των Σπούτνικ! Ένα επίτελο από κομψή μαννεκέν κατέπληξε τελευταία τους Μοσχοβίτες με τις επαναστατικές ιδέες της σύγχρονης παριζιάνικης και λονδρέζικης μόδας. «Μίνι» και άσημι γέμισαν την Έρυθρά Πλατεία, σκόρπισαν στους δρόμους, λάνσαρον ένα «έκτυφλωτικό οπτικό γεγονός», που έσπασε για λίγο την ρωσική ρουτίνα...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 577
ΕΤΟΣ ΙΒ' • 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

Γραφεία: Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύνσεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366. Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, Αγγελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάρι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Έκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Έλένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΤΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπριάς

Αρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
Αρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντίνου.
Επί της βλής: Κ. Βεντίκος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Άναγνωστόπουλος, Φέντι Γερμανός, Θέμος Δασκαλόπουλος, Έλένη Δουκίδου, Βασ. Καζαντζής, Μαρία Καραβία, Μαρία Κοτσαμάνη, Άλκις Κοττιάς, Ι. Λάμπας, Νικ. Μεταξάς, Μ. Παρσενουαίδης, Ροζίτα Σώκου, Άνδρέας Φραγκιάς, Ι. Χατζηαργύρης, Σ. Χατζηαργύρης Χρ. Άλκυπης, Στέλ. Άρτεμίδης, Δημήτριος Βόγλης, Άγγελος Βούδουλης, Γ. Γρίκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος, Α. Καραμάρης, Θ. Καρζής, Β. Κόλμαν, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαράκης, Χρ. Οικονόμου, Γεώργ. Ποσειδάκης, Έλενη Χαλκούση, Άρνην Χωρόμυ, Κ. Ψαλτίας, Βαγγέλης Ψυράκης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμυζής

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Φρ. Άλτουδς, Έλενη Άρδανίτη, Δημ. Δουλαβέρης, Γιάννης Κυριακόπουλος, Μ. Αδάσση, Μίκα Ρομανού, Ηλ. Σκούλας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. Άσημακόπουλος, Κ. Πασχαλίδης, Α. Παπαδήμος, Α. Λουξίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Α. Φλώρος
(Όδός Μιλήτου, αριθμός 10, Αθήναι)

Ρεσιτάλ ύστερίας
του Τζόννυ Χαλλινταίη

Έπαιξε κιθάρα, τραγούδησε με την κιθάρα, έσπασε την κιθάρα, έσχιζε τὰ ρούχα του, κυλίσθηκε κάτω τραγουδώντας, ξεσήκωσε τούς νεαρούς θαυμαστάς του σ' ένα όστερικό ένθουσιασμό. Έπανεμφάνιση του Τζόννυ Χαλλινταίη, μετά από τόν όριστικό χωρισμό του από την Σουλβία Βαρτάν, ξανάφερε στην έγκαίριότητα τὸ ρόκ-έντ-ρόλ. (Σελίδες 57-60)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΖΩΝΗ

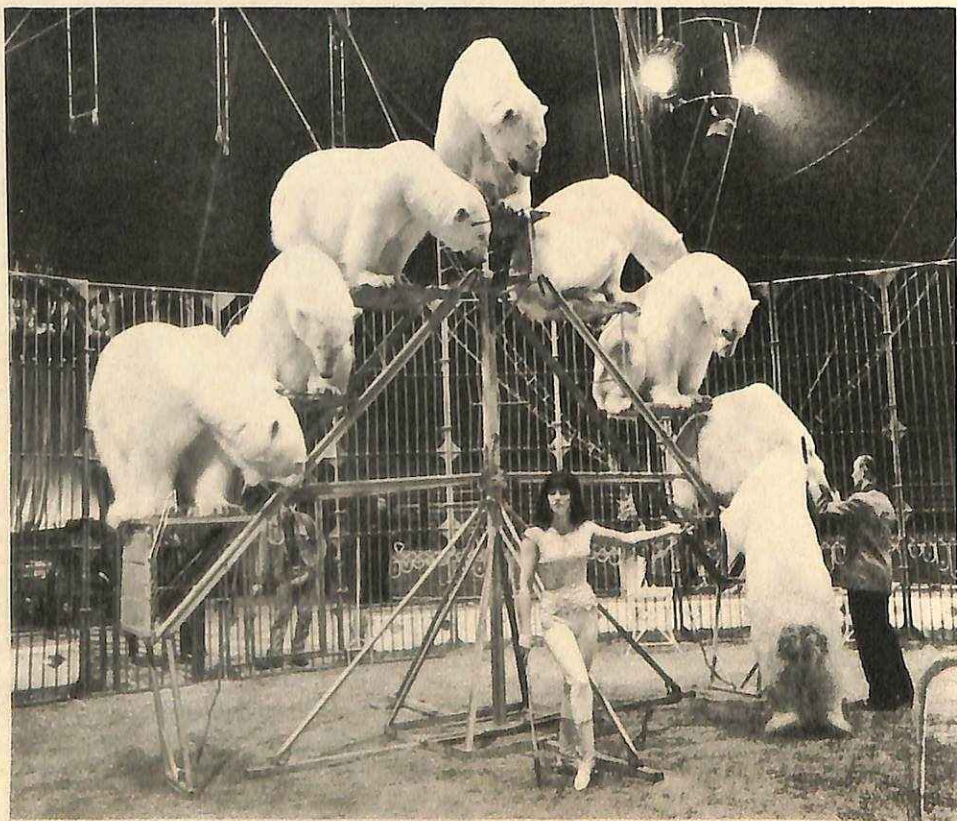
Ο ώραιος νεαρός άνδρας που θασιλεύει σήμερα στην Ελλάδα είναι ένας πανύψηλος ειδικός του καρτέ, κάτοχος της μαύρης ζώνης, που πηδά ψηλότερα απ' τόν Νουρέγιεφ, σπάζει τούβλα με τούς άγκώνες του, είναι Όλυμπιονίκης στην Ιστιοπλοία και κάνει την εμφάνισή του στις επίσημες έκδηλώσεις κρατώντας, απ' τὸ χέρι την κομψή και όμορφη νεαρή σύζυγό του, που λατρεύει. Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος, 26 έτών, και ή κατά έξη χρόνια μικρότερή του Βασίλισσα Άννα - Μαρία, πριγκίπισσα της Δανίας, είναι οι νεαρότεροι και πιο γοητευτικοί μονάρχες τού κόσμου. Άπλός, ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος, είναι άφωσιωμένος στην δουλειά του, τὸ άρέσι νά εγιάξει περίπατο την ήλικίας 15 μηνών κόρη του με τὸ καρροτσάκι της, και συχνά ξεγλιστρά από τὰ άνάκτορα μαζί με την Βασίλισσά του τὸ θρόνι, για μιά βόλτα στους δρόμους τών Αθηνών. Ωστόσο, στὰ δύομισι χρόνια της θασιλείας του, ο νεαρός αυτός Άνώτατος Άρχων, κατάρθωσε με ψύχραιμη αίσθη-ρότητα νά άντεπεξέλθι σέ μιά ένδεχομένως έκρηκτική έσωτερική κατάσταση και νά διατηρήσι ειρηνικές σχέσεις με τις κομμουνιστικές χώρες στὰ σύνορα της Ελλάδος. Άποφασιστικός νέος, ο ίδιος, άπασχολείται σοδαρά με την ελληνική νεότητα και με την άνάγκη νά της έμφυσήσι έναν προορισμό. Άυτοόμαι για τούς νέους δίχως σκοπό, λέει, γιατί δέν έχουν πουθενά νά διαχετεύ-σουν δημιουργικά την σωματική και πνευματική τους έκμάδα...

...Έτσι προλογίζει τὸ «Αάφ» τὸ γεωγραφ. περὶ τού Βασιλέως Κωνσταντίνου. Βλέπε σελίδες 52 - 55.

Έτοιμότης

Βρετανικά καταδιωκτικά «Λάιτνινγκ Μάρκ» «συνοδεύουν» ένα ρωσικό βομβαρδιστικό - αναγνωριστικό, πάνω από την Βόρειο Θάλασσα, σε απόσταση 100 μιλίων από την ακτή και σε ύψος 14.000 περίπου μέτρων. Το συμβάν επαναλαμβάνεται τακτικά τον τελευταίο καιρό, καθώς οι Ρώσοι έχουν πυκνώσει τις αναγνωριστικές πτήσεις των γύρω από την Μεγάλη Βρετανία. Πιθανός λόγος αυτής της δραστηριότητας είναι το ενδιαφέρον των Ρώσων να διαπιστώσουν την έτοιμότητα του βρετανικού συστήματος άμυνας, το οποίο απέδειξε ότι λειτουργεί με επάρκεια...

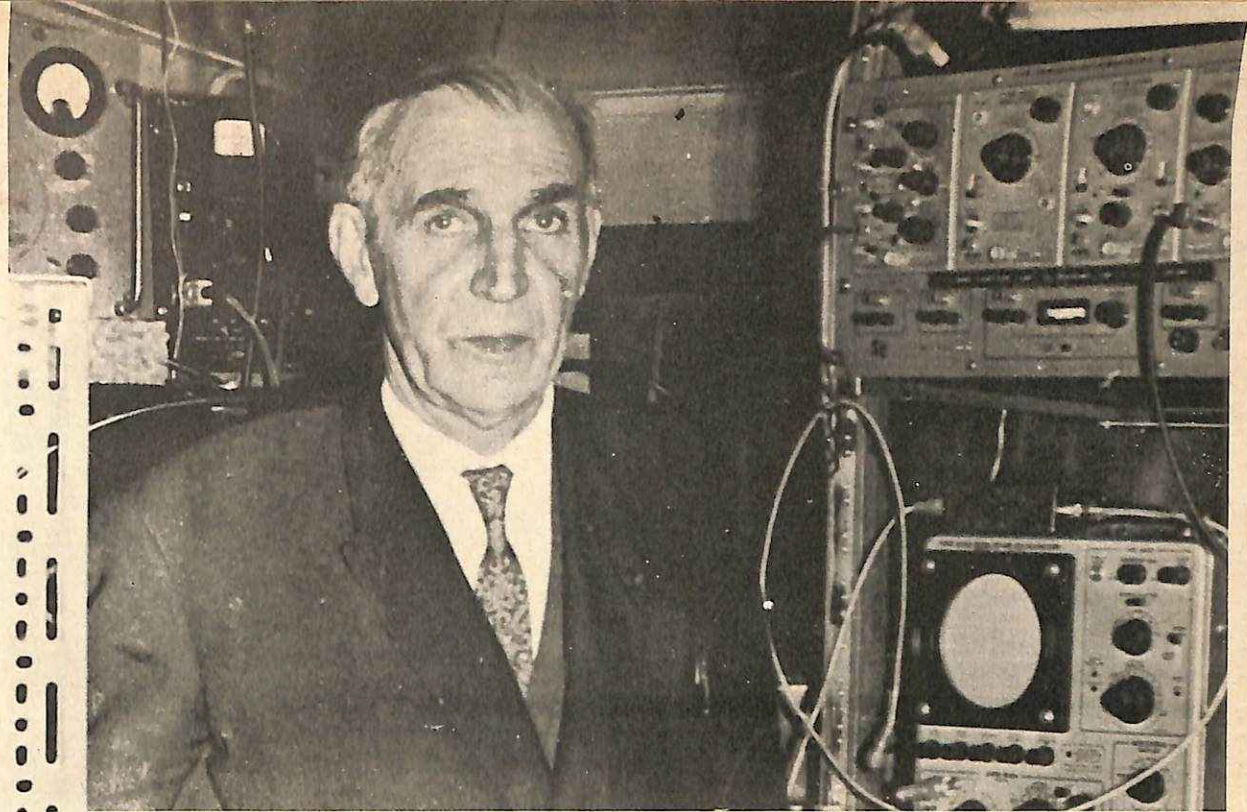

Τόλμη

Η Σάντρα Σρίμπτον (άπλη συνωνυμία με το διάσημο φωτομοντέλο) απέφασε να ζη επικινδύνως. Στα 22 χρόνια της εγκατέλειψε τον χορό και την σκηνή του μουσικού θεάτρου, για να εμφανιστεί στον στίβο του φημισμένου γερμανικού τσίρκου Μπίλλυ Σμάρτς, που αυτή την εποχή δίνει με επιτυχία παραστάσεις στο Λονδίνο. Οι νέοι «παρτεναίρ» της τολμηρής Σάντρας είναι ένδεκα άσπρες αρκούδες που είναι γνωστό ότι αποτελούν την πιο επίφοβη οικογένεια του είδους...

Έπιθράβευση

Μόλις έφθασαν τα τηλεγράφημα από την Στοκχόλμη, οι Παρισινοί δημοσιογράφοι έσπευσαν στην «Εκκλησία Νορμάλ Συπεριέρ» και συνάντησαν στο εργαστήριό του τον Γάλλο καθηγητή Άλφρε Κεστλέρ, για να του αναγγείλουν ότι από μερικών στιγμών ήταν κάτοχος του έφετινου Βραβείου Νόμπελ της Φυσικής και να τον φωτογραφίσουν κοντά στα πολύπλοκα και μυστηριώδη - για τα μάτια κοινών θνητών - όργανά του.

Οι προετοιμασίες συνεχίζονται με γοργό ρυθμό και ο Άμερικανός αστροναύτης Έντουαρντ Χουάιτ εξασκείται τώρα έντατικά στον κόλπο του Μεξικού, στις μεθόδους έκτακτου διασώσεως με ελικόπτερο. Ο Χουάιτ, μαζί και άλλοι αστροναύτες, που τα όνόματά τους δεν έχουν ακόμη ανακοινωθεί, προγυμνάζονται προκειμένου να πάρουν μέρος στην πρώτη έπληθρομένη εκτόξευση του προγράμματος «Απόλλων», που έχει στόχο του, ως γνωστόν, την Σελήνη.

Σωτηρία

Η δοκιμασία έτελειωσε. Τώρα ο πλοίαρχος Νικ. Μάγγος, αποχαιρέτα την μηστή του Πάολα Καλλινίκου, στο αεροδρόμιο της Αδελαΐδας (Νότ. Αυστραλία), προκειμένου να πετάξει για την Ελλάδα. Το σκάφος του κ. Μάγγου, το άλλοτε «λίμπερ-τς» «Έλεν Κ.», 7.245 τόννων, είχε αποκοπή στα δυο συνεπεία σφοδρότατης θύελλας, στ' ανοιχτά της Αυστραλίας, αλλά και τα 27 μέλη του πληρώματός του είχαν διασωθεί...

Πίσω από την άνω νυμρία

ΣΠΑΝΙΩΣ τα πολιτικά κόμματα ήταν τόσο αβέβαια για την έκβαση μιάς ψηφοφορίας όσο αυτή την φορά κατά την εκλογή του νέου προέδρου της Βουλής. Και η τόση έλλειψη σιγουριάς (και τὰ τόσο αντιφατικά αισθήματα από τὰ ὁποῖα διακατείχετο τὸ κάθε κόμμα ἐν ὅψει ὧν ἐνδεχομένων ἐκβάσεων τῆς ψηφοφορίας αὐτῆς) καταδεικνύει τὸν βαθμὸ συγχύσεως πού ἐπικρατεῖ στὴν πολιτικὴ κατάσταση.

Η μυστικὴ ψηφοφορία (ὅπως εἶναι ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ προέδρου) ἐνέχει ἀπὸ τὴν φύση τῆς πολλοὺς κινδύνους. Διότι ἀκόμη καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς ἐνὸς κόμματος (ἀκόμη καὶ ἕνας πρωθυπουργός!) μπόρεῖ σὲ παρόμοια ψηφοφορία νὰ πάρῃ θέση ἐντελῶς ἀντίθετη ἀπὸ τὴν ἐπίσημη γραμμὴ τοῦ, χωρὶς νὰ μπορῇ κανεὶς ἀπολύτως νὰ τὸν ἐλέγξῃ! Πολὺ περισσότερο οἱ ἀπλοὶ βουλευταὶ. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ ψηφοφορίες γιὰ θέματα πού συνεπάγονται πολιτικὲς εὐθύνες τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἐναντὶ τῶν ἐκλογέων τους, προβλέπεται νὰ εἶναι φανερὲς — ὥστε καὶ ὁ καθεὶς νὰ ἀναλαμβάνῃ καὶ τὴν εὐθύνη τῆς ψήφου τοῦ.

Συνεπῶς, κάποια ἀτέλεια ὑπάρχει στὴν ὑπόθεσι τῆς ἐκλογῆς προέδρου. Ἡ ψηφοφορία αὕτη γίνεται μυστικὴ διότι ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἐπίδειξι προτιμήσεως σὲ τούτον ἢ ἐκεῖνον τὸν ὑποψήφιον εἶναι ὑπόθεσι προσωπικῆς. Σωστὸ — ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχε πολιτικὴ σημασία ἡ ἐκλογή τούτου ἢ ἐκεῖνου τοῦ προέδρου... Ἀπὸ τὴν στιγμή κατὰ τὴν ὁποία ὅμως ἡ συνήθεια ἔχει συνδέσει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας γιὰ τὸν πρόεδρο μὲ τὴν διατήρησι τῆς κυβερνήσεως, τὸ προσωπικὸ στοιχεῖο ἐπισκιάζεται συντριπτικὰ ἀπὸ τὸν πολιτικὸ χαρακτῆρα τῆς ἐκλογῆς. Καὶ ἡ διατήρησι τῆς μυστικότητος στὴν περίπτωση αὕτη παραβιάζει τὸν κανὸνα κατὰ τὸν ὁποῖο οἱ βουλευταὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ψηφίζουν φανερά ἐπὶ τῶν πολιτικῶν θεμάτων, ὥστε νὰ ἀναλαμβάνουν καὶ τὴν εὐθύνη τῶν θεσέων τους. Πολὺ περισσότερο τώρα, πού ἡ κυβέρνησι τοῦ κ. Στεφανοπουλοῦ ἐξήρτησε τὴν παραμονὴ τῆς στὴν ἐξουσία ἀπὸ τὴν ἐπανεκλογή τοῦ κ. Παπασπύρου....

ΑΛΛΑ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ πολιτικῶν θεμάτων διευκολύνει καὶ τὴν ἐπίδειξη ἀναστροφῆς... Παράδειγμα (καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ κανεὶς αὐτὸ, πέρα ἀπὸ τὴν ὁποιαδήποτε κομματικὴν τοποθέτησι): ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, τὴν ἐπομένη τῆς ἐκλογικῆς ἐπικρατήσεως τῆς ΕΚ μὲ 53%... Ὁ ὑποψήφιος τῆς ΕΚ (ὁ κ. Νόβας, τότε) κατεψηφίσθη ἀπὸ 30 (ἀνώνυμοι...) βουλευτὰς τοῦ κόμματος τοῦ. Δημιουργήθηκε σάλος. Ἡ μυστικότης, ὅμως, ἐκάλυψε μὲ ἐπιμονὴν τὰ ὀνόματα τῶν προῶν ἐκείνων «ἀποστρατών», οἱ ὁποῖοι, ναὶ μὲν ἀπεφάσισαν στὴν δευτέρῃ ψηφοφορίᾳ πού ἐπικρατοῦσε νὰ ψηφίσουν τὸν ὑποψήφιον τῆς ΕΚ, ἀλλὰ πού, ἀν' ἐπέμεναν στὴν ἀρχικὴ τους θέση, θὰ εἶχαν ἀνατρέψει τὴν κυβέρνησι Παπανδρέου ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς — καὶ θὰ ἦτο δυνατόν μάλιστα, ἐκ τῶν ὑστέρων, νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ ὡς κατηγοροὶ «σκοτεινῶν δυνάμεων» καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος νὰ ζητήσουν τὴν λαϊκὴ ψῆφον, ὡς πρωτοπαλῆκαρὰ τῆς ἀδιαιμαξίας! Ἐνῶ οἱ οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΚ ἐνὰ μισὸν χρόνον μετὰ ἡττοκράτησαν φανερά πλέον νὰ διαχωρίσουν τὴν θέση τους ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ κόμματός τους, ἀντιμετώπισαν καὶ τὴς συνέπειες τῆς πράξεώς τους...

Ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἀπέκτησε πο-

λιτικὴ σημασία διότι ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμά της καταδεικνύετο περίπου ἡ κατανομή τῶν πολιτικῶν δυνάμεων σὲ μιά ἀρτιγένητη Βουλὴ, ἔπειτα ἀπὸ ἐκλογικὴ ἀναμέτρηση. Καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς σημασία συνίστατο στὸ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας αὐτῆς ἀπέβαινε δείκτης γιὰ τὸν Ρυθμιστὴ τοῦ πολιτεύματος στὴς περαιτέρω πρωτοβουλίες του, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὴν ἐκλογικὴ ἀναμέτρηση δὲν εἶχε προκύψει δεδηλωμένη πλειοψηφία.

ΑΠ' ΕΚΕΙ, ὅμως, μέχρι τοῦ σημείου πού νὰ μπορῇ μιά μυστικὴ ψηφοφορία, ὅπως ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ προέδρου, νὰ ἀνατρέψῃ εἴτε τὴν ἐτυμηγορία τῆς Κλήτῃς εἴτε τὴν ἤδη στηριζομένη στὴν φανερὴ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς κυβέρνησι, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόσταση. Καὶ ἡ θὰ ἔπρεπε ἀπὸ παρόμοια ψηφοφορία νὰ ἀφαιρηθῇ ἡ πολιτικὴ σημασία, ἡ ἀπλοῦστατα, θὰ ἔπρεπε μιά τέτοια ψηφοφορία, ἀφ' ἧς θὰ ἀποκτούσε πολιτικὴ ὑπόστασι, νὰ διενεργηταί φανερά.

● ΕΙΔΙΚΑ κατὰ τὴν παρούσα φάσι τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων, λόγῳ τῆς ἐπικρατοῦσης, γενικῆς, συγχύσεως, καὶ στὴν πολιτικὴ ζωὴ καὶ μέσα στὰ ἴδια τὰ κόμματα (μὴδὲ τῆς ΕΔΑ ἐξαιρουμένης!), ἡ κυβέρνησι καταβουρβήθη ἐν ὅψει τῆς ψηφοφορίας γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ προέδρου. Ἐάν δὲν ἔθετε πολιτικὸ ζήτημα, οὕτως ἢ ἄλλως οἱ ἐρμηνεῖες πού θὰ ἐδίδοντο στὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας θὰ ἦσαν, κατὰ συνήθειαν, πολιτικῆς — καὶ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχε θέσει ἀνοικτὰ καὶ ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἡ κυβέρνησι ἐφοδεῖτο ὅτι θὰ ἐσημειούτο μεγάλη διαρροὴ στὴς τάξεις τῆς συμπολιτεῦσεως, μὲ ὅλες τὶς συνέπειες πού θὰ συνεπήγετο ἡ διαρροὴ αὕτη καὶ ὁ θόρυβος πού θὰ ἐπακολούθησε. Θέτοντας, πάλι, ζήτημα ἐμπιστοσύνης, σὲ μυστικὴ ψηφοφορία, ὅπως αὕτη, παίζει τὴν ἐπιβίωσιν τῆς κοινῆς - γράμματα. Διότι καμμιὰ δύναμι δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὴν πειθαρχία τῶν βουλευτῶν σὲ μιά μυστικὴ ψηφοφορία. Καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προεξοφλήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὴ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς ἡ δήλωσι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλοπούλου ὅτι θὰ συνιστοῦσε στὴν κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα τὴν υπερψηφίσι τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου. Ὅτι θὰ τὴν «συνιστοῦσε» ἀπλῶς. Διότι τὸ νὰ θέσῃ κανεὶς ζήτημα κομματικῆς πειθαρχίας εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον, ὅταν δὲν ἔχῃ τὴν εὐχέρεια ἐλέγχου τῶν τυχόν «ἀνταρτῶν», ὅπως συμβαίνει στὴς περιπτώσεις τῶν μυστικῶν ψηφοφοριῶν. Πολὺ περισσότερο, κατ' αὐτὴν τὴν τόσο ρευστὴν περίοδο. Ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀβεβαιότης καὶ ἡ ἀνησυχία ἀπὸ τὰς ὁποίας κατελήφθη ἡ κυβερνητικὴ παράταξι (οὐ μὴν ἀλλὰ καί, γιὰ διαφόρους λόγους, ἡ ἀντιπολιτευσι!), ἐν ὅψει τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου προέδρου — ἄσχετα μὲ τὴν ἐκβασί πού θὰ εἶχε τελικὰ ἡ ἐπεισοδική μὲν (ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἐφ' ὅσον οἱ φόβοι θὰ ἀπεδεικνύοντο ἀβάσιμοι), ἀλλὰ κρίσιμη (ἐφ' ὅσον οἱ φόβοι θὰ ἐδικαιώνοντο ἐκ τῶν ὑστέρων) ψηφοφορία.

Νίκος Μεταξᾶς

Στὴ μνήμη τῶν ἡρώων

Τὰ καμινία καὶ οἱ ἄνθρωποι δίνουν τὸ μέτρο συγκρίσεως τοῦ τεράστιου μνημείου — ὕψος 80 μέτρα —, πού ἀνεγείρεται τώρα στὸ Βόλγκογκραντ (γνωστότερον στὴν ὑφήλιο ὡς τῶς Στάλινγκραντ) γιὰ νὰ τιμῇ τὸν ἥρωα τῆς τρομακτικῆς ἐκείνης μάχης τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ἡ γυναίκα μὲ τὸ σπαθί, πού συμβολίζει τὴν μὴτέρα πατρίδα, ἔχει κατασκευασθῇ ἀπὸ σίδηρο καὶ μπετόν, ἐπάνω στὸν λόφον Μαμάεφ, ὅπου ἐκτυλίχθηκαν μερικὲς ἀπὸ τὶς πρὶ ἀιματηρὲς φάσεις τῆς μάχης

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

‘Υπὸ τοὺς ἤχους τῶν θραυομένων πιάτων...

...συντελοῦνται ἐνδιαφέρονται μεταβολαὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν

Νέον «ῥφος» ἔχουν ἀποκτήσει ἀπὸ τινος αἱ διασκεδάσεις ὁ: μόνον τῶν μικρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν μεγάλων. Ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκδηλώνουν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ τὴν εὐφορίαν των κατὰ τὰς ὥρας κορυφώσεως τῆς εὐθυμίας παρουσιάζει τώρα ἰδιαίτερον ψυχολογικὸν καὶ κοινωνιολογικὸν ἐνδιαφέρον. Διότι ἔχει ἔντονα χαρακτηριστικὰ ὑστερίας καὶ καταστροφικότητος, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ ἐξηγηθοῦν εὐκόλως ὅταν πρόκειται περὶ ἀνηλίκων καὶ νέων, ἐνῶ γεννοῦν ἀπορίας καὶ ἀποκαλύπτουν περιέργους ἐξερ-γασίας ὅταν συναντῶνται εἰς τοὺς μεγάλους.

Ἐνα ἀπὸ τὰ παρακολουθήματα τοῦ γλεντιοῦ τῶν μεγάλων, εἰς τὰ λαϊκὰ ἰδίως κέντρα, ἦτο ἄλλοτε (χωρὶς καθόλου ν' ἀποτε-λῇ τὸν κανόνα) τὸ σπάσιμον κανενὸς πιάτου εἰς τὸ πάτωμα ἢ εἰς τὸ κεφάλι τοῦ διασκεδάζοντος. Ἐπρόδιδε μεγάλῃ συναισθηματικὴν πύκνωσιν, ξεχειλίσμα δυνάμις τοῦ ἡθελήσαντος ὀργῆν. Ἐνίοτε ἦτο καθαρὰ πρόκλησις πρὸς ἄλλην ὁμάδα (ὅταν τὸ πιάτο ἐξεσφενδονίζετο πρὸς τὸ τραπέζι τῆς), μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐπικολούθει καυγάς, μὲ ἀποτελέσματα πολλῆς θλιβερά.

Τώρα, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐκλείψει αὕτη ἡ συνήθεια, υἱοθετήθη καὶ μία ἐκδοσίς τῆς εἰς πολλὰ ἀντίτυπα: Τὰ πιάτα, πού θραύονται ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συντροφίαν, χάριν διασκεδάσεως, ἀνέ-ρχονται εἰς δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας. Καὶ ἡ «τεχνικὴ» τοῦ θρυμματισμοῦ των εἶναι ἡ ἐξῆς: Διατάσσεται τὸ γκαρσόνι νὰ προσκομίσῃ μίαν στοίβαν ἀπὸ πιάτα, τὰ ὁποῖα ἀποθέτει εἰς τὸ τραπέζι ἢ εἰς κάποιαν καρέκλαν. Κατόπιν, ὁ δυναμικώτερος τῆς συντροφίας παραλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν στοίβαν ἢ σημαντικὸν μέρος τῆς καὶ τὴν ἀφήνει νὰ πέσῃ εἰς τὸ πάτωμα καὶ νὰ θρυμματισθῇ. Ἀμέσως ἔπειτα ἐμφανίζεται ἕνας βοήθης γκαρσονιῶν μὲ μίαν σκαύσαν καὶ παραμερίζει διαστικὰ τὰ θραύσματα, πού ἔχουν κά-μει σωρόν, διὰ νὰ ἐπακολουθήσουν ἄλλαι «δόσεις». Καὶ ἡ διασκέ-δασις συνεχίζεται μὲ τὸν ὡραῖον αὐτὸν τρόπον, πού ἐξασφαλίζει τὴν ἄνθησιν τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν πιάτων...

Ἡ πρακτικὴ αὕτη ἔχει γενικευθῇ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ πολὺ συνηθίζεται πλέον ὅχι εἰς τὰ καθαυτὸ λαϊκὰ κέντρα, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προσφέρουν λαϊκὴν μουσικὴν, ἔχουν ὁ-μως τιμὰς ἀπροσίτους εἰς τὰ λαϊκὰ βαλάντια. Οἱ πρῶτοι διδά-ξαντες φαίνεται ὅτι ἦσαν μερικοὶ ἐφοπλισταὶ μὲ αἰσθητικὴν καλ-λιέργειαν μαουινιέρων (ἢ γόνιων των, κατατρυχόμενοι ἀπὸ θανά-σιμον κενότητα), οἱ ὁποῖοι, ἀναζητοῦντες τρόπους ἐπιδείξεως, εὐ-ρήκαν τὸν πλέον ἀκαλαίσθητον. Αὐτοὺς κατόπιν ἤρχισαν νὰ τοὺς μιμοῦνται καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, διὰ διαφόρους λόγους καὶ μὲ ποικίλα μέσα, κατορθώνουν νὰ διαθέτουν μόνιμον ἢ παροδικὴν οικονομικὴν ἀνεσίαν.

ΜΙΜΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ συνήθεια τῆς διασκεδάσεως ὑπὸ τοὺς ἤχους θραυομένων ἑκατοντάδων πιάτων ἔχει προσλάβει διαστάσεις κοινωνικοῦ φαι-νομένου καὶ ἔγινε μόδα. Οὐδεὶς πλέον ἐκπλήσσεται μὲ αὐτὴν. Καὶ οὐδεὶς διερωτᾷται ποῖαν, ἀραγε, ἱκανοποίησιν ἡμπορεῖ νὰ προσ-φέρῃ εἰς ἐκείνους πού τὴν τρόπον διασκεδάσεως, εἶναι ἡ δε-βαιότης ὅτι ἐκεῖνος πού τὸν χρησιμοποιεῖ θέλει νὰ διακηρύξῃ — μὲ ἡλίθια μέσα — ὅτι δὲν λογαριάζει τὰ λεφτά, γιὰτὶ ἔχει πολλὰ...

Ἡ ἐξάπλωσις τῆς συνήθειας καὶ ἡ κατὰ κάποιον τρόπον «λαί-κοποίησις» τῆς (διότι βλέπει κανεὶς συχνὰ νὰ τὴν ἀκολουθοῦν ἄνθρωποι μὲ σαφὴ τὴν σφραγίδα τῆς προελεύσεώς των) ὀφείλε-ται βεβαίως εἰς τὸν μιμητισμόν. Ἀνεκὰθεν αἱ κατώτεροι τάξεις προσεπάθουν νὰ μιμηθοῦν τὰς ἀνωτέρας εἰς τὴν συμπεριφορὰν

των, διότι διὰ τῆς μιμήσεως ἀποκτοῦν τὸ αἶσθημα τῆς «ἀνυψώ-σεως». Ὑπάρχουν ὁμως ἐνέργειαι, τὰς ὁποίας δὲν ἡμπορεῖ πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ μιμηθῇ, ἀν δὲν διαθέτῃ τὰς ὑλικὰς προϋποθέ-σεις, πού ἀποτελοῦν τὴν βάση των. Ἡ πλαδαρά, ἀκαλαίσθητος καὶ μωρὰ σπατάλη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀντικείμενον μιμή-σεως ἀπὸ ἀνθρώπους ἀνευ οικονομικῆς ἀνέσεως — ἔστω καὶ πα-ροδικῆς.

Ἔτσι ἕνα φαινόμενον πού, καθ' ἑαυτὸ, εἶναι ἀνάξιον προσο-χῆς, ἀποκαλύπτει ὅτι εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν συντελοῦνται: κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐνδιαφέρονται μεταβολαί. Εἰς οὐ-δεμίαν ἄλλην περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς ἡ Ἑλλάς παρουσίασε τόσην (εἰς ρυθμὸν καὶ ἔντασιν) «κινητικότητα», ὅσην ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεύθεν. Ἡ κατοχὴ ὑπῆρξε βέβαια μιά περίοδος μεγά-λης κοινωνικῆς ἀναστατώσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας πολλοὶ εὐπόροι ἐπώχυναν καὶ πολλοὶ ἀνευδαίστοτοι πτωχοὶ ἐσώλ-τασαν πρὸς τὰς κορυφὰς τῆς οικονομικῆς δυνάμεως. Ἡ ἀναστά-τωσις ὁμως ἐκείνη δὲν ἡμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἑκφρασις φυ-σιολογικῆς κοινωνικῆς «κινητικότητος». Ὁ χαρακτῆρ τῆς ἐνοθεύε-το ἀπὸ δύο παράγοντας ἐκτάκτους: τὸν παράγοντα πόλεμος καὶ τὸν παράγοντα βία.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Απὸ τοῦ 1950 ὁμως καὶ ἐντεύθεν, μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης (ἔπειτα ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν συντριβὴν τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως), ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν, ἀνεπη-ρέαστοι ἀπὸ ξένους παράγοντας, οἱ βασικοὶ νόμοι πού διέπουν τὸ πέρασμα ἀτόμων καὶ ὁμάδων ἀπὸ ἓν κοινωνικὸν στρώμα ἢ τά-ξιν εἰς ἄλλο ἀνώτερον. Τὸ πέρασμα αὐτὸ ἄλλοτε γίνεται πολὺ δύσκολα καὶ ἀπὸ ὀλίγους καὶ ἄλλοτε εὐκολώτερα καὶ ἀπὸ περισ-σοτέρους. Ὅσον εὐκολώτερον καὶ πυκνότερον εἶναι εἰς μίαν δε-δομένην περίοδον, τόσον μεγαλυτέρα εἶναι ἡ «κινητικότης» μιάς κοινωνίας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, πέραν τῆς γενικῆς ὑψώσεως τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεύθεν, ἔχομεν καὶ σημαντικὴν με-τακίνησιν μαζῶν ἀπὸ χαμηλοτέρας ἐισοδηματικῆς βαθμίδας εἰς πολὺ ὑψηλότερας. Μικροαστοὶ καὶ ἐργάται καὶ ἀγρόται, οἱ ὁποῖοι πρὸ δεκαετίας ἀγκομαχοῦσαν, ἐξετινάχθησαν ἐντὸς ὀλίγου χρό-νου τὸσον ὑψηλὰ, ὥστε κατελήφθησαν ἀπὸ ἱλιγγον. Τὰς ἐκτινά-ξεις αὐτὰς τὰς ἠνύνησεν ἡ γενικὴ οικονομικὴ ἀνάπτυξις, ἡ δρα-στηριοποίησις τοῦ ἐμπορίου, ἡ αὐξησις τῶν εὐκαιριῶν, ὁ οἰκοδο-μικὸς ὀργασμός, ἡ μετατροπὴ τῶν ἀγρῶν εἰς οἰκόμενα καὶ γενι-κῶς ἡ συνθετοποίησις τῆς ζωῆς εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε πολ-λάκις ἡ δημιουργία περιουσίας, κατὰ τρόπον ἀετιζήδικον, νὰ εἶ-ναι ζήτημα ἐνὸς ἐπιτυχοῦς χειρισμοῦ.

Ὑπάρχει ἕνας κόσμος ὁλόκληρος πού ἀνεβαίνει, πού κερδί-ζει εὐκόλα πολλὰ λεφτά (χωρὶς τὰ κέρδη νὰ δικαιολογοῦνται ἀπὸ μεγάλῃν κοινωνικὴν ἀναγκαιότητα τῶν προσφερομένων ὑπηρε-σιῶν), πού ἔχει περάσει ζωὴν στερήσεων καὶ ἔχει ὑποστῇ τὴν πείσιν πόθων ἀνικανοποίητων καὶ φθόνου καταλυτικοῦ, πού θέλε νὰ ὑπογραμμίσῃ καὶ νὰ διαλαλήσῃ τὸ ἀπρόσδοκόν του ἄλμα του καὶ πού δὲν ἡμπορεῖ νὰ στοθῇ μὲ ἀξιοπρέπειαν εἰς τὸ ἐπίτεδον ὅπου τὸν ἔφερεν ἡ τύχη, διότι φέρνει μαζί του ὅλην τὴν ἀπώθη-μένη ἐπιθετικότητα τῆς περιόδου τῆς στερήσεως καὶ τῆς ἀφα-νείας. Ὁ κόσμος αὐτός, ἀν κατορθώσῃ νὰ κρατηθῇ ὅπου εὐρέθῃ καὶ ν' ἀνεθῇ ἀκόμη περισσότερον ὑλικῶς, ἴσως νὰ ἐξημερωθῇ κά-πως μετὰ δύο ἢ τρεῖς γενεάς. Ἐως τότε θὰ αὐτοβεβαιώνεται καὶ θὰ διασκεδάζῃ σπάζοντας πιάτα κατὰ ντουζίνες — ὅπως καὶ ὁ κόσμος τῶν μαουινιέρων ἐφοπλιστῶν...

Θ. Παπακωνσταντίνου

1956 - 1966: Μέσα σέ δέκα χρόνια ή ὕψη τῆς κεντρικῆς λεωφόρου τῆς Βουδαπέστης ἔχει ἀλλάξει. Δέν μπορεῖ ωστόσο νά σθήσῃ ἀπό τήν μνήμη τῶν Οὐγγρων καί τῆς ἀνθρωπότητος ή εἰκόνα (ἄνω) τῆς ὠμῆς ρωσικῆς ἐπεμβάσεως.

ΘΥΜΗΘΗΤΕ

ΤΗΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ...

1956: 'Η συγκέντρωση των φοιτητών γύρω από το άγαλμα (αριστερά) του έθνικού ποιητού Πέτοφι έδωσε το έναυσμα. 'Η πολυμίσητη μυστική άστυνομία άδυνατεί (κάτω) να συγκρατήσει το καθολικό ξέσπασμα. Οι ρωσικές σημαίες καίγονται (άνω). Οι δρόμοι της Βουδαπέστης μεταβάλλονται (φωτογραφία δεξιά) σε πεδία μάχης.

Εκείνος ο 'Οκτώβριος του 1956 στάθηκε ένας από τους πιό μεσοτούς σε γεγονότα μήνες της νεώτερης ιστορίας. 'Η Πολωνία έγκαινίασε την αντισοβιετική εξέγερση των δορυφόρων, καθαγιαζοντάς την με το αίμα των εργατών του Πόζναν. 'Ακολούθησε η ούγγρική επανάσταση, που κατέληξε στο ολοκαύτωμα ενός δλόκληρου λαού στον βωμό της έλευθερίας. Καί ταυτόχρονα ξέσπασε ο πόλεμος του Σουέζ, που έφερε την νασερική Αίγυπτο αντιμέτωπη με τους 'Αγγλογάλλους και την καινούργια «μεγάλη Δύναμη» της Μέσης 'Ανατολής: Τό κρατίδιο του 'Ισραήλ. 'Από τὰ μεγάλα αὐτὰ διεθνή γεγονότα, εκείνο που έμεινε βαθύτερα άποτυπωμένο στην μνήμη των ανθρώπων είναι η ούγγρική τραγωδία. Σήμερα, για την 10η επέτειό της, της άφιερώνομε τις σελίδες αυτές, σαν φόρο τιμής στους 25 χιλιάδες ήρωες της Βουδαπέστης, που έπεσαν για την έθνική ανεξαρτησία της χώρας τους, καθώς και για την έλευθερία των λαών όλου του κόσμου

Τό 1945, στην ήττημένη και κατεχόμενη από τὰ σοβιετικά στρατεύματα Ούγγαρία, έγιναν εκλογές, από τις όποιες προέκυψε μία κυβέρνηση συνασπισμού. Στην έξουσία ανέβηκε τó Κόμμα των Χωρικών, που είχε κερδίσει την έξουσία, και δυό αντιπρόσωποι του Κομμουνιστικού Κόμματος: 'Ο Λάζλο Ράικ και ο 'Ιμρε Νάγκυ.

Τρία χρόνια άργότερα, τόν Φεβρουάριο του 1948, οι Ούγγροι σοσιαλιστά υποχρεώθηκαν με την βία να συγχωνευθούν στο Κομμουνιστικό Κόμμα, τó όποιο και ανέλαβε μόνο του την διακυβέρνηση της χώρας.

Τό 1949 άρχισαν οι έκκαθαρίσεις των «τιτοϊκών», με πρώτο θύμα τόν Ράικ, που καταδικάστηκε σε θάνατο. 'Ακολούθησε μία περίοδος τρόμου, κάτω από την άπαισία τυραννία του «φαλακρού δολοφόνου» Ματύας Ράκοζι.

Τό 1953 ó Στάλιν πεθαίνει. 'Η τυραννία του καθεστώτος άπαλύνεται κάπως, ó 'Ιμρε Νάγκυ γίνεται πρωθυπουργός. Σε λίγο όμως ó Ράκοζι κατορθώνει να πείσει τó Κρεμλίνο

πως, με τις μεταρρυθμίσεις της νέας κυβέρνησης, τó καθεστώς κινδυνεύει, και ή Μόσχα μεταστρέφεται, ó Νάγκυ άπομακρύνεται, ó σταλινισμός ξαναγυρίζει.

'Από τόν Φεβρουάριο του 1956 άρχίζει ή μεγάλη έκστρατεία της άποσταλινισμού και ó Κρούστοσεφ έπιχειρεί να προσεταιριστή ξανά τόν Τίτο. Παντού οι «τιτοϊκοί» βγαίνουν από τις φυλακές, ανέμισά τους κι ό Ούγγρος Γιάνος Καντάι, που είχε κατηγορηθί ως συνένοχος του Ράικ. 'Ο Ράκοζι, πρωταγωνιστής του αντιτιτοϊκού άγώνος, θυσιάζεται για χάρη της σοβιετογιουγκοσλαβικής φιλίας, αλλά εκείνος που τόν διαδέχεται έχει την φήμη επίσης σκληρού σταλινικού. 'Ονομάζεται 'Ερνο Γκέρο.

'Η άποσταλινισμός, πάντως, δημιούργησε στην Ούγγαρία ένα κλίμα που ούδέποτε οι Ούγγροι είχαν γνωρίσει, από τó 1945. 'Ο κόσμος μίλησε άφοβα και έλεύθερα, άρχισε μία πνευματική ζύμωση, μία έντονη διακίνηση ιδεών.

'Ετσι φθάνομε στις 22 'Οκτωβρίου του

1956, ήμερομηνία όπου τὰ μέλη του φοιτητικού συλλόγου «Πέτοφι» (όνομα του έθνικού ποιητού της Ούγγαρίας) συγκεντρώθηκαν και συνέταξαν ένα υπόμνημα που περιείχε τόν κατάλογο των λαϊκών διεκδικήσεων: 'Επιστροφή του 'Ιμρε Νάγκυ στην πρωθυπουργία, αναγνώριση του έλευθέρου φρονήματος, πολιτική ανεξαρτησία έναντι της Σοβιετικής 'Ενώσεως κλπ. Για την ύποστήριξη των διεκδικήσεων αυτών, ό σύλλογος αποφάσισε να όργανώσει για την επομένη μία διαδήλωση. Καί νά, λοιπόν, τó ήμερολόγιο των γεγονότων που ακολούθησαν:

23 'Οκτωβρίου: Οι φοιτητά μαζεύνονται γύρω από τόν μνημείο του Πέτοφι, όπου κάποιος από αυτούς διαβάζει, μέσα σε έξαλλο ένθουςιασμό, ένα υπόμνημα της 'Ενώσεως Λογοτεχνών, με ατήματα παρεμφερή με τὰ φοιτητικά. 'Επειτα ή διαδήλωση προχωρεί στην πλατεία του Κοινοβουλίου και συνενώνεται με μία άλλη διαδήλωση χιλιάδων εργατών, που είχαν κατεβή για να ύποστηρίξουν τούς φοιτητάς στον άγώνα τους. Είναι μία λαοθάλασσα άπέραντη, ένθουςιάδης, άποφασισμένη. Μία φάλαγγα ξεκόβει από την μάζα και κατευθύνεται προς τó μνημείο του Στάλιν, για να τó καταστρέψει. Μία άλλη προχωρεί προς τó κτίριο του ραδιοφωνικού σταθμού για να τó καταλάβη. Την ίδια ώρα ό Γκέρο όμιλεί από τó ραδιόφωνο και άπειλεί τὰ «φασιστικά στοιχεία» με σκληρή τιμωρία. Στρατεύματα μετακινούνται προς τó κέντρο της πόλεως. 'Η μυστική άστυνομία, ή πολυμίσητη ΑΒΗ, σπεύδει να ύπερασπίση τόν ραδιοφωνικό σταθμό. 'Αλλά, ενώ τὰ στρατεύματα συναδεφώνονται με τούς διαδηλωτάς, ή ΑΒΗ πυροβολεί έναντίον του πλήθους, προκαλώντας ένα άπερίγραπτο πανικό, που σκεπάζει την πλατεία και τούς γειτονικούς δρόμους με 700 νεκρούς. Αυτό είναι τó άποφασιστικό γεγονός, ή άρχή της εξέγερσεως.

24 'Οκτωβρίου: Στις 7.15' τó πρωί, τó ραδιόφωνο άναγγέλλει πως ό 'Ιμρε Νάγκυ ανέλαβε την πρωθυπουργία. Στις 7.45' ή χώρα κηρύσσεται σε κατάσταση έκτάκτου ανάγκης. Στις 8 ό έκφωνητής λέει πως ή κυβέρνηση, βάσει του Συμφώνου της Βαρσοβίας, ζήτησε την δόθθεια των σοβιετικών στρατευμάτων. Αυτό είναι δουλειά του Γκέρο, που ένήργησε έν άγνοία του Νάγκυ, αλλά ό λαός δέν τó ξέρει. 'Η Βουδαπέστη όλόκληρη ξεσηκώνεται και άρπάζει τὰ όπλα, όποια όπλα θρήκε, ενώ ή επανάσταση έπεκτείνεται σαν φωτιά στις επαρχίες. 'Η σοβιετική

1966: Φοιτητική διαμαρτυρία για τόν πόλεμο του Βιετνάμ. 'Εμφανής ή έλλειψη ένδιαφέροντος.

φρουρά της Βουδαπέστης ανταλλάσσει πυρά με επαναστάτες, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις οι Ρώσοι στρατιώτες συναδελφώνονται με τους Ούγγρους και τους λένε: «Έχετε δικιο. Να επιμεινέτε, κ' έμεις θα σας βοηθήσωμε!».

25 'Οκτωβρίου: Σοβιετικές στρατιωτικές μονάδες περικυκλώνουν την Βουδαπέστη, ενώ άρματα μάχης συγκεντρώνονται κατά εκατοντάδες στα πολωνσοβιετικά σύνορα. Είναι τα άρματα εκείνα που θα συνέτριβαν την πολωνική επανάσταση, που τελικά δεν έγινε. Στο Κρεμλίνο, ο Κρουτσέφ παίρνει μήνυμα του φίλου και ύποστηρικτού του Μάο Τσέ Τούγκ, ο οποίος τονίζει πώς τα αήματα των Ούγγρων είναι δίκαια και πρέπει να ικανοποιηθούν... Τότε ο Σουσλόφ κι ο Μικο-γιάν σπεύδουν αεροπορικώς στην Βουδαπέστη, καθαιρούν τον Γκέρο, διορίζουν στην θέση του τον Καντάρ και ξαναφεύγουν αδήμη-ρον για την Μόσχα. Το απόγευμα ο Καντάρ δηλώνει πώς, μόλις αποκατασταθεί η τάξη, η κυβέρνηση θα άρχιση συνομιλίες με την Μόσχα, και ο Νάγκυ υπόσχεται πώς τα σοβιετικά στρατεύματα θα άποσυρθούν από την Ούγγαρία.

26 'Οκτωβρίου: Στους δρόμους της Βουδαπέστης οι συγκρούσεις συνεχίζονται, αλλά οι επαναστάτες είναι τώρα ουσιαστικά κύριοι της καταστάσεως. 'Ο στρατός διαλύθηκε και προσχώρησε στην επανάσταση, ενώ ένα άμεικτο άνθρωποκυνηγτό έχει εξαπολυθή εναντίον των πρακτόρων της ΑΝΗ και των σταλινικών στελεχών του καθεστώτος. Γίνονται εκτελέσεις, ο λαός εκδικείται σκλη-ρά για τα μαρτύρια όλων αυτών των χρόνων.

27 'Οκτωβρίου: 'Ο Νάγκυ κατάρθωσε να συμπληρώση την «κυβέρνησή του. Είναι «κομμουνιστική μετριοπαθής» και περιλαμ-βάνει στους κόλπους της δυο στελέχη του αστικού Κόμματος των Χωρικών: Τους Τίλ-ντυ και Κόδακς.

28 'Οκτωβρίου: Το ραδιόφωνο μεταδίδει πώς άρχισε η έκκένωση της Βουδαπέστης από τους Ρώσους. 'Η πόλη πανηγυρίζει. 'Ο Νάγκυ υπόσχεται και πάλι την τήρηση ανεξάρτητης πολιτικής απέναντι στην Μόσχα και προκηρύσσει γενική άμνηστία. Την ίδια εκείνη μέρα, το Συμβούλιο 'Ασφαλείας του ΟΗΕ συνέρχεται, ύστερα από αίτηση των τριών δυτικών Δυνάμεων, οι οποίες ζητούν την καταδίκη της Σοβιετικής 'Ενώσεως ως επιδρομέας. 'Ο Βρεταννός αντιπρόσωπος άναγγέλλει ότι, κατά πληροφορίες του, φά-λογγες σοβιετικών άρμάτων εισέβαλαν από την Πολωνία στο ούγγρικό έδαφος. 'Ωστόσο, την ίδια ώρα, η σοβιετική φρουρά άποσύρε-ται από την Βουδαπέστη. Ποιές να είναι, άραγε, οι προθέσεις των Ρώσων; Θα φύγουν ή θα μείνουν; 'Η δυτική πρόταση εγκρίνεται από το Συμβούλιο 'Ασφαλείας, με 9 ψήφους υπέρ, 1 κατά (Σοβ. 'Ενωση) και 1 άποχή (Γιουγκοσλαβία). 'Η Ρωσία, λοιπόν, είναι «έπιδρομέας». Καί... συνεχίζει την έπιδρομή της, σαν να μη συνέβη τίποτε!

29 'Οκτωβρίου: 'Η Διοικούσα 'Επανα-στατική 'Επιτροπή, έγκατεστημένη στην πό-λη Γκυό, άπευθύνει τηλεσίγραφο στον Νάγ-κυ, ζητώντας την αναγνώριση όλων των πολιτικών κομμάτων, την έπιστροφή στο σύ-στημα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και την άποχώρηση της Ούγγαρίας από το Σύμ-φωνο της Βαρσοβίας.

30 'Οκτωβρίου: 'Η κυβέρνηση Νάγκυ άναγγέλλει έπίσημα ότι οι σοβιετικές δυνά-μεις άποσύρθηκαν από την Βουδαπέστη και υπόσχεται έλεύθερες έκλογές, με την συμμε-τοχή όλων των πολιτικών κομμάτων.

31 'Οκτωβρίου: Στην Βουδαπέστη ξανα-κυκλοφορούν οι έφημερίδες, που είχε έξαφα-νίσει η σταλινική καταπίεση, τα παλιά κόμ-ματα επανιδρύονται, η άτμόσφαιρα είναι πα-νηγυρική. Χύθηκε πολύ αίμα, αλλά τουλάχισ-τον δεν πήγε χαμένο...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 31

ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Του συνεργάτου μας κ. **ΝΙΚΟΥ ΜΕΤΑΞΑ** (ο οποίος εύρίσκετο στην Ούγγαρία κατά την διάρκεια της επαναστάσεως του 1956, ως άπεσταλμένος αθηναϊκής έφημερίδος)

Ηταν δυο - τρεις ήμέρες που είχε άρχισι η ούγγρική επανάστασι όταν, ως άπεσταλμένος τό-τε της έφημερίδος («'Εθνος»), έφθασα άσθμαίνων στην Βιέννη - τό πιοσίεστο προσιτό κέντρο κοντά στην φλεγόμενη, έτσι άναπάντεχα, χώρα των Μαγυάρων. Έκόντευαν μεσάνυχτα που έ-φθασα στην αυστριακή πρωτεύουσα και πήγα κατ' ευθείαν στην πρεσβεία μας. 'Από ό,τι θυμάμαι, την θρίκα σκατείνι. Λίγη ώρα πριν είχε τελειώ-σει ή δεξίωσι επί τή έπετείω της 28ης 'Οκτω-βρίου και όλοι είχαν άποσυρθή. Ζήτπια επειγόν-τως τον πρεσβευτή (ήταν τότε ο κ. 'Ανδρόυλης). Του άνεκρίνωσα την πρόθεσί μου να διαπεραιω-θώ όσο τό δυνατόν πιοσίεστο στην έστία της πυρκαϊάς - στην Ούγγαρία.

Η πρεσβεία μας, από τον πρεσβευτή έως τον τελευταίο υπάλληλο, προθυμοποιήθηκε να με δι-ευκολύνι σε ό,τι θα είχα άνάγκη. Προς τό παρόν εκείνο που μου έφρειάζετο ήταν: πληροφορίες. 'Ηθελα να κατατοπισθώ για την κατάστασι που έπικρατούσε στην Ούγγαρία, για πρόσωπα και πράγματα, πώς άρχισε η επανάστασι και τί προ-οπτικές υπήρχαν.

'Η πρεσβεία προθυμοποιήθηκε τό ίδιο εκείνο θράδυ να θέσι ύπ' όψι μου τα πληροφοριακά στοιχεία που είχαν φθάσει στα αυτιά της - και την ίδια συμπαράστασι εύρηκα κοντά της, κυ-ρίως σε τό Γραφείο Τύπου, και έν συνεχεία έως τό τέλος της άποστολής μου.

'Εκείνο τό πρώτο θράδυ, όμως, της άφίξεώς μου, οι πληροφορίες που υπήρχαν έξω από την Ούγγαρία ήσαν πενιχρές. Κανείς (ούτε ή αύ-στριακή κυβέρνησι) δεν ήξευρε τί ακριβώς συνέ-βαινε στην επαναστατημένη χώρα. 'Απλώς φή-μες πολλές, πάρα πολλές, άλληλοσυγκρουόμε-νες, εύλογόφανείς ή τερατώδεις, κυκλοφορού-σαν από την μία άκρη έως την άλλη, σε όλόκλη-ρο τον κόσμο - και κυριολεκτικά είχαν πνίξει την Βιέννη.

● Εικόνα: πλήρης σύγχυσι...

● Προοπτική: άπαισιόδοξη - («δέν θγαίνει εύκο-λα πέρα ή ύπόθεσι μόνι της, και ή Δύσι είναι μουδιασμένη, δέν φαίνεται ότι θέλει ή ότι μπο-

ρεί να βοηθήσι»), υπήρχαν οι πρώτες προβλέ-ψεις που άκουσα.

Τό Νικελαντορφ είναι ένα αυστριακό χωριού-δάκι, τό τελευταίο προς τό σύνορα της Ούγγα-ρίας, δυο ώρες με τό αυτοκίνητο από την Βιέν-νη. 'Εφθασα εκεί περσμένα μεσάνυχτα, τό ίδιο θράδυ.

'Η κίνησι γύρω μου περταώδης.

'Η νευρική υπερέντασι στο κατακόρυφο.

Πρόκειρο σταθμοί πρώτων βοηθειών είχαν έγκατασταθι παντού - ακόμη και στο ύπαιθρο. Κλιμάκια του 'Ερυθρού Σταυρού, με τρόφιμα και άλλα έφόδια κατέφθαναν τό ένα μετά τό άλλο. 'Αλλα με προορισμό την Ούγγαρία και άλλα για να εγκατασταθούν εκεί, στο αυστριακό χωριού-δάκι που άποτελούσε πλέον τό προκεχωρημένο φυλάκιο του 'Ελευθέρου Κόσμου.

● Σε συναγερμό ή αυστριακή μεθοριακή φρου-ρά.

● Σε συναγερμό οι Αυστριακοί και οι πολυάρι-θμοι ξένοι δημοσιογράφοι στριφογύριζαν σαν μέ-λισσες.

● Σε συναγερμό και ό πληθυσμός -άνθρωποι πάσης ηλικίας και τάξεως συνέρρεαν στο Νι-κελαντορφ από τα γύρω χωριά και από την Βι-έννη, και προσέφεραν με συγκινητική προθυμία την έθελοντική εργασία τους για την περιθαψι των τραυματιών και των προσφύγων που κατέ-φευγαν κατά κύματα στο αυστριακό έδαφος. Και έφερναν έως εκεί για να θέσουν στην διάθεσι του 'Ερυθρού Σταυρού ό,τι μπορούσε ο καθείς - άλλος κουβέρτες, άλλος ρουχιισμό, άλλος τρό-φιμα, ακόμη και έτοιμα φαγητά μέσα σε κατα-ρόλες...

Λισθανόνταν κανείς ότι ή ψυχή του 'Ελευθέ-ρου Κόσμου είχε μετουσιωθι στο άσθμαίνον αύ-στριακό χωριούδακι που έσφηνικά γινδταν ή έκ-φρασι του παλιού και των αίσθημάτων 'Ιδεολο-γικής και ανθρωπιστικής άλληλεγγύης όλων των έλευθέρων ανθρώπων - των έλευθέρων ανθρω-πων και όχι των κυβερνήσεων, οι όποιες χωρ-ς συναισθηματισμούς, σταθμίζουν ψυχρά την συ-μπεριφορά τους. Λίγο μέτρα πιο εκεί ήταν τό αύ-στριακό μεθοριακό φυλάκιο. 'Αμέσως μετά, ή με-γάλη άσπροκόκκινη μπάρα - εκεί έτελειώανε ή Αυστρία. Και πιο πέρα, σε άπόστασι ενός χιλιο-μέτρου, μία άλλη, όμοια μπάρα. 'Εκεί άρχιζε ή

ΚΥΜΑΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ κατέκλυζαν τους σταθμούς (άριστερά), αναζητώντας ένα μέσο σωτηρίας. Στα αύστριακά σύνορα εκπρόσωποι του 'Ερυθρού Σταυρού (άνω) συγκεντρώνουν πληροφορίες από πρόσφυγα.

Ούγγαρία, θυθισμένη στο σκοτάδι, στο μυστήριο και στην αγωνία. Άφρα πίσω μου το αυστριακό δρόσμο. Προσπέρασα και το δρόσμο των ουγγρικών συνόρων, χωρίς να με σταματήσει κανείς. Τρύπωσα στον συνοριακό σταθμό. Καπνοί, νευρικότης, κίνησι, στρατιώτες, πολίτες με περιθρακισμένα, που έφεραν τα χρώματα της ουγγρικής σημαίας χωρίς (και αυτό με εξένισε) τόν ερυθρό άστέρα. Κατάπληκτος, πληροφορήθηκα τότε από τον διοικητή ότι το φυλάκιο ήταν στα χέρια των επαναστατών. "Ότι οι επαναστάται έλεγχαν όλη την περιοχή έως την Βουδαπέστη. "Ότι οι μάχες συνεχίζοντο σποραδικά σε όλη την χώρα, άλλ' ή επανάστασι είχε επικρατήσει. Σε μία άπομνη γωνιά, στο μισοσκότοδο και ενώ γύρω μου μεγάλη σκηνόταν ή θούη, έβγαλα χαρτί και μολύβι. Κ' έγραφα τις πρώτες έντυπώσεις που θα έστελναν την επομένη στην Άθήνα. «Χεγκεσάλου (έτσι λεγόταν το χωριό) — έλευθερά Ούγγαρία», έτσι άρχιζα το πρώτο μου τηλεγράφημα...

Τα αυστρουουγγρικά σύνορα έμειναν άνοικτα έπι-μερικής ήμέρας — όσο διαρκούσε ή έκκρεμότης στην Ούγγαρία. Σ' αυτό το διάστημα, μαζί με άλλους πολλούς ξένους δημοσιογράφους, μπαινοβγαίναμε στην επαναστατημένη χώρα — προχωρούσαμε σε βάθος πολλών χιλιομέτρων προς όλες τις κατευθύνσεις, συλλέγαμε έντυπώσεις, πληροφορίες, αλλά δεν παίρναμε την άποψη από να ήμασθ στην Βουδαπέστη. Άφ' ενός μὲν διότι τα διαβατήριά μας δὲ είχαν θεωρηθεί — όλον τὸν τελευταίον καιρό ή ουγγρική πρεσβεία της Βιέννης έμενε έρμητικά κλειστή. Καί, άφ' ετέρου, διότι ή μετάβασις μας στην Βουδαπέστη θα εόμαινε και τερματισμό της δημοσιογραφικής άποστολής από τήν ώρα έκείνη, αφού καθ' όλες τις ένδειξεις ή ουγγρική πρωτεύουσα εύρισκετο ακόμη σε άπομόνωσι από τὸν υπόλοιπον κόσμο. Προτιμούσαμε, λοιπόν, να μπουνοδιώγαμε — όλη τήν ήμέρα περιεδύαμε και τή νύκτα άργά έπιστρέφαμε στην Βιέννη για να στείλουμε τα τηλεγραφήματά μας, και έπειτα πίσω πάλι...

Η κατάσταση είχε ήρεμήσει στην Ούγγαρία. "Όντως, ή επανάστασι (ή "άντεπανδάσις", όπως τήν άποκαλούσαν οι Άνατολικοί) είχε επικρατήσει. Η κυβέρνηση του Νάγκυ διαπραγματευόταν με τήν Ρωσία. Καί ο Κρούτεσφ φαίνονταν διαλλακτικός. Θα επήρχετο συμφωνία. Καί το πράγμα θα σταματούσε εκεί. Άπ' εκεί και πέρα ή Ούγγαρία θα άκολουθούσε θραδέως και με σύνεσι (στά πλαίσια του άνατολικού συνασπισμού, σε πρώτη φάσι τουλάχιστον) τὸν δρόμο της χειραφέτησως.

"Ανεθάρρυνε και ή ουγγρική πρεσβεία της Βιέννης. Ένα πρωί άνενάταξε στον ίδιο της τήν τρίκφυην έθνική σημαία της επαναστάσεως, χωρίς τὸν ερυθρό άστέρα, και άνοιξε τις πόρτες της. Άνεθάρρυναν και οι δημοσιογράφοι. Έμπρός τώρα για τήν Βουδαπέστη.

Κ' ένα πρωί, πού ο ήλιος έλαμπε και το κύρο ήταν διαδοχόμενο, ξεκίνησαμε, μακριά φάλαγγα αυτοκινήτων, για να πάμε αὐτή τήν φορὰ νομίζω στην Ούγγαρία — να φθάσουμε και να εγκατασταθούμε στην Βουδαπέστη και να μείνουμε εκεί έως ότου ή κατάσταση θα εσταθεροποιείτο όριστικώς. Η φάλαγγα προχωρούσε και περνούσα τὰ ίδια μέρη, τὰ όποια μόλις τήν παραμονή το θρόνυ περιέτριχα παρανόμως. Τήν παραμονή το θρόνυ είχαμ έκδηλωθί ήδη τότε οι πρώτες ένδειξεις ότι ή εξέλιξη της επαναστάσεως δὲν θα ήταν άνεφελή. "Επίμονος και άγωνιώδης κυκλοφορούσε ήδη ένας «ψήθουρος» — ότι οι Ρώσοι θα κτυπούσαν. Νύκτα θα θάσσει, πέρα από το Γκέρ, θύμαίμ μια περιέργη άπόμακρη θούη πού ετάρσσε τήν νυκτερινή σιωπή. Οι ντόπιοι είπαν πως τήν νύκτα εκείνη, πού περνούσαν τις γέφυρες του Ρωσικά άρματα, πού περνούσαν τις σχολοδάσεις, το είπαν με στωϊκότητα. Δὲν έδειξαν άπέλπισια, παρ' όλο πού διαισθάνοντο ότι το τέλος έπλησίαζε — ότι έκείνη ή θούη ήταν ή αρχή του τέλους.

Τὸν άρχικό ένθουσιασμό είχε υποκαταστήσει ένα αίσθημα καθολικής μοιρολατρίας. Έως εκεί. Δὲν μπορούσαν να κάνουν τίποτα άλλο. Η Δύσι δὲν έδειχνε ότι θα βοηθούσε τήν επανάστασι. Η Δύσι τότε είχε κτυπήσει στο Σουεζ και ο αντίπαλος είχε πέσει θαρύς στην Ούγγαρία. Άν ζαναγύριζαν οι Ρώσοι, θα μπορούσαν να πνίξουν τήν επανάστασι στο αίμα. Η επανάστασι δὲν έτρεφε ψευδοελπίσεις. Τό ήξευρε. Τό ήξευρε όλος ο λαός. Τήν χαρά της νίκης εορράνιζε στα πρόσωπα όλων έκδηλη ή μάγνηχολία - διαίσθησι: ότι ή νίκη δὲν ήταν παρά πρόσκαιρο έπίτευγμα. "Ότι αν κτυπούσαν οι Ρώσοι καμμία δύναμι δὲν θα μπορούσε να τούς άνακατίσι. Καί οι Ρώσοι κτύπησαν — τήν ίδια μέρα πού ή φάλαγγα των δημοσιογραφικών αυτοκινήτων προχωρούσε προς τήν Βουδαπέστη.

Τό μήνυμα έπεσε σαν κεραυνός στα μέσα του δρόμου. Έμπρός ή πίσω; Προς το παρόν άναμνή. Μία άλλη φήμη έφθασε σε λίγο: ότι τα ρωσικά άρματα είχαν άρχισι να ξεκαθαρίζουν τήν Βουδαπέστη και είχαν άπλωθι και σε όλους τούς δρόμους κτενίζοντας τήν χώρα σαν τεράστια θεντάλια πού ζετυλιγεται προς τα σύνορα — προς όλα τα σημεία του όρίζοντος. Καί μία τρίτη φήμη: "Ότι τα ρωσικά άρματα άπείχαν μόλις μερικά χιλιόμετρα και ότι μία μικρή όμας δημοσιογράφων πού προηγείτο είχε συλληφθί. Άγνω-

Η ΧΗΡΑ και ο γιός του Λάζλο Ράικ, του Ούγγρου κομμουνιστή ήγέτη, πού άπαγχονίστηκε ως κτιτοκόσρ το 1949, κατά διαταγήν του Ράκοσι. Ο Ράικ άποκαταστάθηκε στα 1956. Η σταλινική άστυνομία είχε βασανίσει τήν γυναίκα του.

Ο ΓΙΑΝΟΣ Καντάρ με τὸν Μιχ. Σουσιώφ, στο Λένινγκραντ, τὸ 1957. Ο Καντάρ είχε φυλακισθί ως άντισταλινικός, και κατά τήν επανάστασι τάχθηκε στο πλευρό του Ίμρε Νάγκυ. "Όταν επέβλήθησαν οι Ρώσοι, ο Καντάρ προσχώρησε άμέσως σ' αὐτούς.

Ο ΙΜΡΕ ΝΑΓΚΤ, πρόεδρος της επαναστατικής κυβερνήσεως, μιλά από τὸν ραδιοσταθμό της ε' Ελευθέρας Βουδαπέστης κατά τις ήμέρες της εξέγερσεως. Μετά τήν καταστολή, συνελήφθη από τούς Ρώσους και έξετελέσθη, όπως πιστεύεται, στην Ρουμανία, τὸ 1958.

νιώδης άναμονή. Πίσω ή έμπρός; Στο βάθος φάνηκαν πελώριες οι αιλουετικές τὸν σοβιετικὸν τάνκς. Προχωρούσαν άργά — πολύ άργά. Μα προχωρούσαν. Πίσω, λοιπόν...

Εχουν διερωτηθί πολλοί τὸν τελευταίον καιρό με δυσιοτία: Πρόέκυψε τίποτε από τήν ουγγρική επανάστασι; Τί θγήκε τελικά από τὸ όλοκώτμα έκείνο, πού σαν ιστορία υπήρξε μία άξιοθαύμαστη έκδήλωσι της πίστews ενός όλοκλήρου (στην κυριολεξία «όλοκλήρου») λαού στην ιδέα της έλευθερίας, αλλά πού σαν αποτέλεσμα ήταν μηδέν; Σήμερα, ή Ούγγαρία ζή και σκεπτικά άσφαλώς προοδεύει και άνακτά τήν χειραφθέντι της στα πλαίσια του γενικότερου κλίματος αὐτονομίας, πού όλονέν (θραδέως, αλλά μάλλον σταθερά) επικρατεί περισσότερο στον άνατολικό κόσμο. Καί ίσως κανείς δὲν θύμαται πλέον στην χώρα των Μαγνάρων τήν ήρωική έκείνη εξέγερσι — παρ' έκτός μόνο σαν ένα έπιδοφόρο δράμα, πού δημιούργησαν οι συνθήκες της καταπίεσεως τήν εποχή έκείνη και ή έντονη λαχτάρα της ψυχής ενός έθνους να επανεύρη τον εαυτό του, και πού τελικά πνίγηκε σε ένα αιματηρό έφιάλτη.

Είμαι σκέψεις αυτές, πού διατυπώθηκαν επανειλημμένα στον γράφοντα. Άλλά πριν άπαντήσιν κανείς στα έρωτηματικά πού έγείρονται, δὲν μπορεί να μη θυμηθί τις προσωπικές του έντυπώσεις και τα βασικά πλαίσια μέσα στα όποια διεθνώς κινήθηκε ή ουγγρική εξέγερσι — κι όλα αυτά να τα σφυρηλατήσιν υπό τὸ πρίσμα της δεκαετίας πού πέρασε από τότε.

Δέκα χρόνια πριν, λοιπόν, ήταν ή εποχή πού ο κόσμος όλόκληρος εόπημινε μία μεγάλη άποφασιστική στροφή στην ιστορία του. Άλλ' ή στροφή δὲν είχε όλοκληρωθί:

● Δύσις και Άνατολή είχαν τείνει ήδη τα χέρια μεταξύ τους — άλλ' ακόμη δὲν τα είχαν οφίξει. Ήταν μόλις ή χαρραγή της προσεγγίσεως των δύο μεγάλων παρατάξεων. Σ' αυτό τὸ μεταίχμιο έκδηλώθηκε ή ουγγρική επανάστασι, πού διηρμήνυσε τὸ αίσθημα έθνικής άνεξαρτησίας και τήν άνάγκη περισσώτερας έλευθερίας, πού λίγον καιρό άργότερα έκδηλώθηκαν άνοικτά σε όλόκληρη τήν σοβιετοκρατούμενη (έπικράτεια), μέσα και έξω από τὸ Παραπέτασμα — και σ' αὐτήν

ΥΠΑΡΧΕΙ ακόμα ρωσικός στρατός εγκατεσπαρμένος σε όλη τήν χώρα. Η παρουσία του γίνεται αίσθητή στις μικρές πόλεις. Οι νεαροί Ρώσοι στρατιώτες είναι εύθυμοι, αν και ο λαός της χώρας δὲν τούς άγαπά.

τήν Σοβιετική Ένωσι. Ήταν, ίσως, μοιραίο ότι ο έκείνο τὸ μεταίχμιο ή ουγγρική εξέγερσι θα συνεθλίβετο μεταξύ της άναποφασιστικότητος της Δύσεως και της άνάγκης πού αίσθάνθηκε ή Μόσχα να προστατεύσι τὸ γόνιτρό της. Έάν ή ουγγρική επανάστασι εστέρετο από έπιτυχία, ή Μόσχα, πού είχε ήδη σπκώσει τήν άντισταλινική σημαία, θα άντιμετώπιζε τὸ φάσμα όριστικής διαλύσεως του άνατολικού συνασπισμού — ή Γιουγκοσλαβία είχε άποστατήσι ήδη από έτών, ή Άνατολική Γερμανία και ή Πολωνία ήταν στο πόδι και ή Ρουμανία περίμενε με τήν ψυχή στο στόμα, έτοιμη να άκολουθήσι τὸ παράδειγμα της Ούγγαρίας. Καί στο λεγόμενο «οτάτους κόδ» εσπρίζετο τότε ή καλλιεργούμενη προσέγγισι των δύο Κόσμων...

● Μία τρίτη Δύναμι έγεννέτο μόλις τότε — οι λεγόμενοι άδέσμευτοι. Η περιπέτεια του Σουεζ δὲν μπόρεσε να άποτρέψι τὸν τοκετό.

● Η Ρωσία είχε εγκαταλείπει τὸν σταλινισμό και ή σημαντική αὐτή στροφή στην νοοτροπία και στην πολιτική τήν έφερε άργότερα σε σύγκρουσι με τήν Κίνα και προεκάλεσε τελικά τήν διάσπασι του κομμουνιστικού κόσμου. Τήν κρίσιμη ώρα μεσολάβησε ή ουγγρική εξέγερσι. Ο Κρούτεσφ, κήρυκας των άποσταλινικών μεθόδων και τού έπίσημου σοβιετικού πλέον ρεβιζιονισμού, θρέθηκε προφανώς πρό διλήμματος. Η άδουλία της Δύσεως ίσως τὸν διεύκλυνε τελικά να ριψι τὸν κύβον: Καί να άνακάλεσι εκ της εφεδρείας τήν σταλινική μέθοδο, για να καταπνίξη με αὐτή τήν επανάστασι σε έκείνη τήν κρίσιμη ώρα. Πολλοί ήμαστε πού άμφισβητούσαμε τότε αν ο Νικήτα Κρούτεσφ θα τολμούσε να προδώσι τα κηρύγματά του. Διότι, στο βάθος, ή νοοτροπία πού άνέτελλε τότε στην Ρωσία δὲν έέφερε πολύ από τήν νοοτροπία της ουγγρικής επαναστάσεως. Κι όπως άργότερα ο Κρούτεσφ άποκατέστησε πανηγυρικά τις σκέσεις της Μόσχας με τὸ τιτοϊκό Βελιγράδι, εά μπορούσε να άποκαταστήσι και τις σκέσεις με τὸ τιτοϊκό καρσετς πού θα εγκαθ-δύετο στην Ούγγαρία, αν τελικά επικρατούσε ή επανάστασι και διατηρούσε τήν κυβέρνησι ο μάλλον τιτοϊκός Νάγκυ.

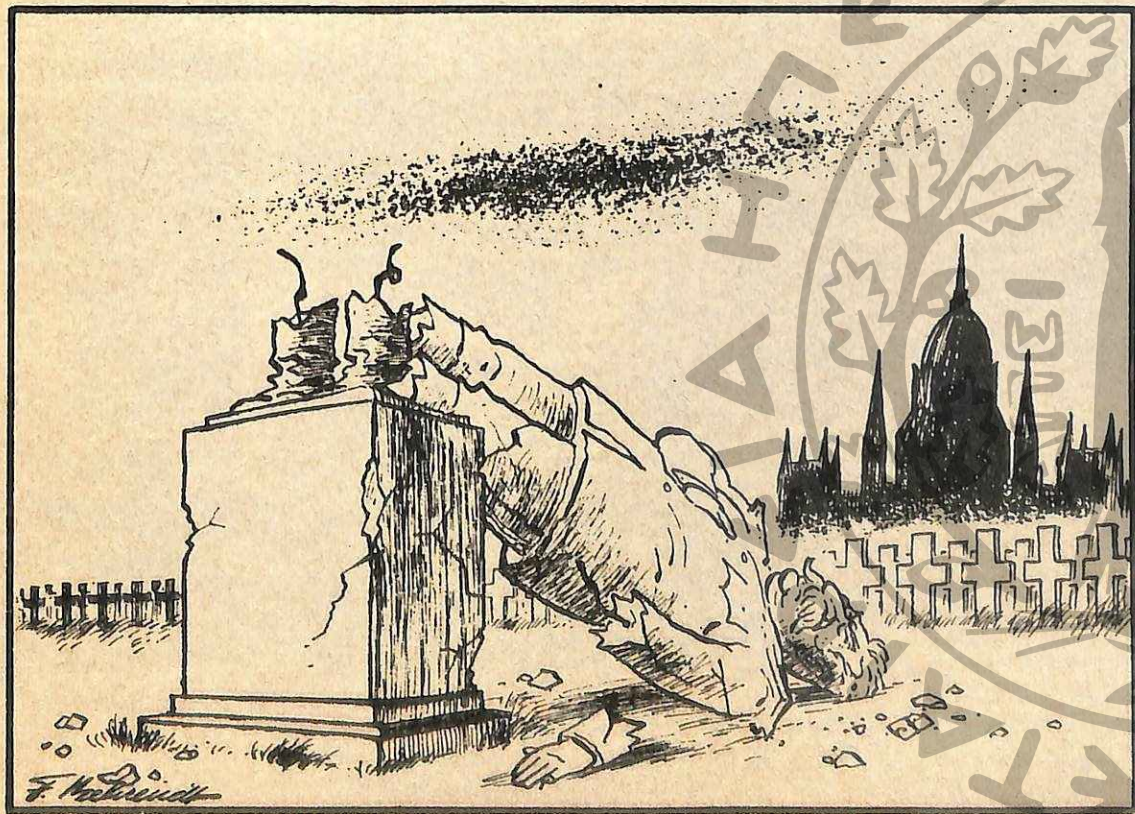
● Διότι ή επανάστασι στην Ούγγαρία δὲν είχε καθοριστικό χαρακτήρα. Ήταν εξέγερσι έθνική — άντισοβιετική και με αίτημα: περισσώτερη έλευθερία, αὐτό τὸ ίδιο αίτημα πού τώρα διατυ-

πώνουν ή Ρουμανία και τόσα άλλα κομμουνιστικά κόμματα. Στην εξέγερσι πήραν μέρος όλοι οι Ούγγροι. Όλοι, έκτός από τα άτομα πού ήσαν συνδεδεμένα με τήν άνατραπέισα σταλινική κυβέρνησι και τή μυστική άστυνομία — τήν πολυθρόλητη ΑΝΟ. Στρατός, χωρικοί, πολίται, κομμουνισται, σοσιαλισται, δεξιοί, άριστεροί, φοιτηται — ακόμη και παιδιά του έλληνικού παιδομαζώματος, πού είχαν σκεδόν άνδρωθί και πού, σύμφωνα με πληροφορίες πού μου έδωσαν άξιωματούχοι των επαναστατών, είχαν πολέμησι σκληρά στην Βουδαπέστη. Όλοι αὐτοί είχαν παρμερίσι τις ιδεολογικές διαφορές τους. Ο άρχηγός της κομμουνιστικής νεολαίας της Βουδαπέστης είχε πρωτοστατήσει στην κατακρήμνισι του πελώριου άνδριάντος του Στάλιν. Συνεταξίδευα ένα θράδυ μαζί του. Έπείστρεφα στην Αυστρία από τήν Ούγγαρία. Τὸν συνήντησα με μία φάλαγγα του Έρυθρού Σταυρού, πήγαινε στην Βιέννη, διαζόταν διότι έπρεπε να συναντήσι τὸν εξόριστο πρώην πρωθυπουργό Νάγκυ (συνώνυμο του Νάγκυ της Βουδαπέστης) και με παρεκάλεσε να τὸν πάρω με τὸ δικό μου αὐτοκίνητο στην αὐστριακή πρωτεύουσα, όπου θα είχε ήδη φθάσει μυστικά ο Νάγκυ. Μου είπε ποίος ήταν. Μπορούσε να λείψ φέματα. Δὲν είχα λόγο να τὸν πιστέψω — ούτε και να μὴ τὸν πιστέψω. Καθ' όδον μου έκμυστηρεύθηκε: «Μή νομίζετε πως κάνομε τήν επανάστασι για να σκαρφέρουμε τὸν καπιταλισμό» — παρετήρησε με σκληρότητα. Άρκετοί άλλοι σαν κι αὐτὸν μου είχαν έκμυστηρεύθι τὸ ίδιο. Άλλά και σε όλους είχα διαπιστώσει ότι τα μάτια τους ήταν στυλωμένα με άγανία στην Δύσι. «Γιατί δὲν μάς βοηθάνε;» — με ρωτούσαν με παράπονο...

Δέκα χρόνια μετά, τώρα πού οι άναμνήσεις έχουν ξεθωριάσει αρκετά και πού πρόσωπα και πράγματα υπερδέχονται μεταξύ τους και άποκτούν τα μέτρα πού τούς δίνει τὸ βάθος του χρόνου κ' ή κατοπινή εξέλιξι, αισθάνομαι ότι ακόμη επάνω μου μένουν καρφωμένα τα μάτια του διοικητού του Χεγκεσάλου, τήν ώρα τού άποκαιρητισμού μας. Τα ρωσικά άρματα είχαν φθάσει στο μεθοριακό φυλάκιο. Οι δημοσιογράφοι, πού άποσχωρώσαμε όσο οι σοβιετικές δυνάμεις προήλαυναν προς τα σύνορα, περάσαμε έξω από τὸ δρόσμο. Η μπάρα έκλεισε πίσω μας. Τα ρωσικά τάνκς, σε άπόσταση μερικών εκατοντάδων μέτρων, έμεναν ακίνητα και σιωπηλά. Δὲν έχρειάζετο να κτυπήσουν. Οι επαναστάται παρεδίδοντο άμακπτι — δὲν είχε νόημα ή άμυνα. Καί τα πληρώματα των ρωσικών τάνκς, ίσως σε ένδειξι σεβασμού για τήν ιερότητα της στιγμής, ίσως και από αίσθημα έννοχής έναντι της ιστορίας, έμεναν κλεισμένα μέσα στους σιδερένιους θώρακες, έντελώς άθέατα. Στράφηκα προς τὸν διοικητή του μεθοριακού φυλακίου. «Γιατί δὲν φεύγετε μαζί μας;» — τὸν έρώτησα. «Έμένα ή θέσι μου είναι εδώ» — άπάντησε. Καί τὸ θλέμμα του, ένα θλέμμα γεμάτο μοιρολατρική άποφασιστικότητα, δὲν είναι κάτι πού μπορεί κανείς εύκολα να ξεχάσι, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Νίκος Μεταξάς

Τα θύματα δὲν έπεσαν επί ματαίω

ΘΥΜΗΝΤΕ ΤΗΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 28

1 Νοεμβρίου: Η κυβέρνηση Νάγκυ καταγγέλλει τὸ Σύμφωνο της Βαρσοβίας, άνακηρύσσει τήν Ούγγαρία ουδέτερη χώρα και ζητά από τις Μεγάλες Δυνάμεις να έγγυηθί τήν ουδετερότητα της. Ο Μάο στέλνει καινούργιο μήνυμα στον Κρούτεσφ, τελείως αντίθετο από τὸ προηγούμενο. Διαπιστώνει ότι ή επανάστασι της Ούγγαρίας ξεπέρασε τα όρια και ζητά τήν άμση, άμειλικτη κατάντηξί της. Συγχρόνως ξεσπά ο πόλεμος του Σουεζ, και τα θλέμματα τού κόσμου στρέφονται από τήν Ούγγαρία προς τήν Αίγυπτο.

2 Νοεμβρίου: Οι Ρώσοι συμπληρώνουν τήν κατάληψη όλων των στρατηγικών σημείων της χώρας — άεροδρομίων, οδικών άρτηριών, σιδηροδρομικών γραμμών —, χωρίς ο ουγγρικός στρατός να προβάλλι αντίσταση. Άλλωστε, μέσα στο χάος πού επικρατεί, ουγγρικός στρατός έχει πάψει ούσιαστικά να ύφίσταται. Η Έπανάστατική Έπιτροπή του Γκυόρ καταγγέλλει ότι ο άρθιμος των σοβιετικών τάνκς, μαζί με αὐτά πού εισέβαλαν τις τελευταίες 30 ώρες, έχει φθάσει τα 700. Ο Νάγκυ καλεί τρεις φορές τὸν Σοβιετικό πρεσβευτή τὸ ίδιο. Άλλά και σε όλους είχα διαπιστώσει ότι τα μάτια τους ήταν στυλωμένα με άγανία στην Δύσι. «Γιατί δὲν μάς βοηθάνε;» — με ρωτούσαν με παράπονο...

3 Νοεμβρίου: Τέσσερις Ρώσοι στρατηγοί φθάνουν στην Βουδαπέστη και διαπραγματεύονται (μάλλον πασιτάουν ότι διαπραγματεύονται) με τὸν Νάγκυ τις τεχνικές λεπτομέρειες της άποχωρήσεως των σοβιετι-

κων δυνάμεων. Τὸ ήθικό των επαναστατών είναι πιδ άκμαίο παρά ποτέ — πιστεύουν ότι ήλθε ή ώρα της τελικής νίκης. Οι διαπραγματεύσεις καταγγέλλουν σε προφορική συμφωνία και οι Ρώσοι ζητούν να πάνε οι ήγέτες των επαναστατών να τήν υπογράψουν στο σοβιετικό στρατηγείο, στο Τοκόλ, 100 χιλιόμετρα από τήν Βουδαπέστη.

4 Νοεμβρίου: Οι Ούγγροι πληροφούνται κατάπληκτοι πώς τήν περασμένη νύχτα οι Ρώσοι στρατηγοί παρέβησαν τὸν λόγο της στρατιωτικής τους τιμής και συνέλαβαν στο Τοκόλ όλόκληρο τὸ στρατιωτικό επαναστατικό έπιτελείο, με έπικεφαλής τὸν στρατηγό Μάλετερ και τὸν έπιτελάρχη του στρατηγό Κόδας. Πληροφούνται επίσης πώς ο Γιάνος Καντάρ δραπέτευσε από τήν Βουδαπέστη και κατέφυγε στους Ρώσους. Ο ραδιοφωνικός σταθμός της Βουδαπέστης παύει να λειτουργή, ενώ τα ρωσικά τάνκς άρχίζουν να συγκλίνουν από όλα τα σημεία προς τήν επαναστατημένη πόλη. Προδομένος και άπελπισμένος, ο Νάγκυ εγκαταλείπει τα πάντα και καταφεύγει στην Γιουγκοσλαβική πρεσβεία. Από τήν πόλη Σζόλνοκ, ο Καντάρ αναγγέλλει πώς σχημάτισε νέα κυβέρνησι. Οι Ρώσοι καλούν τούς επαναστάτες να παραδοθούν, άπειλώντας ότι διαφορετικά ή πρωτεύουσα θα βομβαρδισθί. Άπάντησι των επαναστατών: «Θα άγωνισθόμε μέχρι θανάτου».

5 Νοεμβρίου: Η σοβιετική έφοδος άναστέλλεται, για να άπευθυνθί νέο τηλεσίγραφο. Άπορρίπτεται κι αὐτό.

6 Νοεμβρίου: Η Βουδαπέστη νοιώθει τὸ έδαφός της να τρέμη, καθώς τα σοβιετικά τάνκς όρμουν από παντοῦ έναντιόν της. Δὲν είναι 700, όπως νόμιζαν οι επαναστάτες. Είναι 2.500! Καί πίσω τους άκολουθούν 250 χιλιάδες Σοβιετικοί στρατιώτες, πού κανένας τους δὲν άνήκει στην «άμφιβολή» πρώην φρουρά της Βουδαπέστης. Άρχίζουν λυσσαλέες μάχες. Με τούρκια, μοιρολόγια δενζίνης, πέτρες και ξύλα, φοιτηται και εργάτες της Βουδαπέστης όρδάνουν τὸ άνόστημά τους μπροστά στα ΤΧ-34, τα άτσάλια τέρατα πού συνέτριψαν τήν Βέρμαχτ στο Άνατολικό Μέτωπο.

7 - 11 Νοεμβρίου: Συνοικία με συνοικία, τετράγωνο με τετράγωνο, σπίτι με σπίτι, τα σοβιετικά τάνκς γκρεμίζουν τα πάντα και θάβουν τούς επαναστάτες κάτω από τα έρείπια. Η κραυγή άγωνίας της Βουδαπέστης ύψώνεται ως τα ούρανια και κάνει τὸν κόσμο να άνατριχιάσι, αλλά ο Κρούτεσφ φροντίζει να άποσπάσι τήν προσοχή του με ένα τηλεσίγραφο προς τήν Άγγλία και τήν Γαλλία, τις όποιες άπειλεί με πυρηνικό πόλεμο, αν δὲν σταματήσουν άμέσως τήν έπίθεσή τους κατά της Αίγυπτου. Ο ήρωϊσμός των υπερασπιστών της Βουδαπέστης ξεπερνά κάθε όριο. Πεθαίνουν όρθιοι, αλύγιστοι, και τα τάνκς περνούν πάνω τους, λειώνοντας τα κορμιά τους. Ιδιαίτερα σκληρή είναι ή αντίστασι στις εργατικές συνοικίες, πού τὸ κομμουνιστικό καθεστώς θεωρούσε προπύργιο του. Έξι μέρες διαρκεί ή τραγική Έποποιία της Έλευθερίας. Καί, τελικά, στις 11 Νοεμβρίου, πέφτει ή τελευταία τουφεκιά, ή τελευταία ριπή: Τὸ όλοκαύτωμα έχει συμπληρωθί, ή Βουδαπέστη είναι ένας σωρός από έρείπια, πού στα σπλάχνα τους κοιμούνται για πάντα 25.000 Ούγγροι και 7.000 Ρώσοι. Τήν ίδια ώρα, άμέτρητες χιλιάδες πρόσφυγες έχουν σχηματίσει φάλαγγες χωρίς αρχή και τέλος, πού εγκαταλείπουν τήν ύποδουλή πατρική γή, για να καταφύγουν στην έλεύθερη ξενιτιά.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΖΗΤΩΚΡΑΥΓΕΣ, ΑΝΩΜΑ ΛΗ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ και η Κα πρόεδρος χορεύουν. Μια χαρακτηριστική φιλιππινέζικη φιέστα στο ανάκτορο Μαλακανάγκ, κατοικία του προέδρου Φερντινάντ Μάρκος, έπισφράγισε την Διάσκεψη Κορυφής της Μανίλας, στην οποία έλαβαν μέρος οι πρωθυπουργοί των έπτά χωρών που πολεμούν στο Βιετνάμ. Τόν χορό άνοιξε ο πρόεδρος Λύντον Τζόνσον με την σύζυγο του πρόεδρο των Φιλιππίνων...

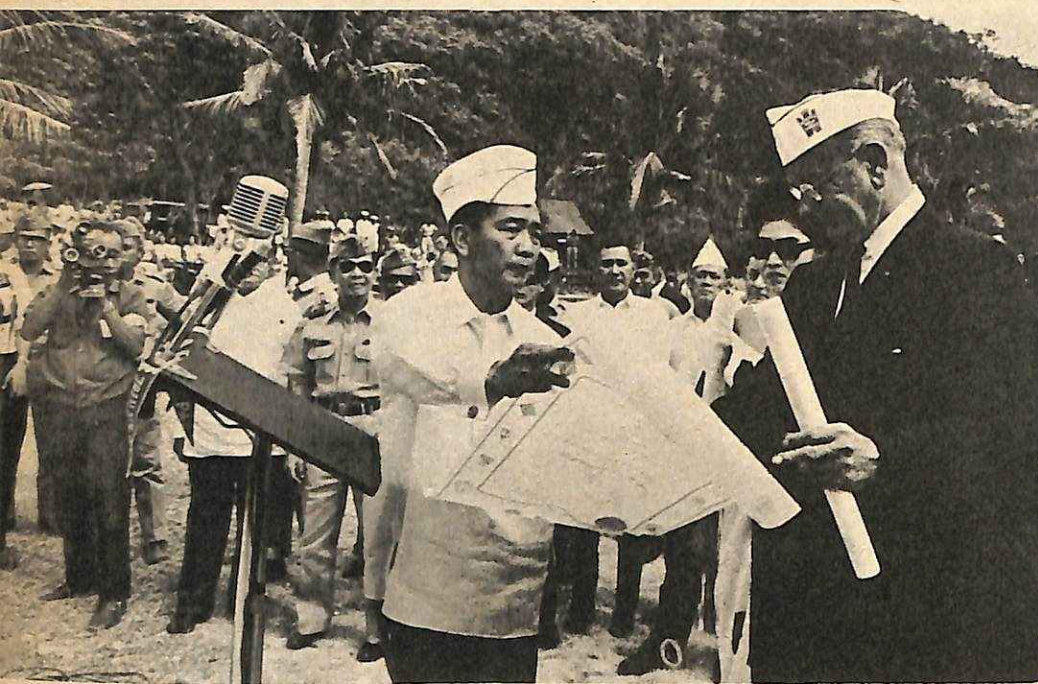
ΤΟ ΠΤΩΜΑ ενός διαδηλωτή κείται σ' ένα κεντρικό δρόμο της Κουάλα Λουμπόρ, πρωτεύουσας της Μαλαισίας, μπροστά στο κτίριο της 'Αμερικανικής 'Υπηρεσίας Πληροφοριών (το κτίριο με τη σημαία). 'Η άστυνομία αντιμετώπισε με πυρά τις αντιαμερικανικές διαδηλώσεις που συγκροτήθηκαν με την ευκαιρία της επίσκεψης του 'Αμερικανού προέδρου στο νεοσύστατο αυτό κράτος...

▲ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ και έπευφημίες στο ένα σημείο, ισχυρές αποδοκιμασίες στο άλλο. 'Η άσιατική περιοδεία του προέδρου Τζόνσον στάθηκε άφορμή για να εκδηλωθούν τα ανάμικτα αισθήματα των λαών στην ταραγμένη αυτή περιοχή του κόσμου. Στην προκειμένη περίπτωση ο 'Αμερικανός πρόεδρος γίνεται ένθουσιωδώς δεκτός κατά την άφιξή του στο Διεθνές 'Ινστιτούτο 'Ερευνών 'Ορύξης του Άδς Μπά-νος (Φιλιππίνες). 'Αργότερα επισκέφθηκε το Κορρετζιντόρ, το θρυλικό νησί του Β' παγκοσμίου πολέμου

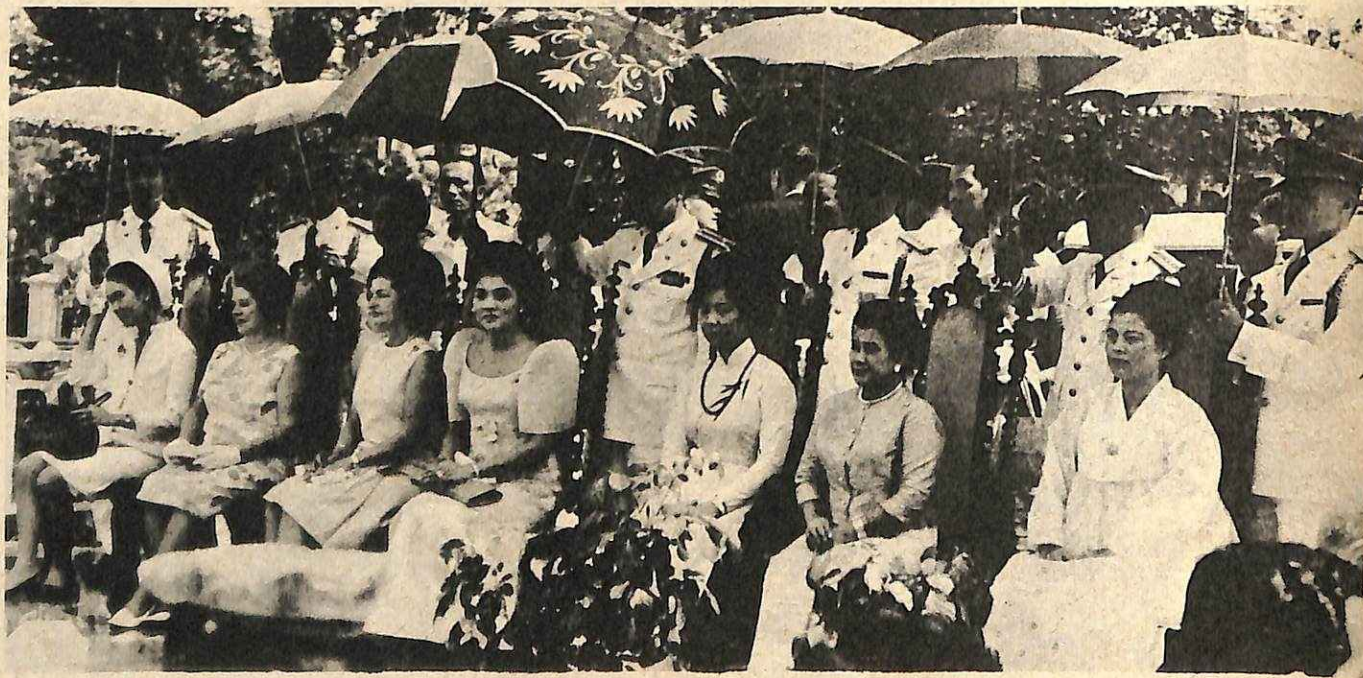
Ανθη, ζητωκραυγές και αποδοκιμασίες απέκόμισε ο πρόεδρος Τζόνσον στο μεγάλο, άλλ' άστραπιαίο ταξίδι του, στην νοτιοανατολική 'Ασία. Διήνυσε περισσότερα από 40.000 χιλιόμετρα σε 17 ημέρες, έπεσκέφθη έπτά χώρες της πιο κρίσιμης περιοχής του πλανήτη και με την παρουσία του έδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα σ' ένα πολιτικό γεγονός, την Διάσκεψη της Μανίλας, ή οποία διεδήλωσε την συνεργασία των έπτά χωρών στόν συνεχιζόμενο πόλεμο του Βιετνάμ και την κοινή στάση τους στά κοινά πολιτικά και οικονομικά προβλήματα της 'Ανατολής. 'Αλλά τό τέλος της θυελλώδους περιοδείας είχε ένα άπροσδόκητο επίλογο για τόν πρόεδρο. 'Η άρρώστια του άνέστειλε την δραστηριότητά του και την προσωπική του συμμετοχή στόν διεθνή και τόν έσω-τερικό στίβο. 'Η άναγγελία της διπλής έγχειρήσεως αϊφνιδιάσε τούς 'Αμερικανούς και ξένους.

Φιλία, αλλά και έχθρότητα

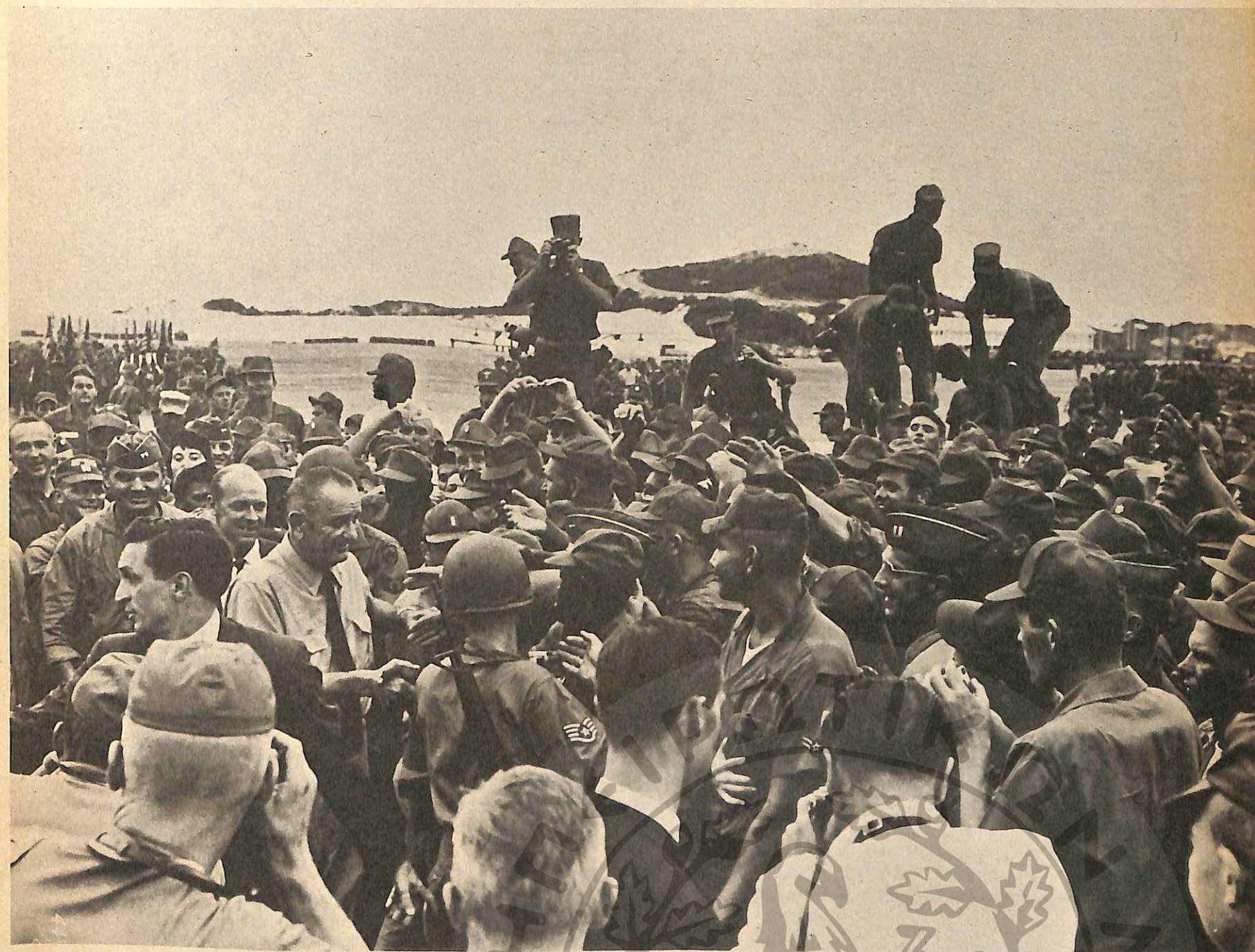

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Μάρκος παραδίδει (άνω) στον πρόεδρο Τζόνσον άναμνηστικό δίπλωμα κατά την επίσκεψή τους στο Κορρετζίντορ. Τις ώρες που οι ήγέτες συνωμιλούσαν ή Κα Λύντον Τζόνσον (άνω δεξιά) έπισκεπτόταν διάφορες φτωχές συνοικίες της Μανίλας, προκαλώντας άληθινό συναγερμό των κατοίκων...

ΚΑΤΩ από όμπρέλλες που τις προστατεύουν από την ψιλή βροχή, οι σύζυγοι των ήγετών ποζάρουν στον κήπο του άνακτόρου Μαλακανάγκ. Άπό τ' άριστερά, οι κυρίες Νγκουέν Κάο Κύ, Χάρολντ Χόλτ, Λύντον Τζόνσον, Φερντινάντ Μάρκος, Νγκουέν Βάν Τιού, και Τάνον Κιττικα-τόρν. Στο δεξιά μέρος είναι ή σύζυγος του πρεσβευτού της Νοτίου Κορέας στis Φιλιππίνες Κα Γιάνγκ Σού Γιού

συνήντησε ο Άμερικανός πρόεδρος στην περιοδεία

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ στρατιώτες τριγυρίζουν τον πρόεδρό τους που τους έπισκέφθηκε στο Βιετνάμ. Στην προσφώνησή του ο κ. Τζόνσον τους είπε πως είχε πάει εκεί «για ένα καλό σκοπό: για να πω σε σας και δι' ύμών να πω στον κάθε στρατιώτη, ναύτη, αεροπόρο και πεζοναύτη που βρίσκεται στο Βιετνάμ πόσο περήφανοι είμαστε για το έργο σας και για τον τρόπο με τον οποίο επιτελείτε αυτό το έργο».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ της Μανίλας κυνηγούν τους διαδηλωτές στο πάρκο γύρω από ένα ξενοδοχείο. Στο ξενοδοχείο αυτό, όπου είχαν καταλύσει τα μέλη της Διασκέψεως Κορυφής, κατέληξαν οι διαδηλωτές αφού προηγουμένως έβω από την άμερικανική πρεσβεία είχαν διαδηλώσει την αντίθεσή τους για τον δρώμικο πόλεμο που διεξάγεται στο Βιετνάμ...

ρα και τα πολιτικά όρια του ταξιδιού.

Άκολούθησαν σταθμοί σε έπτά άλλες χώρες: Ν. Ζηλανδία, Αυστραλία, Φιλιππίνες, Ν. Βιετνάμ, Ταϊλάνδη, Μαλαισία και Ν. Κορέα.

Στην Αυστραλία, ο πρόεδρος Τζόνσον έγινε δεκτός μ' ένθουσιασμό. Στόν λόγο του στην Βουλή έδήλωσε ότι βλέπει να πλησιάζη ή έπιτυχία στο Βιετνάμ, κυρίως διότι και άλλες χώρες προσέρχονται σε μία κοινή προσπάθεια να άναγκαστούν την έπιθεση.

Πολιτικό έπίκεντρο της περιοδείας ήταν ή Διάσκεψη της Μανίλας. Στην πρωτεύουσα των Φιλιππίνων, ο Τζόνσον μετέσχε στην ιστορική Διάσκεψη μαζί με τους ήγέτες του Ν. Βιετνάμ, της Αυστραλίας, της Ν. Κορέας, των Φιλιππίνων, της Ν. Ζηλανδίας και της Ταϊλάνδης.

ΕΤά έπτά έθνη διαδηλώνουμε την ένότητα, την άπόφαση και τον σκο-

πό μας —τονίζει ή άπόφαση— να επιδιώξουμε μαζί τους στόχους της Ειρήνης στο Βιετνάμ και στην περιοχή της Άσίας και του Ειρηνικού. Οι στόχοι αυτοί είναι:

● Άπαλλαγή από τον κίνδυνο της επιθέσεως.

● Νίκη κατά της πείνας, του άναλφαβητισμού και των άσθενειών.

● Δημιουργία ζώνης άσφαλείας, τάξεως και προόδου.

● Έπιδιώξη συμφιλίωσης και ειρήνης στην Άσία και τον Ειρηνικό.

Παράλληλα όμως με την διαλλακτική στάση, ή Διάσκεψη διεκήρυξε ότι: «Θά συνεχίσουμε τις στρατιωτικές και τις άλλες προσπάθειές μας με την ίδια έπιμονή και όσο χρόνο χρειασθί μέχρι ότου λήξη ή έπιθεση».

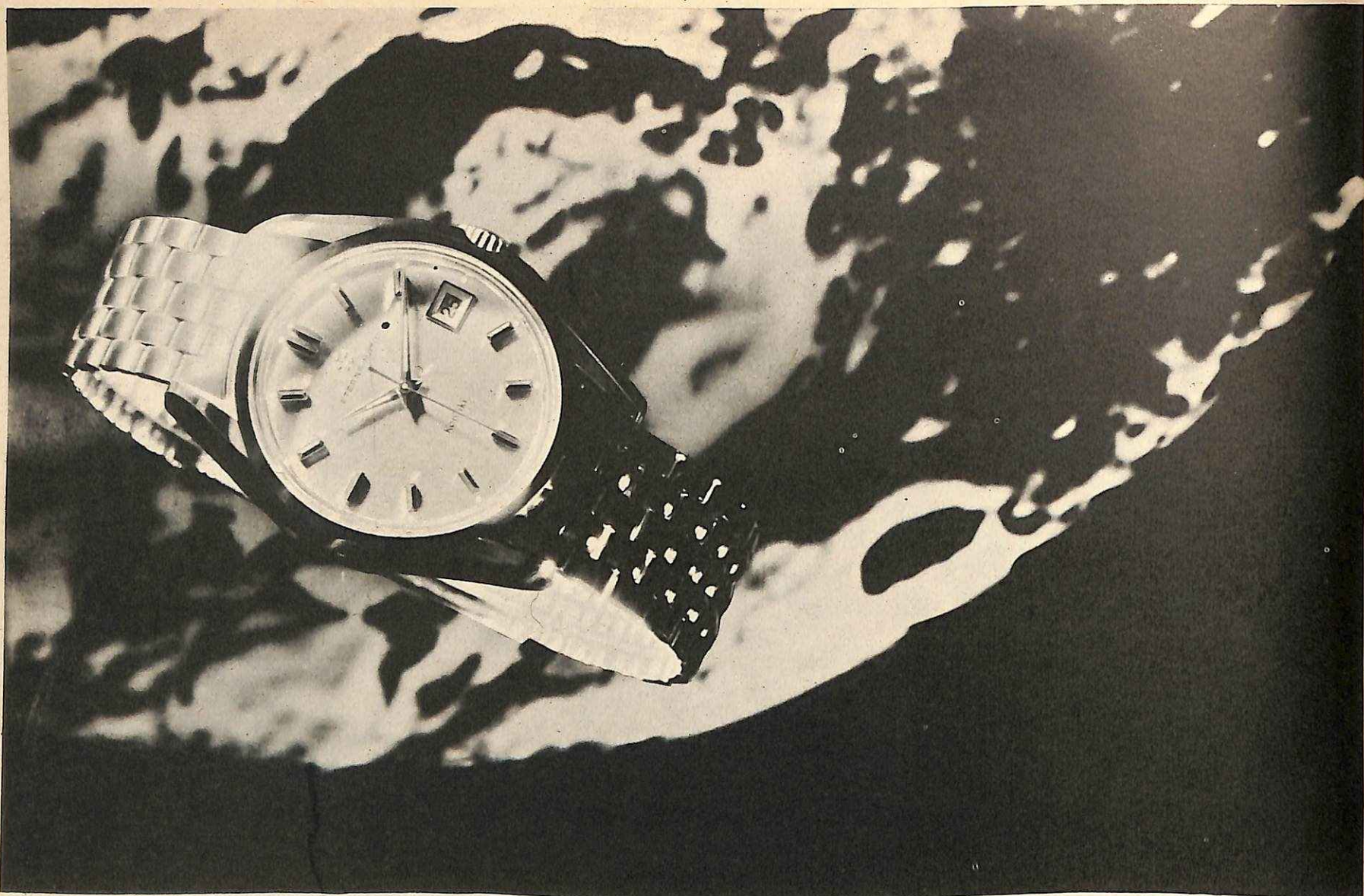
Στο Νότιο Βιετνάμ, ο πρόεδρος έφθασε στην βάση Κάμ Ράν, που είναι το δεύτερο λιμάνι της χώρας. Στο δίςβλημα της τριώρης παρα-

μονής του, εκτός από τις συσκέψεις και τις έπίσημες στρατιωτικές και πολιτικές συνεργασίες, γευμάτισε μαζί με τους άνδρες της βάσεως, έπεσκέφη τους τραυματίες και άπένειμε παράσημα.

Οι σφοδρότερες άντιαμερικανικές εκδηλώσεις ξεσπάσαν στην πρωτεύουσα της Μαλαισίας Κουάλα Λουμπούρ. Τις ώρες που ο πρόεδρος συζητούσε με τους ήγέτες της χώρας στην Βουλή, στους δρόμους της πόλεως διεδραματίστησαν βίαιες συγκρούσεις διαδηλωτών με την άστυνομία. Ένας νεκρός και δύο τραυματίες ήταν ο άπολογισμός των ταραχών.

Άντίθετη εικόνα παρουσίασε ή Σεούλ, τελευταίος σταθμός της πορείας. Στην πρωτεύουσα της Ν. Κορέας ο πρόεδρος έγινε δεκτός με τραγούδια, λουλούδια και ζητωκραυγές από ένα έκατομμύριο Κορεάτων, χωρίς να σημειωθί κανένα έπεισόδιο.

■ ■ ■ ■

130 TT - 1424 με ήμερολόγιο και χωνευτό κουρδιστήρι

KON TIKI

Η ακρίβεια και η άντοχή, καθιστούν το αυτόματο ρολόι Kon Tiki της Eterna-Matic, ικανό να δεχθεί και τις πιο δύσκολες δοκιμασίες. Η αδιάβροχος του κάσα (δοκιμασθείσα σε πίεση 20 ατμοσφαιρών) προστατεύει το Kon Tiki από την υγρασία, σκόνη, ζέστη και κρύο.

Το Eterna-Matic Kon Tiki αντέχει σε κάθε κακομεταχείριση. Έντελως αυτόματο με τόν περιφημο περιστροφή του σε ρουλεμάν, δίνει πάντα στον κάτοχό του την ασφάλεια της ακριβούς ώρας. Kon Tiki - το ιδανικό ρολόι ακριβείας για την αντιμετώπιση των σκληροτέρων συνθηκών, στα σπορ και στην καθημερινή ζωή.

Και στις κυρίες επίσης άρεσει να φορούν ένα Kon Tiki.
Μοντέλο γυναικείο (φυσικό μέγεθος)
130 T - 1444

ETERNA-MATIC

Αποκλειστική
πώλησις

TRESOR
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΖΟΛΩΤΑΣ ΑΕ.
ΑΙΟΛΟΥ 82

GEM
ΚΑΡ. ΣΕΡΒΙΑΣ 2

ΚΑΤΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 24

Γ. ΒΕΛΛΙΟΣ-Ν. ΛΟΗΣ
ΕΡΜΟΥ 3 - ΡΟΔΟΣ

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΚΥΠΡΟΣ

KON TIKI

έκπληκτικής άντοχης. αδιάβροχο

3000 και Sahida
τά πιο πλακέ ώρολόγια

Τελειοποιήσις της ακριβείας στα αυτόματα ώρολόγια

Τα Eterna-Matic ανεπηρέαστα στις εξωτερικές επιδράσεις, δεν παρουσιάζουν καμιά ανωμαλία κατά την μακροχρόνια λειτουργία τους. Έτσι εξασφαλίζουν στον σύγχρονο άνθρωπο την έγχυση της απόλυτης ακριβείας.

Sahida

06 VS - 1446
Eterna-Matic "Sahida",
χρυσό 18 καρ., με γυαλί ζαφείρι
με επίστρωση χρυσού,
ανοξείδωτο άτσάλι

ETERNA-MATIC 3000

46 T - 1466
Eterna-Matic 3000
αδιάβροχο, χρυσό 18 καρατίων
με επίστρωση χρυσού, ανοξείδωτο
άτσάλι, χωρίς ή με ήμερολόγιο.

ETERNA-MATIC

Διάτρητη από τὰ
τουρκικά βόλια ή πρόσωση
του Ναού, μοιάζει με
πρόσωπο χτυπημένο από
τὴν ἀσκήκητὴ εὐλογία
τοῦ Θεοῦ.

Συμπληρώθηκαν ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ποὺ τὸ φρικα-
λέο ξέσπασμα τῆς ὁδύνῃς καὶ τῆς
ντροπῆς μερικῶν Κρητικῶν ἐδημοῦρ-
γησε τὸ φωτεινὸ μετέωρο τοῦ ὀλο-
καυτώματος τοῦ Ἀρκαδιοῦ.

Ἡ 8η Νοεμβρίου 1866 εἶναι ἕνας
ἀπὸ τοὺς μεγάλους σταθμοὺς μέσα
στὸ θαῦμα τῆς ἐλληνικῆς συνέχειας
καὶ διαρκείας. Κι ὁ Γιαμπουδάκης κι
ὁ Γαβριὴλ εἶναι τὸ χέρι καὶ τὸ στό-
μα τῆς μιᾶς ψυχῆς, τῆς μιᾶς γνώ-
μης, τῆς μεγάλῃς καὶ ἀνεπανάληπτης
ἀποφάσεως τῶν τραγικῶν ἐκείνων ἡ-
ρώων, ποὺ ἔκαναν χρέος τους νὰ
ἀδύσουν ὡς τὴν ἀρχαία συνέπειά του
τὸ ἔργο ποὺ θεωροῦσαν σωστὸ καὶ
νὰ τὸ πληρώσουν μετὰ τὴν ζωὴ τους.

Ἔτσι, στὴν θέση τῆς χαμοσευτῆς
ζωῆς, τοποθετοῦν τὴν θυσία. Γιατί,
ἀνάμεσα στοὺς ὄρους τοῦ τραγικοῦ
διλήμματος «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος»,
ποὺ τὸ εἶχαν κάνει πλάμπουρο, δὲν
χωρεῖ ἡ σκλαβιά. Ὑπάρχει σὲ τούτη
τὴν πράξη συνέχεια καὶ συνέπεια,
ποὺ τὴν ἐντάσσει ὀργανικά στὴν μοί-
ρα τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἱστορικὸ

Ἀνάμεσα Χανιά καὶ Μεγάλο Κά-
στρο, βουλιάζει, λησμονημένο, στὴν
ἀρχοντιά καὶ στὴν δόξα του, τὸ ἐπαν-
τῆριο Ρέθυμνο. Κι ἀπὸ τὴν
πανάρχαια πολιτεία, 23 χιλιόμετρα
νοτιοανατολικά, σὲ ὑψόμετρο 500 μέ-
τρων, βυθίζεται κάτω ὁ θεατὴς τὸ ἄ-
γιο Κρητικὸ καὶ τὰ πέλαγα τῶν
σκουροπράσινων ἐλαιῶνων. Ἐκεῖ
βρίσκεται τὸ θρυλικὸ Μοναστήρι τοῦ
Ἀρκαδιοῦ.

Βαθιά φαράγγια μετὰ ἄγρια βλά-
στηση, ὅπου συχνὰ καλπάζουν ἀσυγ-
κράτητοι ἄνεμοι καὶ γεμίζουν τὸν πῶ-
ρο βοῆς, περιβάλλουν μιὰ ἐπίπεδη ἔκ-
ταση, περίπου 500 στρεμμάτων, ὅπου
γιὰ αἰῶνες ὁδύνῃς καὶ ἀναμονῆς, ξα-
γρυπνοῦσε τὸ ἀπροσκήνητο Μονα-
στήρι.

Ψηλὰ πυργώνεται ὁ Βρύσινας. Κο-
ρόνα στὸ ἀπανωκόρι του, τὸ ἱστο-
ρικὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Πνεύμα-
τος λευκάζει, μοναχικὸ καὶ ἀπροσπέ-
λαστο.

Σὲ τοῦτο τὸν ἄγριο πῶρο, ἀνάμε-
σα σὲ δάσος, δουνικοφῆς καὶ φα-
ράγγια, κτίσθηκε, στὰ χρόνια τοῦ
αὐτοκράτορα Ἡρακλείου, τὸ Ἀρχά-
δι. Ἐνα δευτεσιάνικο χρονικὸ μιλὰ
γιὰ τοὺς 800 καλογήρους του καὶ κά-
ποιο ἄλλο γιὰ τὰ κρεσιὰ ποὺ φύλα-
γαν στὰ κελλάρια του. Σὲ πατριαρχι-
κὸ σιγίλλιο τοῦ 1849, τὸ Ἀρχάδι μνη-
μονεύεται ὡς σταυροπηγιάδι, ἐνῶ
στὴν δόση τοῦ καμπαναριοῦ τοῦ ναοῦ
εἶναι χαραγμένη μιὰ χρονολογία:

1587. Ἡ παράδοση πὼς τὸ Μονα-
στήρι χτίστηκε ἀπὸ τὸν Ἀρχάδιο ἐ-
λέγχεται ὡς ἀνακριθὴς, ἐνῶ τὸ σω-
στὸ εἶναι πὼς ἰδρύθηκε ἀπὸ κάποιον
Ἀρχάδιο, μοναχό.

Στὴν μακραίωνη σκλαβιά τοῦ νη-
σιοῦ, τὸ Μοναστήρι στάθηκε καταφύ-
γιο τῶν φτωχῶν, ὁμηγῆριο καὶ λη-
μέρι τῶν ἐπαναστατῶν. Ὑφονόταν
ὡς κάστρο. Συχνὰ τὰ τουρκικά ἀ-
σκήρια καὶ οἱ ἄτακτοι Τουρκοκρητι-
κοὶ ἐληλάτησαν τὸ ἀνυπότακτο Μο-
ναστήρι, κατέστρεψαν τὶς εἰκόνες,
χάλασαν μοναχοὺς. Κατὰ καιροὺς, ἡ
μονὴ κέρδιζε προνόμια, τὰ ἔχασε, τὰ
ἐαναπῆρε...

Τὸ Ἀρχάδι πατήθηκε, μὰ δὲν ἔ-
πεσε. Τὰ Ἀρχάδια δὲν πέφτουν. Δὲν
προσκυνοῦν. Ἦτῶνται μονάχα.

Ἵστερα ἦλθε ὁ μεγάλος ξσηκω-
μός. Τὰ μυστικά προσηνύματα δια-
πέρασαν τὸ σαρανταπληγιασμένο κορ-
μὶ τοῦ πατημένου νησιοῦ, σὲ μιὰ φοι-
κίαση ἱερή. Ὁ ἀγέρας τρικύμασε καὶ
φορτώθηκε μετὰ βαρεῖς μυροειδῆς ἀ-
πὸ μπαρούτι καὶ αἵμα. Ἡ Κρήτη ὤρ-
θωθηκε. Ἀντάρτεψε σὺν ψυχῇ. Τὸ Μο-
ναστήρι ζώστηκε τ' ἄρματα καὶ ἀνέ-
μισε, στὸν φθινοπωριάντικο οὐρανό,
τὸ ἱστορικὸ τίμιο λάβαρο τῆς ἐπανα-
στάσεως.

Ἀμοῦστακα παλληκάρια καὶ γέροι
μετὰ δόλευνες γενειάδες ἄφρικαν τὶς
ὄχρεες νὰ σκουριάσουν, ἀματωθήκαν
καὶ ἀνηφόρισαν στὰ ψηλῶματα. Οἱ
πολεμάρχοι χαμήλωσαν ἀπὸ τὶς κορ-
φές, ἀνταμιώθηκαν καὶ ἀντανόμισαν.

Ἡ ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπὴ συνε-
δριάζει στὸ Ἀρχάδι, στίς 26 Ὀκτω-
βρίου. Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Π. Κο-
ρωναῖος διαφωνεῖ μετὰ τὴν γνώμη τοῦ
ἡγουμένου Γαβριὴλ καὶ τῶν ὀπλαρ-
χηγῶν τῆς περιοχῆς, ποὺ ἀποφασί-
ζουν νὰ πολεμήσουν στὸ Μοναστήρι.
Μαζί τους συμφωνοῦν καὶ οἱ γυναί-
κες: «Ὅ,τι θὰ γίνουν οἱ ἄντρες, θὰ
γίνωμεν καὶ ἐμεῖς».

Ὁ Κορωναῖος ἀποχωρεῖ μετὰ τὰ παλ-
ληκάρια του, γιατί ἐξῆθα στὴν Κρή-
τη νὰ σκοτωθῶ, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ πι-
αστῶ ἐδῶ μέσα. Ὑποδεικνύει νὰ ἀ-
πομακρύνουν τὰ γυναικόπαιδα καὶ νὰ
γυρεῖσουν τὸν ἀνεμόμυλο (πύργος)
καὶ τοὺς σταύλους, γιὰ νὰ μὴ κη-
ριευθοῦν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς
χρησιμοποιοῦν ὡς προμαχῶνες.
Νὰ σκάψουν ὀλόγυρα τάφρους καὶ νὰ
τοποθετήσουν πάνω στὸν τοῖχο με-
λισσοκόφινα. Μὰ οἱ ἀπόψεις του ἀ-
πορρίπτονται. Ἡ ἄμυνα, πάντως, ὁρ-
γανώνεται ὅπως - ὅπως.

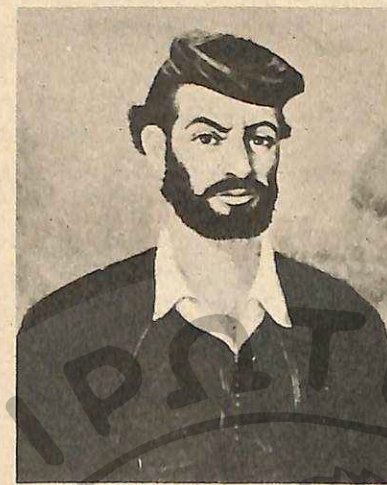
Ὁ Γαβριὴλ πηγαίνει στὴν Μονή
Ἀσωμάτων καί, καθὼς ἐτοιμάζεται
νὰ ξεκινήσει γιὰ τὸ Μοναστήρι τοῦ
Παξιμῆ, στὸν πῶρο γιὰ τὸν γιὰ νὰ
γυρῇ βοήθεια, γυρίζει πίσω ἐσπευ-

ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ Ἰω. Δημακό-
πουλος, ὁ φρούραρχος τοῦ Ἀρχαδιοῦ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ὁ ἡγούμε-
νος, ποὺ πέρασε στὸν μεγάλο θρῦλο

ΚΩΣΤΗΣ ΓΙΑΜΟΥΔΑΚΗΣ. Τὸ χέ-
ρι του ἔβαλε τὴ φωτιά στὸ μπαρούτι

ΧΑΡΙΚΑ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ. Ἡρωίδα
καπετάνισσα τῆς Μονῆς Ἀρχαδιοῦ.

ομένα. Τὸν καλοῦν τὰ σημάδια. Μαῦ-
ρα, θαλατῆρα. Στίς ὀμοπλάτες τῶν
σφαγμένων ζῶν χάσκουν κατὰμα-
ρα μνήματα καὶ ὁ νικητρινὸς οὐρανὸς
τοῦ Νοέμβρη πυρπολεῖται ἀπὸ τ' ἄ-
στρο, ποὺ χίνονται ὡς ποταμὸς ἀ-
πὸ φλόγες.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου
Ἀθηνῶν Ἰωάννης Σμίτ περιγράφει
τὸ θαυμάσιο φαινόμενο τῆς θεοχῆς
τῶν διαττόντων ὡς ἑξῆς: «...Τῶν
πυρίων δὲ σφαιρῶν ἢ βολίδων ἦσαν
τινὲς φωτεινότητάς καὶ λαμπρότα-
ται. Μία δ' αὐτῶν κατεφώτισε καὶ
γῆν καὶ θάλασσαν καὶ κατέλειπε ὀπι-
σθεν ἐαυτῆς κόμην φωτεινὴν, χρώμα-
τος ἐρυθροκίτρινου, ἥτις ἐπὶ ὥραν

ὅλην ἔμεινε ὁρατὴ τῷ φιλῷ ὀφθαλ-
μῷ, ὡς παράδοξόν τι σχῆμα νεφέ-
λης».

Διμωδοὶ...

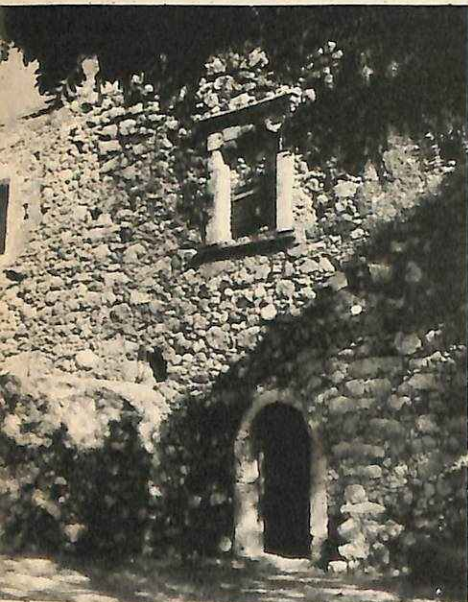
Στὸ μεταξὺ ὁ Μουσταφὰ πασᾶς
ἀλαγίζει τὰ ἀνατολικά χωριά τοῦ νο-
μοῦ, στρατοπεδεύει στὰ Ρούστικα καὶ
διανικτερεύει στὸ Μοναστήρι τοῦ
Προφήτη Ἡλία, ἀπ' αὐτοῦ στέλνει
γραφεὶ στὸν ἡγούμενο τοῦ Ἀρχαδιοῦ
καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ διώξῃ τὰ γυναικό-
παιδα καὶ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ νὰ πα-
ραδώσῃ τὰ ὄπλα. Τὴν ἄλλη μέρα
χαράματα, ξανά γιὰ τὸ Ρέθυμνο.

100 χρόνια ἀπὸ τὸ Ἀρχάδι

Τὰ πτώματα τῶν πεσόντων

Οἱ ἀποθήκες, τὰ σαπουνάδικα, τὰ τζαμιά πλημμυρίζουν σὲ λίγο ἀπὸ νιζάμηδες καὶ Τουρκαλθανούς. Οἱ ἄτακτοι Τουρκοκρατικοὶ ἐνισχύουν καὶ μεγαλώνουν τὴν πολυάριθμη στρατιά. Καὶ εἶναι ἄγριοι, αἰμοδόροι, θεριά. Ἐχουν ἔχθρες προσωπικότητες, θανάσιμα μίσση. Παλιὲς προσβολὲς καὶ ἀλησμόνητες ταπεινώσεις γυρεύουν ἀπὸ καιροὺς νὰ πάρουν τὸ σχῆμα καὶ τὴν μορφὴ τῆς ταπεινῆς ἐκδικήσεως.

Ὁ Μουσταφᾶς Ξαναγράφει στὸν Γαβριήλ, μὰ παίρνει τὴν ἴδια περὶ φανὴ ἀπόκριση. Ἔτσι, κόβονται οἱ γέφυρες καὶ δὲν ἀπομένει πᾶς ἄλλος δρόμος ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς ἐνσουλῆς ἀναμετρούσεως. Ἐξαπολύει τὸν γαμπρὸ τοῦ Σουλεϊμάν μὲτὴ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὶς διαβάσεις ἀπὸ τ' ἀντάρτικο.

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΙ ἀπ' ὅπου πήδησε νύχτα ὁ Ἀδάμ γιὰ νὰ γυρῇ δόξαια.

νὰ στεριώσῃ τὸ φρόνιμα, ν' ἀναντρανίσῃ τοὺς τρομαρισμένους ἀγάδες.

Ὁ κλοὺς

Νοεμβρίου 8, 1866. Ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ· καὶ ἡ λειτουργία πλησιάζει στὸ τέλος. Ἐ'Ὅπου ἐπισκοπῇ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκείθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις... Δι' ὃ αἰτοῦμεν σε τὰ πυρφόρα αὐτοῦ δέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον...».

Τὸ ἐκκλησίασμα παρακολουθεῖ δακρυμένο. Προσεύχεται. Καὶ, ἔαφου, τὸ μήνυμα φτάνει καμπανιστό. Μὲ ἑλληνικὲς σημαίες, γιὰ νὰ αἰφνιδίωσῃ καὶ νὰ παραπλανήσῃ τοὺς κλεισμένους στὸ Μοναστήρι χριστιανούς, ὁ στρατὸς τοῦ Σουλεϊμάν πλημμυρίζει τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ παντοῦ. Σιωπὴ πᾶς δὲν ὑπάρχει. Ὅχι, δὲν χάθηκε ἀκόμα τὸ πᾶν.

Ὁ Σουλεϊμάν ζητᾷ καὶ πάλι συνθηκολόγηση. Οἱ ἐντολὲς δρῶντες νὰ μὴ καταστραφῇ τὸ Ἀρκάδι. Μὰ ὁ Γαβριήλ γκρεμίζει τὶς γέφυρες πίσω του. Ἀρνείται νὰ διώξῃ τὴν ἐπιτροπὴ καὶ τὰ γυναικόπαιδα, νὰ ἀνοίξῃ τὶς πύλες, νὰ δηλώσῃ ὑποταγὴ. Κ' οἱ πολιορκημένοι ζητωκραυγάζουν καὶ ὑποδέχονται τοὺς Τούρκους οἰκονόμους ἐμπαλωθῆς στὸν ἀέρα.

Κ' οἱ χριστιανοὶ τοὺς εἶπεν: «Καλῶς ἦρθετ' ἀγάδες, σήμερον θ' ἀνταλλάξωμεν ἀντίστοιχα σοὶ μπάλεις».

Οἱ ἀντίπαλοι

Ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς δὲν ἀποσάνει στὸ Μοναστήρι. Τσαντηρώνει μὲ τὴν ἀκολουθία του στὸ ἄδριο σπῆι τοῦ Ν. Νταμπέργα, στὴν Μέση. Τὰ στρατεύματά του τὰ διοικεῖ ὁ Σουλεϊμάν. Ἀποτελοῦνται ἀπὸ 15.000 πεζικό, δυὸ πεδινὰ πυροβόλα, δυὸ ὁρεινὲς πυροβολαρχίες καὶ ἱππικό. Σύνολο 16 χιλιάδες περίπου.

Στὸ Μοναστήρι εἶναι κλεισμένοι 964, ἀκριβῶς. Κι ὁ ρυμὰδρος τῆς ἐποχῆς παραδίδει στοὺς ἐπερχόμενους τὸν ἀριθμὸ τῶν πολεμιστῶν:

«Διακόσιοι πενήντα ἐννιά ἦσαν τοῦ πολέμου, τὰ ὅπλα τῶν ἀνέκασαν, σοὶ Τούρκους περιμένουν».

Ἀνάμεσά τους, 40 καλόγηροι πολεμάρχοι. Καὶ οἱ ἄλλοι παῖδιά καὶ γυναῖκες. Οἱ ἄμαχοι.

Ὁ κλοὺς περισφίγγεται γύρω στὸ Μοναστήρι. Τὰ κανόνια χτυποῦν τὰ τεχνικά καὶ τὴν δυτικὴ πύλη, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τὰ ἀλλεπάλληλα κύματα ἐφόδου ὁμοῦν, ἀλλὰ πωροῦνται ἀποκρουόμενα ἀπὸ τοὺς ὀλιγάριθμους ὑπερασπιστάς. Ἡ μάχη μαίνεται ὅλη μέρα. Στὸν αὐλόγυρο, στὸ δραγατοκάλυδο, στοὺς σταύλους, στὸν ἀνεμόμυλο, στὴν Σινιά στὸν Κέραμο, τὰ στήθη τῶν Τούρκων ἀποδεκατίζονται. Οἱ ἐπαθάναι οὐ γόχοι.

ΤΟ ΟΣΤΕΟΦΥΛΑΚΙΟ. Οἱ σιωπηλὲς «κραυγὲς» τῶν χτυπημένων κρανίων μαρτυροῦν γιὰ τὴν παλληκαριά καὶ γιὰ τὸν τραχὺ δρόμο τοῦ χρέους καὶ τῆς θυσίας.

«ΤΟ ΚΕΛΛΙ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ», στὰ Μεσοκούμια, ὅπου παραδόθηκαν ἀπὸ ἑλαιοπυρομαχικῶν 40 λιοντάρια. Οἱ παράσπονδοι Τούρκοι τοὺς ἔσφαξαν...

καὶ οἱ δόγγοι καὶ οἱ κραυγὲς καὶ οἱ θλαστήριες καὶ οἱ δρόντοι τῶν κανονίων καὶ τῶν ὀπλῶν γεμίζουν σύθηρο καὶ βουή καὶ τρομάρα τὶς γύρω δασωμένες δουνουλαγιές. Οἱ καπνοὶ ἀνακατεῦνται μὲ τὰ κουρέλια τῶν χαμηλωμένων νεφῶν.

Στὴν δίγλα τοῦ ἀνεμόμυλου οἱ Τούρκοι παθαίνουν πανωλεθρία. Ἐκεῖ σκοτώνονται καὶ ἔξω ἀντρεωμένοι Ἀλβανοί, προσωπικοὶ σωματοφύλακες τοῦ Μουσταφᾶ. Κατὰ τὸ δρόμῳ οἱ ἐχθροὶ πλησιάζουν καὶ καταφέρνουν νὰ δώσουν φωτιά στὴν ἀποθήκη τοῦ λιναριοῦ.

Ἡ μικρὴ δμάδα τῶν ὑπερασπιστῶν, καὶ ἀνάμεσά τους ὁ Ἀκάκιος Λαγκουδάρος καὶ ὁ Ἱερόθεος Δαλάμπελας, παγιδεύεται στὴν φωτιά ἢ κατασφάζεται μὲ τὰ γαταγάνια. Μονάχα ἕνας, ὁ Γεώργιος Κουρουπαῦτης, καταφέρνει νὰ ριχτῇ στὸ φαράγγι καὶ νὰ σωθῇ. Εἶναι ἕνα μικρὸ δλοκαύτωμα. Μιὰ μικρογραφία τῆς μεγάλης θυσίας, πὺλ ἐξοχεται. Ἔτσι κυριεύεται ἡ πρώτη ἀμυντικὴ θέση τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος. Κι ἀκολουθοῦν, μὲ τὸ λῳγεσμα, τὸ δραγατοκάλυδο, οἱ σταῦλοι καὶ ὁ Κέραμος κ' ἡ Σινιά.

Μὲ τὸ πέσιμό τῆς νύχτας, κατακίονται κ' οἱ καπνοὶ, καταλαιάζουν

οἱ κρότοι καὶ ἡ διαβούρα καὶ οἱ κραυγὲς. Μὰ ὁ θάνατος, ὁρατὸς καὶ γιγάντιος, ἐισβάλλει ἀπὸ παντοῦ. Εἰσχωρεῖ στὶς καρδιές. Ἡ ἐλπίδα μεταναστεύει τρομαρισμένη, σὺν περιστερᾷ. Αὐταπάτες πᾶς δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ὑπάρχει διέξοδος. Μονάχα μιὰ σκέψη ἀτασχολεῖ τοὺς μελλοθάνατους τοῦ Μοναστηρίου: Μὲ ποῖο τρόπῳ θὰ πεθάνουν ἡρωϊκότερα.

Συγκροτεῖται πρόχειρο πολεμικὸ συμβούλιο καὶ ἀποφασίζεται νὰ σταλοῦν ἀμέσως στὸν Κορωναιοὺ μνημόματα, μὲ μαντατοφόρους. Τὸ πρῶτο τὸ ὑπογράφουν ὁ Γαβριήλ, ὁ φρούραρχος Δημακόπουλος, οἱ καπετάνιοι καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, πὺλ εἶχαν μείνει νὰ πολεμήσουν. Τὸ δεύτερο μῆνυμα, πὺλ λακωνικό, τραγικὰ σύντομο, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἡγούμενο καὶ τὸν Δημακόπουλο. Τὰ παραθέτομε κατὰ λέξη:

«Πρὸς τὸν κύριον Πάνον Κορωναιοὺν, Συνταγματάρχην καὶ Γενικὸν Ἀρχηγόν, ὅπου ἐδρῶσεται.

«Γενναϊότετε Ἀρχηγὲ Π. Κορωναίε, προσφάσεται μίαν ὥραν ταχύτερον, διότι μᾶς ἐκλείπει καὶ τακτικὸς καὶ ἀτακτος στρατός πολλός.

«Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀρχαδίου τὴν 8 Νοεμβρίου 1866.

«Ὁν διὰ μεγίστην.

«Καθηγούμενος Γαβριήλ

«Ι. Δημακόπουλος».

Τὸν ἐπικίνδυνον ρόλο τοῦ νικητηριοῦ ταχυδρομίου σηκώνουν στοὺς ὤμους τους, ἐθελοντικά, ὁ ὀπλαρχηγὸς Ἱερέας Ν. Κοκκινίδης ἢ παπὰ - Κρανωτῆς καὶ ὁ Ἀδάμ Παπαδάκης. Ντύνονται τούρικα καὶ ξεγλιστροῦν ἀνάμεσα στὶς φρουρές. Σὺζητοῦν μὲ τοὺς Τούρκους σκοπούς, ξεγελοῦν τὸν ἐχθρό.

Μετὰ τὴν ἀναχώρηση τῶν μαντατοφόρων, ὁ μπροστολάτης, ὁ Γαβριήλ, χτυπᾷ τὴν καμπάνα καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς σὲ μυστικὴ προετοιμασία, γιὰ τὴν μεγάλῃ ἀποδημία. Μέχρι χαμηλὰ, στὰ κυματόδρατα γυρωγιάλια, καὶ μέχρι ψηλὰ, κατὰ κορφα στὰ βουνά, ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησιᾶς τοῦ Μοναστηρίου ξαφνιαίνει τὰ τρομαρισμένα ζωντανὰ καὶ τοὺς διπλομανταλωμένους ἀνθρώπους.

Δυὸ ἀσμένιες, μονάχα, καντῆλες θαμποφρέγγουν στὸν μεγαλόπρεπο ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Τὰ πλήθη, συναγμένα στὸ γλυκὸ μισοσκόταδο, σὺν λιοντάρια καὶ ἄθωα ἀρνιά. Οἱ καπετάνιοι, μὲ τ' ἀκούρεντα μαλλιά καὶ τὰ σγουρά, μακρὰ γενειοφόρα, οἱ μανάδες -οἱ λυκαίνες- καὶ μπροστά, στὰ σκαλοπάτια τοῦ ξομπλισμένου τέμπλου, σὺν χλωμά Χερουβείμ, τὰ ξαγρυπνημένα παῖδιά.

στοιβαγμένα στὰ χαλάσματα δυσκολεύουν τοὺς ἐπιδρομεῖς

Ὁ Γαβριήλ, μὲ τ' ἅγιο δικωπότηρα, στέκεται, ἀποκοσμος, στὴν Ὠραία Πύλη. Δὲν ἀπομένει ψυχὴ πὺλ νὰ μὴ λάβῃ τὴν θεία μετάληψη, τὸ ἱερὸ ἀποδημητήριο γιὰ τοὺς οὐρανούς. Κ' ἐκεῖνα, ἀκόμα, τὰ ἄθωα καὶ ἀνυποψίαστα δρακοφορεμένα ἄγγελουδία.

Τὰ τραγικὰ μηνύματα τοῦ ἐπὶ θύραις θανάτου παραδίδονται στὰ χέρια τοῦ ἀρχηγοῦ.

«Ὁ Κορωναίος τὴ νύκτ' ἐκείνην ἀρᾷ ἀρᾷ ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ἔρχαν τὰ δάκρυα καργάδα».

Οἱ μαντατοφόροι δὲν ὁδοιποροῦν, φτερουγίζουν σὺν ἀετοῖ καὶ φέρνουν,

νοίγονται στὰ τεχνικά κ' ἡ πόρτα γκρεμίζεται. Οἱ Τούρκοι πραγματοποιοῦν ἀλλεπάλληλες ἐφόδους, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τὰ κορμὰ τῶν νεκρῶν στοιβάζονται στὰ χαλάσματα καὶ δυσκολεύουν τὶς ἐπιδρομές.

Ὁ φρούραρχος Δημακόπουλος καὶ ὁ ἡγούμενος Γαβριήλ γυρίζουν στὸν αὐλόγυρο τοῦ Μοναστηρίου καὶ πολεμοῦν, μοιράζον πολεμεφόδια, ἐντολὲς καὶ παρήγορα λόγια.

Μὴ φοβάστε, παῖδιά, φωνάζει ὁ φρούραρχος, σὺν καὶ τὶς ἄλλες εἶναι καὶ τούτῃ ἡ ἐφοδος.

Μὴ φοβάστε, παῖδιά, κανεὶς δὲν γλυτώνει, φωνάζει ὁ Γαβριήλ.

Τὰ ὅπλα πυρακτώνονται καὶ ἀχρηστεύονται. Τὰ πολεμεφόδια ἔξαν-

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟ πὺλ ἀντικατέστησε τὴν καμπάνα - προνόμιο τοῦ Μοναστηρίου συμβολίζει τὴν ἡττα, ὅχι ὁμῶς τὴν ὑποταγὴ.

νύχτα, στὸν ἡγούμενο τὴν ἀπάντησιν:

«Θέλωμεν πρᾶξι πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως ἐλθόμεν εἰς δόξαιάν σας, ἀλλὰ, μὴ δύναται εἰς θέσιν νὰ σᾶς δεδωσόμεν περὶ τούτου, πρᾶξτε δ,τι ἡ συνείδησίς σας ὑπαγορεύει».

Καὶ βέβαια ἐπράττειν δ,τι ἡ συνείδησίς τῶν ὑπαγορεύει. Πῶς μποροῦν νὰ κάνουν διαφορετικά;

Μὰ τὴν ἴδια νύχτα, τῆς ἀναμονῆς καὶ τοῦ τρόμου, καὶ ὁ Μουσταφᾶς δὲν μένει μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια. Με χίλια βάσανα καὶ περισσότερα χέρια, μεταφέρει ἀπὸ τὴν Φορτέτζα τοῦ Ρεδέμνους δυὸ πελώρια πεδινὰ πυροβόλα, πὺλ «45 ὀκαδῶν ἐτρώγανε τὴ μάλα».

Τὸ ὀλοκαύτωμα

Ἀπὸ τὴν αὐγὴ τῆς 9ης Νοεμβρίου, ἡ «κουτσάχια μπουμπάδα», μᾶζι μὲ τὸ ἄλλο κανόνι, τὸ ρεθιμνιώτικο, οἰκονομῶν τὰ βόλια τους στὰ σιδεροδεμένα θυρόφυλλα τῆς χανιώτικης πόρτας (Δ. Πύλη). Μεγάλες τρέπες ἀ-

μι, σπώνεται μιὰ φωνὴ καὶ σκεπάζει τὸν ὀρυμαγδὸ τῆς φονικῆς συμπλοκῆς.

Καὶ παίρνουν ἄλλες φωνὲς τὴν φωνή, σὺν χορὸς τραγικός. Καὶ τρέχουν προτρέποντας ἢ μιὰ γυναῖκα τὴν ἄλλη:

—Στὸ λαγούμι, γυναῖκες...

Μὲ τὰ ξίφη γυνὰ ὁμοῦν ἀνάθεκτοι στὸ πέλαγο τῶν ἐχθρῶν ὁ Δημακόπουλος, ὁ Ὀλύμπιος, ὁ Γαληνᾶκης, ὁ Κούβος καὶ ὁ Βενιανᾶκης. Τὰ ξίφη στομώνουν καὶ σπάζουν. Κατὰ κοπτοὶ καὶ ματοβαμμένοι, γυρίζουν στὰ μεσοκούμια, σ' ἕνα κελλί. Καὶ πάλι οἰκονομῶν στὴν φωτιά καὶ πάλι, πωροῦνται.

Καὶ τότε, μέσα στὸ σύθηρο καὶ στὸν χαλασμὸ καὶ στὴν ἀντάρα τῆς μάχης, ὁ μακελλάρης, ὁ Κωσταντῆς Γιαμπουδάκης, ἀδειάζει τὴν κουμπούρα του στὰ μπαρουτοβάρελα.

«... Καὶ μέσα στὸν ἀναδρασμό, πὺλ ὁ Χάρος ἐδρουγᾷτο βροντῇ, σείσας ἐγίνηκε κ' ὁ κόσμος ἔνω κάτω. Φωτιά, καπνὸς καὶ κτήρια, κορμὰ κομματιασμένα, ἄνθρωποι καὶ γυναικόπαιδα στὰ νέφαλ' ἀνεβαῖνα. Τρόχαλος ἔγιν' ἡ Μονὴ κ' ἐσεῖς! ὁ Ψηλορείτης κ' ἀντιλαλοῦν τὰ βουνὰ κ' ἀπ' ἀκρ' ὡς ἀκρ' ἡ Κρήτη».

Τὸ Ἀρκάδι ἀντανάχθηκε δυὸ ὥρες μετὰ τὸ πλημμύρισμα τῆς αὐλῆς καὶ σὲ ὥρα πὺλ, στὰ γύρω χωριά, ἀναβαν τὰ πρῶτα λυγνάρια. Τὸ Μοναστήρι ξεκαπακώθηκε καὶ ἀνέβηκαν ὡς τὸν οὐρανὸ μεσοδόκια, κομματιασμένα κορμὰ, θεόρατες φλόγες. Ὁ τοῖχος τῆς μπαρουτοποθήκης καταπλάκωσε ἀμέσῃ τοὺς Τούρκους, Αἰγύπτιους καὶ χριστιανούς. Ὁ ἐχθρὸς ὀπισθοχώρησε πανικόβλητος. Τότε-ρα ὤρμησε λυσσασμένος καὶ ἡ μάχη

κράτησε ὥρες, στὸ ἀντλήμισμα τῆς θεριμένης φωτιάς.

Ὁ Γιβριήλ εἶχε σκοτωθῇ ἀπὸ νοεῖς, στὴν ταράτσα. Οἱ Τούρκοι τοῦ ἐκοίταν τὸ κεφάλι, τὸ «ταῖτωσαν» σὲ μιὰ ξιφολόγη-καὶ φώναζαν κοροῖ-δευτικά: «Γιάτε τὸ μεγάλο παπᾶ σας».

Ἀπὸ τοὺς 964 τοῦ Μοναστηρίου, μονάχα τρεῖς μέχρι τέσσερις ἔφυγαν. Αἰχμαλωτίστηκαν οἱ 114, καὶ ἀνάμεσά τους ἡ ὁμάδα τοῦ Δημακόπουλου, μὲ τὸν Κούβο καὶ τὸν Ὀλύμπιο, πὺλ ἀργότερα τοὺς τοιφεύσαν. Οἱ ὑπόλοιποι σκοτώθηκαν, πυρπολήθηκαν, σφάχτηκαν.

Στὸ πεδίο τῆς μάχης ἀτόμειναν 3.000 νεκροί, καὶ μετὰ τοὺς, ὁ γυναικάδελφος τοῦ πασᾶ, ὁ μπέης Σουλεϊμάν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τραυματιῶν ὑπολογίζεται σὲ 800 ἢ 1.400 καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πέθαναν ὕστερα, στὰ ἐπιταγμένα σπῆια καὶ στὰ τζαμιά καὶ στὰ νοσοκομεία τῶν Χανίων, τῆς Σούδας καὶ τοῦ Ρέθυμνου.

Καὶ σὺν ἡ καταλύτρα φωτιά καταλάγιασε καὶ ἀποσφύρηκεν ἡ Τουρκία ἀπὸ τὸ ἅγιο θυσιαστήριον τοῦ Μοναστηρίου, ἀτόμεινε δόλογρα ἡ ἄγρια φοβέρα. Τὸ μαῦρο σάβανο τοῦ θανάτου ἀπλώθηκε σ' ἀνοιγμένα κρᾶνια καὶ στὰ καφαλασμένα κορμὰ, πὺλ θαρρεῖς ὡς τὰ τώρα πῶς συμβουλεύουν:

...Μ' ἂν θαυμασμοὶ ἢ πόνοι φέροι σε, προσκυνήτῃ, τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, ἔνε, ἂν νοήσεις δὲν θὰ κλάψεις, «Μακαρισμένε».

Ὁ ψυχὴς, πὺλ ἐπέσεται, τὰ ἱδανικά ζητώντας τῆς φύλης, θὰ πῆς, καὶ μιὰ ἱερὴ σιωπὴ ἀπὸ γνάσι, θὰ γίνῃ ἐντὸς σου».

Γ. Ν. Ὁρφανουδάκης

ΤΑ ΚΛΑΟΥΣΤΡΑ. Ἀπὸ τοὺς δυὸ ὁρόφους τῶν θολωτῶν κελλιῶν τους οἱ πολιορκημένοι σκόρπουσαν τὸν θάνατο γιὰ δυὸ μερόνυχτα στοὺς πολιορκητάς...

Ἐπίδειξη γαλλικῆς μόδας στὴν Μόσχα

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕ ΕΜΠΙΝΕΥΣΗ

Μὲν καὶ αὐτῶν γέμισαν γιὰ λίγες ἡμέρες οἱ δρόμοι τῆς Μόσχας, μαζὶ μ' ἓνα ἐπιτελεῖο ἀπὸ κομπὰ μαννεκὲν ποὺ ἐφθασαν στὴν Σοβιετικὴ Ἐνωση γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὶς ιδέες τῆς νέας παρισινῆς καὶ λονδρέζικης μόδας. Περιέργες, ἐκκεντρικὲς, ἐπαναστατικὲς ἐμφανίσεις, ποὺ ἐντυπώσασαν, συζητήθηκαν, διασκέδασαν, ἔδωσαν μιὰ νέα πνοή στὴν συντηρητικὴ Μόσχα. Θὰ δοῦν ὅμως ἀνταπόκριση στὶς Μοσχοδίτισσες; Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ ἂν ἡ μόδα τοῦ Διαστήματος ἐπιγραφήση τελικὰ στὴν χώρα τῶν σπούνικ...

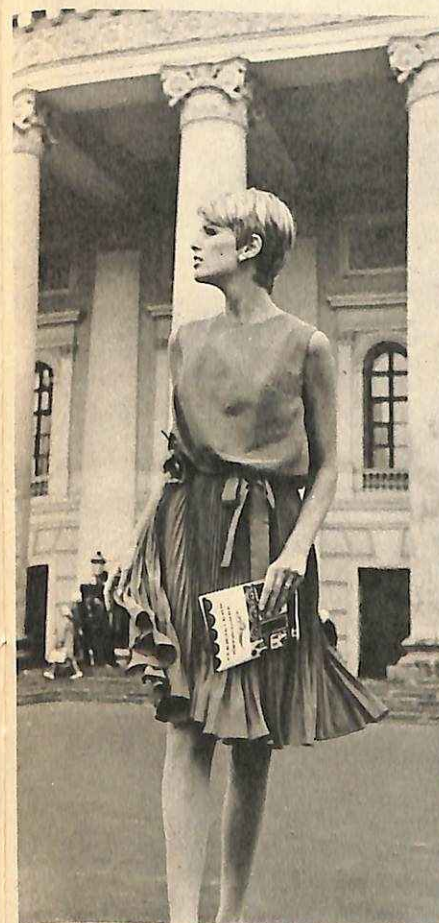
ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΠΟΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ. ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΝΝΕΚΕΝ ΠΟΥ ΕΠΕΔΕΙΞΑΝ ΣΤΗ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ ΤΟ ΝΕΟ ΚΥΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΕΚΠΛΗΞΗ, ἀπορία, περιέργεια, ἀλλὰ ὄχι ἀποδοκιμασία. Οἱ Μοσχοδίτες δέχθηκαν μὲ σιωπηλὴ κατανόηση τὶς ἐκκεντρικότητες ποὺ ἔστειλε στὴν πατρίδα τους ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ πρωτεύουσα...

ΤΟ ΣΑΝ ΖΕΡΜΑΙΝ εμπνέει τόν νεαρό εκπρόσωπο της μουσσοβίτικης «ιντελιγκέντσιας». Τό κοστούμι πού φοράει τό μαννεκέν είναι από τούνιτ με μακρόν άνδρικό παντελόνι και μακριά τρουά κάρ ζακέττα. Ένα πουλόβερ με σηκωτό γιακά και μιά τραγιάσκα είναι ό,τι πρέπει για τις καιρικές συνθήκες της Μόσχας...

ΚΑΙ ΚΑΤΙ πιδ συντηρητικό γι' αυτό και πιδ σύμφωνο με τὰ συντηρητικά γούστα της επαναστατικής Ρωσίας. Τό κλασικό άμπιγιέ φόρεμα από μουσελίνα (άνω) παίρνει μιά καινούργια μορφή με τις χτυπητές λαμέ κάλτσες. Υπάρχει, έξω, και ή μόδα του Διαστήματος (δεξιά), με τὰ σούπερ μίνι - φορέματα, τις ανάγλυφες κάλτσες και προπαντός απαραίτητο άξεσουάρ, τις στενόμακρες λευκές μπότες, πού δένουν σταυρωτά ως τό γόνατο

ΜΙΑ ζέδρα ξεπετάχτηκε αι-
φνης σ' ένα ήσυχο πάρκο.
Κι όλοι περιεργάζονται την
έντυπωσιακή της περιβολή.
'Αποτελείται από σούπερ μί-
νι - φούστα, πάνω από μια
φόρμα με έντονες οριζόντι-
ες ρίγες. Τα τετράγωνα με-
γάλα γυαλιά προσθέτουν μυ-
στήριο στην εμφάνιση αυτή

ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΑΣ από
άλλο πλανήτη; "Όχι. 'Α-
πλώς από άλλη χώρα. Εί-
ναι τὰ παρισινὰ μαννεκέν
με μοντέλα και αξεσουάρ
εμπνευσμένα από την μόδα
του Διαστήματος. "Ένα
πρωινό σύνολο (άριστερά)
μίνι - φούστα, πουκάμισο
και μακριές μπότες, και
άπλοϊκό μίνι - φορεματάκι
(φωτογραφία δεξιά) με κα-
πέλλο πον θυμίζει κουνέλι.

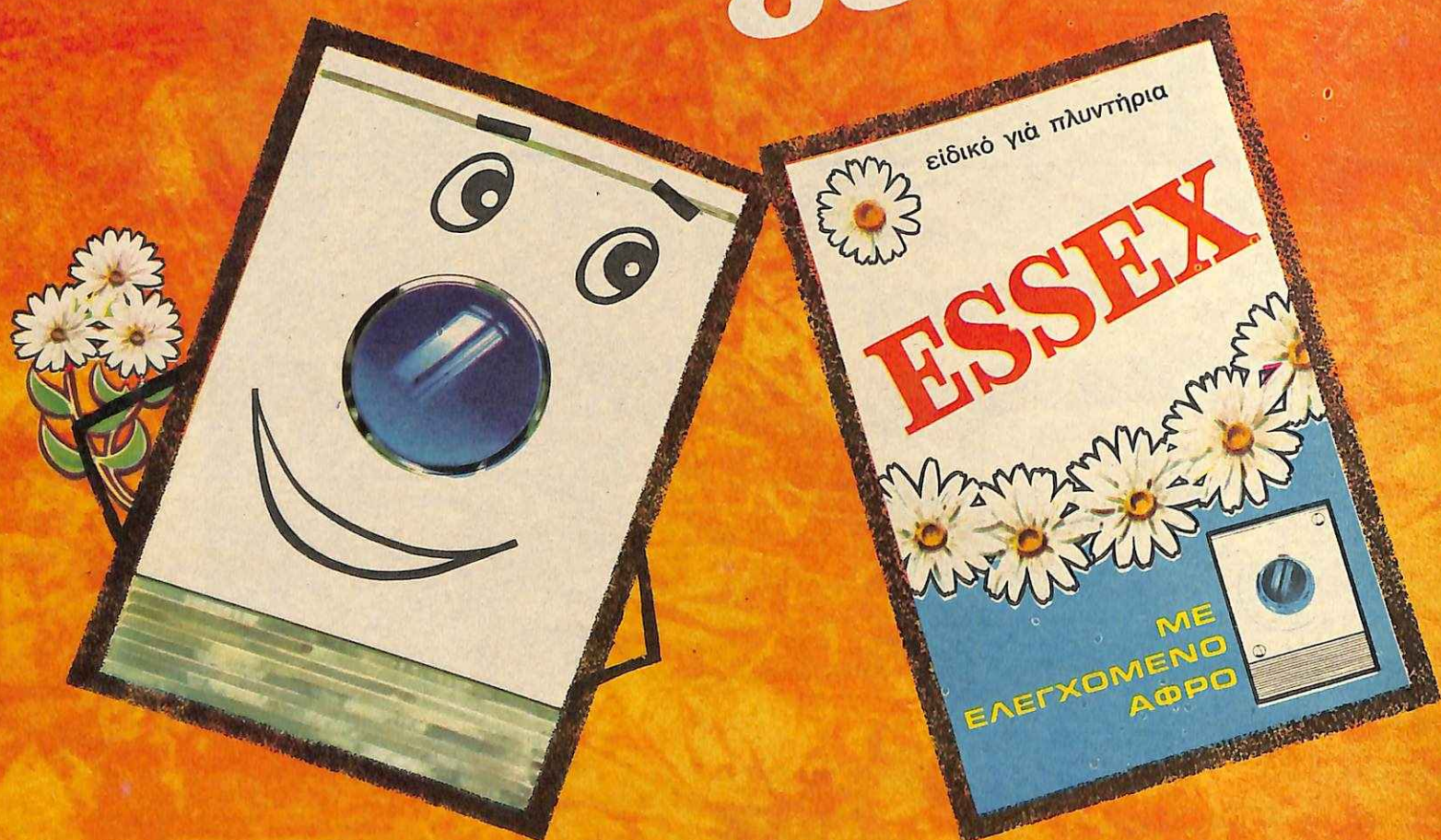

ΜΑΚΡΟΣΤΕΝΗ, ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ, ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ ΑΙΛΟΥΡΟΕΙΔΟΥΣ, ΧΩΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΗ ΡΙΓΩΤΗ ΠΛΕΧΤΗ ΦΟΡΜΑ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ στο
Διάστημα. Κάτω από
την σκιά ενός διαστη-
μικού δχήματος περι-
φέρεται ένα μαννεκέν
μέ μίνι - περιβολή. Φό-
ρεμα σάνκος με μεγά-
λες και έντονες ρίγες,
δερμάτινη λευκή τρα-
γιάσκα και μακριές
λευκές μπόττες, που
αποτελούν ένα χαρα-
κτηριστικό εξάρτημα
της εφετεινής μόδας.

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΣΑΣ ΘΕΛΕΙ...

ΝΕΟ ΕΙΔΙΚΟ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΟ ΓΙΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

Ναι - το πλυντήριό σας θέλει ESSEX - γιατί το ESSEX με ελεγχόμενο αφρό είναι ειδικά φτιαγμένο για όλα τα ηλεκτρικά πλυντήρια. Το ESSEX προστατεύει το πλυντήριό σας. Δεν αφρίζει υπερβολικά (όπως τα συνηθισμένα απορρυπαντικά). Έχει μεγάλη δύναμη καθαρισμού που χαρίζει το λευκότερο λευκό στην μπουγάδα σας.

ESSEX: ΧΑΡΗ ΣΕ ΝΕΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΥ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟ

ΠΡΟΤΟΝ ΒΙΑΝΙΑ - ROLCO

Μεταβί μας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

ΔΙΑΒΑΖΑ για αυτό το νέο φαινόμενο του παρισινού όρλζοντος... για τον τραγουδιστή Πουρνάρεφ. Έτών 22, κοντός, λεπτός, ξανθός, με μακριά μαλλιά, φυσικά. Η όψη του... ακαθόριστη. Κοιτάξτε τον...

Πρό όλγων μηνών, γνήσιος άστεγος επιτηνικ», κυκλοφορούσε με την κιθάρα του στα χέρια και την κουβέρτα του στην πλάτη. Κοιμόταν όπου τον άφηναν... Τώρα, χάρις σε δυο τραγούδια του, «Love me» και «Α roupre qui fait non», που πουλήσανε 600 χιλιάδες δίσκους, βρίσκεται στην αρχή μιας καριέρας που αναγγέλλεται θριαμβευτική. Διότι, ο Μισέλ Πουρνάρεφ, πριν πάρη τους δρόμους, τελείωσε λαμπρές μουσικές σπουδές στο Ώδειο των Παρισίων. Άγαπά και τους κλασικούς και τους συγχρόνους. Και από τους τελευταίους αυτούς, προτιμά τον Γκέρσβιν και τον δικό μας Ξενάκη...

★ ΕΝΑ «ταγιέρ - παντελόνι» κυκλοφορούσε προχθές στην γειτονιά της οδού Στρηιχόρου. Ήταν μόλις ανοικτό, και το φορούσε με πολύ άερα ή Άλκη Βουγιουκλάκη... Στο κεφάλι ένα μαντήλι... Πήγαινε, άραγε, στο νομμοτήγιο;

Πρόχειρο «σαβουάρ-βιβρ»

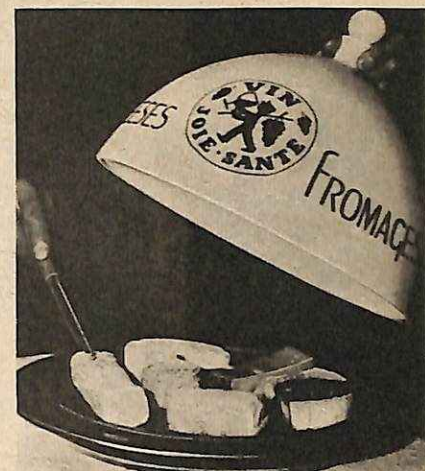
Με ρωτούν:

«Τί γίνεται ακριβώς με το «μπόλ»; Πώς και πότε παρουσιάζεται; Πώς το αντιμετωπίζει κανείς σωστά».

Και απαντώ:

«Με λογική... Το «μπόλ» μπορεί να χρειασθί και στην αρχή του φαγητού και στο τέλος. Αν έχετε τίποτε αστακονδάκια ή μπιανάτσες, και καλοφαγάδες προσκεκλημένους, περάστε άμέσως μετά, μπόλ με νερό χλιαρό και ένα πετσέτακι, τοποθετημένο ανάμεσα στο μπόλ και στο πιάτο που το κρατάει, και πάρτε τα πριν από το δεύτερο πιάτο... Αν χρειάζεται στο τέλος, λόγω νοσίων φρούτων (δεν χρειάζονται μπόλ αν προσφέρετε ξηρούς καρπούς), τότε τα αφήνετε στη τραπέζι. Το μπόλ τοποθετείται συνήθως άριστα. Και χρησιμοποιεί για διαρκές ξέπλυμα των δακτύλων... Μπορεί φυσικά να είναι άσημνο, χρυσάκι, πηλίνο... δ,τι σας κάνει κέφι. Μπορεί να φοράει και ένα λουλουδάκι, δυο πετάλα από γιασεμί ή γεράνι, και να περιέχει νερό όχι μόνο χλιαρό, αλλά και πολύ - πολύ έλαιο αρωματισμένο...

★ ΑΠΟ τις 17 Οκτωβρίου έως την 1η Ματίου, όποιος ξένος άρχισι το ταξίδι του στην Εύρωπη από το Άμστερνταμ, θά είναι για ολόκληρη την πρώτη ημέρα προσκαλεσμένος του Τουρισμού!.. Το πρόγραμμα: Γύρος της πόλεως, πρόγευμα και γεύμα σε εστιατόρια πολυτελείας, μουσεία, θέατρο ή συνάντια, γύρος στα καμπαρέ και άκουση «εκλήξεις...». Στην Αμερική, η προσφορά έχει δημιουργήσει ρεύμα προς Ολλανδία. Όχι τόσο για την ούσιαστική προσφορά, όσο για το ευχάριστο το να δοθής την πρώτη ημέρα, καλεσμένος από το κράτος σαν επίσημος!..

ΤΟ ήμισυαικό κούκι γεμίζεται με κούκο νερό. Και λένε ότι διατηρεί τα τυριά φρέσκα για ένα χρονικό διάστημα μιας έβδομάδας.

★ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ: «Όσοι και όσες θνυιάζονται στην καθημερινή ζωή για δσήμαντους λόγους, δεν προκαλούν θνυμασμό... αντίθετως έννευρίζουν. Ή θνυία παίρνει άξια από τον σκοπό που την προκαλεί...» (Σουίφι)

Άγαπητή Βέρα,

Δέν ξέρεις πόσο πολύ σε έχω αγαπήσει, καθώς και όλη η παρέα μου. Δέν μπορούσε να γίνουν 2 οι σελίδες σου; Είμαστε μία παρέα και θέλαμε να μάς δώσης μία απάντησι, εάν είναι δυνατόν, σε μία άπορία μας. Πήγαμε πρό ήμερών στο σινεμά και είδαμε την «Μελωδία της εϋτυχίας». Συγκινηθήκαμε πολύ από την ιστορία, που είναι αληθινή.

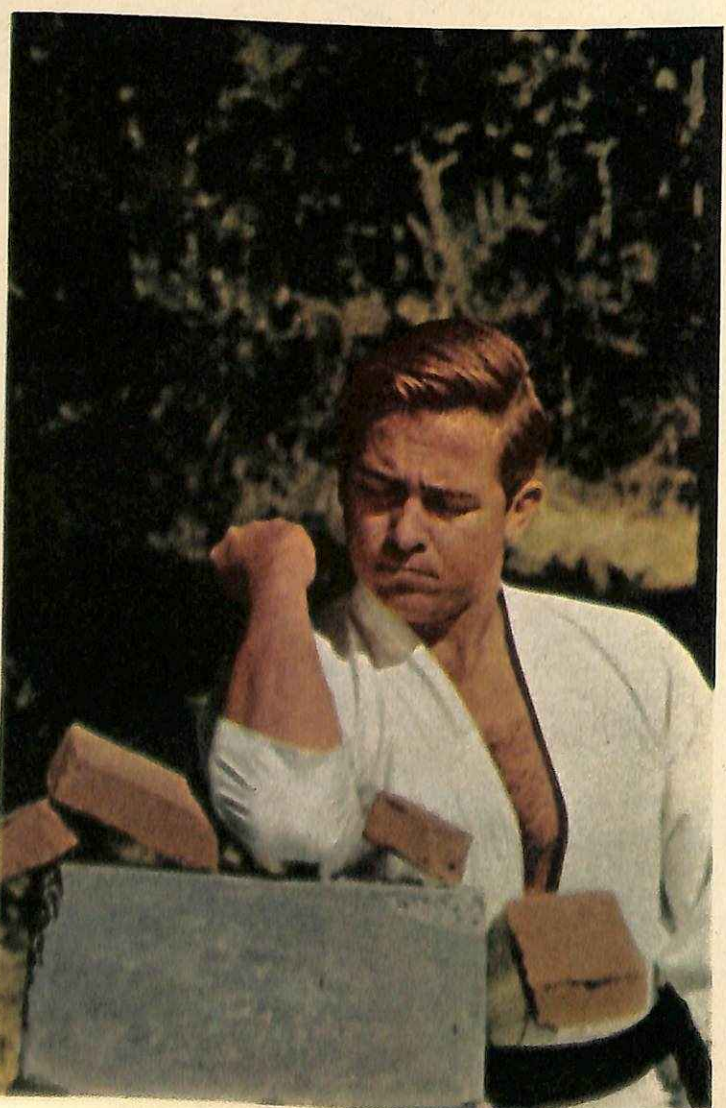
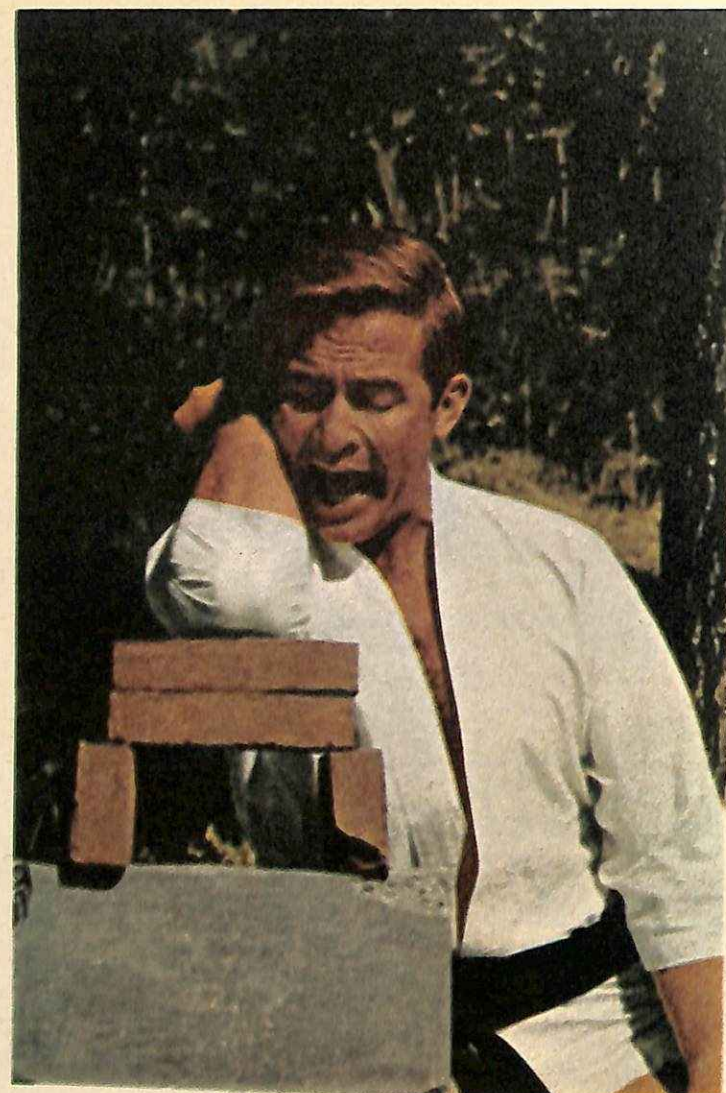
Μήπως μπορείς να μάς πής, τί έγινε αυτή η οικογένεια έπειτα; Άπέκτησε με την νέα του σύζυγο ο φόν Τράπ άλλα παιδιά; Ζή τώρα κανένα μέλος από αυτή την οικογένεια; Υπάρχει μήπως κανένα διδλίο που να αναφέρει τίποτε σχετικό μ' αυτή την οικογένεια;

ΕΜΙΑ ΠΑΡΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

● Εόχριστώ για τα καλά σας λόγια. Με φιλοτίμησαν και έμαθα του κόσμου τα πράγματα! Λοιπόν: Για την οικογένεια Τράπ υπάρχει μια σειρά διδλίων με τον τίτλο THE STORY OF THE TRAPP FAMILY SINGERS, που τα έχει γράψει η Μαρία - Αγγούστα Τράπ, δεύτερη σύζυγος του αντιπλοίαρχου GEORG TRAPP. Τα διδλία είναι έκδοσης του Οίκου J. B. LIPPINCOTT COMPANY, PHILADELPHIA - NEW YORK. Έχουν μεταφρασθί και γερμανικά από τον Οίκο BUCHHE-MEINSCHAFT «WELT & HEIMAT», WIEN - ST. POELTEN. Ο πρώτος τόμος της γερμανικής μεταφράσεως έχει τον τίτλο «Η οικογένεια Τράπ» και ο δεύτερος οκθές - Σήμερα - Πάντοτες.

Με την δεύτερη γυναίκα του, την Μαρία - Αγγούστα, ο αντιπλοίαρχος Τράπ απέκτησε δυο κόρες, την Ρόζ Μαρί και την Έλεονώρα, και το 1947 πέθανε στην Αμερική από όγκο...

Βέρα

Χρησιμοποιώντας το χτύπημα του «κουράτε», το γνωστό ως «καυκάουφο» πλήγμα άγκωνας, ο Βασιλεύς τσακίζει δύο τούβλα στην διάρκεια μιας προπονήσεώς του στα ανάκτορα της Κερκύρας.

'Ο Βασιλεύς με την Μαύρη Ζώνη

ρας. Είναι γνωστή η άγαπη που έχει για τα σπορ ο 'Ολυμπιονίκης Βασιλεύς, αλλά οι επιδόσεις του στην δύσκολη αυτή «επιστημονική» πάλη, μόλις τώρα τελευταία απεκαλύφθηκαν.

Τακτικός σύμβουλος του στις προπονήσεις της Κερκύρας ήταν ο Λόν Χουάν Κάρολ, που και αυτός ασχολείται με το «καράτε». 'Αλλά ενώ ο Βασιλεύς είναι ήδη κάτοχος της μαύρης

ζώνης, διάκριση που τον τοποθετεί στην τρίτη τάξη της «μυήσεως», ο Λόν Χουάν έχει την καφέ ζώνη της πρώτης τάξεως. Στην φωτογραφία αποκρούει με το χέρι ένα πλάγιο λάκτισμα

badedas

**Συμπυκνωμένο
άφρώδες λουτρό**
(Μπάντεντας)

ἀναζωογονεί
ὁμορφαίνει

“Όσοι δὲν χρησιμοποιεῖτε ἀφρώδες λουτρό χάνετε μιά μεγάλη ἀπόλαυσι τῆς σύγχρονης ζωῆς.
“Όσοι χρησιμοποιεῖτε... δοκιμάστε τὸ badedas. Θὰ ἐκπλαγῆτε! Θὰ καταλάβετε ἀμέσως γιατί τὸ badedas εἶναι τὸ πρῶτο σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη.
“Ο πλούσιος ἀφρός τοῦ badedas ἀπομακρύνει τὶς ἔννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο τοῦ δέρματός σας, κάνει τὸ σῶμα σας νὰ λάμπη ἀπὸ υγεία! Τὸ Μπάντεντας εἶναι μιά καινούργια ἀπόλαυσις!

badedas για τὸ μπάνιο
για τὸ νιούξ

Προϊόν τῆς UHU — Werk, Buhl Baden, ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΖΩΝΗ

Όταν ὁ Κωνσταντῖνος, μόνος γιὸς τοῦ Βασιλέως Παύλου καὶ τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, ἀνέβηκε στὸν θρόνο, ἀμέσως μετὰ τὸν ξαφνικὸ θάνατο τοῦ πατέρα του, ἤθελε τρεῖς μῆνες γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ 24 χρόνια του. Ἀλλὰ ἐπὶ 20 σχεδὸν χρόνια ἐκπαιδεύονταν ἐντατικά γιὰ νὰ γίνῃ Βασιλεὺς.

Τὸ 1946, ὅταν ἦρε ἡ ὥρα νὰ ἀρροντίσουν γιὰ τὴν μόρφωσι τοῦ μικροῦ πρίγκιπα, ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἐγκατέστησε ἓνα σχολεῖο στὸ ζαλιὸ σπίτι του, στὸ Ψυχικὸ — ἀριστοκρατικὸ πρῶτοιο τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Κωνσταντῖνος φοιτοῦσε ἐκεῖ μὲ ἑννέα ἀκόμα παιδιὰ στὰ ὁποῖα περιλαμβάνονταν ὁ γιὸς ἐνὸς ἐφοπλιστοῦ, ὁ γιὸς ἐνὸς φούρναρη καὶ ὁ γιὸς ἐνὸς ζητιάνου.

Ὁ Ὑψηλότερος μετεφέρθη τρία χρόνια ἀργότερα σὲ καινούργιο σχολεῖο, τὰ Ἀνάβρυτα, χτισμένο κατὰ τὰ πρότυπα τοῦ βρετανικοῦ Γκόρντονστον, τοῦ σπαρτιατικοῦ σχολείου στὸ ὁποῖο φοίτησε ὁ πρίγκιψ Κάρολος τῆς Βρεταννίας. Στὰ μαθήματα ὁ Κωνσταντῖνος ἦταν ἓνας μέσος μαθητής, ἀλλὰ εἶχε καὶ μεγαλύτερους βαθμοὺς στὴν προσωπικότητα καὶ τὸν χαρακτήρα, ἔμαθε ἀπαισιὰ τὰ ἀγγλικά καὶ τὰ γερμανικά, ἀνέπτυξε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν μουσικὴ καὶ εἶχε ἐξαιρετικὴ ἐπίδοσι στὰ σπορ.

Στὰ 16 ἄρχισε ἡ στρατιωτικὴ του ἐκπαίδευσι κατὰ τὴν καθοδήγησι ἐνὸς νεαροῦ ἀξιωματικοῦ, ὀνόματι Μιχαὴλ Ἀρναούτη, πού εἶναι σήμερα ὁ προσωπικός του γραμματεὺς. Ὁ Ἀρναούτης θυμᾶται ὅτι ὁ Ὑψηλότερος ὀπλίτης τῶν Καταδρομῶν Κωνσταντῖνος ἦταν ἓνας ἐξαιρετικὰ σκληραγωγημένος νέος. Ζοῦσε καὶ κοιμόταν σὲ κοινὸ θάλαμο, εἶχε τὰ ἴδια καθήκοντα μὲ τοὺς ἄλλους, στὰ ὁποῖα περιλαμβάνονταν καὶ τὸ καθάρισμα "τῆς Καλλιόπης". Δυὸ χρόνια ἀργότερα, ὅταν ἐγίνε ἀξιωματικός, γίνανε πῦρ σκληροὶ ἀπέναντί του, ὅστερα ἀπὸ προσωπικὲς διαταγὲς τοῦ Βασιλέως Παύλου. Στὴν Βόρειο Ἑλλάδα, ὅπου πῆγαμε γιὰ ἀσκήσεις, τὸν εἶχαμε νὰ σέρνεται καὶ νὰ βαδίζει 18 ὥρες τὸ 24ωρο, στέλλοντάς τον συνέχεια νὰ καταλαμβάνῃ ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς, μέσα ἀπὸ ἐνέδρες, νὰ φέρνῃ αἰχμηλῶτους ἀπὸ ἐχθρικές περιοχὲς καὶ ὑποβάλλοντάς τον σὲ κάθε δυνατὴ ταλαιπωρία καὶ δύσκολη κατάσταση πού μπορούσαμε νὰ σκεφθοῦμε. Ἄν δὲν ἦταν Βασιλεὺς, θὰ εἶχε γίνε ἓνας πρῶτης τάξεως ἀξιωματικός.

Τὸ 1959 ὁ Κωνσταντῖνος μῆκε στὴν Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ταυτόχρονα παρακολουθοῦσε ἰδιαίτερα μαθήματα Συνταγματικοῦ Δικαίου, Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Πυρηνικῆς Φυσικῆς καὶ ἔκανε μιά ἐιδικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν καὶ τῶν μεταφορῶν στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἐκπαίδευσί του δὲν ἀποτελοῦσε ἐπίσημη προετοιμασία γιὰ τὸν θρόνο.

Ἀδὲν μορφώσαμε κατὰ ἓνα ἰδιαίτερο τρόπο τὸν γιὸ μας, γιὰ νὰ γίνῃ Βασιλεὺς, λέει ἡ Βασιλισσα Φρειδερίκη, γιατί πιστεύαμε ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποκτήσῃ ὅτι χρειαζόταν μὲ φυσιολογικὸ τρόπο. Ὅλες οἱ ἀποκαλούμενες προετοιμασίες ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκεια μιάς φυσιολογικῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ συμπε-

τοῦς στὶς οἰκογενειακὲς συζητήσεις. Δὲν εἶχαμε ξένους ἢ αὐλικούς στὸ τραπέζι μας καὶ ὁ Ντίνος ἄρχισε ἀκούγοντας τὶς καθημερινὲς συνομιλίες μετὰ τοῦ συζύγου μου καὶ ἐμοῦ γιὰ ὅ,τι συνέβαινε. Ἡ μόνη πραγματικὰ βασικὴ ἀρχὴ πού συνειδητὰ τοῦ ἐνσταλάξαμε ἦταν ἡ ἀστήρη συνείδησι τῆς εὐθύνης ἀπέναντι στὸν ἑαυτὸ του καὶ στοὺς ἄλλους. Αὐτὸ πού μὲ ἔκανε περισσότερο εὐτυχισμένη ἀπ' ὅλα, ἦταν ἡ τεράστια ἀγάπη ἀνάμεσα στὸν Ντίνου καὶ στὸν πατέρα του. Ἐνεργούσαν, ἔβλεπαν καὶ σκέφτονταν σὰν ἓνας ἄνθρωπος. Ὅταν ὁ Ντίνος χρειάσθηκε νὰ διαδεχθῇ ξαφνικὰ τὸν πατέρα του, πολλοὶ δὲν κατάλαβαν ὅτι ἦταν ἐπίσης ἓνας γιὸς γεμάτος θλίψι γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ πατέρα του. Γιὰ τοὺς ἄλλους, ἓνας Βασιλεὺς δὲν αἰσθάνεται ποτὲ θλίψι.

Πολύτιμη πείρα

Ὁ Κωνσταντῖνος εἶναι γεμάτος νοσταλγία γιὰ τὴν ἐποχὴ πού παρακολουθοῦσε τὶς συστάσεις καὶ τὶς ἀκροάσεις τοῦ πατέρα του μὲ τοὺς ὑποδούλους του.

«Ὁ πατέρας μου πίστευε ὅτι θὰ μ' ὠφελοῦσε πολὺ νὰ ἀκούω τὶς συζητήσεις του μὲ τοὺς ὑποδούλους, ἢ μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του γιὰ τὶς κρατικὲς ὑποθέσεις, λέει ὁ ἴδιος. Ἀπὸ 12 μέχρι 18 ἐτῶν ἦμουν παρὼν σὲ πολλὰ συσκέψεις καὶ συμβουλία, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἐπιτρεπόταν νὰ πῶ ποτὲ τίποτε — ἀπλῶς καθόμουν στὴν γωνία καὶ ἀκούγα. Μετὰ τὶς συσκέψεις ὁ πατέρας μου μοῦ ἐξηγοῦσε μὲ κάθε λεπτομέρεια τί συνέβαινε.

» Ὅταν ἐγίνα 18 ἐτῶν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζω τὴν γνώμη μου, ἀλλὰ ἔπαιρνε αὐτὸς τὶς ἀποφάσεις πού ἦταν πάντα ὀριστικὲς καὶ ἀποτελοῦσαν τὴν τελευταία λέξη στὸ κάθε θέμα. Ἡμᾶςταν πολὺ καλοὶ φίλοι καὶ θγαίναμε μαζί ὅποτε ἦταν δυνατό. Ἐπίσης κάναμε ἱππασία καὶ κολυμποῦσαμε μαζί. Εἶχε τεράστια ἐπιρροή σ' ὅλη τὴν οἰκογένεια κ' ἦταν αὐτὸς πού ἀποφάσιζε γιὰ ὅλους μας πού ἦταν τὸ σωστό.

Προφανῶς, ὁ συνδυασμὸς τῆς διαπλάσεως τοῦ χαρακτήρα του καὶ τῆς γενικῆς του μορφώσεως εἶχε ἐπιτυχὴ ἀποτελέσματα στὴν διαμόρφωσι ἐνὸς ἀρχηγοῦ κράτους. Ἐνα χρόνο μετὰ τὴν ἀνοδὸ του στὸν θρόνο ἦλε ἡ «ἀπόθεσις Παπανδρέου», στὴν ὁποία ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς γενναῖα ὥρωσε τὸ ἀνάστημά του στὸν ἰσχυρὸ —καὶ δημοφιλῆ— πρωθυπουργό, Γεώργιο Παπανδρέου. Ὁ πρωθυπουργὸς ἤθελε νὰ ἀναλάβῃ ἀμέσως τὸ ὑπουργεῖο Ἀμύνης, ἀλλὰ καθὼς ἐκκερνοῦσε ἡ ἀνάκρισι γιὰ μιά φημολογούμενη συνωμοσία στὸν στρατὸν, στὴν ὁποία ἀναφερόταν τὸ ὄνομα τοῦ γιοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀνδρέα, ὁ Βασιλεὺς συνέστησε στὸν Παπανδρέου νὰ διορίσῃ προσωρινὰ κάποιον ἄλλο. Ὁ Παπανδρέου ἠρνήθη καὶ ὑπέβαλε τὴν παραίτησή του, βέβαιος ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ὑποχωροῦσε. Ἀλλὰ ὁ Κωνσταντῖνος «εἶδε» τὴν πλὴλόφα καὶ ἄφησε τὸν Παπανδρέου νὰ φύγῃ. Ἐπέμεινε στὴν ἀπόφασί του, παρὰ τὶς κοινοβουλευτικὲς ἐξεγέρσεις καὶ τὶς βίαιες κομμουνιστικὲς ἐμπνεύσεις ταραχῆς. Τὸν περασμένο μῶλις μῆνα ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὸ πόρι-

σμά της, μὲ τὸ ὅποιο ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου κατηγορεῖται ὅτι ὑπῆρξε ἀρχηγὸς συνωμοσίας πού ἀπέβλεπε στὴν ἀνάληψι τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τὴν ὁποία θὰ ἀκολουθοῦσε ἡ ἀποχώρησι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Παρ' ὅλον ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἐγίνε, μὲ τὶς ἴδιες τὶς πράξεις του, ἓνας ἰσχυρὸς μονάρχης, δὲν εἶναι, σὲ σύγκρισι μὲ τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς κρατῶν, πλούσιος. Δὲν μπορεῖ νὰ σκορπῇ τὰ λεφτά του, γιατί δὲν ἔχει προσωπικὸ εἰσόδημα σὰν ἐνίσχυσι τῆς χορηγίας του, τὴν ὁποία ἔχει ψηφίσει ἡ Βουλὴ. Ἡ ἀρχικὴ ἐτήσια χορηγία του ἦταν 17.000.000 δραχμές, ἀλλὰ πέρυσι παρητήθη ἐθελοντικὰ ἀπὸ 2.000.000 δραχμές — συμβολὴ του στὴν οἰκονομικὴ προσπάθεια τοῦ τόπου. Μ' ὅλο πού δὲν χρειάζεται νὰ σφίγγῃ ἀκόμη τὴν ζώνη του, αὐτὰ τὰ 15.000.000 δραχμῶν, μῶλις ἐπαρκοῦν γιὰ τὴν κάλυψι τῶν βασιλικῶν ἀναγκῶν.

«Τὰ καταφέρνω», λέει ὁ Βασιλεὺς, πού πρέπει νὰ πληρώνῃ ὁ ἴδιος γιὰ τὴν συντήρησι καὶ τὰ ταξίδια τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, γιὰ τὴν συντήρησι, τὶς ἐπισκέψεις καὶ τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῶν βασιλικῶν κήπων, γιὰ ὅλες τὶς δεξιώσεις, χοροὺς καὶ ἐπίσημα γεύματα τῆς οἰκογενείας, τοὺς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ του, ἀπὸ 200 ἄτομα, στὸ ὁποῖο περιλαμβάνονται οἱ αὐλικοὶ καθὼς καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, γιὰ τὴν τροφὴ καὶ τὰ ρούχα 150 περίπου ὑπηρέτῶν καὶ σωφρῆ, γιὰ τὴν ἀγορὰ, συντήρησι καὶ λειτουργία ὅλων τῶν αὐτοκινήτων πού χρησιμοποιεῖ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ ἡ Αὐλὴ σὲ ἐπίσημες καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις, καθὼς καὶ γιὰ ὅλα τὰ οἰκιακά ἔξοδα τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων καὶ ἐξοχικῶν σπιτιῶν.

Ἐχει περιορίσει τὴν παραδοσιακὴ βασιλικὴ μεγαλοπρέπεια.

«Ἀκόμα κι ἂν εἶχα χρήματα γι' αὐτὸ, λέει, πάλι δὲν θὰ εἶχα μεγάλη, σχολαστικὴ αὐλὴ. Δὲν θὰ μπορούσα νὰ ἀνεχθῶ μὴ τόσο ἐξεζητημένη ἀτμόσφαιρα γύρω μου. Εἶμαι εὐτυχὴς μὲ τὴν μικρὴ καὶ ἄξια ὁμάδα τῶν ἐιδικῶν πού μᾶς βοηθοῦν στὶς κρατικὲς καὶ ἰδιωτικὲς φύσεως ὑποθέσεις. Ὅταν δὲν ἐργάζομαι, θέλω νὰ περνῶ τὸν ἐλεύθερο χρόνο μου μὲ τὴν γυναῖκα μου καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους πού μᾶς ἀρέσει νὰ συναναστρεφόμαστε.

Ἡ ἡμέρα τοῦ Κωνσταντῖνου ἀρχίζει μετὰ 7.30 — 8 π.μ., ὅταν παίρνῃ τὸ πρωῒνὸ του (καφέ, βραστὰ αἰγὰ, φρυγανιὲς καὶ μαρμελάδα) διαβάσει τὶς ἐφημερίδες καὶ καπνίζει τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ 10 μὲ 15 τσιγάρα του τὴν ἡμέρα — καπνίζει περισσότερο ὅταν ἐργάζεται τὴν νύχτα. Ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ δεχθῇ κάποιον ἐπίσημο, περιφέρεται συνήθως μὲ παντελόνι καὶ πουλόβερ. Στὶς 9 π.μ. συσκέπτεται κατὰ κανόνα μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς του ἢ μετὰ τὰ κρατικὰ ἔγγραφα στὸ γραφεῖο του, στὰ ἀνάκτορα. Τὸ ὑπόλοιπο πρωῒ, ντυμένος πολιτικῶς, ἢ μὲ ἀνάλογη στολή, δέχεται σὲ ἀκρόσεις, παρίσταται σὲ συσκέψεις καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ἡμερήσιο ἐπίσημο πρόγραμμα του.

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὑποτίθεται ὅτι κάθεται στὸ γεῦμα στὶς 1.30 μ.μ., δὲν «φθάνει ποτὲ στὸ σπί-

τι του» νωρίτερα ἀπὸ τὶς 2 τὸ μεσημέρι. Μετὰ τὸ γεῦμα, βγαίνει μὲ τὸ κόττερο στὴ θάλασσα, παίζει «σκουώρ» ἢ ἐπιδίδεται γιὰ μιά δυὸ ὥρες σὲ κάποιο ἄλλο σπορ. Ἀργότερα ξαναγυρίζει στὸ γραφεῖο του ἢ θγαίνει γιὰ κάποιο ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν βασιλικῶν καθηκόντων του: ἐγκαίνια ἐργοστασίων, ἐμπορικὲς ἐκθέσεις, προεδρεῖσεις σὲ διεθνεῖς ὁργανώσεις ἢ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, παρελάσεις. Συνήθως ἐπιστρέφει κατὰ τὶς 9.30, φορᾷ πάλι τὸ πρόχειρο παντελόνι καὶ τὸ πουλόβερ του καὶ γευματίζει μόνος μὲ τὴν Βασιλισσα. Ὅταν εἶναι ἐλεύθερος, περνῶν τὸ βράδυ τους διαβάοντας, παρακολουθώντας ταινίες στὴν μικρὴ ἰσόγεια κινηματογραφικὴ αἴθουσα, πού ἔχτισε ὁ πατέρας του, ἀκούγοντας μουσικὴ, ἢ μὲ τὴν συντροφιά φίλων τους, πού καλοῦν γιὰ ἓνα ποτό.

«Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ, λέει ὁ Βασιλεὺς. Πρῶτα γιατί τὴν ἀγαπῶ καὶ ὕστερα γιατί ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς ἐλληνικῆς ἀνατροφῆς, στὴν ὁποία ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ ἀποτελεῖ τὸν σημαντικότερο παράγοντα.

Ἐχει ἔντονες προτιμήσεις καὶ ἀπὲχθειες.

«Γιὰ ξεκούρασι μ' ἀρέσει νὰ διαβάξω κατασκοπευτικὰ καὶ ἄστυνομικὰ μυθιστορήματα. Διάβασα ἀρκετὰ βιβλία γιὰ τὸν πρόεδρο Κέννεντυ καὶ στὶς πῦρ σοβαρὲς διαθέσεις μου μελετῶ τοὺς Ἑλληνες κλασικούς. Ἀπεχθάνομαι τὶς μακάβριες ταινίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες γυρίζονται δυστυχῶς πολλὲς τὸν τελευταῖο καιρὸ. Ἐξαίρω τὶς ταινίες τοῦ Τζαίμς Μπόντ, γιατί αὐτὲς εἶναι τουλάχιστον διασκεδαστικὲς. Λατρεῖω τὴν κλασικὴ μουσικὴ καὶ πάνω ἀπ' ὅλους τὸν Χέντελ, τὸν Μότσαρτ, τὸν Μπάχ καὶ τὸν Μπετόβεν. Βρίσκω τὸν Βάγκνερ μάλλον βαρὺ. Μερικὰ κομμάτια ἀπαλῆς «ἀπὸ - μουσικῆς» εἶναι καλὰ, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ἀνεχθῶ τὸ θορυβώδες «ρόκ ἐντ ρόκ», γιατί μοῦ προσβάλλει τὴν ἀκοή».

Ἄν κατὰ τὰ μὴ βασιλικά πρότυπα ἢ ἀπέχθεια τοῦ Κωνσταντῖνου γιὰ τὸ «βατοῦσι» καὶ τὴν ἀφηρημένη «χὴν» θὰ μπορούσε νὰ τὸν χαρακτηρίσῃ σὰν «εὐεργέτη», ἢ αἰσθησι τοῦ χιοῦμορ του εἶναι ἐντελὲς διαφωρετικὴ. Ὅταν ἓνας φίλος τὸν ρώτησε τελευταῖα τί γνώμῃ εἶχε γιὰ τὴν δῆλωσι τοῦ Πῶλ Τζῶν Λέννόν ὅτι οἱ Μπῆτλς εἶναι πῦρ δημοφιλεῖς ἀπὸ τὸν Χριστό, ὁ Βασιλεὺς διηγήθηκε μιά ἱστορία, πού ἔχει ἀποτελέσει ἓναν ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους θρύλους τῆς ἐλληνικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

«Ὁ προπάππος μου περπατοῦσε μὴ μέρα μὲ μερικὸς συγγενεῖς του στὸν κῆπο τῶν ἀνακτόρων τῆς Κοπεγχάγης, ὅταν κάποιος τοῦ ζήτησε νὰ τοῦ δείξῃ τὴν ἔξοδο. Ὁ προπάππος μου τὸν συνόδευσε εὐγενικὰ μὲ χεὶ τὴν πύλη, ὅπου ὁ ἄνθρωπος τὸν εὐχαρίστησε καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ πῇ τὸ ὄνομα του. Ὁ προπάππος μὸς ἀπήντησε: Εἶμαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Αὐτὸς εἶναι ὁ γαμβρός μου, Τσάρως τῆς Ρωσίας καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος μου γαμβρός. Πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας». Ὁ ἄλλος τὸν κοίταξε μὲ ἀμφιβολία καὶ ὅστερα ἀπὸ λίγο εἶπε: Ναι, κ' ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. ■■■

Αφού τὸ χρησιμοποιεῖτε τόσο συχνά, γιατί νὰ μὴν εἶναι τὸ καλύτερο καὶ ἀντικειμενικότερο;

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΡΕΓΙΣΤΡΩΜΕΝΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ

ΜΟΡΡΗ-REICHARDT

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ
Μ.Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΑΕ
ΑΘΗΝΑ, ΑΡΑΓΑΤΣΑΝΟΥ 9 ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ ΤΕΛΕΦΩΝ 20 ΡΟΔΟΣ ΤΕΛΕΦΩΝ 17

2000 SALOON ΙΠΠΟΙ 113
2000 ΤΙ ΙΠΠΟΙ 135

1600 COUPE ΙΠΠΟΙ 96

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΩΝ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ BMW **ΝΕΑΣ ΚΛΑΣΕΩΣ** ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

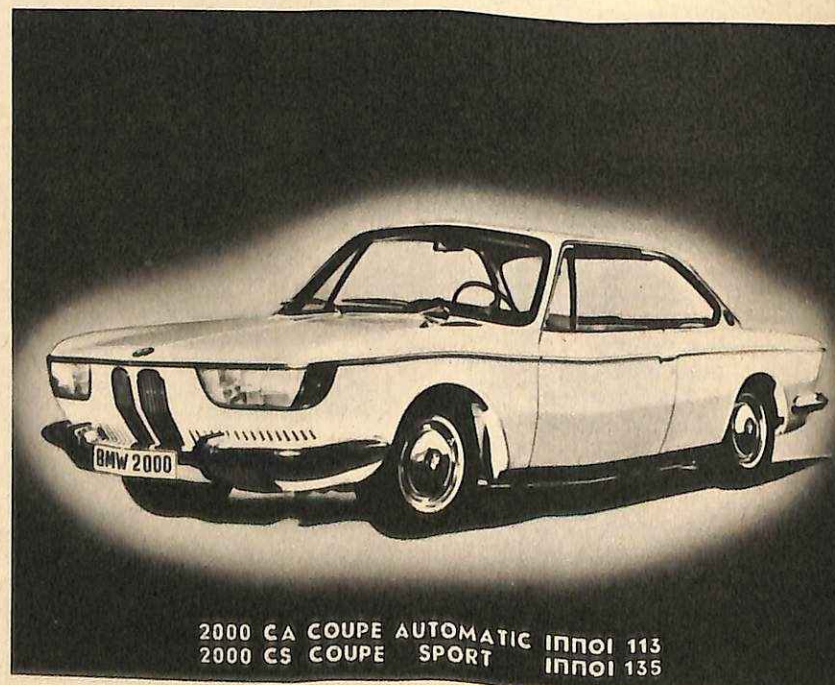

Είς τας παγκοσμίου φήμης εκδόσεις SALON αυτοκινήτου, οι άριστουρηματικές δημιουργίες «ΝΕΑΣ ΚΛΑΣΕΩΣ» της BMW, τόσο το 1800 όσο και τα τελευταία μοντέλλα 1600 COUPE και 2000, συναρπάζουν ειδικούς και επίσκεπτας με τούς εκπληκτικής απόδοσης και οικονομίας υπερδυναμικούς κινητήρας, το άψογο φινίρισμα της CARROSSERIE, την ασύγκριτη πολυτέλεια και τας πρωτοφανείς ανέσεις τους και καθιερώθησαν σαν τα πιο ιδεώδη αυτοκίνητα ανωτέρας κλάσεως.

Κλείσατε σύντομα ένα ραντεβού για να δοκιμάσετε και σεις ένα από τα θαυμάσια αυτά αυτοκίνητα.

1800 SALOON ΙΠΠΟΙ 102
1800 ΤΙ ΙΠΠΟΙ 125

2000 CS COUPE AUTOMATIC ΙΠΠΟΙ 113
2000 CS COUPE SPORT ΙΠΠΟΙ 135

BMW ΕΛΛΑΣ Α.Ε. Λ. ΣΥΓΓΡΟΥ 226, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ. 962.871, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 2, ΤΗΛ. 74.894

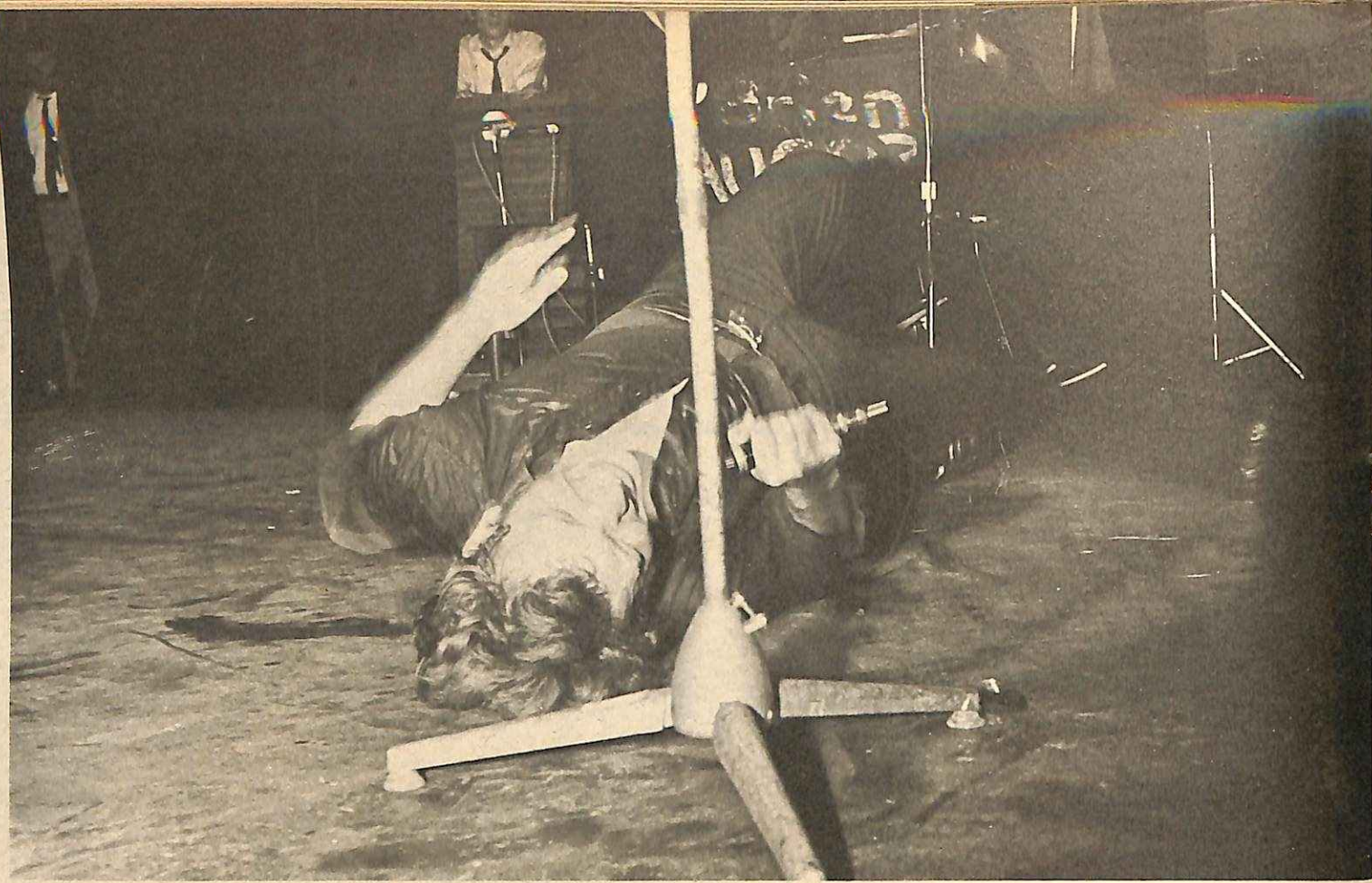
ΒΟΛΟΣ: Ι. ΦΡΑΓΓΟΣ & Γ. ΒΑΤΑΛΑΣ ΤΗΛ. 38.52 - ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ: ΥΙΟΙ Γ. ΖΑΜΠΕΤΑΚΗ Ο.Ε. ΤΗΛ. 22.63 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΤΗΛ. 84.34 - ΚΕΡΚΥΡΑ: ΑΦΟΙ Μ. ΜΑΝΕΣΗ ΤΗΛ. 87.88 - ΛΑΜΙΑ: ΑΦΟΙ ΜΟΥΤΣΟΥΡΟΥΦΗ ΤΗΛ. 38.22 - ΛΑΡΙΣΑ: Κ. ΧΕΛΙΔΩΝΗΣ - Σ. ΖΩΗ ΤΗΛ. 85.96 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ: ΔΟΥΚΑΣ ΔΟΥΚΑΚΗΣ ΤΗΛ. 86.37 - ΝΑΥΠΛΙΟΝ: ΣΠΥΡ. ΤΣΙΠΟΚΑΣ ΤΗΛ. 2.84 - ΠΑΤΡΑΙ: Ν. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ ΤΗΛ. 71.715 - ΡΟΔΟΣ: ΠΑΝ. ΧΑΤΖΗ-ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΤΗΛ. 5.25 - ΣΠΑΡΤΗ: ΝΙΚ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΤΗΛ. 3.12 - ΧΑΝΙΑ: Γ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ ΤΗΛ. 23.16

Το «ρεσιτάλ» πλησιάζει στο τέλος του. Το άψογο σιμόν, έχει τώρα δεινοπαθήσει σε σημείο που να καταντά αγνώριστο — το σακάκι έχει πεταχτεί στην πλατεία στις ξεαλλες θαυμάσιες που το κατατεμάχισαν για να αποκομίσουν ενθύμια. Το πονκάμισο τσαλακωμένο και ξεκούμπωτο. Το παντελόνι έχει σκουπίσει όλη την σκόννη της σκηνής. Η πρακτική αυτή, μαζί, βέβαια, και η φωνή, είναι τα όπλα του Τζόννυ Χαλλινταίη.

Ρεσιτάλ
ύστερίας
του
Τζόννυ
Χαλλι-
νταίη

Όσο περισσότερο
κινείται στην σκηνή,
τόσο η αίθουσα σείεται
από το παραλήρημα
των πιστών. Ο Τζόννυ
τὸ ξέρει αὐτὸ καὶ
κάνει ὅ,τι μπορεῖ.

ΕΠΑΙΞΕ
ΚΙΘΑΡΑ
ΕΣΠΑΣΕ
ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ
ΣΤΟΝ ΡΥΘΜΟ
ΤΟΥ «ΡΟΚ»...

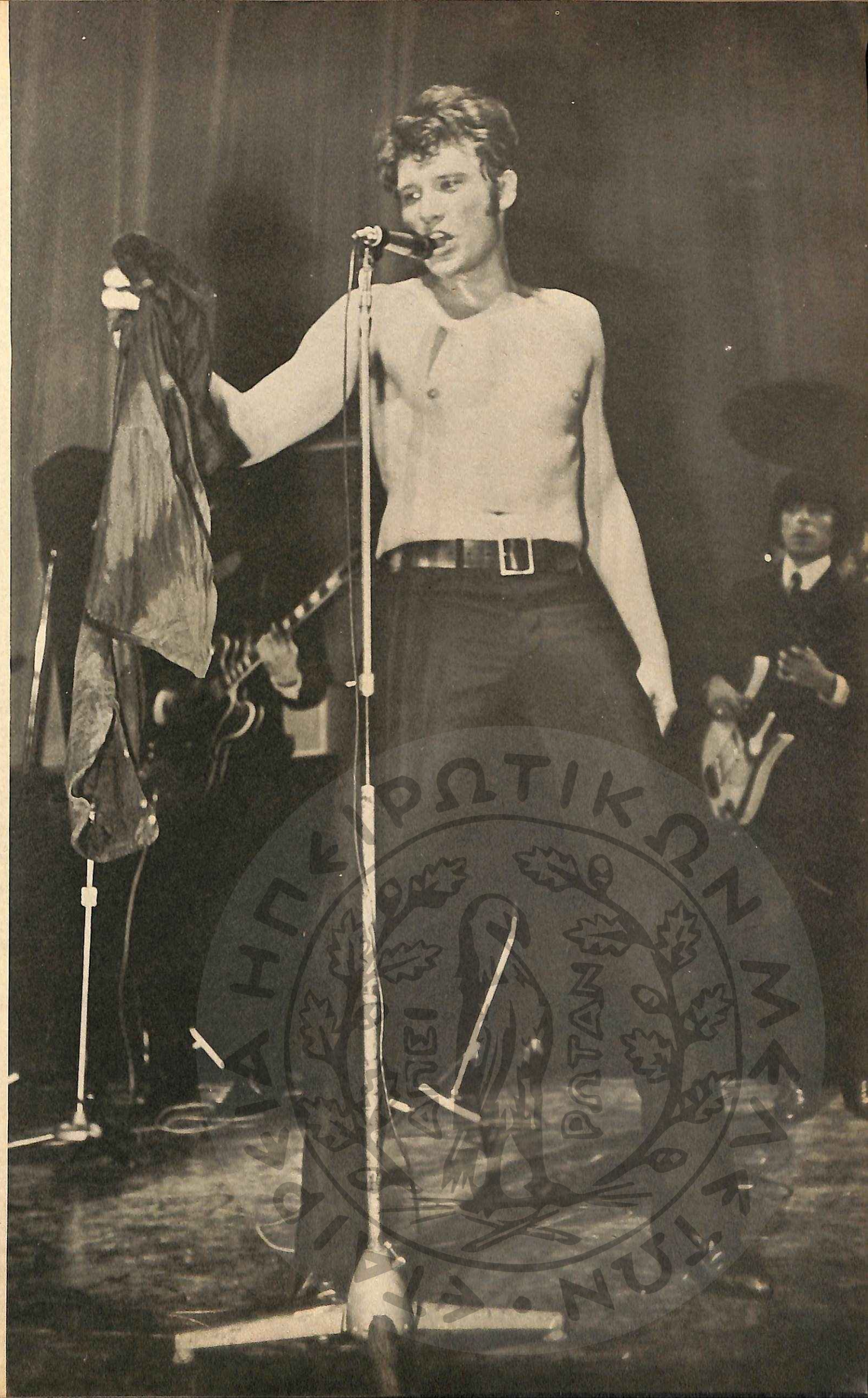

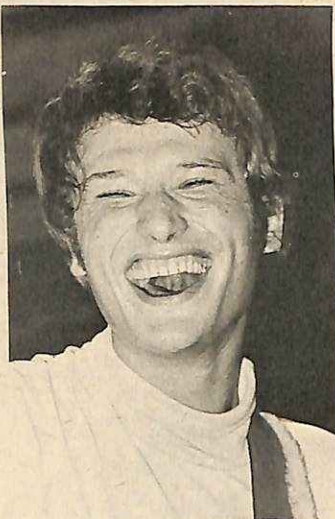
Φροντίδα, περιποίηση,
τροφοφορία, σὶν
«νικητή». Μία ἀπὸ τίς
θανμάστιές του —
ἐμφανὲς ἀπομίμηση τῆς
σκληρῆς Σιλβί
Βαρτάν— πρόλαβεν νὰ
ἐλθῇ ἐκείνη ποὺ
θα τίς προσφέρει.

Τὸ «στρίπ - τήζ»
τελειώνει μὲ τὴν
ἐντυπωσιακὴ ἀφαίρεση
τοῦ μαύρου πουκάμισου
ποὺ καὶ αὐτὸ θὰ
πεταχτῇ παρευθὺς
στὴν πλατεία γιὰ νὰ
«κατασπαράχθῃ»
ἀπὸ τὸ πλῆθος.

Σταθμὸς στὴν ἱστο-
ρία τοῦ ρὸκ ἐν ῥόλ.
Ὁ Τζόννυ Χαλλινταίη
τὸ ξανάφερε στὴν ἐπι-
καιρότητα! Ἦταν ἔ-
να πραγματικὸ ρεσι-
τὰλ ὑστερίας μαζὶ καὶ
ἡθοποιίας, ὅπως τὸν
«παλιὸ καλὸ καιρὸ». Μόνος ἐπάνω στὴν τε-
ράστια σκηνὴ τοῦ πα-
ρισινοῦ μιούζικ χόλ
«Ὀλύμπια», φορώντας
ἓνα σμόκιν, ὁ Τζόννυ
ἄρχισε τὸ πρόγραμμά
του, γιὰ νὰ τὸ τελειώ-
σῃ τρεῖς ὥρες ἀργότε-
ρα μισόγυμνος, ὕστερα
ἀπὸ ἓνα «μελετημένα -
αὐτοσχέδιο» στρίπ -
τήζ, ποὺ θὰ μείνῃ ἱστο-
ρικό.

Μέσα στίς τρεῖς αὐ-
τὲς ὥρες, ποὺ διήρκεσε
τὸ ρεσιτὰλ του, ὁ Τζόν-
νυ τραγοῦδῃσε, χόρε-
ψε, «οὐρλιαξε», ἐπαι-
ξε κιθάρα, ἔσπασε τὴν
κιθάρα, κυλήστηκε κά-
τω, ξέσκιζε τὰ ρούχα
του, ἐντυπωσίασε τὸ
κοινὸ του, ὅπως μόνον
αὐτὸς ξέρει νὰ ἐνθου-

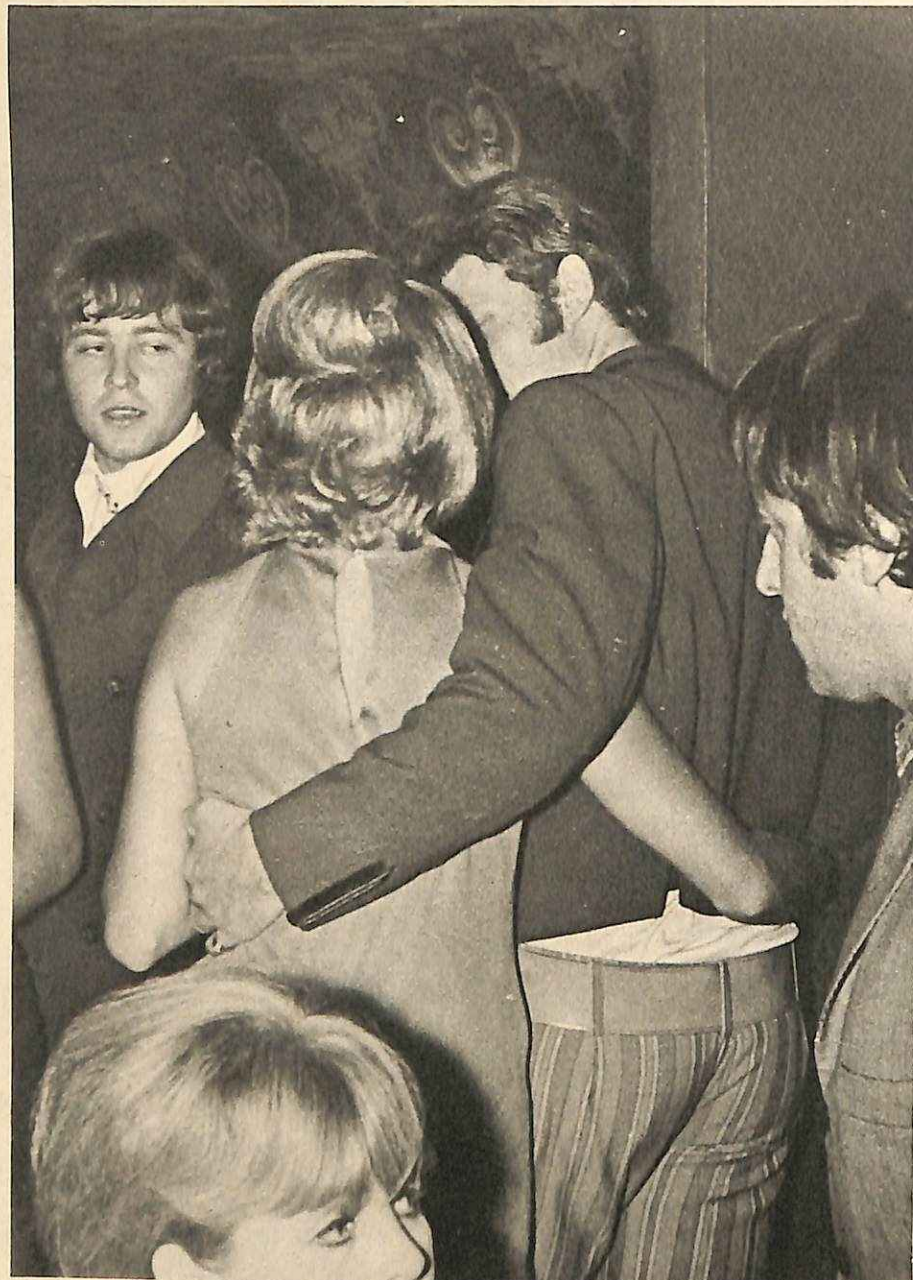

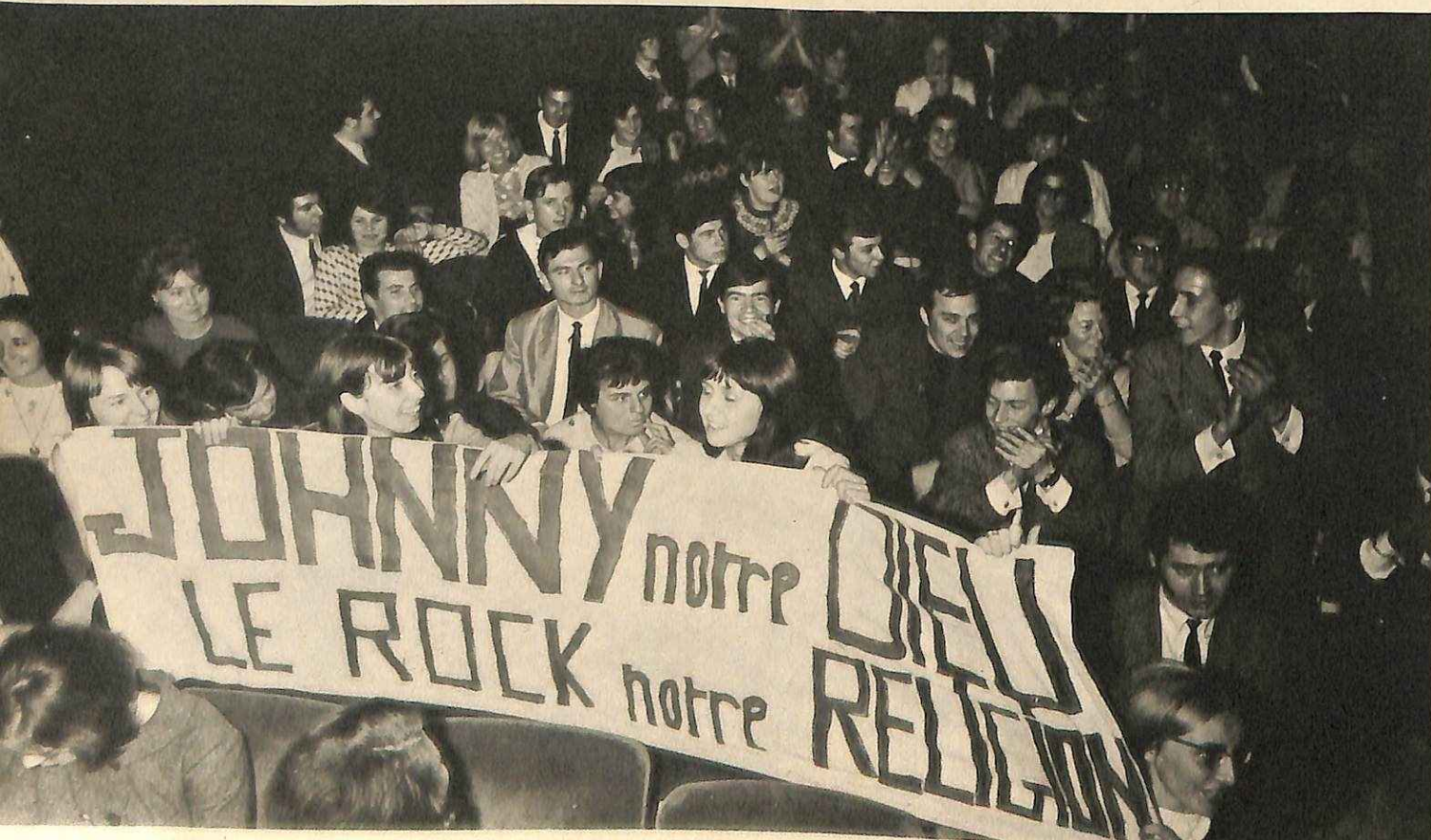
ΜΟΡΦΑΖΕΙ ΣΑΝ ΠΑΛΙΑΤΣΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑ ΣΑΝ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΑΝ ΕΡΩΤΗΤΗΜΕΝΟΣ

ΚΙ ΟΙ ΦΑΧΑΤΙΚΟΙ ΗΓΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΝ ΣΑΝ ΘΕΟ, ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΙΑΣ, ΜΕ ΚΡΑΤΕΣ, ΜΕ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

...ΚΑΙ ΟΙ
ΕΞΑΛΛΟΙ
ΝΕΑΡΟΙ
ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ
ΔΙΕΜΕΡΙΣΑΝΤΟ
ΤΑ
ΙΜΑΤΙΑ ΤΟΥ...

σιάξη. Και τὸ κοινό του τὸν ἀποθέωσε: τὸν σήκωσαν στοὺς ὤμους, τὸν φίλησαν, τοῦ σκούπισαν τὸν ἰδρώτα, καὶ ἔδωσαν κυριολεκτικὰ μάχη, προκειμένου νὰ ἀποκτήσουν ὅλοι «ἓνα φυλαχτὸ» ἀπὸ τὰ ρούχα τοῦ Τζόννυ.

Στὸ τέλος ρίχτηκαν μερικὰ συνθήματα στὴν αἴθουσα: «Τζόννυ, εἶσαι ὁ βασιλιάς μας. Τζόννυ, σὲ πιστεύουμε σὰν θεὸ μας. Τὸ ρόκ εἶναι ἡ θρησκεία μας». Καὶ ἔδωσαν ὄρκο αἰωνίας πίστεως κι ἀφοσιώσεως στὸ ρόκ. Μετὰ τὸ «Ὀλύμπια» ὁ Τζόννυ ἔλλαξε κοστούμι, φόρεσε ἓνα ἀνσάμπλ 1966, ριγωτὸ παντελόνι, μὲντ παπούτσια, κίτρινο δαντελλένιο πουκάμισο καὶ κόκκινο σακκάκι καὶ πῆγε στὸ «λάμπ Σαίντ Ίλαρ» γιὰ νὰ γιορτάσῃ τὴν ἐπιτυχία του περιστοιχισμένος ἀπὸ πολλὰς ὡραίες ξανθιές, ἀπομυμήσεις τῆς Σουλὶ Βαρτάν. Καὶ μιὰ λεπτομέρεια: Γιὰ πρώτη φορὰ δὲν φοροῦσε τὴν βέρα του. Ὁ Τζόννυ Χάλινταϊν ξαναβρίσκει τὸν παλιὸ ἐαυτὸ του. ■■■

Johnnie Walker
τὸ οὐῖσκυ τῆς ἀπολύτου ὑπεροχῆς

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1820

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΑΔΙΣΜΟΥ

ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ! Σήμερα το σαδιστικό μας υπόβαθρο τέρπεται παρακολουθώντας παρόμοια έγκλήματα στην οθόνη. Παλιότερες εποχές, ωστόσο, είχαν μέσα στις συνθήκες της καθημερινότητάς τους τις δημόσιες εκτελέσεις, που γίνονταν σε ασύλληπτους αριθμούς και με τα πιο αποτρόπαια μέσα.

Ημερι, καλοκάγαθοι, εύγενο-
κοί, καλλιεργημένοι ψυχικά και
πνευματικά. Αυτό θα έπρεπε κα-
νονικά να ήταν το πορτραίτο των
ανθρώπων μιάς κοινωνίας που,
για πρώτη φορά σε διάστημα έ-
κατομμυρίων χρόνων, κατόρθωσε
να ξεπεράσει το προαιώνιο άγχος
του βιοτικού προβλήματος.

Σκληροί, δόναυσοι, θηριώδεις,
διψασμένοι για βία και αίμα.
Αυτή είναι η όμη πραγματικότη-
τα του κόσμου όπου ζούμε, αυ-
τού του «άτομικού» κόσμου, που
με τόση αίσιοδοξία και αυτοπε-
ποίθηση απογειώνεται για την
κατάκτηση του Σύμπαντος.

Ήσυχος; Αδιανόητο; 'Α-
νατριχιαστικό; 'Ο καθένας μπο-
ρεί να διαλέξει το επίπεδο της
προτιμήσεώς του. Το γεγονός,
πάντως, είναι πως η εποχή μας,
ΐσως από τόσους καινούργιους
νόμους που ανακάλυψε στη σφαί-
ρα των θετικών επιστημών, προσ-

φέρει τώρα στον μελετητή κ' ένα
κοινωνικό νόμο, για τον οποίο οι
προηγούμενες γενεές ήταν έντε-
λώς άγνωστες:

Το ύψος του ύλικού επιπέδου έ-
νός λαού είναι εύθως ανάλογο
με τις σαδιστικές του τάσεις και
αντιστρόφως ανάλογο με το ύ-
ψος του ήθικου του επιπέδου.

• Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, χώ-
ρα - πρωταθλήτρια της υλικής
ευημερίας, επικρατεί ατμόσφαι-
ρα έγκληματικής όργης, και ά-
ναφέρεται ένδεικτικά ότι μέσα σε
μια έβδομάδα ένα δίκτυο τηλεο-
ράσεως μετέδωσε 334 σκηνές
δολοφονιών.

• Στην Γαλλία γίνονται διαλέ-
ξεις για τον σαδισμό και γνω-
στοί άνθρωποι του πνεύματος ζη-
τούν την δημιουργία έδρας της
σαδικής (όχι σαδιστικής...) φι-
λοσοφίας στα πανεπιστήμια.

• Στην 'Αγγλία ο αριθμός των
διστραμμένων κακούργων πολ-
λαπλασιάζεται με ρυθμό ρα-
γδαίο, ενώ η τηλεόραση έχει μη-
νυθεί από γονείς, γιατί, μεταδί-
δοντας έγκληματικές σκηνές, προ-
κάλεσε στα παιδιά την επιθυμία
της μιμήσεως, με αποτέλεσμα
δυό από αυτά να βρουν τον θά-
νατο.

• Στην Σοβιετική Ένωση, πα-
ρά τα σκληρά κατασταλτικά μέ-
τρα, ή «Πράβδα» γράφει ότι οι
νεαροί «στουλιάγκι» έχουν όργα-
νώσει συμμορίες που δολοφονούν
άστυνομικούς και τρομοκρατούν
ολόκληρες πόλεις.

• Στην 'Ιταλία ζητείται η άπα-
γόρευση των εικονογραφημένων
αναγνωσμάτων «τρόμου και φρί-
κης», που κυκλοφορούν σε έκα-
τομμύρια αντίτυπα και δηλητηρι-
άζουν τους (νεαρούς κυρίως, άλ-
λά και μεγάλους) αναγνώστες
τους.

• Στην Δυτική Γερμανία ο πε-
ριοδικός τύπος έχει αναγάγει σε
έπιστημη την αναγνωσματοποίη-
ση κάθε έγκληματικής έκδηλώ-
σεως, είτε τωρινής, είτε παλαιό-
τερης, ειδικευόμενος ιδίως στις
λεπτομερέστατες, υπό μορφήν ί-
στορικών άφηγημάτων, περιγρα-
φές των ναζιστικών θηριωδιών.

• Στην Νέα Υόρκη, στο Παρί-
σι, στο Λονδίνο, στο Δυτικό Βε-
ρολίνο, στην Βουδαπέστη, στην
'Αθήνα παρουσιάζεται και συζη-
τείται το περιβόητο ήθη έργο του
Βάις: «'Η δολοφονία του Μαρά
κατά Σάδ». Και στις ίδιες, όπως
και σε όλες τις άλλες πόλεις των
άνεπτυγμένων χωρών, ανατολικές
και δυτικές, οι όθονες των κινη-
ματογράφων παρουσιάζουν ένα
τέτοιο κατακλυσμό από σκηνές
βίας, τρόμου, άπανθρωπιάς, θη-
ριωδίας και σαδισμού, όσες ού-
δέποτε άλλοτε στην ιστορία του
κινηματογράφου παρουσίασαν.

• Ο σαδισμός... 'Αλήθεια, πού
να φανταζόταν ο Φραγκίσκος -
Δονάτος - 'Αλφόνσος μαρκήσιος
ντε Σάδ πως θα γίνονταν τόσο
πολύ της μόδας αυτός και οι θε-
ωρίες του, ενάμισυ αιώνα μετά
τον θάνατό του... Πού να φαντα-
ζόταν ότι το δεκαπεντάτομο συγ-
γραφικό του έργο, που του κό-
στισε 27 χρόνια ζωής σε φυλα-
κές και φρενοκομεία, θα ανασυρό-
ταν ένα ώραίο πρωί από τον
σκουπιδοτενεκέ της φιλολογίας -
φιλοσοφίας, για να μελετηθεί με
κάθε προσοχή και σεβασμό από
τους «έπιγενομένους»... Πού να
φανταζόταν ο «θεός μαρκήσιος»
πως ακόμα και το δνομά του θα
χρησιμοποιόταν κάποια μέρα για
τον χαρακτηρισμό μιάς ώρισμέ-
νης ψυχοπαθολογικής καταστά-
σεως...

Ίατρική έννοια

Τί ακριβώς είναι ο σαδισμός
σάν ιατρική έννοια; Σύμφωνα με
τον όρισμό του Γερμανού ψυχιά-
τρου Κράφτ - Έμπινγκ (1880),
αναδόχου του όρου και προδρό-
μου της ψυχανάλυσεως,

• Ο σαδισμός υποδηλώνει την αϊ-
σθηση της σεξουαλικής ίκανο-
ποιήσεως διά μέσου ταπεινώσε-
ων, τιμωριών και βιαιοτήτων κά-
θε είδους, που έφορμίζονται εις
βάρος κάποιου άλλου ανθρώπινου
πλάσματος ή ακόμη και ζώου.

• Επειδή την εποχή εκείνη ένας
γνωστός, αν και μέτριος, Γερμα-
νός διηγηματογράφος, ο Λεοπόλ-
δος φόν Σάχερ Μάζοχ, είχε την
μανία να περιγράψει λεπτομερώς
τά φοβερά μαρτύρια που υπέφε-
ραν έρωτευμένοι άνδρες από ύπερ-
βολικά σκληρές, ο άμείλικτος ψυ-
χίατρος δανείστηκε (χωρίς να
τον ρωτήσει) και το δικό του ό-
νομα, για να χαρακτηρίσει την
αντίθετη με τον σαδισμό τάση:
Αυτή που γνωρίζουμε μέχρι σήμε-
ρα με τον όρο «μαζοχισμός».

• Από τον Φρόυντ και ΐστερα,
ή ψυχιατρική έχει αγκαλιάσει
σταθερά την θεωρία πως κ ά θ ε
άνθρωπινη ψυχή κρύβει στα μύ-
χια της το δίπτυχο σαδισμός-μα-
ζοχισμός. Στους άνδρες γενικά
(ο κανόνας θέβαια έχει τις εξαι-
ρέσεις του) ή σαδιστική πτυχή
του ένστικτου είναι περισσότερο
άνεπτυγμένη. Ένώ αντίθετα στις
γυναίκες υπερισχύει ή μαζοχιστι-
κή πτυχή. 'Ετσι, όλοι μας, έσεις,
εγώ, ο γείτονας, ή καλοκάγαθη
κυρία Μαρία, δέν είμαστε παρά
σαδιστά ή μαζοχιστά ή λανθά-
νουσα κατάσταση...

ΣΤΟ ΕΔΩΛΙΟ και ο Χίτσκοκ. Οι σκηνές του, άγωνίας και φρίκης - στην προ-
κειμένη περίπτωση από τα «Πουλιά» - «ποντάρουν» στα σαδιστικά ένστικτα

• Ωστόσο: Μια από τις βασικές
διακρίσεις του ανθρώπου από το
ζώο είναι ή ικανότητά του να
κρατά ή ένστικτά του κάτω ά-
πό τον έλεγχο του. Με πάλη τρα-
χειά και αδιάκοπη κατορθώνει
κα ιτά όπωθει ως τα βάθη της
ψυχής του, εκεί όπου υπάρχει ή
γνωστή σκοτεινή αποθήκη, στην
πόρτα της οποίας ο πατέρας της
ψυχανάλυσεως, ο Φρόυντ, κρέμα-
σε την έπιγραφή: 'Υ π ο σ υ ν ε ί-
δ η τ ο. 'Όσον καιρό τα ένστικτα
κάθονται εκεί μέσα, καλά κλει-
δωμένα και ήσυχα, ο ιδιοκτήτης
τους έχει κάθε δικαίωμα να κα-
τατάσει τον εαυτό του ανάμεσα
στα όμαλά άτομα. Κάποτε όμως
τυχαίνει, εξ άφορμής κυρίως δια-
φόρων ψυχικών τραυμάτων, να
σπάσουν το λουκέτο της αποθή-
κης και κάποιο από τα άπαθημέ-
να ένστικτα να χυμίζει έξω ελεύ-
θερο. Τότε ο άνθρωπος το νοιώ-
θει να τον τυλίγει με τα σιδερέ-
νια πλοκάμια του και να του ζη-
τά άγρια, έπίμονα, οδυνηρά, τυ-
ραννικά τα δικαιώματά του. 'Αν
τελικά κατορθώσει και τα πάρη,
την ίδια στιγμή ο κόσμος των ό-

μαλών άτόμων θα χάσει ένα μέ-
λος του. 'Ο καινούργιος σαδιστής
ή μαζοχιστής έχει γεννηθεί, έτοι-
μος να βασανιστεί ή να βασανισθή
μέχρι θανάτου.

Πολλές φορές, ένας όχι «τελει-
ωμένος» σαδιστής, μη βρίσκον-
τας έρωτικό αντίκειμενο για να
άσκησει την διαστροφή του, κα-
ταφεύγει σε ύποκατάστατα, τα
όποια όχι μόνο του προσφέρουν
την πολυπόθητη διέξοδο, αλλά
και του επιτρέπουν να κρύβεται
πίσω από το δάχτυλό του, κο-
ροιδεύοντας τον εαυτό του ότι
δήςεν είναι άτομα-άμαλό. Τέτοια
ύποκατάστατα συναντούμε στους
λυσσαλέους ξυλοδαρμούς παιδι-
ών από τους γονείς τους ή τους
δασκάλους τους· στα ψυχικά μαρ-
τύρια όπου κανείς υποβάλλει
συγγενείς του, ύφισταμένους του
ή άσθενέστερους τους· στις ά-
σκοπες δολοφονίες ζώων - σκύ-
λων, γάτων κλπ· στα κυνήγια
που συνοδεύονται από την θέα
αίματος.

Υπάρχουν και οι περιπτώσεις
όπου όχι μόνον άτομα, αλλά ο-
λόκληρα πλήθη καταλαμβάνονται

ΑΠΟΘΕΩΣΗ της κτηνώδης, τα βιβλία και οι ταινίες του Τζαίημς Μπόντ. Στη
σκηνή, μιά γυναίκα δολοφονείται δι' «έπιχρυσώσεως» της επιδερμίδας της

από σαδιστικό ντελίριο. 'Η γνω-
στή όμαδική ίαχή: «Σταύρω-
σον!» των υιών του 'Ισραήλ, τα
«θεάματα» του ρωμαϊκού ίππο-
δρόμου, οι δημόσιοι βασανισμοί
μέχρι θανάτου στις μεσαιωνικές
πόλεις, το περίφημο κόρρο της
Γαλλικής Έπαναστάσεως, με
τους «καταδίκους, που κατευθυνό-
ταν προς την γκιλοτίνη, άποτε-
λούν ισάριθμες ιστορικές - και
ύστερικές - έκδηλώσεις όμαδι-
κού σαδισμού.

Γνήσιος σαδιστής

Ο μαρκήσιος ντε Σάδ, πνευ-
ματικός δδηγός των ανθρώπων
του 20ού αιώνας, ήταν γόνος μι-
ας ευπόληπτης οίκογένειας έ-
παρχιωτών άριστοκρατών, που έ-
γινε μαλλιά - κουβάρια με τους
γονείς του, γ'ατί τον ύποχρέω-
σαν να παντρευτεί την άδελφή
της κοπέλλας που αγαπούσε.

• Τρεις μήνες μετά τον γάμο
του, ή επανάστασή του παίρνει
συγκεκριμένη μορφή: 'Ο νεαρός
(23 χρόνων) Φραγκίσκος - Δο-
νάτος - 'Αλφόνσος δραπετεύει ά-
πό την συζυγική στέγη και κα-
ταφεύγει στο Παρίσι, άποφασι-
σμένος να ζήσει την ζωή του ο-
πως θέλει αυτός.

• 'Αλλά το «πως θέλει αυτός»
είναι μιά κουβέντα, γιατί ο νεό-
νυμφος εύγενής είκονοκλάστης εί-
ναι ένας γνήσιος... σαδιστής -
όπως θα έλεγαν 100 χρόνια άρ-
γότερα. Λίγον καιρό λοιπόν με-
τά την άφιξη του στην πρωτεύ-
ουσα, το 1763, ή παρισινή άστυ-
νομία τον συλλαμβάνει μέσα σε
ένα κακόφημο σπίτι, την ώρα που
μαστιγώνει δυό γυναίκες τόσο ά-
γρια, ώστε ακόμα λίγο και θα
τις σκότωνε. Καταδικάζεται. Θα
ζήσει για ένα χρόνο μακριά από
το Παρίσι.

• Μόλις ή ποινή εκτίεται, να τος
πάλι πίσω. 'Ανδρας γοητευτικός
στην όψη και στο πνεύμα, έχει
πολλές κατακτήσεις, τόσο μετα-
ξύ του γυναικόκοσμου της άρι-
στοκρατίας (όπου θεωρείται τύ-
πος έπικίνδυνος), όσο και στους
κύκλους της τελευταίας κοινωνι-
κής υποστάθμης. Οι διαστροφές
του προχωρούν βαθμιαία από το
κακό στο χειρότερο. Διακοσμή
τους τοίχους του με σκηνές (συγγνώ-
μη, αλλά είναι ιστορικό γεγο-
νός...) από κλύσματα.

• Το 1768 ξεσπάει το πολύκρο-
το «σκάνδαλο Κέλλερ», που ά-
φησε εποχή. Μιά ήλικιωμένη χή-
ρα, σοβαρή και άξιοπρεπής, ή
Ρόζα Κέλλερ, καταγγέλλει τον

μαρκήσιο πώς, αφού την προσέλαβε ως γκουβερνάντα, την υποχρέωσε μία μέρα, με το πιστόλι στο χέρι, να γδυθῇ· έπειτα την έδεσε στο κρεβάτι του και την μαστίγωσε μέχρις αίματος· έπειτα της χάραξε το σώμα μ' ένα μαχαίρι· έπειτα σφράγισε τις πληγές της με βουλοκέρι· έπειτα έφυγε και ξαναγύρισε την άλλη μέρα, για να συνεχίση το έργο του, ενώ το θύμα ήταν στα πρόθυρα του θανάτου! 'Η κοινή γνώμη συγκλονίζεται· αν γίνη δίκη, ο μαρκήσιος θα την έχη πάρα πολύ άσχημα. Προσφέρει στη χήρα ένα τεράστιο ποσόν και την πείθει να άποσύρη την μήνυση. Τέρμα στο σκάνδαλο.

• Τέσσερα χρόνια άργότερα καταδικάζεται σε θάνατο. 'Η κατηγορία: Στην Μασσαλία έδωσε σε πέντε κοινές γυναίκες διεγερτικό με ύπερβολική δόση καθαριδίνης, με αποτέλεσμα οι δυο από αυτές να τρελλαθούν και να ηδηώσουν από το παράθυρο.

• Πριν τόν εκτελέσουν, προφθαίνει και δραπετεύει, άπάγει (με την συγκατάθεσή της) την άδελφή της γυναίκας του και πρώτη του άγάπη και καταφεύγει στην 'Ιταλία, από όπου ένεργεί για την ανάκληση της ποινής του.

• Τά καταφέρει. 'Αλλά, μόλις ξαναγυρίζει στο Παρίσι, τόν μυνεί η πεθερά του ως διαστή της μικρότερης κόρης της και έρωμένης του. 'Η κατηγορία είναι μάλλον ψεύτικη, γιατί η άπαγαγή φαίνεται πως ύπήρξε έκουσία, αλλά ο μαρκήσιος τó έχει πιά παρακάνει και την φορά αυτή δεν την γλυτώνει. Τόν κλείνουν πρώτα στην Βαστίλλη, άργότερα στο φρενοκομείο του Σαραντόν. 'Εκεί άρχίζει και η συγγραφή τών έργων του.

• Ξεσπάει η 'Επανάσταση, η όποία (τό 1790) θυμάται αυτόν τόν έχθρο της παλιάς «καθεστηκυίας τάξεως». Τόν άπελευθερώνει και τόν κάνει στέλεχος της. 'Αλλά σε λίγο έρχεται η Τρομοκρατία, η όποία έχει αντίρρήσεις. Τόν πιάνει και τόν ρίχνει στην φυλακή.

• Βγαίνει ύστερα από ένα χρόνο, ενώ πλησιάζει η ώρα του Βοναπάρτη. Τό 1800 δημοσιεύει την «'Ιουστίνη», που η άστυνομία χαρακτηρίζει ως πορνογραφικό λίδελλο στρεφόμενο κατά της 'Ιωσηφίνας. Τόν ξαναπιάνουν και τόν κλείνουν για δεύτερη φορά στο φρενοκομείο του Σαραντόν. 'Εδώ θα μείνη, άνάμεσα στους τρελλούς, μέχρι την ήμερα του θανάτου του.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ μόδα, με τὰ μεταλλικά ελδσματα και τις «λαιομαριές» ύποζυγίων, κατατυραννεί την σημερινή γυναίκα και ευφραίνει τούς «θαυμαστάς» της.

Αυτή είναι (συνοπτικώτατα) η πολυτάραχη βιογραφία του μαρκησιού ντε Σάδ, όπως έφθασε ως έμάς από τις έπίσημες πηγές της εποχής του. 'Αραγε να είναι άκριθής; 'Οχι, θρονοφωνάζει ο σύγχρονος Γάλλος ποιητής Ζιλμπέρ Λελύ, ένθερμος θαυμαστής του μαρκησιού και συγγραφέας μιας «Ζωής του μαρκησιού ντε Σάδ», ο όποίος, αφού μελέτησε επί 10 χρόνια τις πηγές, κατέληξε στο συμπέρασμα πως ο ήρωας του ήταν άπλως ένας άνθρωπος με έλεύθερα ήθη, που βέβαια καμμιά φορά τό παραέκανε, αλλά όχι και στο σημείο που θέλησαν να παραστήσουν οι σύγχρονοί του. Για τόν Λελύ, ο Σάδ είναι κυρίως θύμα της καταδικαστικής μανίας της πεθεράς του, τών έκβιασμών διαφόρων ατόμων — όπως της Ρόζας Κέλλερ — και της άμην γλώσσας που χρησιμοποίησε έναντίον της 'Ιθυσούσης τάξεως και τών κοινωνικών ταμπών της εποχής του. 'Η έργασία του Λελύ θυμίζει πολύ μία άνάλογη του Βρετανού 'Αρθουρ Γουέιγκαλ, που ύστερα από μελέτη τών πηγών διεκήρυξε πως ο Νέρων ήταν μία φυσιογνωμία σχεδόν άγγελική...

«Όσο για την ούσία της φιλοσοφίας του ντε Σάδ, παρ' ότι είναι άρκετά συγκεχυμένη, μπο-

ρεί να καθορισθῇ — όσον άφορά τουλάχιστον σε ώρισμένα βασικά σημεία της: Κάθε κοινωνική τάξη — όποιαδήποτε — είναι έχθρος της έλευθερίας του ατόμου. 'Η ιδανική κοινωνία είναι εκείνη που αφήνει όλα τὰ μέλη της έλεύθερα, να τὰ βγάλουν πέρα με τούς συνανθρώπους τους όπως νομίζουν καλύτερα, χωρίς την παρέμβαση της κρατικής έξουσίας. Βέβαια, αυτό μπορεί να οδηγήση ακόμη και στο έγκλημα, αλλά ο φόβος τών αντιπoiών από μέρους τών φίλων του θύματος θα επιδράση άνασταλτικά επάνω στον ύποψήφιο έγκληματία. 'Υπάρχει ένας φυσικός μηχανισμός, που λειτουργεί με δυο αντίθετους πόλους: Την εύτυχία και την δυστυχία. 'Οποιος γνωρίση την εύτυχία είναι άδύνατο να μη έπισύρη στους άμους του και την δυστυχία, γιατί αυτό θα σήμαινε πως ο μηχανισμός της φύσεως έπαψε να λειτουργεί κανονικά.

Βέβαια, όλα αυτά δεν περικλείουν μόνο τό σπέρμα του άναρχισμού, αλλά και της παιδαριωδίας. 'Ο μαρκήσιος ντε Σάδ δεν έπεξηγει τις περισσότερες φορές τις θεωρίες του με φιλοσοφικές μεθόδους, μά με μυθιστορηματικούς παραδειγματισμούς, που συνοδεύονται από περιγραφές φρικαλέων σεξουαλικών όργίων. 'Ο τελευταίος, άλλωστε,

αυτός λόγος είναι και ο κυριώτερος, πέρα από τόν θεωρητικό άναρχισμό του, που τό έργο του «θείου μαρκησιού» στάθηκε επί ενάμισυ αιώνα στο μεταίχμιο μεταξύ φιλολογίας και πορνογραφίας.

Σήμερα, που τίποτε πιά δεν θεωρείται πορνογραφικό, ή φιλολογία άνοίγει φιλόξενα την πόρτα της στον Φραγκίσκο - Δονάτο - 'Αλφόνσο ντε Σάδ.

«Σαδιστική» εποχή;

Γιατί ή εποχή μας είναι εποχή σαδισμού; 'Ισως γιατί μόλις βγήκαμε από τό φοβερό λουτρό αίματος, την άπαίσια άλληλοσφαγή του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. 'Ισως γιατί γκρεμίσαμε όλες τις πατροπαράδοτες άξίες, χωρίς να στήσαμε τίποτε τό ισάξιο στην θέση τους. 'Ισως γιατί ή τεχνολογική επανάσταση μας παρασύρει σε μία ψυχολογική δίνη, από την όποία τίποτε τό κατασταλαγμένο δεν θα βγῇ άκόμη. 'Ισως γιατί, σ' ένα κόσμο που άναζητά συνεχώς, με πάθος, «κάτι καινούργιο» και «κάτι άλλοιώτικο», ή βία να προσφέρει την αίσθηση, έστω και με τόν χειρότερο τρόπο, αυτής της άλλαγής. 'Ισως γιατί ο φόβος ενός νέου πολέμου, σους τών πεινασμένων ύπανα-άφανιστικού αυτή την φορά, δεν έπαψε να ύπάρχη στα δάθη της ψυχής άκόμη και εκείνων που βεβαιώνουν ότι δεν πιστεύουν στον πόλεμο. 'Ισως γιατί ο κόσμος τών ανεπτυγμένων χωρών νοιώθει γύρω του να τόν περιβάλλη και να τόν πνίγη ο άκεναός του μίπτύκτων. 'Ισως για όλους τούς παραπάνω λόγους μαζί, συνδυασμένους και δεμένους σ' ένα άρρηκτο, καταθλιπτικό, κυρίαρχο, ψυχικό πλέγμα.

'Αλήθεια, ο σαδισμός, χωρίς να τό πάρωμε είδηση, σιωπηλά και ύπουλα, χώθηκε στην ζωή μας και φαίνεται τώρα να έχη γίνει ένα κομμάτι της άναπόσπαστο.

• 'Εκδήλωση σαδισμού είναι ή λύσα του αυτοκινήτου, με την άσυγκράτητη ταχύτητα που την χαρακτηρίζει και που οδηγεί είτε στον θάνατο του άνύποπτου περαστικού, είτε στην άυτόκαταστροφή του σαδιστή οδηγού.

• 'Εκδήλωση σαδισμού (καμουφλαρισμένη με τό ύποκριτικό έπίστωμα της συμπόνιας) είναι ή νοσηρή περιέργεια που συγκεντρώνει έκατοντάδες άτομα γύ-

Γ 18

'Ολόμαλλο, πο χαριτωμένο και πρακτικό, δρχ. 575

Γ 20

'Ολόμαλλο, με λαιμόκοψη, δρχ. 650

Τὰ έτοιμα φορέματά μας: μια ζεστή άγκαλιά μέσα στο χειμώνα!

Μια πλούσια συλλογή από καλοραμμένα φορέματα με τέλεια εφαρμογή, από ζεστά μάλλινα, απαλά ζέρσεϋ, πλεκτά και φωτεινά λαμέ υφάσματα, σε τιμές από 395 - 1650 δρχ.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Διαλέγουν πριν από σάς-για σάς!

**ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΥΝ, ΠΑΝΤΟΥ, ΠΑΓΙΔΕΣ,
ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΜΙΑ ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ ΚΟΛΑΣΗ.
ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ ΠΟΙΕΣ; ΚΟΙΤΑΣΤΕ ΓΥΡΩ ΣΑΣ.**

ρω στους άμορφους σωρούς σιδερίων των αυτοκινητικών δυστυχισμάτων.

• Έκδηλωση σαδισμού είναι ή ήδονική παρακολούθηση των λεπτομερειών κάθε εγκληματικής πράξεως, όπως δημοσιεύονται στον ειδικευμένο σ' αυτό το είδος ήμερήσιο ή περιοδικό τύπο.

• Έκδηλωση σαδισμού είναι ή μόδα του Τζαίμς Μπόντ, που περιεχόμενο των περιπετειών του δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά ή απόθεωση της κτηνώδους βίας.

• Έκδηλωση σαδισμού είναι ή λεγόμενη «διαστημική μόδα» της γυναικείας αμφιέσεως, όπου βλέπει κανείς ένα νευρώδες, άχρωμο, άσεξουαλικό πλάσμα με ψηλές μπόττες, φαρδιά πέτσινη ζώνη σφραγισμένη από την μεταλλική πόρπη της και άλυσίδες γύρω στους ώμους και στον λαιμό. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, πιθανόν κάποιος μοντέλιστας να συμπλήρωνε την αμφίεση αυτή με το μόνο εξάρτημα που καταφανώς της λείπει: Το μαστίγιο.

• Έκδηλωση σαδισμού είναι ή ικανοποίηση από την θέα σκηνών βίας στο σινεμά, από την ακρόαση αφήγησεων εγκληματικών άθλων, από την ανάγνωση μυθιστορημάτων τρόμου και φρίκης.

Στο σημείο αυτό, άφου γίνεται λόγος για ανάγνωσματα τρόμου και φρίκης (κλασική έκδηλωση σαδιστικών τάσεων του άναγνωστικού κοινού) αξίζει ν' αναφέρω με μια ιστορία γύρω από αυτή την υπόθεση που συνέβη πρό ήμερών στην γειτονική μας Ίταλία.

Μια «δίκη» που άποκαλύπτει πολλά

Έπικίνδυνη μάσκα

Οι Ίταλοι είναι ανάστατοι γιατί βλέπουν πως ή νεολαία τους —λένε— κινδυνεύει νά διαφθαρή. Από τί; Μά από τί άλλο! Από τα εικονογραφημένα άναγνώσματα! Αυτό το παμπάλαιο είδος της λαϊκής «λογοτεχνίας», που πρωτοφάνηκε ντυμένο μ' ένα άθώο κρινολίνο, πέρασε στο κάπως άπειλητικότερο πλατύγυρο καπέλλο και κατέληξε νά φορέσει την σαφώς έπικίνδυνη μάσκα του έπαγγελματία δολοφόνου.

Όλα τα περίπτερα της Ίταλίας είναι σήμερα πνιγμένα μέσα σ' ένα κατακλυσμό φυλλαδίων «τρόμου και φρίκης», που με ένα τάλληρο προσφέρουν στον άναγνώστη την χαρά ν' ανατριχιά-

ση σύγκορμος σαν σκαντζόχοιρος, νά άκούση τα σαγόνια του νά κροταλίζουν σαν όπλοπολυβόλο και νά μείνη άγρυπνος δυό νύχτες σαν φρουρός προωθημένου φυλακίου. Ο Σατάνικ, ο Νταϊμ-πόλικ, ο Σάντικ, ο Ντεμόνιακ, ο Κρίμιναλ, ο Κίλλινγκ, είναι μερικοί από τους θαυμάσιους αυτούς ήρωες που κάθε έβδομάδα άπευθύνονται στους Ίταλόπαιδες και τους διδάσκουν πως νά είναι σατανικοί, διαβολικοί, σαδιστάι, δαιμονικοί, εγκληματίες και φονιάδες.

Μέσα στα πλαίσια της άνησυχίας των γονέων για την τύχη των παιδιών τους (μάς φτάνει la Mafia sana Madonna!) το μιλιανέζικο περιοδικό «Τριμπούνα Ίλλουστράτα» συνέλαβε την ιδέα μιας πρωτότυπης καμπάνιας: Πρόσφερε τις σελίδες του για μια «δίκη» των συγγραφέων, σκιτσογράφων και έκδοτών των φρικαστικών άναγνωσμάτων, προσκαλώντας ως «μάρτυρες» και «ένόρκους» διάφορες προσωπικότητες της φιλολογικής, καλλιτεχνικής, δημοσίας και κοινωνικής ζωής.

Όπως ήταν φυσικό, ή πολιτική άγωγή μπόρεσε εύκολα νά συγκεντρώσει το άποδεικτικό ύλικό που της χρειαζόταν, ενώ ή υπεράσπιση μόλις και μετά βίας κατάρφερε νά ξετρυπώσει ένα - δυό μάρτυρες — κι αυτούς διστακτικούς.

Άποψη της πολιτικής άγωγής: Τα «τρομακτικά» εικονογραφημέ-

να άπευθύνονται συνειδητά στο ύποσυνείδητο των άναγνωστών, όπου (τό λέει κ' ή ψυχιατρική) φωλιάζει σέ λαθάνουσα κατάσταση το σαδομαζοχιστικό ένστικτο. Και με την συστηματική καλλιέργεια του άπωθημένου αυτού ένστίκτου καταλήγουν νά το άνασφύρουν στην έπιφάνεια, δημιουργώντας έτσι δεστραμμένα, εγκληματικά άτομα.

Άποψη της υπερασπίσεως: Ο Ό κόσμος έχει βαρεθή νά διαβάσει τα κουραστικά μυθιστορήματα των συγγραφέων που δεν μιλάνε παρά για τον έαυτό τους και ικανοποιείται με την εικόνα, την σύνθεση και την ταχύτητα, τρία βασικά χαρακτηριστικά της έποχής μας. Οι σατανικοί ήρωες των φυλλαδίων είναι τόσο άκίνδυνοι όσο ένα φυτζάνι καφές. Σε φίλμ που δεν θεωρούνται «τρόμου και φρίκης» ή σέ καλλιστεία οι νέοι μπορούν νά δουν σκηνές που νά επηρεάσουν πολύ βαθύτερα την ύπόλοιπη ζωή τους.

Η είσαγγελική έδρα: Τα άναγνώσματα του είδους αυτού άποτελούν προσβολή κατά της κοινής νοημοσύνης και του καλού γούστου. Σπείρουν το ζιζάνιο της διαταράξεως της κοινωνικής γαλήνης, γιατί έμφανίζουν συστηματικά το κακό νά θριαμβεύη σέ βάρος του καλού.

Άπολογία κατηγορουμένων (άδελφές Άντζελα και Λουσιάννα Τζουσιάνι, συγγραφείς των περιπετειών του Νταϊμπόλικ): Συμφωνούμε ότι τα θέματα δεν είναι

πολύ διδακτικά. Συμφωνήστε όμως κ' έσείς ότι είναι ρεαλιστικά. Στην ζωή, που συναντάται ο θρίαμβος του καλού; Δεν διαβάσετε έφημερίδες; Κ' έπειτα, γιατί δεν δημιουργήθηκε ποτέ ζήτημα με τα άναγνώσματα και τα φίλμ του τύπου γουέστερν; Όταν ο κάου - μπού σκοτώνη ένα Ίνδιάνο —και όχι μόνον ένα— αυτό δεν είναι εγκλημα;

Η άπόφαση: Το εικονογραφημένο άνάγνωσμα φρίκης κρίνεται παμφηφεί ένοχο κατά το κατηγορητήριο. Και καταδικάζεται στην ποινή της κυκλοφοριακής άπομονώσεως, ώστε νά έπέλθη ο θάνατός του από οικονομική άδιταμίνωση.

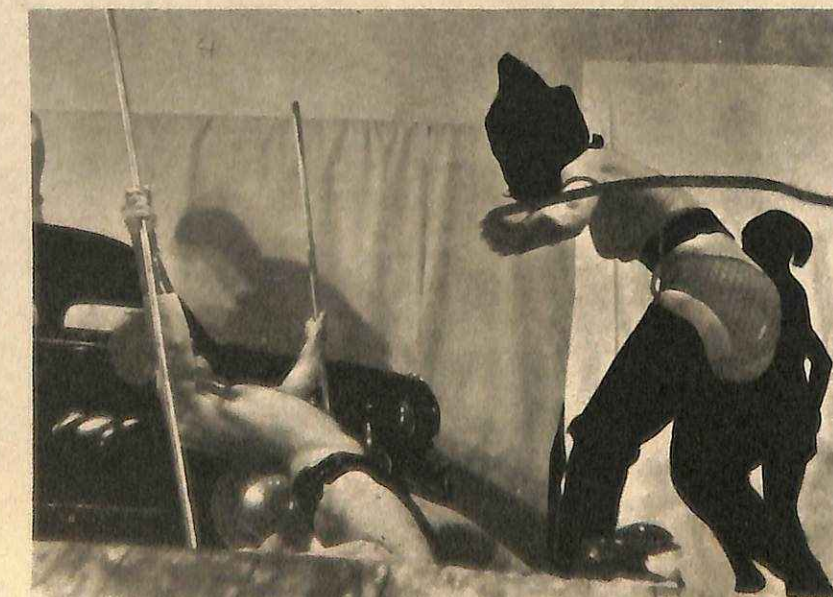
Μπενίσιμο! Μπραβίσιμο! είπαν οι Ίταλοι κατενθουσιασμένοι από την δίκαιη κρίση. Και κλείνοντας την «Τριμπούνα Ίλλουστράτα» ξαναρίχτηκαν με πάθος στην μελέτη του Ντεμόνιακ και του Σάντικ.

Ο μαρκήσιος ντέ Σάδ, λοιπόν, και ο σαδισμός του, παρά τις μεμονωμένες άπόπειρες άπαλλαγής από τον έναγκαλισμό τους, θριαμβεύουν. Δεν είναι δέβια αυτό και τόσο τιμητικό για την έποχή μας, έποχή που με τόσο μεγάλα φτερά ξεκίνησε για την κατάκτηση του μέλλοντος. Μπορούμε ώστόσο με λίγη καλή θέληση νά παραμερίσωμε τη μεμψιμοιρία μας, νά δούμε τα θετικά στοιχεία που προσφέρει ο κόσμος όπου ζούμε και νά πάρωμε τον σαδισμό φιλοσοφικά — όπως ακριβώς κάνει ή Σιμόν ντέ Μπωδουάρ, που παραβλέποντας τα δάναυσα έξωτερικά του γνωρίσματα γράφει: «Ο μαρκήσιος ντέ Σάδ μάς ύποχρεώνει με την φιλοσοφία του νά κοιτάζωμε κατάρματα το βασικό πρόβλημα που κάτω από διάφορες μορφές δασανίζει κάθε έποχή: Το πρόβλημα των άληθινών σχέσεων ανθρώπου με άνθρωπο».

Και άκόμη, μπορούμε νά θυμηθούμε τα προφητικά λόγια που είπε το 1909 για τον θείο μαρκήσιο» ο Κγκυγιώμ Άπολλιναίρ: «Αυτός ο άνθρωπος που δεν ύπήρξε τίποτα για τον 19ο αιώνα θά μπορούσε νά γίνει ο κυρίαρχος του 20ού».

Άς ήρεμήσωμε, λοιπόν, κι άς είμαστε βέβαιοι, μέσα στην γενική άβεβαιότητα, πως ο σαδισμός, όπως συνέβη με τόσα και τόσα άλλα φαινόμενα, είναι κάτι το παροδικό, που (αύριο) θά φύγη και (μεθαύριο) θά ξεχαστή για πάντα.

Θ. Καρζής

ΣΚΗΝΗ σέ παρισινό νυκτερινό κέντρο, που γνωρίζει καταπληκτικές «πιένες». Το φιλοδέμον κοινό άπολαμβάνει και συμμετέχει το ίδιο σέ μαστιγώσεις.

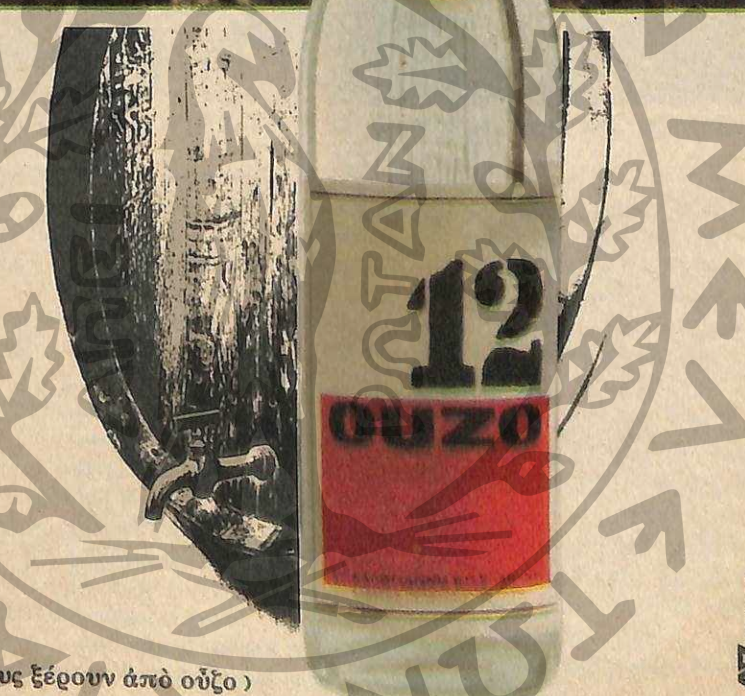
Θυμηθήτε το καλοκαίρι με Ούζο 12

μέσα σέ κάθε μπουκάλι Ούζο 12 έχουμε κλείσει κάτι από τον ήλιο, τη ζέστη και το άρωμα του έλληνικού καλοκαιριού...

για νά μπορείτε τις μελαγχολικές ήμέρες του φθινοπώρου και τις κρύες βραδυές του χειμώνα νά ξαναθυμόσαστε το καλοκαίρι...

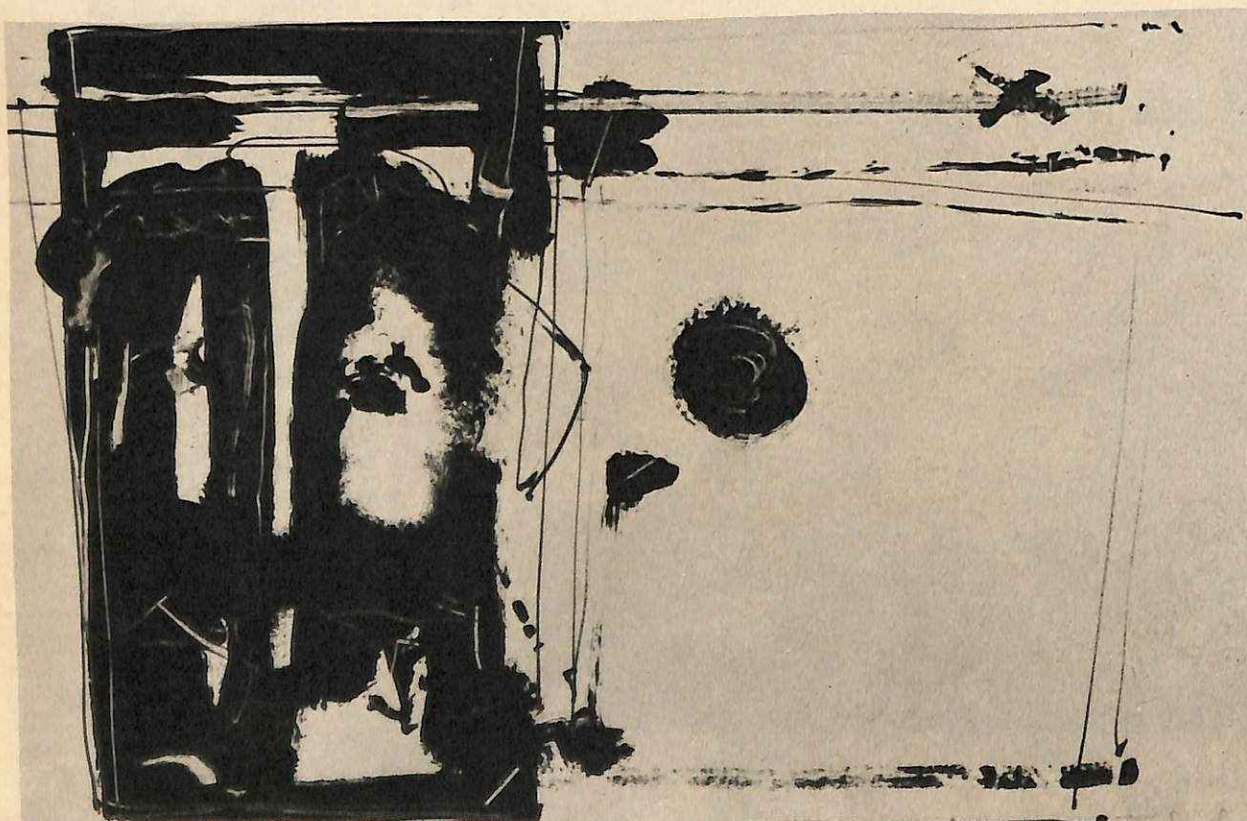
άπολαμβάνοντας την μοναδική γεύση του Ούζου 12 - τη γεύση που έκανε το βαρέλι 12 άγαπητό σ' όλους τους μερακλήδες της Ελλάδος.

ouzo 12 - το ούζο από το βαρέλι 12 (για όσους ξερουν από ούζο)

ΚΡΑΥΓΕΣ

Ο Δημήτρης
Περιοδικός
παρουσιάζει
την δεύτερη
ατομική του έκθεση
στην Αθήνα.

ΜΕ ΔΥΝΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΤΟΝΑ ΚΕΝΑ Ο ΠΕΡΙΔΙΚΙΔΗΣ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ

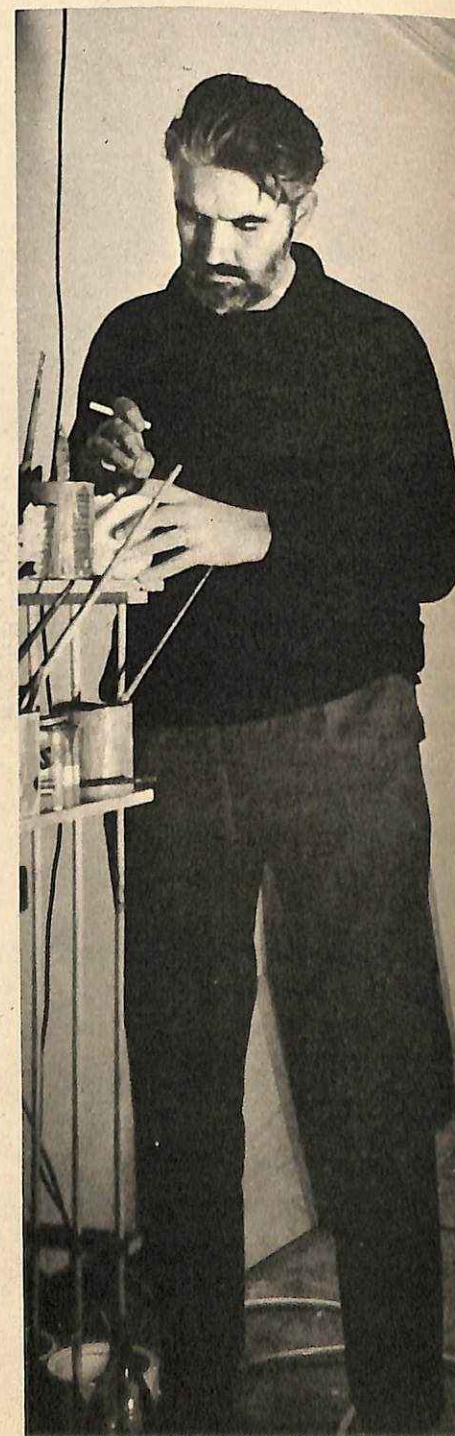
Μια σειρά από γκονάς και σχέδια, που εκθέτει αυτή την εποχή στην γκαλερί «Αστωρ» ο Δημήτρης Περιοδικός, έχουν να ξαναζωντανέψουν στον ελληνικό χώρο την παρουσία του καλλιτέχνη. Όχι ότι η παρουσία αυτή, μια από τις πιο σημαντικές και αντιπροσωπευτικές της νεώτερης γενιάς, είχε ποτέ ξεχαστεί. Από την πρώτη κιόλας ατομική έκθεσή του στην Ελλάδα, τον Νοέμβριο του 1963, στην γκαλερί «Χίλιον», ο Δημήτρης Περιοδικός κατέκτησε αμέσως μια ξεχωριστή θέση ανάμεσα στους νέους συναδέλφους του, αλλά και την εκτίμηση του κοινού. Το έργο του, αντιστοίχως αντιφωτιστικό στην συμβολιστική σημασία του, καθαρό και σφαιρικό, σχεδόν ασκητικό στην πλαστική

του απεικόνιση, μίλησε άμεσως και ακριβώς στην συνείδηση του θεατή, χωρίς την μεσολάβηση κανενός είδους αισθητικής επεξεργασίας.

Φυσικά, γραφτήκαν πολλά επαινετικά λόγια για την ποιότητα της δουλειάς του και την παραδοχή του ταλέντου του. Ωστόσο, για ακόμη μια φορά, ήλθε η ώρα να δείξουμε και εμπράκτως την εκτίμησή μας στην τέχνη του, αυτό δεν έγινε, και ο Περιοδικός έλαβε μέρος και στην εφετηνή 35η Μπιεννάλε της Βενετίας σαν Έλληνας...

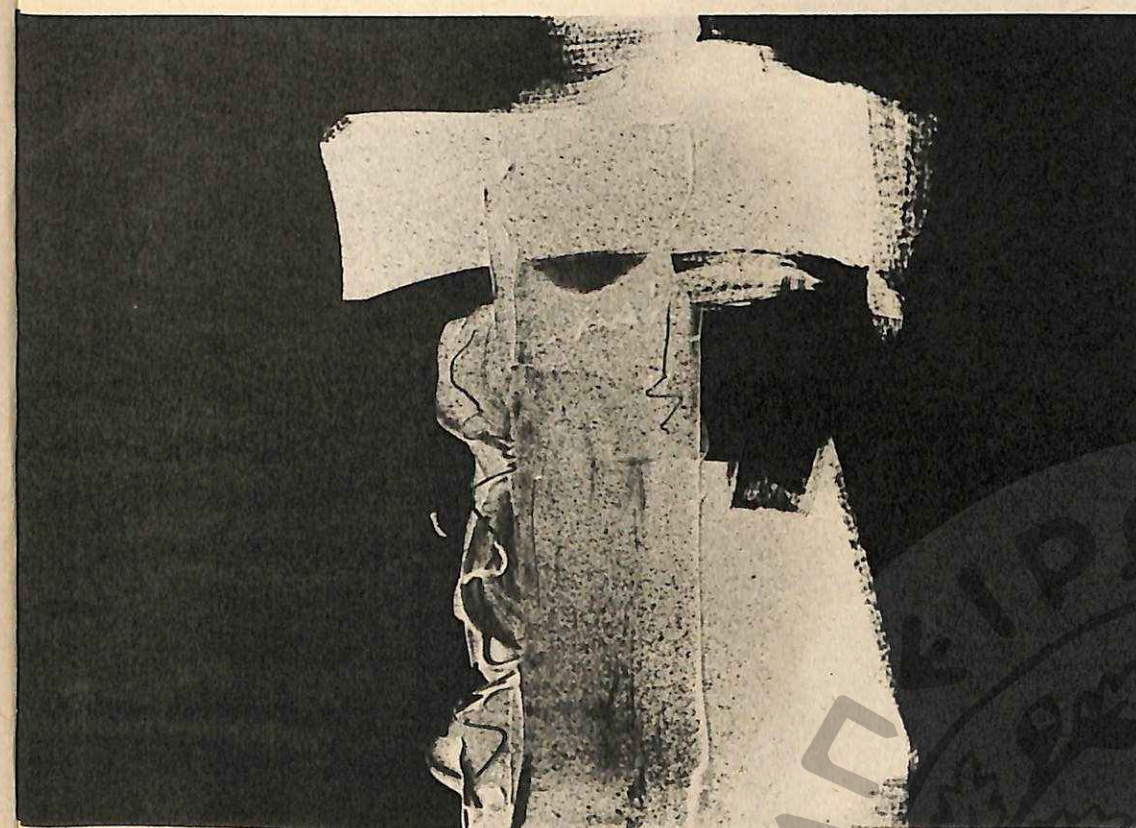
Αλλά ως τα αφήσαμε αυτά για τους αρμοδιότερους κι ως έλθουμε τώρα στο γεγονός της πρόσφατης έκθεσής του.

Σαράντα έξη γκονάς και σχέ-

Ο ΔΗΜ. ΠΕΡΙΔΙΚΙΔΗΣ ΣΤΟ ΑΤΕΛΙΕ ΤΟΥ.

ΑΠΟ ΜΕΛΑΝΙ ΚΑΙ ΑΙΜΑ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 16 «ΓΚΟΥΑΣ» ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ «ΑΣΤΩΡ».

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΥΝΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ

δια αποτελούν το περιεχόμενό της. Μια δουλειά που, ενώ τεχνικά δένεται με την ποσηνομένη - πλατειές επιφάνειες χρώματος, γεωμετρική προβολή της ισορροπίας, προσδιοριστική θέση των λεπτομερειών στη σύνθεση, πλουτίζεται συγχρόνως με στοιχεία που προσηλώνουν ήδη ένα καινούργιο ποσοανατολισμό στην τέχνη του. Οι διακριτικές υπονοήσεις της ανθρώπινης μορφής αποκοιτύν τώρα πρωταρχική σημασία στην σύνθεση. Είναι το «θέμα» που βγαίνει μέσα από τον πλαστικό χώρο του. Δημιουργία Περιοδική, για να το δώσω πε- οεχόμενο, νόημα. οδοία. Γιατί ο καλλιτέχνης δεν περιορίζεται να παρουσιάσει απλώς ένα θέμα, αλλά, με ένα βαθύ συναισθηματικό ενδιαφέρον και εδύνη, προχω-

ρεί ως την ανάλυση και την εξ- μινεία του. Το κάθε έργο του είναι η κατάληξη μιας αδιάκοπης πάλης με το «προβλημα» και αποτέλεσμα ενός εσωτερικού δια- συμμετοχή ενός ανθρώπου στην προσπάθεια, αλλά και την συμμετοχή ενός ανθρώπου στην ζωή. Τόσο πολύ μάλιστα το ένα είναι συνδεδεμένο με το άλλο, ώστε πραγματικά να μη ξεχωρί- ζει κανείς αν είναι το πρόβλημα που στάθηκε το κίνητρο της καλλιτεχνικής ενέργειας ή αν είναι η τέχνη που γέννησε το πρόβλη- μα.

Τα έργα που παρουσιάζει αυ- τη την εποχή στην Αθήνα ο Περιοδικός, τεχνικά υπόκεινται βέβαια στις απαιτήσεις του έλι- κού τους: Αυτή οργάνωση, ελε-

υση απόδοση, αμεσότητα στην σύλληψη. Η πλαστική ανάπτυξη του θέματος, ωστόσο, γίνεται με τόση διαίσθηση και τόση, ώστε η ζωγραφική επιφάνεια αποκτά μια απεριόριστη δυνατότητα με- ταπλάσεων, συνοψίζοντας όλα τα στοιχεία της προσωπικής γρα- φής του καλλιτέχνη.

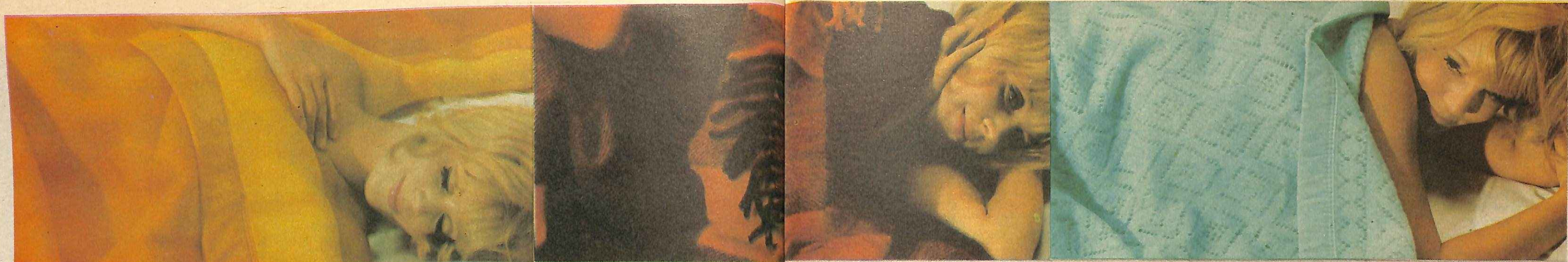
Στις γκονάς ή επιφάνειες του πίνακα πολλές φορές χωρίζεται χρωματικά σε δυο επίπεδα, με έντονες αντιθέσεις. Το ένα κα- θορίζει την ένταση του χώρου, το δεύτερο προσδιορίζει την μορ- φολογία του. Άλλοτε, πάλι, το θέμα «αναδύεται» μέσα από το σκοτεινό βάθος του σόντου, υπο- βάλλοντας την μορφολογική αυ- τονομία του στην σύνθεση.

Και στα σχέδια επίσης βλέπο- με τις ίδιες δυνάμεις να ενεργ-

γούν και να ενθαρρύνουν την λει- τουργική ισορροπία του έργου. Τα ισχυρά ποιοτικά στοιχεία δίνουν μια στερεότητα και μια δραμα- τική ένταση στις μορφές, ενώ η αίσθηση του τετραγωνισμού κε- νού χώρου δυναμώνει την πυρε- τική τους εξέταση.

Ένας ολόκληρος κόσμος, εφί- αλτικός και προσηνέος, που λές και κλείνει στο βλέμμα τον την γέννηση του θανάτου, ποδοί- λει μέσα από το χάος της αηρη- μένης συνθέσεως. Ένας κόσμος που δεν έχει τίποτα το καλλιγρα- στικό και που δεν αναζητά την φυσική στην αισθητική, αλλά στην αλήθεια.

Είναι μια φωνή απογνώσεως ή μια διαμαρτυρία;
ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ

Είμαι ή κουβέρτα **ACRILAN**.
 Τώρα που έρχεται ή χειμώνας μ' έχετε μεγάλη ανάγκη
 γιατί είμαι αναπόσπαστο κομμάτι του ύπνου σας.
 Έχω τιμηθί με πολλά βραβεία και ό,τι μπορώ να σας προσφέρω εγώ
 δεν μπορεί να σας τό προσφέρει καμιά άλλη κουβέρτα.
 Εγώ σας αγκαλιάζω άπαλά τό σώμα, δεν σας ένοχλώ είμαι άπαλή,
 έλαφριά, ζεστή, έχω θαυμάσια άνεξίτηλα χρώματα.
 Τό ξέρω ότι είμαι ή πρώτη και ή καλύτερη κουβέρτα
 και είμαι υπερήφανη γι' αυτό.
 Τό ξέρετε και σεις γι' αυτό κι' έρχομαι πρώτη σ' όλο τόν κόσμο.

ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
 ΣΠΟΡ
 ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ
 ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

Αυτόν τόν χειμώνα σας έχω μία έκπληξη:
 Την καινούργια αδελφή μου, που όνομάζεται **darling**
 Είναι μια θαυμάσια κουβέρτα σε ποιότητα και σε χρωματισμούς.
 Η κατάλληλη για την εποχή μας, με ειδική έπεξεργασία
 για να μη χνουδιάζει ποτέ.
 Αγαπήστε την, αποκτήστε την.
 Τό αξίζει γιατί είναι προϊόν της **ACRILAN**.

Αποκτήστε μία κουβέρτα **ACRILAN**, ή αξία της μετριέται σε χρυσάφι.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ
 ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΛΙΟΣ

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
 Ε.ΘΕ. ΣΑΛΟΝΙΚΗ

ACRILAN
CHEMSTRAND
 ΤΟ ΑΛΦΑ
 ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

“Ένα νέο συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα

Ο ταγματάρχης Τέντ Ντάνμπαρ, της υπηρεσίας καταγραφής τάφων, των στρατιωτικών δυνάμεων των Ηνωμένων Πολιτειών στην Γαλλία, παίρνει ένα τηλεφώνημα από τον λοχία Σμόκ της υπηρεσίας μεταφορών, που τον ρωτάει τι να κάνει τις άποσκευές της γυναίκας του Μάργκαρετ, που βρέθηκαν εγκαταλελειμμένες στο αεροδρόμιο του Όρλύ. Ο Τέντ εκπλήσσεται, γιατί η Μάργκαρετ έχει φύγει από την περασμένη εβδομάδα, επιστρέφοντας στην Άμερική για να ενεργήσει για την λύση του γάμου τους. Άλλα ο λοχίας Σμόκ τον πληροφορεί ότι η γυναίκα του —συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων— δεν έφυγε τελικά γιατί έχασε το αεροπλάνο. Περίεργος ο Τέντ καταφεύγει στην Μάγκυ, σύζυγο του συναδέλφου του Πέξ, και στενή φίλη της Μάργκαρετ, αναζητώντας κάποια εξήγηση για την εξαφάνιση της γυναίκας του, υποπτευόμενος την ύπαρξη κάποιου άλλου άνδρα στην ζωή της. Η Μάγκυ δεν μπορεί να τον διαφωτίσει, πιστεύει ότι η φίλη της βρίσκεται ήδη στην Άμερική, και ο Τέντ, απελπισμένος, επιστρέφει στο γραφείο του, όπου τον περιμένει ένα περίεργο ραντεβού: Το τμήμα αντικατασκοπίας έχει στείλει να τον επισκεφθούν δυο μυστικοί πράκτορές του. Οι κατάσκοποι τον ρωτούν αν θα μπορούσε να λείψει για λίγο διάστημα από την υπηρεσία του...

2

Ο Τέντ δεν έκανε κανένα σχόλιο. Πήρατε λίγες εβδομάδες άδεια, με παράταξη, είπε ο Μάικ Χέρστ. Εικοσιπέντε μέρες. Μετακίνησε το μέρος του απ' τότε που σ' έβλεπα, ντροπαλά. Φαινόταν όλο χέρια και πόδια. Στον πόλεμο της Κορέας, είπε ο Γκραϊνλινγκ, σ' έβλεπα από μια έταιρία στην Κορέα και σ' έβλεπα μετέφεραν στην Τημερία Άντικατασκοπίας. Άναγκασαν να λιποτάξουν της Βορείου Κορέας, είπε ο Μάικ Χέρστ. Άπθεν λιποτάξουν, διαφώνισε ο Γκραϊνλινγκ. Έπαι πλέον, έχετε όχτω χρόνια—σχεδόν εννιά—στην Τημερία Καταγραφής Τάφων, εξακολούθησε ο Μάικ Χέρστ. Ο Γκραϊνλινγκ ρώτησε: Πώς θα σ' εφαινόταν μια καινούργια δουλειά, κ. Ντάνμπαρ; Με καλή πληρωμή, χωρίς να αναφέρουμε ένα γερό λογαριασμό έξοδων κινήσεως... Μ' ένα διαζύγιο, είπε ο Μάικ Χέρστ, χρειάζεται κανείς πολλά λεφτά... Ο Τέντ έγινε προσεχτικός. Ούτε ο Γκραϊνλινγκ, ούτε ο Μάικ Χέρστ έμοιαζαν πια με ντροπαλά παιδιά.

—Πρέπει να λιγοστέψετε το ποτό σας, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Πίνετε πολύ τελευταία. —Τι άλλο ακριβώς ξέρετε για μένα; ρώτησε ο Τέντ, με συγκρατημένο θυμό. —Ησυχάστε, κύριε Ντάνμπαρ, είπε ο Μάικ Χέρστ. Αυτή είναι η δουλειά μας... —Μήπως βρίσκομαι σε ανάκριση ή κάτι τέτοιο; —Σας είπαμε, είπε ο Μάικ Χέρστ. Σας προσφέρουμε μια δουλειά! —Λοιπόν, δεν ενδιαφέρομαι! —Μη διάζεστε, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Άκόμα κι' αν σ' ελάνε πως είστε ο μόνος κατάλληλος για να την χειριστή; Κι' ο Μπαμπάς, αυτής της γνώμης είναι... Ο Τέντ ήξερε πως έλεγαν «Μπαμπάς» την Κεντρική Διοίκηση Άντικατασκοπίας του Στρατού στην Εθρώπη. —Γιατί διαλέξατε μένα; ρώτησε ο Τέντ. Η διακρίσθη του για την επίσκεψη των δυο νεαρών κατασκόπων είχε μεταβληθεί σ' επαγγελματική, έπειτα σε θυμό, και τώρα, απλά του, σε περιέργεια. Ο Γκραϊνλινγκ κοίταζε τον Μάικ Χέρστ. Ο Μάικ Χέρστ κοίταζε τον Γκραϊνλινγκ. Ο άνθρωπος

ποσ με την ουλή κοίταζε, έξω απ' το παράθυρο, την μυρωδιά των Πολωνών φρουρών. —Είστε..., άρχισε να λέει ο Μάικ Χέρστ. —Αποφασίσαμε..., άρχισε ο Γκραϊνλινγκ. —Μίλησε εσύ πρώτος, είπε ο Μάικ Χέρστ ευγενικά. Κι' ο Γκραϊνλινγκ είπε: —Χμ, δεν θα μπορούσαμε να ζητήσουμε από κανέναν άλλο να κάνει μια προσπάθεια συμφιλίωσης με την γυναίκα σας. (Το χαμόγελό του ήταν παιδικό), Μπορούσαμε; —Πριν από ένα λεπτό, του είπε ο Γκραϊνλινγκ, ρωτήσατε αν βρίσκεστε υπό ανάκριση. Η απάντησή είναι ναι, αν και θάταν ουστότερη η έκφραση, ότι βρίσκεστε υπό σταθερή, αλλά όχι έντατική επίτηρηση... —Βρίσκεστε υπό σταθερή, αλλά όχι έντατική επίτηρηση όχτω χρόνια τώρα, είπε ο Μάικ Χέρστ. Αυτό, άρχισε να το χονεύει. Τώρα όμως που είχε απαλλαγεί απ' την άνοχη αντίληψη ότι ανακρίνονταν από ένα ξενόγαρι άνδρα παιδί, ο Τέντ Ντάνμπαρ κατάλαβε! Ήταν σαν να του έλεγαν, ότι είχε περάσει τα τελευταία όχτω χρόνια της ζωής του σε μια γυάλα για χρυσόφρα... —Από τότε που παντρευτήκατε την Μπάρμπαρα Στόκτον, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Ο Τέντ χαμογέλασε, αν και είχε άρχισι να αισθάνεται σαν ήσως του Κάφκα. Η Μπάρμπαρα ήταν αυτό το είδος της κοπέλλας. Τίποτα απ' όσα

είχε κάνει, τίποτα απ' όσα είχε μάθει γι' αυτήν, δεν τον είχε πραγματικά ξαφνιάσει. Άλλά η άναγκη να χαμογέλασε είχε μια μελαγχολική αίσθηση. Η εξήγηση του Γκραϊνλινγκ, που στην πραγματικότητα δεν ήταν καθόλου εξήγηση, τον έκανε να παραδεχτεί κάτι, που δεν είχε θέλησει ποτέ να παραδεχτεί ως τώρα: Χωρίς την Μπάρμπαρα, η ζωή θα γινόταν λιγότερο βαρετή, τα χρώματά της όχρότερα, η γείση της πιο άνοχη απ' ό,τι είχε επιτρέψει στον εαυτό του να συνειδητοποιήσει. —Ισως όμως να τόχε καταλάβει, ίσως αυτός ήταν ο λόγος που είχε πη τόσο πολύ... —Μ' άλλα λόγια παρακολουθούσατε την Μπάρμπαρα, ε; Για ποιά λόγο; —Αντί ν' απαντήση, ο Γκραϊνλινγκ είπε: —Θάθελα να γνωρίσετε τον χερ Ντύτερ Λάνγκε.

Ο άνθρωπος στο παράθυρο γύρισε, πίνοντας με το δάκτυλό του την ουλή που είχε στο μάγουλό του. Τποκλήθηκε έλαφρά και χτύπησε τα τακούνια του. Ο Τέντ δεν έκανε καμιά κίνηση για τους υπερβολικά τετονικούς τρόπους του. Ο Γκραϊνλινγκ, κι' ο Μάικ Χέρστ, με την φαινομενική απέλειά τους, τον είχαν ξεγέλασει. Μιά φορά έφτανε... —Ο χερ Λάνγκε, είπε ο Γκραϊνλινγκ, εργάζεται στην Κεντρική Έπιτροπή για τα Ναζιστικά Πολεμικά Έγκλήματα, στο Λούντβιχσπεργκ της Γερμ... —Έχουν στενή συνεργασία με την δική μας υπηρεσία, είπε ο Μάικ Χέρστ. —Άλλά όχι για πολλόν καιρό, δυστυχώς, έκανε ο χερ Λάνγκε, μ' έναν άνεστεναγμό. (Η φωνή ήταν άποσπασμένη, λεπτή, τ' άγγλικά του είχαν μια πολύ έλαφριά ξενική προφορά). Όπως άκριβώς η εφώνη σας στην Τημερία Καταγραφής Τάφων κοντεύει να τελειώσει, έτσι κι' εμείς στο Λούντβιχσπεργκ έβουε φτάσει στο τέλος του δρόμου. Γιατί, σε τέσσερις ακριβώς εβδομάδες, θα τελειώσει η ακουσχρονη ριοριστική νομοθεσία για τα έγκλήματα που έγιναν απ' τους Ναζί στην Γερμανία στο διάστημα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και πριν απ' αυτόν. —Μ' άλλα λόγια, είπε ο Γκραϊνλινγκ, κάθε πολεμικός έγκλημα της Ναζι που δεν θάχει πιστωθεί στο δικό ως τότε, μπορεί τις φορές, τόχαμα, στο έγκλημά του σε μια πλατεία του Δυτικού Βερολίνου και να φύγει άτιμώρτητος. —Εννοείτε πως υπάρχουν ακόμα μερικοί Ναζιστές πολέμοι έλευθεροι; ρώτησε ο Τέντ. Ο Γκραϊνλινγκ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά. —Αρκετοί—κι' οι μεγαλύτεροι υάλιστα μετά τον Γκαίμπελς, τον Γκαίρινγκ και Χίμλερ! —Ο Τέντ θυμήθηκε: —Βέβαια, θά πρόκειται για τον Μπρούνο Χάιντλερ. Τόν έλεγαν Χασάπη της Βαναρίας! Η Μπάρμπαρα έμεινε λίγον καιρό μαζί του στη φυλακή, στο Άνατολικό Βερολίνο... —Τώρα αρχίζετε να καταλαβαίνετε, παρατήρησε ο Μάικ Χέρστ ξεροτά. —Ο χερ Λάνγκε αναστέναζε πάλι. —Ήταν άναγκη να υπάρχουν άριστορική νομοθεσία για τέτοιους έγκληματίες; Ήταν άναγκη να υπάρχουν χρονικά περιθώρια για την τιμωρία σαστών, διαστών και διαδόλων σαν τον Μπρούνο Χάιντλερ; (Ξερόβλεξε και κοίταξε γύρω του άπολογητικά). Λένε στη Βόννη πως ο περιοριστικός θεσμός θά παραταθεί, αλλά στο Λούντβιχσπεργκ φοβόμαστε πως δεν θά γίνει. Δεν κάνουμε έμεις τους νόμους. Προσπαθούμε απλά να τους εκτελούμε...

Εξακολούθησε, σχολαστικά: —Την άνοιξη του 1955, μιά δημοσιογράφος όνόματι Μπάρμπαρα Στόκτον έφτασε στο Δυτικό Βερολίνο, για να γράφει μια σειρά ιστοριών για την λεγομένη «Ομάδα Έναντιον της Άπανθροπίας». Αυτή η «Ομάδα έαυορηγείτο απ' τη δική σας Κεντρική Τημερία Πληροφοριών, κι' άργότερα απ' τις διάφορες όργανώσεις που έαυορηγούν τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Έλευθερης Εθρώπης. Ο ρόλος της στον Ψυχρό Πόλεμο ήταν να υποστηρίξει τις όικονόμεις των πολιτικών κρατουμένων στην Άνατολική Ζώνη, αλλά... (ο χερ Λάνγκε χτύπησε τη γλώσσα του...) φοβάμαι, ότι η «Ομάδα αυτή πήρε πολύ στα σοβαρά το μάλλον ρομαντικό όνομά της! Πριν περάσει πολλές

καιρός, άρχισε να στέλνει κομιάντος στο Άνατολικό Βερολίνο. Ξαπολούσαν προπαγανδιστικά άερόστατα, κατέστρεφαν γέφυρες προκαλούσαν δρακιμυκλώματα σε έργοστάσια ηλεκτρισμού... —Η φρούλαϊν Στόκτον συνόδεψε μια απ' τις μονάδες της «Ομάδας σε μια έαδρομή έναντιόν ενός έργοστασίου ηλεκτρισμού στο Έμπερσβάλντε, ένα προάσιο του κομμουνιστικού Άνατολικού Βερολίνου. Η έαδρομή πέτυχε, αλλά δυό απ' τους έαδρομείς—ένας απ' αυτούς ήταν η φρούλαϊν Στόκτον—συνελήφθησαν και μεταφέρθηκαν στη φυλακή του Τπουργείου Άσφαλείας, στη Νορμάνενστράσε του Άνατολικού Βερολίνου. Ο Τέντ είχε ξανακούσει αυτή την ιστορία απ' την Μπάρμπαρα. Η έμπειρία της ως μέλους της «Ομάδας και ως πολιτικής κρατούμενης στη Νορμάνενστράσε είχε συμπληρώσει την σύντομη, αλλά ζωηρή δημοσιογραφική σταδιοδρομία της. —Εκείνη την έποχή, εξακολούθησε ο χερ Λάνγκε, εκείνη την άνοιξη του 1955, συνέβη ένα γεγονός, που είχε μεγάλες συνέπειες και για τις δυό Γερμανίες. Ο Μπρούνο Χάιντλερ, που είχε πάει στη Δρέσδη μετά τον πόλεμο, έχοντας αλλάξει σημαντικά την εμφάνισή του, είχε συλληφθεί απ' την Άσφάλεια του Άνατολικού Βερολίνου. Τόν μετέφεραν κι' εκείνον στη φυλακή της Νορμάνενστράσε του Άνατολικού Βερολίνου, για να περιμένη τη δική του.

Η μακρά άφηση του χερ Λάνγκε για το τί συνέβη στο Άνατολικό Βερολίνο πριν από δέκα χρόνια, έκανε τον Μάικ Χέρστ άνοσημον. Άρχισε να θηματίζει πάνω-κάτω στο μικρό γραφείο, και τώρα έκανε μεταβολή και είπε: —Ο Χάιντλερ άπέδρασε έπειτα από δυό έβδομάδες. Οι κομμουνιστάι μπορεί να έαυοραν με ποιά τρόπο έγινε αυτό, μα δεν τό κοινοποίησαν ποτέ. Η Μπάρμπαρα Στόκτον έμεινε έξη μήνες στη Νορμάνενστράσε, χωρίς δική. Έπειτα ξεκλείδωσαν στην πόρτα του κελιού της, την παρέδωσαν στους Δυτικούς, κι' αυτό ήταν όλο. —Ο Χάιντλερ, στο άναμεταξύ, είχε κατορθώσει πάλι να εξαφανιστεί, είπε ο Γκραϊνλινγκ. —Τόν είχαν ένοπώσει καμιά δωδεκαριά φορές απ' το 1955, είπε ο Μάικ Χέρστ, σε πολλά διαπορητικά μέρη της Γερμανίας. Της Δυτικής Γερμανίας, έννοώ... Μιά απ' αυτές τις φορές, τόχαμα, σε ένα ξενοδοχείο της Καρλσρούης πάλι διαστικά, κι' άφησε πίσω του δακτυλικά άποτυπώματα. Οι Έρωθοι συνεγράστηκαν τούτη τη φορά μαζί μας, και τα σναέκιναν με τ' άποτυπώματα που είχαν κρατήσει στο φάκελό του. Ήταν πραγματικά ο Χάιντλερ. Αυτό έγινε στα 1961, νομίζω.

—Στά 1961, ναι, έπιβεβαίωσε ο Γκραϊνλινγκ. Μετά, τον ένόπησαν στο Στρασβούργο, αλλά χωρίς να τ' άποδείξουν. —Έπειτα, άρχισαμε να έαυομε περισσότερες πληροφορίες πως τον έβλεπαν σε διάφορα μέρη της Γαλλίας, είπε ο Μάικ Χέρστ. Άλλά χωρίς να μάς τό επιβεβαιώνουν, φαίνεται πως ο Χάιντλερ τοιγυροί σε γαλλικό έδαφος, περιμένοντας να λήξει ή προθεσμία της γυμθείας. Άκόμα τέσσερις έβδομάδες, και θά τόχε κατορθώσει! —Νομίζουμε πως η γυναίκα σας έχει έρθει σ' έαφή μαζί του, κύριε Ντάνμπαρ, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Ή τουλάχιστον, θά προσπαθεί να έρθη... Ο Τέντ άναψε ένα τσιγάρο, και θάθελε πολύ ένα ποτό. —Αυτό δεν έχει νόημα, είπε. Γιατί να θέλη να έρθη σ' έαφή με τον Χάιντλερ; —Ποιός είπε πως έέορμε γιατί; ρώτησε ο Γκραϊνλινγκ. Αυτό είναι ένα απ' τα πράγματα που θά μπορούσατε ν' άνακαλύψετε σεις για λογαριασμό μας! —Ο Τέντ παραμέρισε αυτό το ζήτημα προς το παρόν. Τό γυμνασμένο, έρενητικό μυαλό του δούλενε έντατικά. —Δεν καταλαβαίνω γιατί η Μπάρμπαρα βρίσκόταν υπό έπιτήρηση σ' όλο αυτό το διάστημα, είπε. Άσφαλώς όχι έπειδή έμεινε μερικούς μήνες σε μια φυλακή του Άνατολικού Βερολίνου μαζί με τον Χάιντλερ! —Όχι, αυτό είναι αλήθεια, παραδέχτηκε ο Μάικ Χέρστ. Κοίταξε τον Γκραϊνλινγκ, που σήκωσε τα φρύδια του και συγκάτευσε. —Προς το τέλος του 1955, έξήγησε ο Μάικ

Χέρστ, άφού η γυναίκα σας έλευθερώθηκε, παρ' όλο που συλλάβωμε τον Χάιντλερ στο Δυτικό Βερολίνο. Τήρησε μια γυναίκα μαζί του. —Μήπως η κυρία Ντάνμπαρ έχει καμιά δμοια δίδυμη άδελφή; ρώτησε ο Γκραϊνλινγκ, χωρίς να χαμογέλα. —Παραλείψαμε έπίσης να πούμε, ότι εκείνη τη φορά του 1961 που κοντέψαμε να τον πιάσουμε στην Καρλσρούη, μια γυναίκα βρίσκόταν κοντά του, δυό μέρες πριν φύγει απ' την πόλη, είπε ο Μάικ Χέρστ. Δεν έχομε καμιά θετική άναγνώρισή της, αλλά η περιγραφή που μάς έδωσαν ταιριάζει με της Μπάρμπαρα Στόκτον Ντάνμπαρ. —Αυτό είναι τρέλλα! Είμαστε τέσσερα χρόνια παντρεμένοι στα 1961. Δεν νομίζετε πως θά έρεπε να τόξερα, αν η γυναίκα μου... Η φωνή του Τέντ Ντάνμπαρ έσθωσε. Πριν από λίγο μόλις είχε πληροφορηθεί, σήμερα, πως η γυναίκα του τον είχε άπατήσει τρείς φορές στο διάστημα του γάμου τους. Δεν τόχε υπομνηστική ποτέ, αλλά ταξίδευε πολύ για την Τημερία Καταγραφής Τάφων... Μιά συνάντηση με τον Χάιντλερ στην Καρλσρούη δεν ήταν λιγότερο δυνατή απ' την έαφή μ' έναν άγνωστο έραστή. —Αν η γυναίκα σας τί; είπε ο Γκραϊνλινγκ. —Τίποτα. Γιατί νομίζετε πως προσπαθεί να έρθη σ' έαφή με τον Χάιντλερ τώρα; —Ο Μάικ Χέρστ ρώτησε: —Εννοείτε για ποιά αίσία—ή τί είναι έκεινο που μάς κάνει να νομίζουμε πως ψάχνει να τον βρή; —Ο Γκραϊνλινγκ είπε πως δεν ξέρετε γιατί... Έννοώ τί είναι έκεινο που σ' ελάνε να νομίζετε πως προσπαθεί να τον βρή. —Ο Τέντ ήταν ευχαριστημένος με τον ψυχρό έπαγγελματικό τρόπο που έραγάζονταν το μυαλό του, κι' ευχαριστήθηκε ακόμα περισσότερο όταν ο Μάικ Χέρστ κοίταξε τον Γκραϊνλινγκ και κούνησε το κεφάλι του έπιδιομαστικά. —Πού είναι η γυναίκα σας τώρα, κύριε Ντάνμπαρ; ρώτησε ο Γκραϊνλινγκ. —Εσείς να μου τό πείτε! Κανείς τους δεν είπε τίποτα. —Στό Παρίσι; ρώτησε ο Τέντ, και κατάλαβε πως τόχε πη πολύ έρωτηματικά. —Ο Γκραϊνλινγκ κι' ο Μάικ Χέρστ εξακολούθησαν να μη έλεον. —Έπράξετο να φύγει άεροπορικώς από το Παρίσι την περασμένη εβδομάδα, τους είπε ο Τέντ τελικά. Δεν έφυγε. Άφρη τις άποσκευές της και... κι' εξαφανίστηκε. Δεν είναι δική μου δουλειά να ξέρω που βρίσκεται πιά...

Ο Χέρστ φάνηκε άνακουφισμένος. Για πρώτη φορά πέσσε απ' τη σκέψη του Τέντ, πως ίσως να είχαν φοβηθεί ότι μπορεί να ήταν συνένοχος της Μπάρμπαρα. —Η κυρία Ντάνμπαρ, είπε ο Γκραϊνλινγκ, μένει στο ξενοδοχείο «Αλγκλόν», στη Λεωφόρο Ρασπύιν του Παρισιού. Βρίσκεται στην Άνατολική Όχθη. Στο Μονταρνάς. —Ξέρω που είναι. —Ξέρετε έπίσης που είναι το Καφέ Ροτόντ; —Ο Τέντ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά. —Βρίσκεται εκεί κάθε βράδυ, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Τίς έβρα ως τις έννέα ακριβώς... —Κατόπιν, διασχίζει τη Λεωφόρο Μονταρνάς, είπε ο Μάικ Χέρστ, παίρνει το δέιγνο της στο Κουπόλ και κάθεται έξω στην ταράτσα ως τις μιάμιση με δυό το πρωί. Κάθε νύχτα... Τα πρωινά κοιμάται ως άργα. Τ' άπογεύματα, τριγυρίζει λιγάκι άσποτα, είτε με τα πόδια ή με το μετρό, σαν μια άαρισμένη τουρίστρια. —Είναι φανερό πως περιμένει να συναντήσει κάποιον, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Είτε στην Ροτόντα ή στην Κουπόλ έκεινης τις ώρες... —Άλλά γιατί τον Χάιντλερ; —Συνάντησε κάποιον, τη νύχτα της περασμένης Πέμπτης, είπε ο Μάικ Χέρστ. —Εννοείτε τον Χάιντλερ; —Άλλά ο Τέντ κατάλαβε άμέσως πως η ελκασία του ήταν λανθασμένη. —Ένας πρώην Ναζι όνόματι Φόν Έππ, είπε ο Γκραϊνλινγκ, που έκανε μόλις την έξατη ποιητή του στις φυλακές Σπαντόρν. Είναι τώρα γκαγκσόνι σ' ένα νυχτερινό κέντρο, στο «Κάδ Σαιν Μι

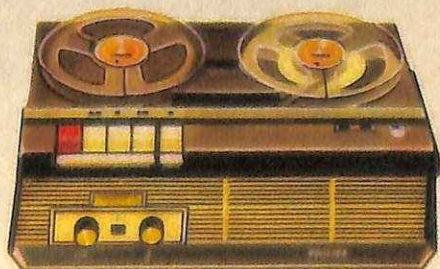
διαλέξτε αγοράστε χαρήτε

PHILIPS

Χαρήτε χιλιάδες όμορφες ώρες... με ένα μαγνητόφωνο PHILIPS.
Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΣΤΟΝ ΗΧΟ χαρακτηρίζει πρώτα απ' όλα τα μαγνητόφωνα PHILIPS.
Η πιστότητα στην έγγραφη και στην απόδοσι και η τέλεια τεχνική τους είναι οι βασικοί λόγοι αυτής της υπεροχής. Η PHILIPS σας προσφέρει την μεγαλύτερη σειρά μαγνητοφώνων για όλα τα γούστα, για όλες τις δυνατότητες. Όλα σε κομψή μοντέρνα γραμμή.
Φέτος αποκτήσετε κι' εσείς ένα "χόμπυ". Απολαύστε μουσική μ' ένα μαγνητόφωνο PHILIPS. Στοιχίζει λιγώτερο από όσο φαίνεται, αξίζει περισσότερο από την τιμή του.
Σας αξίζει ένα PHILIPS.

EL 3556. ΝΕΟ Μαγνητόφωνο PHILIPS υψηλής πιστότητας, με 4 έγγραφες και 4 ταχύτητες. Βαλίτσα πολυτελείας από ξύλο TIK. (άνωτέρω) Δρχ. 6.500

EL 3552
Νέο αυτόματο μαγνητόφωνο PHILIPS • Απλούστατος χειρισμός • Μία υποδοχή για μικρόφωνο, πικ-άπ, ραδιόφωνο • Μία ταχύτης • Αυτόματη ρύθμιση της εντάσεως κατά την έγγραφη. Δρχ. 3.750

EL 3555
ΝΕΟ Στερεοφωνικό. • Με στερεοφωνική και μονοφωνική έγγραφη και αναπαραγωγή, και δυνατότητας αναμίξεως προγραμμάτων • 4 έγγραφων, 3 ταχυτήτων. Δρχ. 9000

PHILIPS : ένας φίλος στην οικογένεια !

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΝΟ ΧΑΪΝΤΛΕΡ

σέλα. Την παλιά εποχή, εργαζόταν για τον Χάιντλερ—στο Νταχάου και στο Βερολίνο.

—Φαίνεται πως κανονίζει μια συνάντηση για την κυρία Ντάνιμαρ, είπε ο Μάικ Χέρστ.

—Έγινε σωστή. 'Ο χερ Λάινγκε άναψε ένα τσιγάρο και φύσηξε τον καπνό έξω απ' το παράθυρο.

—'Ακούστε, είπε ο Τέντ. Γιατί πράγμα με χρειάζεστε; Μου φαίνεται πως την παρακολουθείτε δόλοκληρο το είκοσιτετράωρο, δεν είν' έτσι; Δεν έχετε, λοιπόν, παρά να περιμένετε...

—Περιμένουμε από το 1955, είπε ο χερ Λάινγκε ψυχρά. Τέσσερις ακόμα εβδομάδες, και θα περιμένουμε για πάντα... Θέλω τον Χάιντλερ!

—Οι άντρες μας δεν μπορούν να εμφανιστούν, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Πρέπει να μένουν κρυμμένοι. 'Όπως είπατε, πρέπει να περιμένουν...

—'Εσείς δεν θα χρειάζοσαστε να περιμένετε, είπε ο Μάικ Χέρστ. Δεν θάσαστε υποχρεωμένος να μένετε κρυμμένος... Τι θάταν πού φυσικό από ένα σύζυγο πού θέλει να τ' ξαναφτιάξει με την ψυχραμένη γυναίκα του; Θα μπορούτε ναφθέτε όσο κοντά θέλετε στην κυρία Ντάνιμαρ, κι' αυτό δεν θα τρώαζε τον Φόν 'Ετσι ώστε ν' απομακρυνθώ... 'Η τον Χάιντλερ... Μέσα σε λίγες ώρες, θα μπορούσατε ίσως ν' ανακαλύψετε πού περισσότερα απ' όσα μπορούσαμε ν' ανακαλύψουμε μέσα σε μια εβδομάδα!

—'Η Μπάρμπαρα δεν θα με θέλει καθόλου, τούς είπε ο Τέντ.

—'Ακουσε επίσης τον έαυτό του να λέη:

—Και μου φαίνεται πως ούτε κι' εγώ την θέλω!

Αναρωτήθηκε όμως αν έλεγε την αλήθεια. Γιατί είχε άρχισει κιόλας να νοιώθει την ξεαψη και μεγαλώνη μέσα του: 'Η ζωή κοντά στην Μπάρμπαρα δεν ήταν ποτέ βαρετή...

—Μπορείτε φυτόσο να δοκιμάσετε, είπε ο Μάικ Χέρστ. Αυτό μόνο σας ζητούμε. Μπορεί να σας διώξει, αλλά μπορεί και όχι.

—Πολλές φορές, δεν ξέρει κανείς τί είναι εκείνο πού τ' φέρνει πού κοντά σ' ένα πρόσωπο, παρατήρησε ο Γκραϊνλινγκ. 'Ας πάρουμε την κυρία Ντάνιμαρ—έλιπώ πώς δεν σας πειράζει, ε; —'Όχι. Προχωρήστε.

—Λοιπόν... ('Ο Γκραϊνλινγκ φαινόταν να νοιώθει άμνηστία). Είναι ένας τύπος πού θέλει νάχη ακροατήριο. Καταλαβαίνετε τί έννοω;

—'Ο Τέντ Ντάνιμαρ παραδέχτηκε πώς καταλάβαινε τί έννοουσε.

—Αυτά τα πράγματα μπορούν να γίνουν μια συνήθεια, εξακολουθώσε ο Γκραϊνλινγκ. 'Επί όχτώ χρόνια, υπήρξατε αυτό το ακροατήριο...

—Για τα περισσότερα πράγματα, είπε ο Μάικ Χέρστ σιγανά.

—'Ο Τέντ τούρριξε ένα διαπεραστικό βλέμμα, κι' ο Χέρστ κατέβασε άμέσως τα μάτια του, σά να λυπόταν πού είχε μιλήσει.

—Για περισσότερα πράγματα; έπανελαβε ο Τέντ.

—Ξεχάστε το. Δεν έχει σημασία...

—'Όχι. Τι είχατε στο νού σας;

—'Ότι ήσαστε το ακροατήριο της... τις περισσότερες ώρες.

—'Αλλά όχι όλες τις ώρες;

—Αυτός ό Φόν 'Ετσι..., άρχισε να λέη ο Γκραϊνλινγκ, κάνοντας μια πολύ φανερή προσπάθεια ν' αλλάξει θέμα.

—'Αλλά ο Τέντ τον διέκοψε:

—Θέλω να μάθω τί έννοούσατε, Χέρστ.

—Νά, ή κυρία Ντάνιμαρ έχει αυτή την φίλη την Μάγκη Χάμιλτον, δεν είν' έτσι;

—Και τί μ' αυτό; είπε ο Τέντ, ξέροντας τί θα επακολουθούσε και νοιώθοντας τον θυμό ν' άναβη μέσα του. Μη μου πητε πώς ήταν ή έμπιστη της Μπάρμπαρας! 'Η Μπάρμπαρα δεν ήταν ό τύπος πού χρειαζόταν νάχη κάποιον πού να τού έμπιστευτεί τα πάντα!

—Μιά έμπιστη κι' ένα ακροατήριο, δεν είναι το ίδιο πράγμα, είπε ο Γκραϊνλινγκ. Λές τα βάσανά σου σε κάποιον πού είναι έμπιστός σου. 'Επιδεικνύεις τα κατορθώματά σου μπροστά σ' ένα ακροατήριο. 'Ας τ' αφήσουμε τώρα αυτό το θέμα, ε;

—'Πάρχει τίποτα πού δεν ξέρετε για μās; φώναξε ο Τέντ.

—Μη θυμώνετε, κύριε Ντάνιμαρ, είπε ο Γκραϊνλινγκ.

—'Όχι, θέλω να τ' άκούσω όλα!

—Παρακολουθούσατε το σπίτι σας, είπε ο Χέρστ άνησχυα, από τότε πού ή γυναίκα σας συναντήθηκε με τον Χάιντλερ στην Καρλσρούη.

—Κι' έκει ήταν πού ή Μάγκη Χάμιλτον γινόταν ακροατήριο; 'Εκει ή Μπάρμπαρα της έλεγε τα κατορθώματά της;

—Κάναμε τη δουλειά μας μόνο, κύριε Ντάνιμαρ, είπε ο Γκραϊνλινγκ.

—Τι άκούσατε; Θέλω να τ' μάθω.

—'Ο Γκραϊνλινγκ κι' ο Μάικ Χέρστ κοιτάχτηκαν με άνησυχία θάτρεπε νάξεραν πώς τα πράγματα πήγαιναν άσχημα γι' αυτούς, κι' ο Μάικ Χέρστ ριφωνιδούσε κάτι. 'Αποδείχτηκε πώς ήταν λάθος.

—'Ησυχάστε, κύριε Ντάνιμαρ. Κανένas άντρας δεν εύχαριστείται να μαθαίνει πώς υπήρξε άπατημένος! Διάβολε, δεν σας κατηγορώ πού είστε πηγομένοι! 'Αλλά γιατί θυμώνετε μαζί μας; Δεν κοιμηθήκαμε έμεις με τη γυναίκα σας...

—Στό διάβολο, παλιάνθρωπε! Ξεφώνισε ο Τέντ, κι' άρχισε έναντίον του Μάικ Χέρστ.

Ο Γκραϊνλινγκ δεν φάνηκε να μετακινήθηκε, αλλά δρέθηκε ανάμεσα τους, απομακρύνοντας τον Τέντ.

—'Ελάτε τώρα, ήσυχάστε, είπε.

Με την ίδια ταχύτητα πού είχε άναψει ό θυμός του Τέντ, μεταμορφώθηκε σε ψυχρό θυμό. Οι γροθιές του ήταν σφιγμένες στα πλευρά του, κι' όταν ο Γκραϊνλινγκ είδε πώς δεν έπρόκειτο πιά να παλέψει, άπομακρύνθηκε.

—Δεν είχε αποφασίσει τίποτα, είπε ο Τέντ. Νομίζω πώς θα μπορούσα ακόμα και να σας βοηθήσω... 'Αλλά όχι τώρα!

—'Ξεφτήτη καλύτερα, δεν είναι έμās πού βοηθάτε, είπε ο Γκραϊνλινγκ, προσπαθώντας να τον ήρεμηση.

—Παρακολουθούσατε το σπίτι μου, χωρίς καμιά σόβαρη αίσια! Εισχωρήσατε στην ιδιωτική μου ζωή με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Με είχατε να ζω μέσα σε γυάλα χρόνια και χρόνια...

—'Ονομάζετε τον Μπρούνο Χάιντλερ όχι σοβαρή αίσια; είπε ο Μάικ Χέρστ, άρχίζοντας να κινή την ψυχραιμία του. Νομίζετε πως δημοσιεύαμε κάποιαν τίς άναφορές μας;

—'Εφερε ή Μπάρμπαρα τούς έρωτές της

στο σπίτι; φώναξε ο Τέντ. Μήπως θα μπορούσατε να μου τούς ονομάσετε, αν σας τ' ζητούσα;

—'Ο Γκραϊνλινγκ έκοιξε στον Μάικ Χέρστ ένα προειδοποιητικό βλέμμα, αλλά εκείνος είπε:

—'Ισως θα μπορούσαμε. 'Όχι πώς αυτό είναι άποκαλυπτικό... Θέλετε να κάνουμε μία συμφωνία; 'Ο Τέντ Ντάνιμαρ τόν χτύπησε στο πρόσωπο, άρκετά δυνατό ώστε να τον στείλη πίσω στο γραφείο και να κινή τα γόνατά του να λυγίσουν.

—'Ο Γκραϊνλινγκ μπήκε πάλι ανάμεσά τους, αλλά' αυτή τη φορά αντιμετώπιζε τον Μάικ Χέρστ.

—'Αρκετά, είπε ήρεμα. Φαίνεται πως τάνα-νες θάλασσα.

—'Ακολουθώσε τον Μάικ Χέρστ στην πόρτα. Βγήκαν απ' το δωμάτιο χωρίς να πουν τίποτ' άλλο στον Τέντ. Μόνο ο χερ Λάινγκε, πού κούνησε το κεφάλι του θλιμμένα, φανόταν να λυπάται γι' αυτό.

Στο παράθυρο, ο Τέντ τούς είδε ν' ανεβαίνουν σε μία Σεβρολέτ. 'Ο Μάικ Χέρστ κάθισε στο τιμόνι, ό χερ Λάινγκε στο πίσω κάθισμα. 'Ο Γκραϊνλινγκ είδε τον Τέντ να στέκεται στο άνοιχτο παράθυρο και γυρίσε πίσω.

—Δεν ξέρουμε γιατί ή γυναίκα σας θέλει να δη τον Χάιντλερ, ή γιατί εκείνος θέλει να την δη... 'Ισως να κινή το μεγαλύτερο λάθος της ζωής της. Είναι ένας εγκληματίας πολέμου και τάχουν όλα γραμμένα γι' αυτόν στο Λούντβιχσμπουργκ.

—'Αν τον βρούν στις επόμενες τέσσερις εβδομάδες, θα καταδικαστεί σε ισόβια, αλλά' αν δεν τον βρούν, αυτό θα σημαίνει ότι θα τού χαρίσουν την ύπολοιπη ζωή του! Δεν θα χρειάζεται ούτε να κρύβεται πιά... Σκεφτήτε το, κύριε Ντάνιμαρ.

—'Ο Γκραϊνλινγκ ξαναγύρισε στη σεβρολέτ, και τ' αυτοκίνητο ξεκίνησε. Δυό άνδρώσεις στο δεξί χέρι του Τέντ άρχισαν να προήκονται, και τα δυό χέρια του έτρεμαν. 'Ισως να είχαν δειό ο Γκραϊνλινγκ κι' ο Μάικ Χέρστ, σκέφτηκε έπειτα από λίγο. 'Ισως νάκαναν μόνι τη δουλειά τους. 'Αλλ' αυτό δεν σήμαινε πώς έπρεπε να τούς βοηθήσει, παρ' όλη την προειδοποίηση του Γκραϊνλινγκ στο παράθυρο. 'Εκείνο πού έπρεπε να κινή ήταν να πη στην Μπάρμπαρα, κι' ένα πράγμα ήξερε με βεβαιότητα: Βοηθώντας τους, δεν θεραπεύταν απ' την Μπάρμπαρα...

Πήγε στο γραφείο, άνοιξε ένα συρτάρι κι' έβγαλε μία μικρή μπουκάλια. Σεβόδωσε το δούλωμά της, σήκωσε τη μπουκάλια κι' ήπιε μονορούφι το περιεχόμενό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ο Πάολ κι' ή Μάγκη Χάμιλτον τόν βοήσαν στη Ναυτική Λέσχη, λίγο μετά τις δυό τ' άλλο πρωί. Μία θαλασσινή όμικλη είχε άπλωθή πάνω απ' το μικρό λιμανάκι, και ξεροδούλλαι μέσα απ' αυτήν σαν δυό κινηματογραφικές σιλουέτες. Το μοναδικό γκαρσόνι πού είχε άπομείνει τούς κοιτάξε μ' εύγνωμοσύνη όταν τούς είδε να πλησιάζουν. Τ' άλλα τροπέζια κι' οι καρέκλες είχαν κιόλας σηκωθεί απ' την ταράτσα.

—Πηίτε κάτι, είπε ο Τέντ. Γκαρσόν, φέρε με-ρικές καρέκλες για τούς φίλους μου, πρόσθεσε γαλλικά.

—'Επινε σταθερά απ' το άπάγειμα, μόνο Περνό από τότε πού τέλειωσε την μπουκάλια με το ούισκι, και δεν είχε φάει για δυόδυ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

PAVILLON

Christofle

COUVERTS DE TABLE ARGENT MASSIF VERMEIL

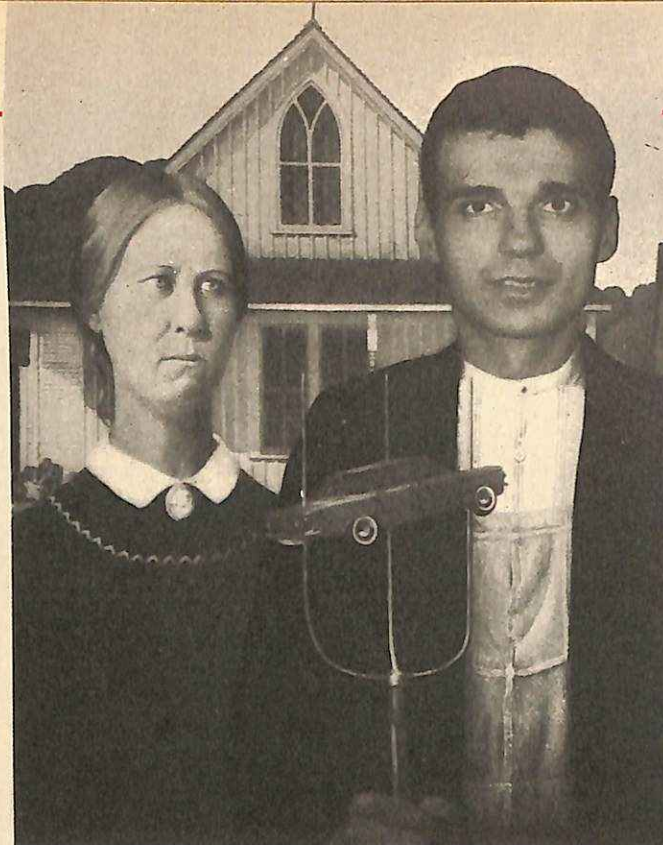
"Όπως και στο Παρίσι:

- Με τις ίδιες τιμές και με τμηματικές άγορές.
- Liste de mariage.

8, όδός Νεοφύτου Βάμβα
τηλ. 718-491

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

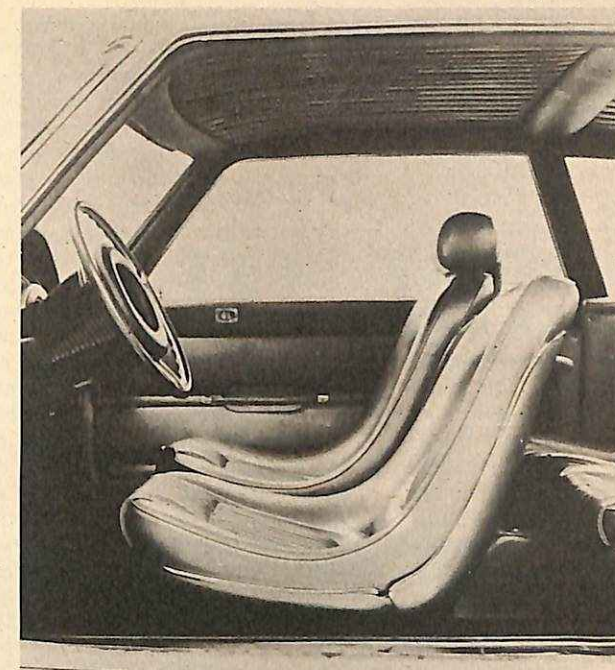
ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

«Ο νεαρός δικηγόρος Ράλφ Νέιντερ έγινε, μέσα σ' ένα χρόνο, θρύλος με τις τολμηρές αποκαλύψεις του πάνω στα θέματα της ασφαλείας των αυτοκινήτων. Ένα αμερικανικό περιοδικό τοποθέτησε το κεφάλι του Νέιντερ στην θέση του αύστηρου μετανάστη, στον περίφημο πίνακα του Γράντ Γούντ «Αμερικανικό γοτθικό» και στην άξίνα «κάρφωσε» ένα από τα αυτοκίνητα που έθιξε ιδιαίτερος στο βιβλίο του «Ανασφάλεια με οποιαδήποτε ταχύτητα».

Τόν ύπνο των Αμερικανών ήλθε να ταράξη πριν ένα περίπου χρόνο ένα βιβλίο του νεαρού δικηγόρου Ράλφ Νέιντερ, με τον τίτλο UNSAFE AT ANY SPEED («Ανασφάλεια με οποιαδήποτε ταχύτητα»). Στο βιβλίο αυτό, ούτε λίγο ούτε πολύ, ο Νέιντερ ισχυρίστηκε ότι, όπως είναι φτιαγμένα τ' αυτοκίνητα, δεν λαμβάνεται υπ' όψη ο παράγων ασφαλείας των επιβατών και πως το μόνο που ενδιαφέρει τους κατασκευαστές είναι η «γραμμή», ή μάδα δηλαδή, που εξασφαλίζει ηύξημένες πωλήσεις, τότε στο ένα και πότε στο άλλο εργοστάσιο.

Το Νητηρόιτ αϊφνιδιάσθηκε από την επίθεση, ιδιαίτερα δε η

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ του μοντέλου ασφαλείας ΣΙΓΜΑ του Πινινφαρίνα (άριστερά). Ατομικά «ιατρικά» καθίσματα, μαλακές επιφάνειες, πτυσσόμενο τιμόνι, εντοιχισμένες χειρολαβές. Το τελευταίο μοντέλο της Τζάγκουαρ, ΧΚ — Ε 272 (κάτω), διαφημίζεται με τα χαρακτηριστικά της ασφαλείας του, δηλαδή διπλό σύστημα φρένων, δισκόφρενα και μαλακές επενδύσεις.

ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΙ ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ

Στην έρευνα για τα αυτοκινητικά δυστυχήματα, που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος των «ΕΙ Κ Ο Ν», έγινε εξαντλητική παράθεση των αιτίων και συντελεστών των οδικών ατυχημάτων στην Ελλάδα. Υπάρχει, όμως, και ένα στοιχείο, που συνήθως παραλείπεται στις στατιστικές, γιατί ανάγεται στην ίδια την κατασκευή των αυτοκινήτων. Πρόκειται για τον εξοπλισμό των οχημάτων σε μέσα και συστήματα ασφαλείας, που είναι έως τώρα ελαττωματικός και άτελής, με συνέπεια θανάτους και τραυματισμούς σε περιπτώσεις ατυχήματος, που θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, αν ο εξοπλισμός αυτός των οχημάτων ήταν άρτιος. Το ζήτημα έγινε «θέμα της ημέρας» στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου ψηφίστηκαν και ειδικοί νόμοι, προς όποιους συμμορφούνται ήδη ώρισμένες τουλάχιστον από τις βιομηχανίες κατασκευής αυτοκινήτων. Το σημαντικό αυτό θέμα αναπτύσσει στην έρευνά του ο συνεργάτης των «ΕΙ Κ Ο Ν» κ. Γ. Πρεβελάκης

Τζέρεντ Μότορς, ένα μοντέλο της οποίας έθιγετο ιδιαίτερα στο βιβλίο αυτό. Μετά από διάφορες σπασμωδικές ενέργειες και γκάφες, η εταιρία αναγκάστηκε να ζητήσει δημοσία συγγνώμη από τον Νέιντερ. Έν τω μεταξύ, η συζήτηση είχε ανάψει, το βιβλίο έγινε «μπέστ - σέλλερ» και, φυσικά, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών δεν μπορούσε να παραμείνει άπαθης.

Χειρότερα και από το Βιετνάμ. Πάνω από 50.000 νεκροί τον χρόνο και 4 εκατομ. τραυματίες στις ΗΠΑ., είναι ζήτηση έξι ίσου σοβαρό με το Βιετνάμ. Παρ' όλες λοιπόν τις διαμαρτυρίες του Νητηρόιτ, ο πρόεδρος Τζόνσον υπέγραψε, πριν λίγες μέρες, δύο νέους νόμους, με θέμα την ασφαλεία στ' αυτοκίνητα. Παρών κατά την υπογραφή και ο πασίγνωστος πιά Ράλφ Νέιντερ. Ο ένας νόμος προβλέπει την δημιουργία οικονομικών κινήτρων για τις διάφορες πολιτείες, δηλαδή την τοπική αυτοδιοίκηση, ώστε να εφαρμόσουν καλύτερα συστήματα οδικής ασφαλείας. Ο άλλος νόμος εξουσιοδοτεί τον ύπουργο Έμπορίου να καθορίσει μέχρι 3 Ιανουαρίου '67 ώρισμένες προδιαγραφές ασφαλείας, που θα είναι υποχρεωτικές για τα μοντέλα αυτοκινήτων, που θα κυκλοφορήσουν το φθινόπωρο του 1967. Συγχρόνως, ιδρύεται στο αμερικανικό ύπουργείο Έμπορίου «Υπηρεσία Οδικής Ασφαλείας, με επικεφαλής τον δρ Ούίλλιαμ Χάτον, που έχει ασχοληθεί με τα θέματα των αυτοκινητικών ατυχημάτων και έχει γράψει άρκε-

τά βιβλία πάνω στο θέμα αυτό, ένα των οποίων κέρδισε το βραβείο του Έθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΠΑ.

Το Νητηρόιτ, από την άλλη μεριά, βλέποντας πως χάνει την μάχη, απέφασε να συνεργασθεί με το Κράτος και διώρισε αντιπρόσωπό του στην Ουάσιγκτον, με μισθό 100.000 δολάρια τον χρόνο, τον κ. Τόμας Μάν, ύφυπουργό επί των οικονομικών ύποθέσεων των ΗΠΑ μέχρι τον περασμένο Ιούλιο και στενό φίλο και συμπατριώτη (κατάγεται από το Τέξας) του προέδρου Τζόνσον... Το Νητηρόιτ άντεπιτίθεται.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΚΡΑΝΗ. Τόσο το «καπέλλο» του οδηγού όσο και η «κάσκα» της κοπέλλας, είναι στην πραγματικότητα κράνη ικανά να τους προφυλάξουν από μοιραίους τραυματισμούς στο κεφάλι...

Αλλά και πριν ακόμη καθορισθούν τα κυβερνητικά μέτρα για την ασφάλεια των αυτοκινήτων, το Νητηρόιτ θεώρησε το θέμα αυτό σαν βασικό στοιχείο συναγωνισμού και τα περισσότερα από τα μοντέλα του 1967, που παρουσιάστηκαν τις ημέρες αυτές, έχουν αρκετές βελτιώσεις στον τομέα αυτό. Δεν μπορούσαν εξ άλλου να κάμουν διαφορετικά, γιατί το κοινό τρομοκρατημένο από το βιβλίο του Νέιντερ, ήταν διατακτικό στις αγορές του, περιμένοντας να γίνη «κάτι». Αποτέλεσμα της διατακτικότητας αυτής ήταν τον περασμένο Ιούλιο

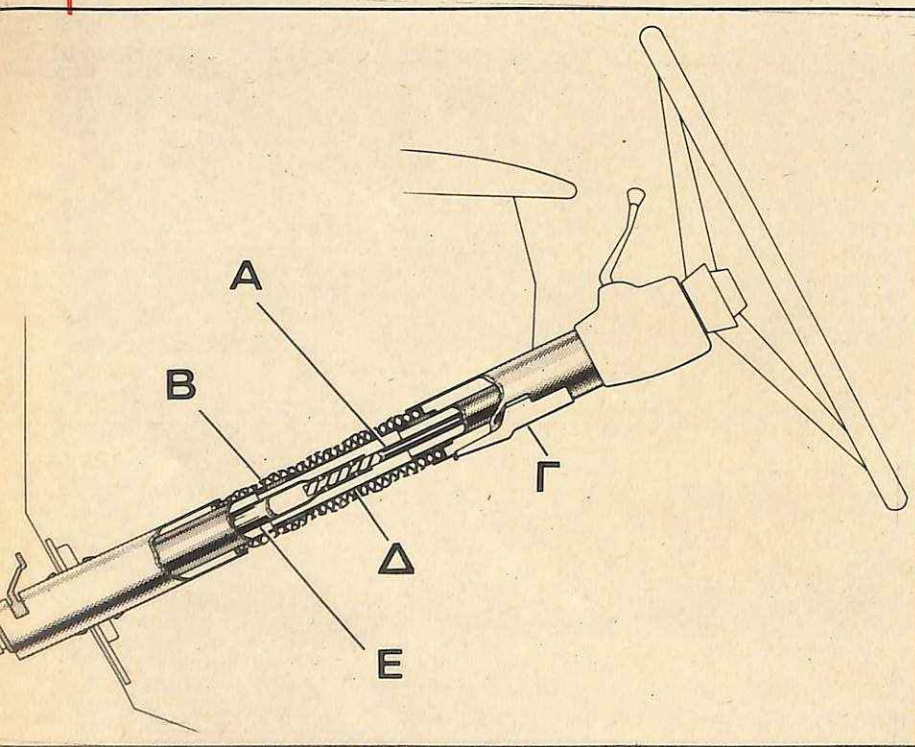
να μένουν άπουλητα 1.700.000 αυτοκίνητα! Η παραγωγή φυσικά έμειωθη...

Μεξύ των διαφόρων μέτρων ασφαλείας που έχουν ληφθή για τα μοντέλα του 1967 είναι:

- 1 Διπλά συστήματα φρένων.
- 2 Ζώνες ασφαλείας.
- 3 Πτυσσόμενο τιμόνι, σε περίπτωση συγκρούσεως.
- 4 Θυρολαβές ασφαλείας (εντοιχισμένες και πλαστικές).
- 5 Βελτιωμένα συστήματα αερίωσης.
- 6 Ειδικοί καθρέφτες.
- 7 Λάστιχα με ενιαία πίεση.
- 8 Δισκόφρενα, κ.ά.

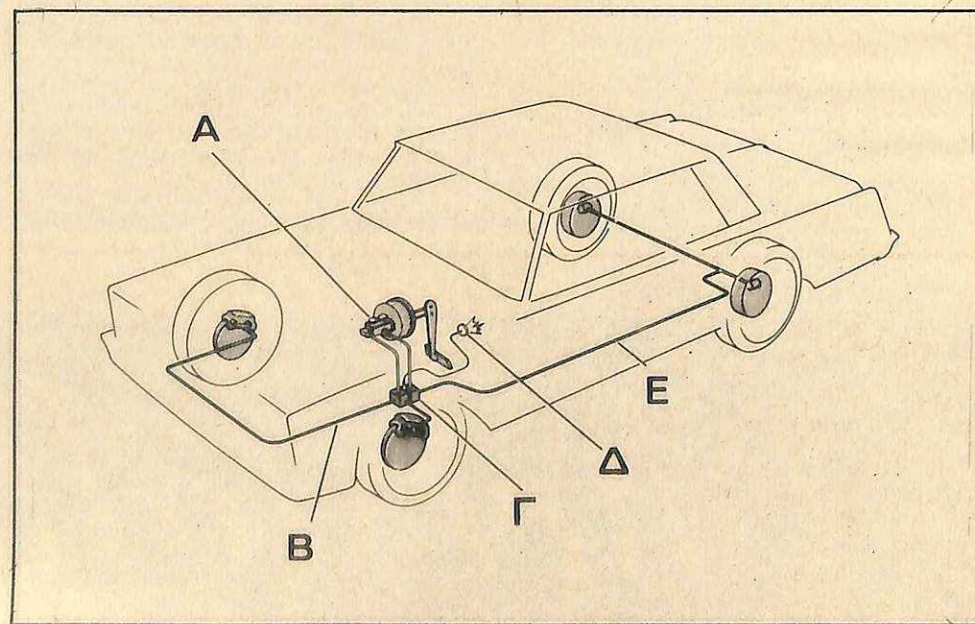
Φυσικά, οι αγοραστές εκλήθησαν να πληρώσουν την δαπάνη των «εξαρτημάτων» αυτών και οι τιμές των αμερικανικών αυτοκινήτων αυξήθηκαν από 50 μέχρις 120 δολάρια. Το κοινό αντέδρασε και πάλι, με αποτέλεσμα, πριν λίγες μέρες, ν' αναγγελθή μείωση των αυξήσεων των τιμών των αμερικανικών μοντέλων του 1967...

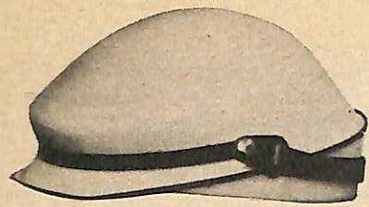
Οι Ευρωπαίοι όμως προηγήθηκαν... Ας δούμε τώρα τί γίνεται στην Ευρώπη. Η συζήτηση εδώ άρχισε τώρα και τρία χρόνια και κορυφώμα της απέτελεσε η δημιουργία του Ιταλικού μοντέλου ασφαλείας ΣΙΓΜΑ, που σχεδιάστηκε από τον Πινινφαρί-

Τιμόνι που απορροφά την προωστική ενέργεια που δημιουργείται σε περίπτωση συγκρούσεως ή προσκρούσεως έχουν τα μοντέλα της Κράϋσλερ του 1967. Το τμήμα Α εισέρχεται στο τμήμα Ε. Η διαδρομή Β — Δ απορροφά την ενέργεια και οι συνέπειες στο σώμα του οδηγού δεν είναι πλέον θανάσιμες.

Διπλό υδραυλικό σύστημα φρένων έχουν πολλά αμερικανικά μοντέλα του 1967. Στην φωτογραφία βλέπουμε το σύστημα της Κράϋσλερ. Α: διπλός κύλινδρος. Β: υδραυλικό σύστημα εμπροσθίων φρένων. Γ: διακόπτης λαμπτήρος πίεσεως φρένων. Δ: λαμπτήρ προειδοποίησης, σε περίπτωση πτώσεως της πίεσεως. Ε: υδραυλικό σύστημα φρένων οπισθίων τροχών.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ μόδα
στὰ γυναικεία κράνη...

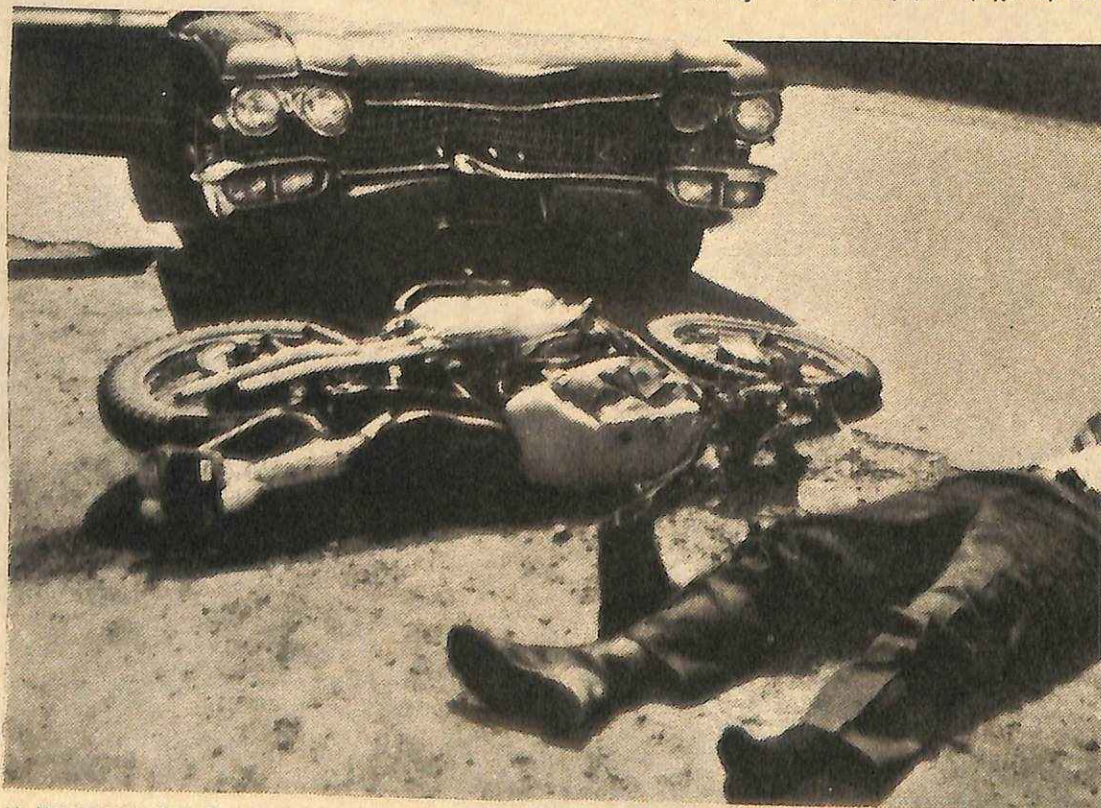
Η διαίτα σημαντιώτατο μέρος της υαλής οδνηήσεως

να σε συνεργασία με το περιοδικό «Κουάτρο Ρουότε». Το αυτοκίνητο αυτό, για το οποίο έγραψαν οι «Εικόνες» στο τεύχος 476, μεταφέρθηκε έφετος στις ΗΠΑ και άπετέλεσε ένα από τα δημοφιλέστερα εκθέματα στην Έκθεση Αυτοκινήτων της Ν. Υόρκης. Οι Ιταλοί γενικώς καταβάλλουν από καιροί προσπάθειες για την βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας στα αυτοκίνητα, είναι δε αξιόλογα τα πειράματα της εταιρίας «ΦΙΑΤ» στον τομέα αυτό. Ο μηχανικός της εταιρίας αυτής κ. Δάντε Γκιακόζα, που διευθύνει το τμήμα έρευνών και σχεδίων, μιλώντας πριν λίγες μέρες στο 23ο Συνέδριο 'Οδικής Ασφαλείας, που ώργάνωσε η Ιταλική λέσχη αυτοκινήτου στην Στρέζα, είπε μεταξύ άλλων ότι μέγας παράγων στην πρόληψη των ατυχημάτων των επιβαινόντων στα αυτοκίνητα είναι η χρησιμοποίηση ζωνών ασφαλείας τριών σημείων στηρίξεως. Σ' αυτό συμφωνούν και οι Σουηδοί, οι οποίοι, όμολογουμένως, είναι πρωτοπόροι στα θέματα των ζωνών ασφαλείας. Ο τελευταίος κανονισμός του Σουηδικού Γραφείου Έλέγχου των ζωνών ασφαλείας καθορίζει ρητώς ότι, κοντά στις πόρτες επιτρέπονται μόνο ζώνες τριών σημείων στηρίξεως.

Κράνη και σ' αυτοκίνητα. Μά αν οι επιβάτες των αυτοκινήτων

κινδυνεύουν «υπό οίανδήποτε ταχύτητα», τί να πη κανείς για τους επιβάτες των δικύκλων; Τί να πρωτοπροστατεύσει κανείς στον μοτοποδηλάτη ή τον μοτοσυκλετιστή, που πάει και πέφτει με ταχύτητες 60, 80 και 100 χιλιομέτρων την ώρα πάνω σ' ένα δένδρο, ένα αυτοκίνητο, μια μάντρα; Το μόνο πράγμα που μπορεί να του προσφέρει κάποια ασφάλεια, είναι το κράνος. Το κράνος έγινε υποχρεωτικό και στην Ελλάδα με τον ΚΟΚ., αλλά πολλοί, ιδίως οι επιβάτες, δεν τηρούν πάντα τον βασικό αυτό κανόνα προσωπικής ασφαλείας. Έπίσης, οι γυναίκες διατάζουν συχνά να «χαλάσουν τα μαλλιά τους» με το κράνος. Για τον λόγο αυτό, κάποιοι εύφυλοι Αμερικανοί διομήχανοι λανσάρει τώρα κομψά καπέλλα - κράνη, που και ασφάλεια προσφέρουν, αλλά και όμορφα είναι στην εμφάνιση. Η σχετική διαφήμιση λέει ότι όχι μόνο όσοι ταξιδεύουν με δικύκλα, αλλά και οι επιβάτες αυτοκινήτων πρέπει να φοράνε τα καπέλλα αυτά. Πράγματι, τὰ 72% των τραυματισμών σε αυτοκινητικά ατυχήματα περιλαμβάνουν τραύματα στο κεφάλι, πολλές φορές θανάσιμα. Οι Αμερικανοί υπολογίζουν ότι, από τους 51.000 νεκρούς της ασφάλτου των ΗΠΑ, κατά το 1965, οι 10.000 θά είχαν σωθή αν φορούσαν κράνος.

Γ. Πρεβελάκης

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ήταν μοιραία για τον μοτοσυκλετιστή. Απολύτως τίποτε δεν θα μπορούσε να προστατεύσει το σώμα του, την στιγμή που ακόμα και η μπόττα του έφυγε με το φοβερό τινάγμα...

Ένα καλό πιάτο μακαρόνια με άφθονη σάλτσα, κ' η άφθονη χρήση ποτών και φρούτων, είναι κάτι τελείως άσυμβίβαστο προς την οδήγηση ενός αυτοκινήτου. Αυτό του είδους τὰ φαγητά, πράγματι, αυξάνουν την κυκλοφορία του αίματος, μειώνοντας την ικανότητα αντίληψης και κινήσεως του οδηγού. Η διαίτα, λοιπόν, είναι σημαντικώτατο μέρος της καλής οδήγησης, όπως ακριβώς και η αποφυγή της χρήσεως μερικών φαρμάκων, όπως τὰ «κατευναστικά», τὰ χάπια εναντίον της κοπώσεως, των ρευματισμών, του βήχα, της γρίπης, και γενικά τὰ παυσίπονα, τὰ περισσότερα από τὰ οποία λαμβάνονται χωρίς συνταγή γιατρού, χωρίς να φαντάζεται εκείνος που τὰ παίρνει σε ποιούς κινδύνους εκτίθεται. Κανονικά, ο γιατρός θα έπρεπε να καθορίζει την κατάλληλη διαίτα και τὰ φάρμακα που μπορούν να παίρνουν όσοι θέλουν να οδηγήσουν ακίνδυνα.

Αυτό τουλάχιστον υποστηρίζει ο δρ Λουσιάνο Ζανάλντι, του Ιατροδικαστικού Ίνστιτούτου του πανεπιστημίου της Πόδοβας, στον οποίο άπενεμήθη το βραβείο της Ιατρικής Αυτοκινητιστικής Λέσχης της Ιταλίας, με την ευκαιρία του Συνεδρίου 'Οδικής Τραυματολογίας, που συνήλθε τελευταία στο Μοντεκατίνι.

Για την πρόληψη των οδικών ατυχημάτων είναι άπαραίτητη η λήψη μέτρων, άμέσων και έμμέσων. Τὰ πρώτα συνίστανται στην ίδρυση ειδικών κέντρων —κυρίως στα νοσοκομεία και στις πανεπιστημιακές κλινικές— για την συστηματική εξέταση των σωματικών και ψυχικών ιδιοτήτων εκείνων που πρόκειται να πάρουν δίπλωμα οδηγού (με την εφαρμογή διαφόρων ψυχολογικών, ψυχο-

τεχνικών και άλλων τέστ). Τὰ δεύτερα, σαν μιὰ συστηματική προπαγάνδα σχετικά με τους κινδύνους της οδήγησης. Τέλος, οι γιατροί θα πρέπει να καταγγέλλουν όλες τις περιπτώσεις ψυχικών ασθενειών που συναντούν, στους διοικητικούς οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την παροχή των διπλωμάτων.

Έκτος από την έπιστημονική οργάνωση του έλέγχου των υποψηφίων οδηγών, η Ιατρική έπιστήμη μπορεί να βοηθήσει σημαντικά την αυτοκινητιστική διομήχανία, ώστε η τελευταία να μπορεί να έγγυηθι όσο τὸ δυνατόν περισσότερο την σωματική άκεραιότητα των οδηγών, των επιβατών και των πεζών. Η Αμερικανική Ιατρική Έταιρία συνέταξε προς τον σκοπό αυτό ένα είδος κώδικος, στον οποίο προτείνει, μεταξύ άλλων, την υποχρεωτική εγκατάσταση ζωνών ασφαλείας, την κατάργηση των αιχμηρών τμημάτων στα άμαξώματα, την καθιέρωση τιμονιών καταλλήλου κατασκευής και σχήματος, ώστε να είναι κατά τὸ δυνατόν άδραβή σε περίπτωση δυστυχήματος, την τοποθέτηση ασφαλείας σε όλες τις πόρτες κλπ.

Μεγάλη σημασία έχουν, τέλος, οι παρατηρήσεις και προτάσεις για την εξέταση των οδηγών, όχι μόνον από Ιατρικής άπόψεως, μα και ψυχολογικής, σχετικά με την λεγόμενη «προδιάθεση στα δυστυχήματα».

Οι «έπιδεικτικοί», οι «όνειροπόλοι», οι «άγχώδεις» τύποι παρουνιάζουν, λ.χ., τέτοια προδιάθεση, που δεν συνοδεύεται μοιραίως από άτέλειες των ψυχολογικών λειτουργιών, αλλά έπηρεάζει τον χαρακτήρα του οδηγού. Στον τομέα αυτόν, όμως, προκύπτουν μεγάλες δυσκολίες, γιατί η διαπίστωση τέτοιων «έλαττωμάτων» δεν έχει την αξία της διαγνώσεως των οργανικών ή ψυχικών ασθενειών. Με άλλα λόγια —τονίζει ο Ζανάλντι—, ο γιατρός μπορεί θαυμάσια να κάνει μιὰ διάγνωση έπιληψίας, διαδήτου ή σχιζοφρενείας, μα δεν μπορεί να στερήσει τον πολίτη του δικαιώματος να οδηγεί αυτοκίνητο έπειδή είναι «έπιθετικός», «έπιδεικτικός» ή «όνειροπόλος». Καί, όμως, η στήλη των δυστυχημάτων είναι γεμάτη, τὰ τελευταία χρόνια, από κρούσματα, πρωταγωνιστά των όποιων είναι άτομα με τέτοια χαρακτηριστικά.

Αποτελεί, λοιπόν, σοβαρώτατο θέμα η εξέταση με την μεγαλύτερη προσοχή των ατόμων που παρουσιάζουν «προδιάθεση» στα δυστυχήματα, λόγω ψυχολογικών διαταραχών, χωρίς να είναι καθαυτό νευρωτικοί. Ίσως άρκει η υποβολή σε ειδική παρατήρηση όλων των οδηγών που έχουν προκαλέσει πάνω από ένα ατύχημα. Οι έταιρίες ασφαλειών έχουν προπορευθή, από μιὰς άπόψεως, στον τομέα αυτόν, μη άνανεώνοντας τὰ ασφαλιστήρια των οδηγών που έχουν προκαλέσει σειρά ατυχημάτων.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΒΙΡΝΑ ΛΙΖΙ

Η ΒΙΡΝΑ ΛΙΖΙ, ΞΑΝΘΗ, ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ ΦΡΑΝΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥΣ ΚΟΡΡΑΝΤΙΝΟ.

Η Βίρνα Λίζι, όπως τουλάχιστον φαντάζεται η ίδια, έχει φθάσει σε μιὰ κρίσιμη καμπή του δρόμου της προς την διεθνή φήμη. Γιολλά, αν όχι τὰ πάντα, θα έξαρτηθούν από την υποδοχή που θα κάνει τὸ κοινό στις δυο τελευταίες ταινίες της: «Είκοστή πέμπτη ώρα», που γυρίζε:αι άκόμη, και «Τὸ κορίτσι και ὁ στρατηγός», που δεν έχει άκόμη άρχίσει. Δέν την πειράζει που όμολογεί ότι φοβάται — για πρώτη φορά στην σταδιοδρομία της. «Δέν φοβόμουν ποτέ, λέει με μιὰ σκιά άνησυχίας στα μεγάλα γαλάζια της μάτια. Ούτε άκόμη όταν στάθηκα για πρώτη φορά μπροστά στον φωτογραφικό φα.ό. Ήμουν τόσο άνεύθυνη τότε. Όμως τώρα είναι διαφορετικό. Έββαλα την σεξοδόμβα μου στην κατάψυξη, όπου άνήκε από ένα ήδη χρόνο, και έγινε άπλή, γήϊνη, μιὰ δραματική ήθοποιός. Στην «Είκοστή πέμπτη ώρα» είμαι άγνώριστη. Δέν υπάρχει τίποτε από την παλιά Βίρνα, έκτος από τὰ μάτια και την φωνή, που άκόμα κι αυτά έχουν κάνει μιὰ άλλαγή».

Η ΒΙΡΝΑ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ, ΣΤΑ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Η ΒΙΡΝΑ στο πλευρό του Τόνου Κέρτις σημείωσε μια λαμπρή επιτυχία στην ταινία «Όχι με την γυναίκα μου». Η 'Ιταλίδα καλονή είδε ν' ανοίγουν οι ρόμοι του Χόλλυγουντ

ΚΑΙ στο πλευρό του Φράνκ Σινάτρα στην ταινία «Εφοδος σε μια βασίλισσα». Παρά τις υπερατλαντικές επιτυχίες της, το ευρωπαϊκό κοινό την ξεχώρισε κυρίως από τις διάφορες εμφανίσεις της σε ευρωπαϊκά φιλμ

Είχε βαρεθεί τον τύπο της ξανθής γόησσας, τόσο ένοχλητικά πολυσύνθετο και ψεύτικο, όπως τουλάχιστον είχε αρχίσει να αισθάνεται η ίδια για την κινηματογραφική της προσωπικότητα. «Έπρεπε να γλυτώσω με κάποιον τρόπο από αυτή την κοπέλλα. Είχε αρχίσει να ένοχλη έμένα, τον άνδρα μου — όλους. Κοίταξε με, είπε καί, για να αποδείξει τον ισχυρισμό της, έβγαλε μια φωτογραφία που την δείχνει σαν Ρουμάνα χωριάτισσα — στην «Εικόστη πέμπτη ώρα» — να δουλεύει στα χωράφια, μέσα στην λάσπη και στην βροχή. Κι αν ακόμα χρειασθώ να ξαναγίνω ξανθή, ύστερα από αυτό, έπειδη θα έπιμεινουν οι θαυμαστές μου, άμφιβόλως αν θα είμαι ή ίδια κοπέλλα. Αυτόν νομίζω ότι την σκότωσα μια και καλή, και με άφησε επιτέλους ήσυχη».

Ωστόσο, δεν είναι και τόσο σίγουρη και θα παρακολουθή προσεκτικά τις αντιδράσεις του κοινού, για την προδοσία της. «Ξέρω πως μερικοί έχουν αρχίσει να με κατηγορούν σαν δολοφόνο του παλιού μου είδωλου, λέει. Άλλα ή άλληνη μου δοκιμα-

σία θα είναι όταν οι καινούργιες μου ταινίες φθάσουν στις κινηματογραφικές αίθουσες. Άν το καινο ριξη κλούβια αυγά στην θόνη, θα τρέξω άμέσως στον κομωτή μου και γονατιστή θα τον παρακαλέσω να με σώσει: "Δώσε μου πίσω τα ξανθά μου μαλλιά. Και το θαμμένο μου στόμα". Και τα ψεύτικα ματωσίνορα».

«Όλα για όλα»

Αν διερωτάται κανείς τί είναι αυτό που κάνει άστρες ανθρώπους σαν τον Μαστρογιάννη και την Σοφία Λόρεν, τον Σέρτζιο Φαντόνι και την Βίρνα Λίζι, είναι άναμφίβολα μια ξεχωριστή ικανότητα που έχουν να μεταχειρίζονται την φήμη σαν ένα πολύτιμο είδος καθημερινής χρήσεως και ανάγκης. Άντι να παίρνουν την επιτυχία τους σαν κάτι που το κέρδισαν με την αξία τους, περνούν αγωνιώδεις νύχτες ψάχνοντας την ψυχή τους. Κάνουν το σωστό εκεί πάνω στην θόνη; Μήπως προκάλεσαν πολύ σ' αυτή την σκηνή ή την άλλη; Είναι

ο κατάλληλος χρόνος για την ριζική αλλαγή;

Είναι υποχρεωμένοι να τα παίξουν συνεχώς όλα για όλα, αλλά τουλάχιστον προσπαθούν να εξασφαλίζουν τον εαυτό τους από τα πολύ σοβαρά σφάλματα. Τις περισσότερες φορές είναι υποχρεωμένοι να βασίζονται στην προσωπική τους κρίση. Γιατί πολλά εξαρτώνται από μια σωστή ή έσφαλμένη απόφαση και δεν μπορούν να βασίζονται γι' αυτήν στους όποιουσδήποτε συμβούλους τους. Η Σοφία Λόρεν καταφεύγει πάντοτε στον σύζυγό της Κάρλο Πόντι και σέβεται άπεριόριστα την γνώμη του, αλλά η τελική απόφαση σε ό,τι αφορά στην σταδιοδρομία της είναι πάντοτε δική της. Εύθραυστη σαν κούκλα της Δρέσδης, από πρώτη ματιά, η Βίρνα Λίζι διαθέτει άσφαλώς την κοινή λογική του γεννημένου επιχειρηματία. Έχει, φυσικά, κι αυτή τους συμβούλους, μουσικοσυμβούλους και μέντορές της, στους όποιους συμπεριλαμβάνεται και ο σύζυγός της Φράνκο Πέσκι, αλλά μπορεί να χρησιμοποιήσει την πείρα τους σ' ό,τι αφορά στα συμβόλαια και στα νομικά θέματα και όχι τις γνώσεις τους γύρω από τις κινηματογραφικές επιχειρήσεις, που δεν κατέχουν άσφαλώς όπως αυτή. Ο σύζυγός της, ιδιαίτερα, όσο κι αν είναι εκατομμυριούχος, σε άμερικανικά δολάρια και όχι σε λιρέττες, έμπροσθέντα ένα έντελως διαφορετικό είδος από αυτό που πουλάει η γυναίκα του, και το γεγονός αυτό κάνει την περίπτωσή τους μοναδική.

Γοητευτικός κύκλος

Πρωτογνώρισα την Βίρνα Λίζι στο Χόλλυγουντ, άμέσως μετά την άφιξη της εκεί, με ξεναγώντας τον άδελφό της, τρία χρόνια μικρότερο από αυτήν. Ο άδελφός της αγάπησε την Άμερική τόσο, ώστε δεν ξαναγύρισε ποτέ στην πατρίδα του. Την αγάπησε και η Βίρνα, αλλά ξαναγύρισε στην 'Ιταλία εύτυχισμένη, με την δικαία πεποίθηση ότι το Χόλλυγουντ είχε μαγευθεί από την προσωπικότητά της. Η Σύλβα Κοσίνα, στενή φίλη της, θα παρατηρούσε αργότερα ότι η Βίρνα έπείσσεψε από την Άμερική έντελως διαφορετική από ό,τι έφυγε. Αυτό που συνέβη φυσικά ήταν ότι η Βίρνα άποτελούσε πια μέρος του γοητευτικού κύκλου των 'Ιταλών άστέρων που είχαν διαβη τον Ρουβίκωνα του Χόλλυγουντ, και το έπιπρόσθετο αυτό γόητρο ήταν καταφανές σε όλες της τις εκδηλώσεις. Ήταν υπερήφανη γι' αυτό. Μπορούσε τώρα να φέρεται στην γειτόνισσά της Σοφία Λόρεν με την έπαρση του ανθρώπου που έχει δη και μάθει πολλά στην ζωή της. Με-

τά το ντεμπούτο της στο Χόλλυγουντ, συναντηθήκαμε άρκετές φορές. Έξακολουθούσε να είναι ξανθή, αλλά δεν δυσκολευόταν καθόλου να πείσει τους ανθρώπους του Χόλλυγουντ που συναντούσε ότι ήταν τουλάχιστον μια «σκεπτομένη» ξανθή. Και το μεγαλύτερο μέρος των σκέψεων της το άπασχολούσε ή καριέρα της. Ύστερα ήλθε ή συνάντησή μας στην Ρώμη, τον περασμένο Μάιο. Μόλις είχε γίνει μελαχρινή, έχοντας πάρει την ριζική απόφαση να δημιουργήσει ένα καινούργιο είδωλο, που ταίριαζε περισσότερο με την Λίζι, την νεόκοπη τραγωδό. Είχε κόψει έπίσης τα μαλλιά της, που παλαιότερα έπεφταν στους ώμους της, σε ένα κοντό κότσο, όχι πολύ μακρύτερο από της Μία Φάρρουο, αλλά έξ ίσου όμορφο και έπιμελημένο. «Σιχαίνομαι τις περρούκες, ήταν ή έξήγησή της. Δεν της χρησιμοποιώ ποτέ μου, και έτσι άναγκάσθηκα να δάσω τα μαλλιά μου. Άν τα έκομα τόσο κοντά, είναι γιατί έτσι μεγαλώνουν πιο γρήγορα, και, αν άποφασίσω να τα ξαναφήσω, σε τρείς μήνες θα φθάνουν πάλι στους ώμους μου. Έν τώ μεταξύ, θα ξέρω ποιά θα είναι ή τελική προτίμηση του κοινού: Ξανθή και με μακρυά μαλλιά ή μελαχρινή και με κότσο;»

Χωρίς... σκάνδαλα!

Οι δρόμοι μας συναντήθηκαν και πάλι τελευταία, όταν η Βίρνα έπείσσεψε στην Ρώμη να άναπαυθί από το γύρισμα της «Εικόστης πέμπτης ώρας», έξω από το Βελιγράδι. Η συνομιλία μας στην βίλλα της, στο Μαρίνο, άπέναντι άκριβώς από το σπίτι της Σοφίας Λόρεν, ήταν έγκάρδια και «έμπιστευτική», όπως πάντα.

«Μη με κοιτάς σαν διασημότητα, είπε. Γιατί, όταν μου λένε ότι είμαι μια μεγάλη στάρ, είναι πραγματικά φοβερά ένοχλητικό για μένα. Δεν είμαι παρά μια απλή κοπέλλα που, πάνω απ' όλα, της άρέσει να κάθεται στο σπίτι της και να άσχολείται, όπως όλες οι γυναίκες, με τον άνδρα της, το παιδί της και το νοικοκυριό της. Η αλήθεια είναι ότι άπεγοήτευσα τους συντάκτες των κοσμικών στήλων του Χόλλυγουντ, γιατί δεν είχαν ποτέ τίποτε να γράψουν για μένα. Κανένα σκάνδαλο. Και στα τρία ταξίδια μου στο Χόλλυγουντ έζησα ήσυχα και δεν βγήκα χωρίς τον άδελφό μου και, αργότερα, τον άνδρα μου. Έρχομαι με το μωρό μου, μια γκουβερνάντα και την γραμματέα μου, νοίκιαζα μια βίλλα και έπιανα δουλειά. Οι κουτσομπόλες του Χόλλυγουντ έπρεπε να έπινοούν διάφορες ιστορίες για να δάξουν το όνομα μου στις κοσμικές στήλες.

ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗ ΩΣ ΡΟΥΜΑΝΑ ΧΩΡΙΚΗ

»Είμαι από τις γυναίκες που άφοσιώνονται σ' ένα μόνον άνδρα. Και ο άνδρας μου είναι ο κύριος κι ο άφέντης μου. Τον λατρεύω, όπως και το παιδί μου. Όταν παντρευθήκαμε, πριν από έξη περίπου χρόνια, σταμάτησα να δουλεύω, για να κάνω παιδί. Τρείς μήνες αργότερα έμεινα έγκυος, αλλά έχασα το παιδί. Ο γιός μου γεννήθηκε δυό χρόνια αργότερα. Έτσι ξαναγύρισα στη δουλειά μου, αλλά όχι πια μόνη. Γιατί ο Φράνκο διαβάει όλα μου τα σενάρια και, αν δεν του άρέσει ή ιστορία, είμαι υποχρεωμένη να μη πάρω μέρος στην ταινία. Μελετά έπίσης όλα μου τα συμβόλαια, και ιδιαίτερα τα σημεία και σπάνια υπέγραφα συμβόλαιο παρά την συμβουλή του. Όταν πηγαίνω στο Χόλλυγουντ, ο άνδρας μου δεν άνησυχεί ποτέ για μένα. Ξέρει ότι δεν είχα ποτέ ούτε ένα άπλο φλέρτ στην διάρκεια της κινηματογραφικής σταδιοδρομίας μου. Δεν έρωτεύθηκα ποτέ μου ήθοποιό. Διατηρώ τις καλύτερες φιλικές σχέσεις με τους συμπρωταγωνιστές μου, στις ταινίες που γυρίζω μαζί, αλλά ή φίλιά μας δεν έξελεύσεται

ποτέ σε ρομάντο, κατά τα «κλίσε» του Χόλλυγουντ. Τα ρομάντοσα του είδους αυτού δεν είναι για μένα. Ο σύζυγός μου είναι ο πρώτος άνδρας στην ζωή μου. Μπορείς να γράψης ότι είμαι μια γυναίκα παλαιών ιδεών. Εύτυχως αυτό δεν φαίνεται στην όθνη».

Καί εύγνωμοσύνη

Η ιστορία του ρομάντσου τους είναι κάτι από άλλον αιώνα και η Βίρνα την διηγείται με την άπλη υπερηφάνεια της γυναίκας που θέλει να πείσει τα κορίτσια της σημερινής εποχής ότι δεν είναι κακό να είναι άγνες την πρώτη νύχτα του γάμου τους.

«Έπαιξα σ' ένα θέατρο στην Ρώμη, και οι φίλοι του Φράνκο του έπαιαν ότι 'υπάρχει μια ήθοποιός που κανένας δεν μπορεί να την βγάλει έξω, γιατί ο πατέρας της την παρακολουθεί σαν λυκόσκυλο. Είναι στο θέατρο κάθε νύχτα και τη συνδεδεί ο ίδιος στο σπίτι». Έτσι ο Φράνκο έβαλε στοίχημα μαζί τους ότι θα με έδωγε έξω. Και ένα βράδυ ήλθε

στο θέατρο, κτύπησε την πόρτα του καμαρινού μου και είπε: "Είμαι ένας από τους θαυμαστές σας. Σας είδα στην σκηνή άποψε και ήσαστε ύπεροχη. Θέλετε να φάμε μαζί;". "Όχι, εύχαριστώ πολύ, άπάντησα. Ο πατέρας μου είναι έξω και με περιμένει". Ο Φράνκο έφυγε. Και την άλλη μέρα, ένα μπουκέτο από ύπεροχα τριαντάφυλλα έφθασε στο καμαρίνι μου. Δεν υπήρχε κάρτα, αλλά ήξερα από ποιόν ήταν.

»Αυτό εξακολούθησε ένα όλοκληρο μήνα. Ο Φράνκο δεν ξαναήλθε, μα ένα καινούργιο μπουκέτο τριαντάφυλλα έφθανε κάθε βράδυ στο καμαρίνι, και κάθε βράδυ ο πατέρας μου εξακολουθούσε να με συνδεδεί στο σπίτι. Έτσι ο Φράνκο έρχόταν την ημέρα καί, πριν περάσει πολλός καιρός, αρχίσαμε να κάνωμε συντροφιά. Άλλα μια μέρα, μια έφημερίδα της Ρώμης δημοσίευσε μια φωτογραφία μας σ' ένα παρασάλασινο κέντρο, με την λεζάντα ότι ή Βίρνα Λίζι πρόκειται να παντρευτεί με τον άνωτέρω εικονιζόμενο νεαρό άρχιτέκτονα. Όταν οι οικογένειές μας είδαν την έφημερίδα, έγιναν έξω φρενών, ιδιαίτερα δε ο πατέρας μου. Θα πάω να του μιλήσω, μου είπε. Είσαι άκόμη μικρή. Αυτά τα πράγματα δεν είναι σωστά.

»Την άλλη κιάλας μέρα πήγε στο γραφείο του Φράνκο και του έπαι: "Έχω μια κόρη. Την έκανα όλόκληρη κοπέλλα και δεν θέλω να βγαίνει έξω μ' ένα άνδρα που δεν τον ξέρω". "Σύμφωνοι, άπάντησε ο Φράνκο. Άγατώ την κόρη σας και σε λίγους μήνες θα την παντρευθώ". "Πάει καλά, είπε ο πατέρας μου, αλλά θα βγαίνει μαζί της έξω μόνον όταν είναι μαζί της ο άδελφός της και ή άδελφή της. Συμφωνείς;". Και ο Φράνκο συμφώνησε.

»Κ' έτσι, για ένα όλοκληρο μήνα, μέχρι δέκα μέρες πριν από τον γάμο μου, ή μικρότερη άδελφή μου και ο άδελφός μου έρχονταν σ' όλα τα ραντεβού μας με τον Φράνκο. Κάθε βράδυ, οι τέσσερις μας, ποτέ οι δυο μας. Ο Φράνκο κ' εγώ ήμασταν υποχρεωμένοι να χαιρετιόμαστε με χειραψία όταν λέγαμε καληνύχτα. Ήταν ή πιο γελοία μνηστεια, αλλά υπακούσαμε όλοι — ο Φράνκο γιατί είχε υποσχεθεί, εγώ γιατί δεν μπορούσα να κάνω άλλώς και ο άδελφός μου και ή άδελφή μου γιατί έτσι είχαν άνατραφή.

»Ξέρεis, όμως, χρωστώ κατά κάποιο τρόπο εύγνωμοσύνη στον πατέρα μου, που με κρατούσε κλειδωμένη. Ο άδελφός μου Ούμπρτο έπείσσεψε να με πάρει να πάω στο Λος Άντζελες, όπου την ημέρα σπουδάζω στο πανεπιστήμιο και το βράδυ εργάζεται σαν μαίτρ ντ' ότέλ στο εστιατόριο "Φρεσκάτι", στο βουλεβάρτο Ούιλ Σάιρ. Η άδελφή μου Έσπερία έκανε ένα εύτυχισμένο γάμο και έχει δυό χαριτωμένα παιδιά. Έτσι προκόψαμε όλοι κατά κάποιο τρόπο

στην ζωή μας, κι αυτό το χρωστάμε στην άγωγή που μάς έδωσε ο πατέρας μας. Ήλθαν όλα όπως τα θέλαμε. Λίγον καιρό μετά τον γάμο μου, ο πατέρας μου συνεργάστηκε με τον Φράνκο και είναι σήμερα συνέταιροι, σε μια από τις μεγαλύτερες οικοδομικές έταιρίες της 'Ιταλίας. Κτίζουν γέφυρες και πολυκατοικίες.

»Αρχισα να δουλεύω όταν ήμουν 13½ χρόνων. Είχαμε φύγει από την Άγκόνα και μέναμε στην Ρώμη, όπου φοιτούσα σε μια τεχνική σχολή, για τον μοναδικό λόγο ότι στην ίδια σχολή φοιτούσε ένας έξάδελφός μου που τον άγαπούσα πολύ. Η πρώτη μου ταινία ήταν σπαραξικάρδια δραματική. Έκλαιγα στα 90 λεπτά, από τα 140 του φιλμ, γιατί ήμουν έρωτευμένη με κάποιον, αλλά με πιο σπαρακτικό τέλος. Δεν έμεινε κανένας ζωντανός: Άδελφια, γονείς, έρωτευμένοι, όλοι στον τόπο. Ο πατέρας μου, θυμάμαι, με είχε πάρει μαζί του στο γραφείο ενός φίλου του, όπου ο γιός του φίλου του, που έτοιμαζόταν να γυρίσει αυτή την ταινία, έμεινε έκστατικός με την εμφάνισή μου και άπήτησε από τον πατέρα μου να με παραδώσει επί τόπου στα χέρια του. Δεν με ενδιέφερε και τόσο πολύ, αλλά μισούσα το σχολείο, κι αυτός ήταν ο μόνος τρόπος για να γλυτώσω από τα μαθήματα. Έπεςα στα πόδια του πατέρα μου: "Πατέρα, αυτή είναι ή ζωή μου". Οί όλλοι, από κοντά: "Αυτή είναι ή ζωή της, σινιόρε Πιεραλίζι, τί να κάνωμε;". Και σε δυό μέρες ο πατέρας μου είπε το καί. Έτσι άρχισαν όλα.

»Ξέρεis, είπε ή μεγάλη κυρία του άρχοντικού του Μαρίνο, όταν άρχισες από τόσο μικρή ήλικία, ή δουλειά γίνεται μέρος της ύπαρξέας σου. Όταν δεν εργάζομαι, αισθάνομαι σαν να είμαι τίποτε. Έτσι, είμαι πολύ εύτυχισμένη που ο άνδρας μου άγαπά αυτό που κάνω. Βέβαια, αν ή οικογένειά μου μου πη κάποτε να σταματήσω, θα σταματήσω. Άλλα δεν μου το είπε άκόμη και δεν νομίζω ότι θα μου το πη ποτέ. Έχω την ύποψια ότι οι δικοί μου είναι μάλλον υπερήφανοι για μένα.

» Άλλα μια μέρα όλα αυτά θα τελειώσουν, και έλπίζω τότε να είμαι πολύ γριά. Θα έγκατασταθώ στο γραφείο μου και θα άρχίσω να φυλλομετρώ όλα αυτά τα άλμπουμ των πολυάσχολων και των φωτογραφιών μου και νομίζω ότι θα είμαι μια πολύ εύτυχισμένη και πολυάσχολη γριούλα. Κι όταν με πνίγουν οι άναμνήσεις, θα γυρίζω στον γέρο σύζυγό μου και θα του λέω: "Θυμάσαι, καλέ μου, όταν ήμουν ή Βίρνα Λίζι, ή ξανθή δούδα του σέξ;".»

HENRY GRIS

Ἡ ποιήτρια Σάρα Τσῶρτσιλ!

Εμαθα για πρώτη φορά ότι ἡ Σάρα Τσῶρτσιλ εἶχε γράψει μερικά ἀξιοπρόσεκτα ποιήματα, στὸ ἀτελιέ τοῦ φίλου της Λόμπο Νόκο, τὸ περασμένο καλοκαίρι, στὴν Ρώμη. Τὸς εἶχα γνωρίσει, καὶ συμπαθήσει, καὶ τοὺς δυὸ σὲ διαφορετικούς κύκλους καὶ κάτω ἀπὸ διαφορετικούς κύκλους. Ἡ Σάρα ἦταν γιὰ μένα ἕνα εἶδος ψυχρῶ ἐπὶ - ἀπ - γιέρου, ἀπὸ τότε πὺν εἶδα μερικές ἀπὸ τὶς ἐρασιτεχνικές παραστάσεις της στὸ ρεπερτόριο τοῦ Καμπριτζ. Ὅσο γιὰ τοὺς πάνακες τοῦ Λόμπο Νόκο, τοὺς πρόσεξα γιὰ πρώτη φορά στὸ Παρίσι, τὸ 1960.

Ἐότερα, στὸ Χόλλινγουντ πέρασα ἕνα γαλήνιο ἀπόγευμα στὸ μπάρο τοῦ Λόνιαν, κονδεντιάζοντας γιὰ θέατρο καὶ κοσμικὸ καλλιτεχνικὸ Λονδίνο μὲ ἕνα οὐίσου μὲ πάγο, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἔλαμπε ἀπ' ἔξω. Ἦταν ἡ ἀρχὴ μιᾶς ἰδιαίτερης γνωριμίας μ' αὐτὴ τὴν θαρραλέα γυναῖκα. Ἡ ἀρχή, ἀν μὴ ἐπιτρέπεται νὰ μαντέψω, μᾶς θαθεῖας φίλιας.

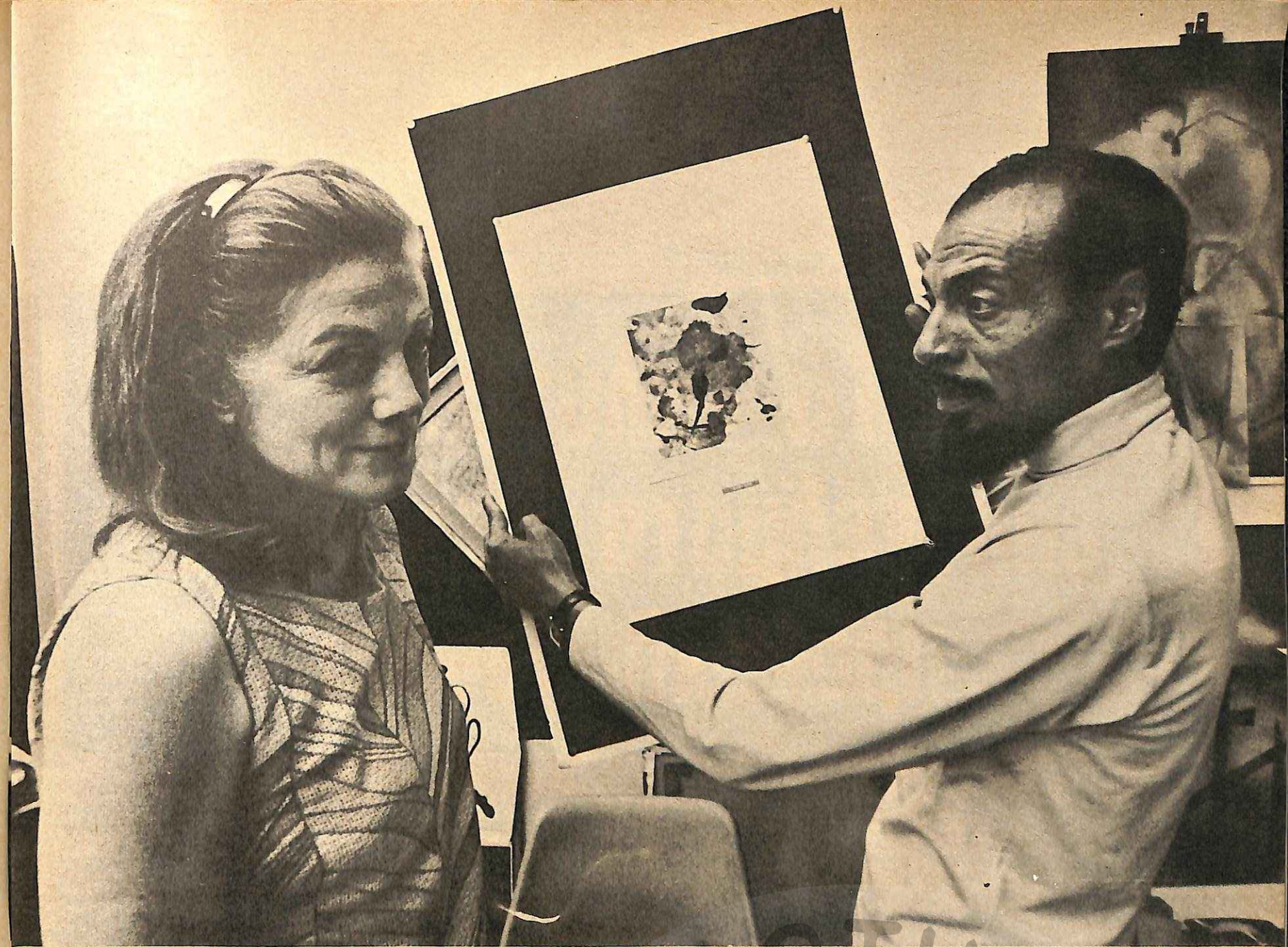
Ὅταν ὁ Λόμπο μὴ μίλησε γιὰ τὸ πλῆθος τῶν στίχων πὺν βρίσκονται σκορπισμένοι σὲ φακέλους καὶ συρτάκια, αἰσθάνθηκα ὅτι εἶχα κάτι περισσότερο νὰ κάνω ἀπ' τὸ νὰ τεμπελιάζω στὴν Ρώμη καὶ νὰ ἀκούω τὶς ὁρδὲς τῆς Βία Βένετο νὰ κάνουν νοερὸ στρίπ - τῆς στὴν τελευταία στάση ἀπὸ τὴν Σουηδία.

Στὸ Λονδίνο εἶχα μίλησει μὲ τὴν Σάρα τὴν ἐποχὴ πὺν εἶχε πλῆσιαι κάποιος ἐκδότης, μὲ τὴν παρόκληση νὰ γράψῃ τὶς ἀναμνήσεις της ἀπὸ τὸν πατέρα της, γιὰ μιὰ σειρά ἀπὸ μεγάλες ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἦταν μιὰ ἐπωϊκὴν ἐποχὴ, γιὰ τὴν Σάρα, ἀντίθετα ἀπὸ τοὺς ποικιλάνθινους στρατηγούς, πολιτικούς, ὑπηρέτες καὶ γιαντρούς, πὺν εἶχαν ἐργασθῇ κοντὰ ἡ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ «Πατέρα τῆς Νέσης», ἀνησυχῶντες βαθιά γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἡ τσωρτσιλία βιομηχανία ἔτεινε νὰ προσλάβῃ διαστάσεις πραγματικοῦ ἄνδρα - ἀπὸ τενεκεδένια μετὰλλια μέχρι καρόφες γιὰ τὸ νερό, μὲ τὴν προτομή τοῦ γέρο - Οὐίννυ.

Δεῖλὰ, τῆς εἶπα νὰ ξεχάσῃ τί ἔκαναν αὐτοὶ καὶ νὰ συγκεντρωθῇ σ' ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κἀνῃ ἡ ἴδια. Δυὸ προγεύματα καὶ μερικά μπράντυ, ἀργότερα, μὲ ἔκαναν νὰ καταλάβω ὅτι δὲν ὑπῆρχε τίποτε πὺν ἕνας τρίτος μορφοῦσε νὰ προσφέρῃ σὺν συμβουλῇ σ' αὐτὴ τὴν γυναῖκα. Εἶχε πλῆρη ἐπίγνωση τῆς λατρείας καὶ τοῦ μίσους πὺν ἔτρεφε ὁ κόσμος γιὰ τὴν τρομακτικὰ μεγάλη αὐτὴ φυσιογνωμία, πὺν ἔτυχε νὰ εἶναι ὁ πατέρας της. Εὐχαριστήθηκα, ἔτσι, βλέποντάς την νὰ ψάχνῃ ἀνάμεσα στοὺς φακέλους της καὶ στοὺς ταξιδιωτικὸς ἀνάκτους γιὰ τὰ ποιήματά της.

ΣΑΡΑ ΤΣΩΡΤΣΙΛ: ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΠΡΟΙΚΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΜΕΣΗ ΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ο ΛΟΜΠΟ ΝΟΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΕ ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΣΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΡΑΣ. ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΜΕΡΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Ἡ ἀντεπίγνωση εἶναι τὸ πᾶν. Καὶ ἡ Σάρα Τσῶρτσιλ ἔχει πλῆρη ἐπίγνωση ὅλων ὅσα ἔκαναν στὴν ζωὴ της καὶ ὅλων ὅσα τῆς ἔκαναν. Καὶ ἡ ἐπίγνωση αὐτὴ ἔχει διοχετευθῇ στὰ ποιήματά της, πὺν τώρα συγκεντρώνονται σὲ τόμο, μὲ τὸν τίτλο «Ἀνοιχτοὶ χῶροι».

Ἀλλὰ ἡ ποίηση δὲν εἶναι τὸ μόνο της λογοτεχνικὸ ἐνδιαφέρον. Μὲ μετροφοροσύνη, δάφτισε τὸ πρῶτο της τόμῃμα στὴν πρόξα: «Μιὰ κλωστή ἀπὸ τὸ ὕφαντό».

Ἀλλὰ, στὴν πρόξα ἡ στὴν ποίηση, τὰ γραφτὰ της μαρτυροῦν μιὰ μαζοχιστικὴ ἀφοσίωση στὴν οἰκογένειά της, μιὰ ἀφοσίωση διάσπαρτη μὲ αὐτοαπακλίνψεις, ὅπως, π.χ., ὅταν μὴ εἶπε: «Ἀλάτρενα τὸν πατέρα μου, ἀλλὰ ἡ μητέρα μου τὸν ὀργκε πρῶτη». Ἡ ἀθωότητα αὐτὴ εἶναι διάχυτη σὲ ὅλο τὸ ποιητικὸ της ἔργο.

Ἡ Σάρα Τσῶρτσιλ εἶναι προικισμένη μὲ μιὰ ἄμεση ὄραση, συνδυασμένη μὲ ἄμεση ἔκφραση, πράγμα πὺν τὴν καθιστᾷ ἀνεχθῇ στοὺς ἐπηρεαζόμενους, τοὺς ναρκισσευόμενους καὶ τοὺς κοινωνικὰ ἀσταθεῖς. Βρίσκεται περισσότερο στὰ νερά της ἀνάμεσα σὲ ποιητὰς, ἡθοποιούς καὶ τοὺς γοητευτικότερους τύπους τῆς κοσμικῆς κοινωνίας. Εἶναι γι' αὐτὸ ἀπολύτως φυσικὸ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν συντροφιά ἀνθρώπων ὅπως ὁ Πῆτερ Ο' Τούλ,

ὁ Λόμπο Νόκο καὶ τὰ περισσότερο ἐπιτυχημένα (καὶ γι' αὐτὸ πὺν ἀσφαλῆ) μέλη τῆς ἀριστοκρατίας, ἡ τῶν ἄμεσων διαδόχων τῆς ἀριστοκρατίας πὺν πολέμησε κάτω ἀπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ πατέρα της. Ἡ Σάρα Τσῶρτσιλ δὲν εἶναι σὸνιπ, ἀλλὰ ἀγνοεῖ μ' ἕνα ἐντελὸς τσωρτσιλίκο τρόπο τοὺς πληρτικὸς ἀνθρώπους.

Τὰ ποιήματά της καθρεφτίζουν τὴν ζωὴ της, τὴν ζωὴ μιᾶς ἡθοποιῶ πὺν φέρνει τὸ βάρος ἐνὸς μεγάλου ὀνόμετος. Στὰ γραφτὰ της ἐκφράζεται μὲ χάρι, ὅπως θὰ περιέμενε κανεὶς ἀπὸ μιὰ ποιήτρια πὺν τὸ σπῆτι της ἦταν πάντοτε πλημμυρισμένο ἀπὸ βιλία καὶ πὺν στὰ παιδικὰ χρόνια της ἔβλεπε νὰ μπαίνονταν στὰ σαλόνια της ἀρχιτεχνίτες ὅπως ὁ Μπέρναρντ Σὼ καὶ ὁ Κέπλιγκ.

Ὅ τόνος τῶν ποιημάτων αὐτῶν πὺν θανὼς νὰ βρίσκεται πλησιέστερα στὸ κλῆμα τῆς ποιήσεως τῆς Χριστίνης Ροσσέτι. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια τοὺς εἶναι συντριπτική.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Πρέπει νὰ προετοιμασθοῦμε γιὰ τὸ γεγονός. Ὅτι ἴσως δὲν θὰ ξαναῖδωθοῦμε. Ὅτι τὰ αἶματα καὶ τὰ δάκρυα πὺν σφραγίζουν τὴν συμφωνία αὐτὴ. Δὲν θὰ μᾶς συνδέουν, Ὅταν στὰ χρόνια πὺν θὰ ἔλθουν

Ὁ κόσμος αὐτὸς πὺν ξέρουμε θὰ ἔχῃ γίνῃ πηλὸς. Καὶ ἀνάμεσα στὰ τρισεκατομμύρια τῶν νεκρῶν Πλανιόμαστε μέσα σὲ σφοδρὸ ἀπὸ πεσμένα ἀστέρια.

Ψάχνοντας ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. Καὶ δείχνοντας τὶς καρδιές μας Σὰν σύμβολα ἀγάπης. Στὸ τυφλὸ μάτι τοῦ Σύμπαντος. Ἀς ἔξωμε ἀπὸ τώρα Πῶς, ὅπως στῆς στιγμῆς αὐτῆς. Τὴν γλυκεῖα μακαριότητα τῆς πραγματικότητος.

Ὅλα φαίνονται σὰν ψεύτικα καὶ ἐμείς. Σὰν νὰ μὴ εἴμαστε ἐδῶ. Ἐτοὶ καὶ κείνη τὴν γυνὴ μέρα τῆς ἀλήθειας. Ὅταν ἀνάμεσα στὰ ἔρημα, ἀμίλητα ἀστέρια Πλανιόμαστε — ἀπογνηνωμένοι ἀπὸ τὶς ἀγαπημένες αὐτῆς αἰσθήσεις πὺν ξέρουμε.

Ἀνίκανοι νὰ ἐπικοινωνήσωμε — Μπορεῖ, ὡστόσο... νὰ εἴμαστε ἐκεῖ... — Ἀλλὰ, πὺν; — Πὺν, ἀλήθεια, μαζὶ μὲ τὸν τόνο τοῦ παντοδύναμου αὐτοῦ θέματος. Θὰ βρῇ τὸ ἀηδόνι, πὺν ξέρουμε, Τὸ πρῶτο τραγουδιστὸ ὄνειρό του; Σὲ ποῖα ἀπύθμενη φρίκη μὲ φλόγες πὺν οὐρλιάζουν

Δὲν θὰ πεθάνῃ τὸ εὐγενικὸ ὄνειρό μας; Ὡ, μίλα μου πάλι γιὰ τὸ θάρρος τῶν νέων. Καὶ γιὰ τοὺς νεκροὺς σοφοὺς, ἀπ' ὅπου ξεπήδησε.

ΖΗΤΗΜΑ ΕΚΛΟΓΗΣ

Αὐτὸ εἶναι ὅ,τι διάλεξα. Ἡ στιγμὴ αὐτὴ, πικρὴ καὶ ἐλεύθερη. Αὐτὸ εἶναι ὅ,τι διάλεξα. Ἀπὸ τὰ τόσα πὺν μὴ προσέφεραν. Ἡ ζωὴ ἔρριξε ὁροχὴ τὰ ἀκριβότερα δῶρα της. Καὶ μιὰ σίγουρη ἐπιστροφή οἴκαδε, ἀν χρειάζοταν.

Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ὅ,τι διάλεξα. Αὐτὴ ἡ στιγμὴ, τόσο πικρὴ. Καὶ ἐλεύθερη.

Εἶπα, δὲς τί εἶναι αὐτὸ πὺν διάλεξα. Ἐλα, κοίταξε τὸ χῶμα πὺν κοιτάζω. Ἐλα, θαύμασε τὴν ἔρημο πὺν διάλεξα.

Ἀπὸ τὰ τόσα πὺν μὴ προσέφεραν. Ἀγόρασα τὰ φωτεινὰ αὐτὰ δάκρυα πὺν ξέρουμε. Κ' εἶναι ὅλα τὰ πετράδια πὺν θὰ δῆς.

Νὰ κομοῦν αὐτὴ τὴν στιγμὴ πὺν διάλεξα. Μαύρη στιγμὴ, τόσο πικρὴ. Ἀλλὰ ἐλεύθερη.

Τσάρλς Χάμπλετ

Τὰ καλύτερα ἐπαγγέλματα στὰ δέκα προσεκῇ χρόνια

Η ἐκλογή ἐνὸς ἐπαγγέλματος δὲν εἶναι, σήμερα, οὔτε ἀπλή, οὔτε εὐκόλη. Ἄλλοτε, ὅταν ἡ μορφή καὶ ἡ δομὴ τῶν κοινωνιῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ οικονομικὲς, κοινωνικὲς καὶ τεχνικὲς συνθήκες ἦταν διαφορετικὲς, στὸ σύνολό τους, ἡ προσωπικὴ κλίση ἢ ἡ εὐκαιρία ἦταν συχνότατα ἀρκετὲς ὡς προσδιοριστικοὶ παράγοντες τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς ἐπαγγέλματος. Σήμερα, τὰ πράγματα εἶναι πολὺ πρὸς περίπλοκα καὶ οἱ προσδιοριστικοὶ παράγοντες πολὺ περισσότεροί καὶ, κυρίως, πολὺ πρὸς ἀναγκαστικούς. Ἡ γοργὴ καὶ ἐπαναστατικὴ ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς, ἡ ἀνάπτυξη ὠρισμένων κλάδων τῆς οικονομίας καὶ ὁ μαρσασιμὸς ἄλλων, ἡ δημιουργία ὁλοένα μεγαλυτέρων μονάδων (βιομηχανικῶν καὶ, γενικώτερα, οικονομικοεπιχειρησιακῶν), οἱ ἀνάγκες μιᾶς ὁλοένα περισσότερο «τεχνοκρατικῆς» οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς κλπ., ἀπ' ἐνὸς μὲν διευρύνουν τὴν δυνατότητα εὐδόκιμης σταδιοδρομίας σὲ ὠρισμένους τομεῖς καὶ κλάδους, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν μειώνουν ἢ καὶ τὴν ἐκμηδενίζουν σὲ ἄλλους. Λειτουργεῖ καὶ ἐδῶ ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως, οἱ ὁποῖες προσδιορίζονται ἀπὸ τὴς ἀνάγκες καὶ τὴς ἐλλείψεως σὲ κάθε κλάδο.

Σὲ ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ὁ καιρία σημασίας συντελεστῆς τῆς διευρύνσεως τοῦ οικονομικοῦ χώρου πολὺ πρὸς πέρα ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ πλαίσια τῆς κάθε χώρας. Παράδειγμα, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κoinότης, μὲ τὴν ὁποία ἔχει συνδεθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς. Οἱ ἐξῆς χώρες πρὸς μετέγουν τῆς Κοινότητος ἀποτελοῦν ἤδη, σὲ σημαντικὸ βαθμὸ, ἐνιαῖο

οικονομικὸν χωρὸν, ἢ δὲ οικονομικὴν τοὺς ἐνοποίησην θὰ ἔχη ὁλοκληρωθῇ σὲ λίγα χρόνια, ὁπότε καὶ ἡ Ἑλλάς θὰ ἀνήκῃ (χωρὶς, πιά, φραγμοὺς ἢ περιορισμοὺς) στὸν χωρὸν αὐτόν. Ἄλλο παράδειγμα, ἡ λεγόμενη Εὐρωπαϊκὴ Ζώνη Ἑλευθέρων Συναλλαγῶν, στὴν ὁποία ἀνήκουν ἡ Ἀγγλία καὶ οἱ σκανδιναβικὲς χώρες. Μὲ σαφῆ προοπτικὴ ἐνοποιήσεως, στὸ μέλλον, τῶν δύο αὐτῶν εὐρωπαϊκῶν οικονομικῶν ὁμάδων, ὁπότε ὁλόκληρη ἡ ἐκείθεν τοῦ Παραπελάσματος Εὐρώπης θὰ γίνῃ ἐνιαῖος οικονομικὸς χωρὸς.

Ἐρευνες πρὸς διεξήχθησαν σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ στὴς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, σχετικά μὲ τοὺς κλάδους πρὸς προσφέρουν καὶ θὰ προσφέρουν κατὰ τὴν προσεχῇ δεκαετία τὴς περισσότερες δυνατότητες εὐδόκιμης σταδιοδρομίας — σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ ὠρισμένες εἰδικότερες συνθήκες πρὸς διαγράφονται στὴν Ἑλλάδα — ἐπέτρεψαν νὰ καταρτισθοῦν οἱ παρακάτω πίνακες ἀπ' ἐνὸς μὲν τῶν ἐπαγγελμάτων πρὸς παρουσιάζουν προοπτικὴς ἀμῆνης καὶ εἰδικῆς ἐξελίξεως, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐκείνων πρὸς, εἴτε εἶναι κεκορησμένα, εἴτε ἀφαιρῶνται, ὡς κλάδοι καὶ πρέπει, συνεπῶς, νὰ ἀποφεύγονται.

Πρὶν προχωρήσωμε στὴν παρουσίασιν τῶν πινάκων, ἂς κάνωμε μιὰ γενικὴ ἐπισκόπηση τῶν προοπτικῶν τοῦ μέλλοντος.

Οἱ ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολὲς πρὸς θὰ ἐπέλθουν κατὰ τὰ ἐρχόμενα δέκα χρόνια στὴν ἀγορὰ τῆς ἐργασίας θὰ ὀφείλονται στὸς ἀκόλουθους τέσσερις, κυρίως, προσδιοριστικούς παράγοντες:

- 1) Ἐπέκταση καὶ διάδοση τοῦ αὐτοματισμοῦ στὸν τομεᾶ τῆς βιομηχανίας.
- 2) Ἀνάγκη ἀνωτέρου ἐπιπέδου μορφώσεως σὲ ὅλους τοὺς κλάδους καὶ γνώση ξένων γλωσσῶν (ἰδίως στὴν Ἑλλάδα καὶ, γενικώτερα, σὲ χώρες τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴς πρὸς διαδεδομένες).
- 3) Ἐνταση τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῖνης.
- 4) Ἐπέκταση καὶ διεύρυνση τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Κατὰ συνέπεια, θὰ ἐπέλθῃ αὐξηση τῆς ζήτησεως καὶ, ἐπομένως, τῶν δυνατοτήτων εὐδοκίμου σταδιοδρομίας στὸς ἐξῆς κλάδους (καὶ κατὰ τὰ ἐντὸς παρενθέσεως ποσοστά): α) Εἰδικοὶ στὸν χειρισμὸ ἠλεκτρονικῶν μηχανημάτων καὶ συσκευῶν (106%) β) Χημικοὶ (61%) γ) Μηχανικοὶ (40%) δ) Ἐκπαιδευτικοὶ φυσικομαθηματικοὶ καὶ τεχνικῶν κλάδων (29%) ε) Τουριστικὰ ἐπαγγέλματα (29%) στ) Εἰδικευμένοι λογιστὰς (25%) ζ) Εἰδικοί ἐπὶ τῶν πωλήσεων (23%) καὶ σὲ διαφόρους ἄλλους κλάδους, οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται στὸν παρακάτω πίνακα.

Γενικά, αὐξηση τῆς ζήτησεως καὶ τῶν ἀναγκῶν θὰ ἐπέλθῃ κυρίως στὸς κλάδους μηχανικῶν καὶ τεχνικῶν, διοικήσεως (δημοσίας καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων) καὶ ὠρισμένων ὑπηρεσιῶν, ὅπως τὸ ἐμπόριο, ἡ διαφήμιση, οἱ τράπεζες, οἱ ασφαλιστικὲς ἐταιρίαι κλπ.

Ἡ ἱατρικὴ, εἰδικώτερα, μονότονι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἕνας κλάδος μὲ πολλὰς προοπτικὰς κα-

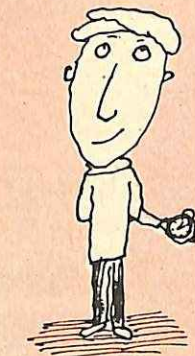
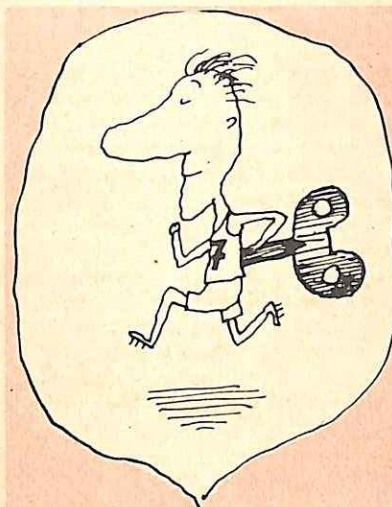
λῆς σταδιοδρομίας καὶ ἀναδείξεως, γίνεται, ὡστόσο, ὁλοένα περισσότερο κεκορησμένη.

Τέλος, γιὰ ὅσους δὲν ἔχουν πτυχίον μέσης ἐκπαιδεύσεως, οἱ καλύτερες προοπτικὲς, γιὰ τὴν ἐρχόμενη δεκαετία, διαγράφονται στὸς ἀκόλουθους κλάδους: 1) Ἐμποροῦπάλληλοι 2) Βιομηχανία καὶ ἐμπόριο τροφίμων 3) Ἡλεκτρολογία 4) Μεταλλουργία 5) Ὑφαντουργία 6) Ὑαλουργία 7) Κατώτερη λογιστική.

Ὡς πρὸς τοὺς κλάδους πρὸς πρέπει νὰ ἀποφεύγονται, πρόκειται, κυρίως, γιὰ τοὺς καλλιτεχνικούς καὶ τοὺς «θεωρητικούς» καὶ τοὺς «διανοουμενίστικους». Ἰδιαίτερα, ἡ δικηγορία παρουσιάζει ὅχι ἀπλῶς κορεσμὸ, ἀλλὰ πληθωρισμὸ (σὲ ὅλες τὴς χώρες καὶ ἰδίως στὴν Ἑλλάδα). Ὁπὼς κορεσμὸ παρουσιάζουν οἱ κλάδοι φιλολόγων καὶ θεολόγων καθηγητῶν, διοικητικῶν γραφείων κλπ.

Ἀς σημειωθῇ ὅτι τὰ γενικώτερα αὐτὰ πορίσματα συμπλῆττον στὴς γενικὲς γραμμὰς μὲ τὰ πορίσματα πρόσφατης μελέτης τοῦ Ὁργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως (Ο.Ο.Σ.Α.) σχετικὰ μὲ τὴν ἐκπαίδευση στὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς προανατολισμοὺς καὶ κατευθύνσεις πρὸς θὰ ἔπρεπε νὰ τῆς δοθῶν κατὰ τὴν ἐρχόμενη δεκαετία, σὲ συνάρτηση πρὸς τὴς ἀνάγκες οικονομικῆς καὶ γενικώτερης ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.

Ἰδοὺ τώρα οἱ πίνακες τῶν ἐπαγγελμάτων πρὸς πρέπει νὰ ἐπιδιώκονται καὶ ἐκείνων πρὸς πρέπει νὰ ἀποφεύγονται:

ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ ἔχει καλὰς προοπτικὰς. Ὁ προπονητὴς ἀσχολεῖται μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἐφήβους. Φροντίζει γιὰ τὴν σωστὴ σωματικὴ ἀγωγή ὅλων τῶν νέων καὶ γιὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐπίδοσιν ὁσων παρουσιάζουν ἰδιαίτερες ἱκανότητες. Τὰ σπορ καὶ τὰ ἀθλητικὰ παιχνίδια ἐξασπλῶνται ὅλο καὶ περισσότερο. Καὶ καθημερινῶς αὐξάνουν οἱ ἐνθὺς πρὸς καταφεύγουν σ' ἕνα γυμναστήριον γιὰ νὰ διατηρηθοῦν σὲ φόρμα. Τὰ ἀθλητικὰ σωματεία καὶ οἱ ὅμιλοι κάθε εἴδους δὲν θὰ παύσουν νὰ αὐξάνονται πρὶν ἀπὸ καμμὶ εικοσαετία χρόνια.

ΤΕΧΝΙΚΟΣ

Οἱ τεχνικοὶ συνεργάζονται μὲ τοὺς μηχανικούς καὶ νομίζονται συχνὰ «μηχανικοὶ ἐφαρμογῆς», σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς «μηχανικούς δημιουργίας». Ἡ αὐξανόμενη πολυπλοκότητα τῆς τεχνολογίας καὶ ἡ εἰδίκευση τῆς ἐργασίας σὲ κάθε τομεᾶ τοὺς κάνει ἀπαραίτητους. Ἐπάρχει ἀνάγκη τεχνικῶν στὰ κέντρα ἐρευνῶν, στὰ ἐργαστήρια, στὴν πυρηνικὴ βιομηχανία, στὴν ἠλεκτρολογία καὶ στὴς ἐρευνες γιὰ νέα ὀδικὰ κατασκευῶν, πρὸς εἶναι ἀπαραίτητα στὴν βιομηχανία οἱ κωδικοὶν ὅλων.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται μὲ κανονικὸ ρυθμὸ, γιὰ νὰ καλύψῃ τὴς ἀνάγκες πρὸς θὰ ἀπαιτηθοῦν γιὰ μεγάλο ἀκόμη διάστημα. Ἡ κατασκευὴ δημοσίων κτιρίων καὶ ἐργοστασίων θὰ ἀρκοῦσε γιὰ νὰ συγκρατήσῃ μιὰ μεγάλη ζήτησι ἐπαγγελματιῶν, ἀκόμη καὶ ἂν οἱ ἀνάγκες σὲ κατοικίες καὶ δευτερεύοντα κτίρια εἶχαν ἱκανοποιηθῇ, πρᾶγμα πρὸς δὲν συμβαίνει. Ἀνεπτυγμένο στάδιο: Πολεοδομία. Οἱ παλιὲς πόλεις ἀναμορφώνονται, γιὰ ν' ἀνταποκριθοῦν στὸν γιγαντισμὸν τοὺς καὶ στὸν σύγχρονον ρυθμὸ ζωῆς, ἐνῶ νέες πόλεις κτίζονται ἐξ ἀρχῆς.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Ἡ κοινωνία ἔχει ἀνάγκη μιᾶς σωστῆς κατανομῆς τῶν ἀτόμων στὰ διάφορα ἐπαγγέλματα, ἐκεῖ ὅπου ὁ καθένας θὰ ἔχῃ τὴν μεγαλύτερη ἀπόδοσιν. Οἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις θὰ καταφεύγουν ὅλο καὶ περισσότερο σ' αὐτοὺς τοὺς εἰδικούς συμβούλους. Ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι τοὺς χρειάζονται γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν ἕνα στάδιο μὲ μεγαλύτερη ἐπιτυχία, σύμφωνα μὲ τὴς πραγματικὲς ἱκανότητές τους.

ΠΩΛΗΤΗΣ

Ὁ κλάδος αὐτὸς προσφέρει ἐνδιαφέροντες λύσεις σὲ ὅλους, ἀνεξάρτητες πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς μορφώσεώς τους. Οἱ καλοὶ πωλητὰ εἶναι σπάνιοι καὶ ζητοῦνται πολὺ. Ὁ ἐμπορικὸς τομεᾶς ἐξασπλῶνται καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς αὐξάνει τὴν σημασίαν του. Ὁ καλὸς πωλητὴς συνδυάζει πρὸς νὰ διαφημιστοῦ, τεχνικοῦ, ψυχολόγου καὶ συμβούλου δημοσίων σχέσεων.

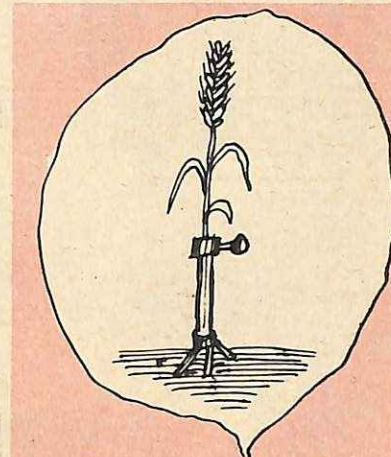

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

Ἐξαιρετικὲς προοπτικὲς. Ὁ βιομηχανικὸς ἀνταγωνισμὸς ἀπαιτεῖ μιὰ ἀδιάκοπη μελέτη γιὰ τὴν καλύτερη ἐμφάνισιν καὶ παρουσίαν τῶν προϊόντων. Ὁ εἰδικευμένος αὐτὸς καλλιτέχνης προσφέρει ἁρμονικὸ, λογικὸ καὶ κομψὸ σχέδιο, σύμφωνα μὲ τὸ γούστο τῆς ἐποχῆς καὶ τὰ κοινωνικά, ψυχολογικά, οικονομικά καὶ τεχνικά δεδομένα. Συνεργάζεται μὲ τὸν παραγωγὸν — κατασκευαστὴ καὶ συχνὰ μπορεῖ νὰ φέρῃ μιὰ ἐπανάστασιν στὸν τύπον ἐνὸς ἀντικειμένου.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΤΗΣ
ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ
ΜΗΧΑΝΩΝ

Γνωρίζει καλὰ τὸν ρόλο καὶ τὴν λειτουργία τῶν πολὺπλοκων μοντέρνων μηχανῶν καὶ μπορεῖ νὰ τὴς ἐπιδιορθώσῃ καὶ νὰ τὴς ρεγουλάρῃ, ὥστε νὰ ἐναρμονίζονται στὸν ρυθμὸ μιᾶς ἐντατικῆς καὶ συχνὰ αὐτοματῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Χρειάζονται πολλὰς γνώσεις φυσικῆς καὶ μηχανικῆς, γοργὴ ἀντίληψιν καὶ κάποια ἱκανότητα στὰ χέρια.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΗ

Ἀναπτύσσεται ραγδαίᾳ στὴν ἐποχὴ μας. Νέες μηχανὲς χρησιμοποιοῦνται στὴς ἀγροτικὲς παραγωγὴ καὶ εἰσάγονται ἐπαναστατικὲς μέθοδοι καλλιέργειας. Ἡ σημασία τοῦ γεωπόνου — μηχανικοῦ θὰ αὐξάνεται. Ἀντίθετα, οἱ παραδοσιακὲς ἀγροτικὲς ἐργασίες καὶ ἀσχολίες φθίνουν ὁλοένα περισσότερο ἀπὸ ἀπόμενες ἀποδόσεις.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων αὐξάνεται συνεχῶς καὶ ἐκατοντάδες ἐπαγγέλματα θὰ προσκλήθουν στὸν κλάδο αὐτόν κατὰ τὰ προσεχῇ ἔτη. Τὰ καινούργια αὐτοκίνητα ἀποκτοῦν λεπτότατους μηχανισμοὺς πρὸς ἀπαιτοῦν προσεκτικὴ καὶ συνεχεὴ συντήρησιν. Θὰ ὑπάρξουν σύντομα ἀεριοθωμένα, ἠλεκτροκίνητα, αἰερίδια αὐτοκίνητα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΑΙ
ΒΟΗΘΟΣ ΠΙΑΤΡΟΥ

Εἶναι πολὺ σπάνιοι σήμερα. Ἀπαιτοῦνται ὅλα τὰ προσόντα μιᾶς καλῆς γραμματέως συνδυασμένα μὲ εἰδικὰ ἐπιστημονικὲς γνώσεις καὶ τὴν ἐξάσκηση τοῦ νοσοκομικοῦ προσωπικοῦ. Πρέπει νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐργάζεται σὲ ἐργαστήριον.

ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

halazon

δροσίζει
τό στόμα
άρωματίζει
τήν αναπνοή

"ΜΙΝΩΣ" 3/66 α

... καπνίσατε πολύ και σας ένοχλεί ή "τσιγαρίλα,,;
... φάγατε φαγητά με καρυκεύματα και μυρίζει τό στόμα σας;
... μιλήσατε πολύ και αισθανεσθε τό στόμα πικρό και στεγνό;
... τό ΧΑΛΑΖΟΝ σας χαρίζει άμέσως: στόμα δροσερό, γεύσι
εύχάριστη, δροσερή αναπνοή!

halazon

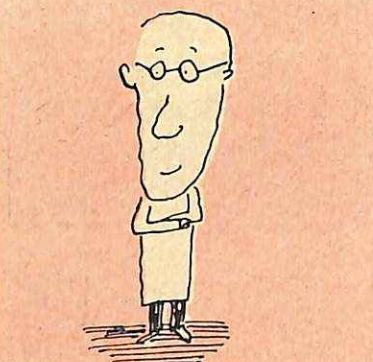
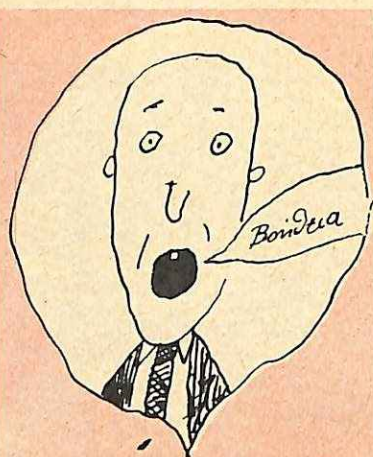
μιά σημαντική λεπτομέρεια πού
συμπληρώνει τήν προσωπικότητά σας.

Άρκεϊ νά ψεκάζετε τό στόμα σας με αυτό τό θαυματουργό ΧΑΛΑΖΟΝ πού
χωράει σε κάθε τσέπη και στην πιο μικρή τσάντα. Με μία πίεση της ειδικής
βαλβίδας, τό ΧΑΛΑΖΟΝ στέλνει στό στόμα σας τήν ποσότητα άκριβώς πού
χρειάζεσθε, ούτε λιγώτερο ούτε περισσότερο.

Τό ΧΑΛΑΖΟΝ περιέχει περίπου 200 ψεκασμούς: γι' αυτό κοστίζει ελάχιστα:
κάθε ψεκασμός μόνον 18 λεπτά.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ
ΣΤΑ 10 ΠΡΟΣΕΧΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Τάραξει μεγάλη έλλειψη. Κι ό-
σοι τόν απέφευγαν, καταφεύγουν
τόρα στις φροντίδες και στον
τροχό του. Πολύ καλές ευκαιρίες
κυρίως στην ορθοδοντική και στην
αισθητική του στόματος.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ

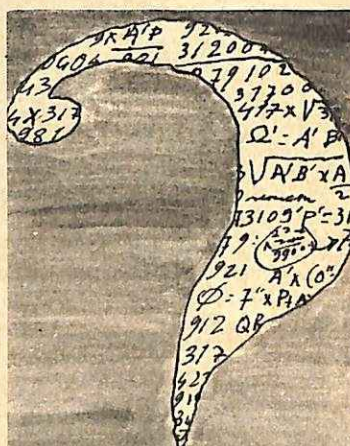
Τό μέλλον άντρει στην ηλεκτρο-
νική. Ή μηχανική ηλεκτρονικών
συσκευών αναπτύσσεται τόρα και
παρέχει πολλές ευκαιρίες στην ά-
εροναυτική, στις έρευνες του Δι-
αστήματος, στους «έγκκεράλους»,
στον αυτόματισμό και στους τη-
λεκατευθυνόμενους μηχανισμούς.
Οι τελειοποιήσεις είναι αδιάκοπες
και ό μηχανικός πρέπει νά παρα-
κολουθή τις νέες εξελίξεις του
κλάδου, γιατί άλλως κινδυνεύει
νά απαχαιωθεί πολύ σύντομα.

ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ (σε μεγάλες επιχειρήσεις)

Παρακολουθεί πολύ προσεκτικά
τήν εσωτερική και τις ξένες άγο-
ρές και ξέρει τί θέλει ή πελατεία
όλων των κατηγοριών. Διαλέγει
τά έμπορεύματα εν σχέσει με την
ποιότητα και την τιμή τους. Έ-
πάγγελμα ενδιαφέρον, σε ανάπτυ-
ξη, πού ακόμη δέν έχει εκτιμηθί-
όσο πρέπει.

ΓΙΑΤΡΟΣ

Ή ανθρώπιτης, ως σύνολο, δαπα-
νά κάθε χρόνο περισσότερα γιά
τήν υγία, την περίθαλψη, την
προληπτική και την θεραπευτική
ιατρική. Οι πολυτεείς σπουδές ά-
πογοητεύουν τους ύποψηφίους.
Αλλά, χρόνο με τόν χρόνο, ή ι-
διωτική πελατεία, ή διδασκαλία,
τά νοσοκομεία και ή επιστημονική
έρευνα καθ' έαυτην χρειάζονται
ένα διαρκώς μεγαλύτερο αριθμό
γιατρών, σε πάρα πολλές ειδι-
ότητες. Πού παντός οι νέοι για-
τροί έχουν ανάγκη όλένα μεγα-
λύτερης ειδικεύσεως σε βάθος.

ΦΥΣΙΚΟ - ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

Ή τεράστια ανάπτυξη της ήλε-
κτρονικής έχει αύξησει ακόμη πε-
ρισσότερο τις ανάγκες σε μαθη-
ματικούς. Οι μεγάλες βιομηχα-
νίες και έμπορικές επιχειρήσεις
χρησιμοποιούν και θά χρειάζονται
μαθηματικούς, πού θά βοηθούν τά
στελέχη νά λύνουν προβλήματα
παραγωγής, προμηθειών, ανάπτυ-
ξεως, έλέγχου, κόστους κλπ. Ή
στατιστική, πού μπαίνει όλο και
περισσότερο στην σύγχρονη ζωή,
τά οικονομικά προγράμματα, τά
μεγάλα έργα κατασκευών, ή τε-
χνολογία ζητούν νέους μαθηματι-
κούς.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΣ - ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΞ

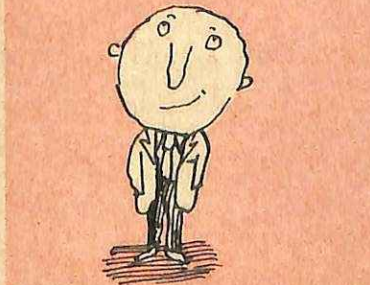
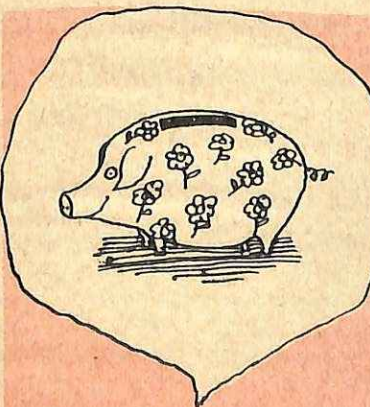
Ό νέος μπορεί νά ασκήση τό έ-
πάγγελμα μόνος ή ως υπάλληλος
σε βιβλιοπωλείο, έκδοτικό οίκο ή
βιβλιοθήκη. Τά άρχεία κάθε έφ-
δους (έγγράφων, βιβλίων, στοι-
χείων) θά γνωρίσουν μεγάλη ά-
νάπτυξη. Ή κατάταξη, ή ταξι-
νόμηση, ή δογάνωση πληροφοριών
θά γίνονται απαραίτητες σε πε-
ρισσότερους τομείς.

ΧΗΜΙΚΟΣ

Ευρύτατο πεδίο ανάπτυξεως, κυ-
ρίως στην βιομηχανία. Ένδιαφέ-
ρουνσε κατευθύνσεις, ή βιομηχα-
νία τροφίμων, ό έλεγχος των προ-
ϊόντων, των συνθηκών υγιεινής,
της ποιότητας. Προπορευόμενοι
κλάδοι: Πλαστικές ύλες, βιοχη-
μεία, ηλεκτροχημεία.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

Ειδικότης με ταχύτατη ανάπτυ-
ξη και εξέλιξη. Κυρίως στις έπι-
χειρήσεις, γιά νά σχεδιάζουν μα-
κροχρόνιες προοπτικές και νά με-
λετούν τις εσωτερικές και διε-
θνείς διακυμάνσεις. Χρήσιμοι στις
έρευνες γιά την παραγωγικότη-
τα και άποδοτικότητα των διαφό-
ρων συστημάτων παραγωγής, δι-
ακινήσεως και έμπορίας των προ-
ϊόντων.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Μόνον όσοι ειδικευθούν σε διεθνή
θέματα, θά μιλούν πολλές γλώσ-
σες, θά περνούν νύχτες όλόκλη-
ρες πάνω στους φακέλους, θά κα-
ταλάβουν ότι ή νίκη είναι τό τίμη-
μα μιάς μακροχρόνιας εργασίας,
ταπεινής και σκληρής, αυτοί μό-
νο μπορούν νά έλπίσουν ότι θά πε-
τύχουν. Ό κλάδος παρουσιάζει
έντονο πληθωρισμό, ιδίως στην
Έλλάδα. Προοπτικές ευλόγως
σταδιοδρομίας έξαιρετικά περιο-
ρισμένες.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ένα έπάγγελμα σε άμνη. Δέν θά
ύπάρχουν ποτέ πολλοί μηχανικοί.
Όλοι συμφωνούν ότι ή ανανέωση
του τεχνικού έξοπλισμού και του
προϋπολογισμού έρευνών θά εξα-
σφαλίση πολλές και καλές στα-
διοδρομίες στους μηχανικούς, κυ-
ρίως στους έξης τομείς: Χημεία,
ηλεκτρισμός, ηλεκτρονική, μεταλ-
λουργική. Δυό ειδικότητες με μέλ-
λον: μηχανικός δογάνων και συ-
σκευών άκριβείας, ή μιά, μηχανι-
κός - κατασκευαστής μηχανών, ή
άλλη.

Άνεπτυγμένο στάδιο: Μηχανικός
- σχεδιαστής έργοστασίων, σύμ-
φωνα με τις νέες τεχνολογικές
εξελίξεις, του αυτόματισμού, της
ηλεκτρονικής, της ατομικής ένερ-
γείας.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

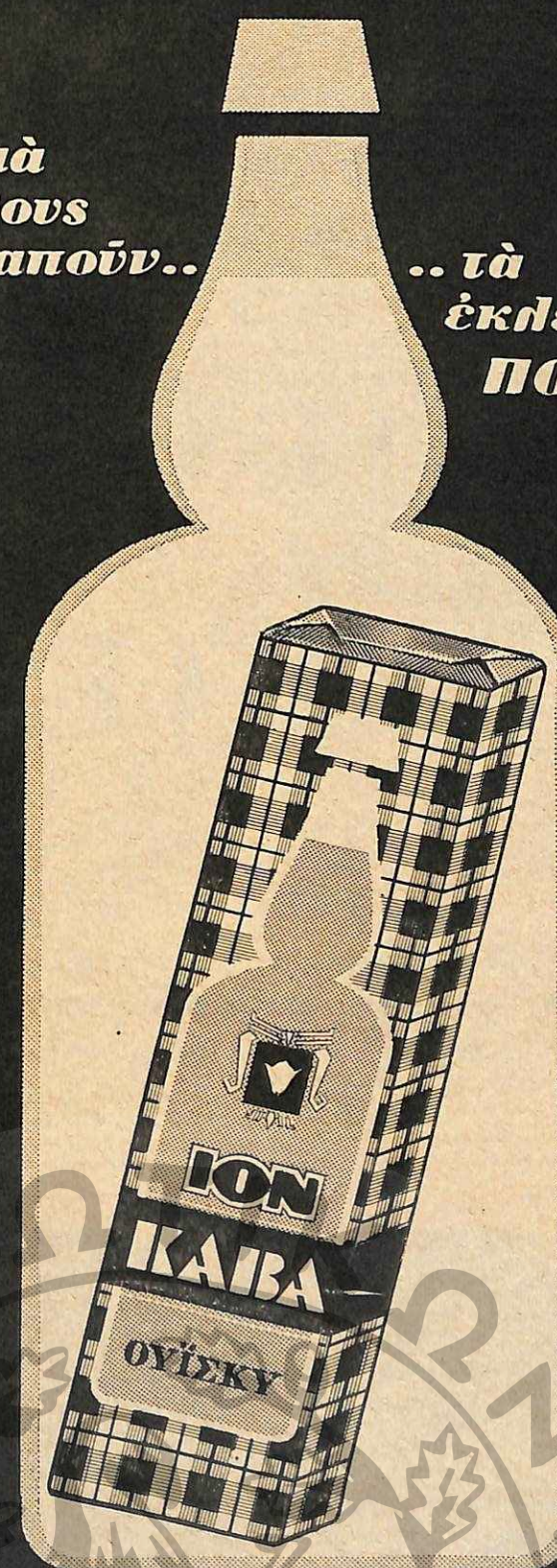
Ξεναγός (με όσο τό δυνατόν με-
γαλύτερη γλωσσomάθεια και εξει-
δικευμένη μόρφωση), στέλεχος
Γραφείων Ταξιδίων και άλλων
τουριστικών επιχειρήσεων, διοικη-
τικό στέλεχος μεγάλων ξενοδο-
χείων, επιχειρήσεων κλπ. Το-
μείς με προοπτικές μεγάλης εξε-
λίξεως και ανάπτυξεως, ιδίως σε
χώρες όπως ή Έλλάς.

ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΗΘΟΠΙΟΣ, ΧΟΡΕΥ- ΤΗΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Χιλιάδες νέοι θέλουν νά άρσασα-
θούν στο θέατρο, τόν χορό, την
μουσική. Γνωρίζουν τά πρόσαιπα
και τά όνόματα μόνον όσων έχουν
επιτύχει. Άν ήξεραν και όσους
άπέτυχαν, όσους τρέχουν χωρίς
έλπίδα γιά μιά παρουσίαση, θά
έλλαξαν άσφαλώς γνώμη. Έπι-
τυγχάνουν μόνον όσοι είναι προ-
ετοιμασμένοι με σιδερένια θέληση,
κουράγιο και έξαιρετικά προσόντα

Γιά
όδους
άγαπών..

.. τὰ
έκλεκτά
ΠΟΤΑ

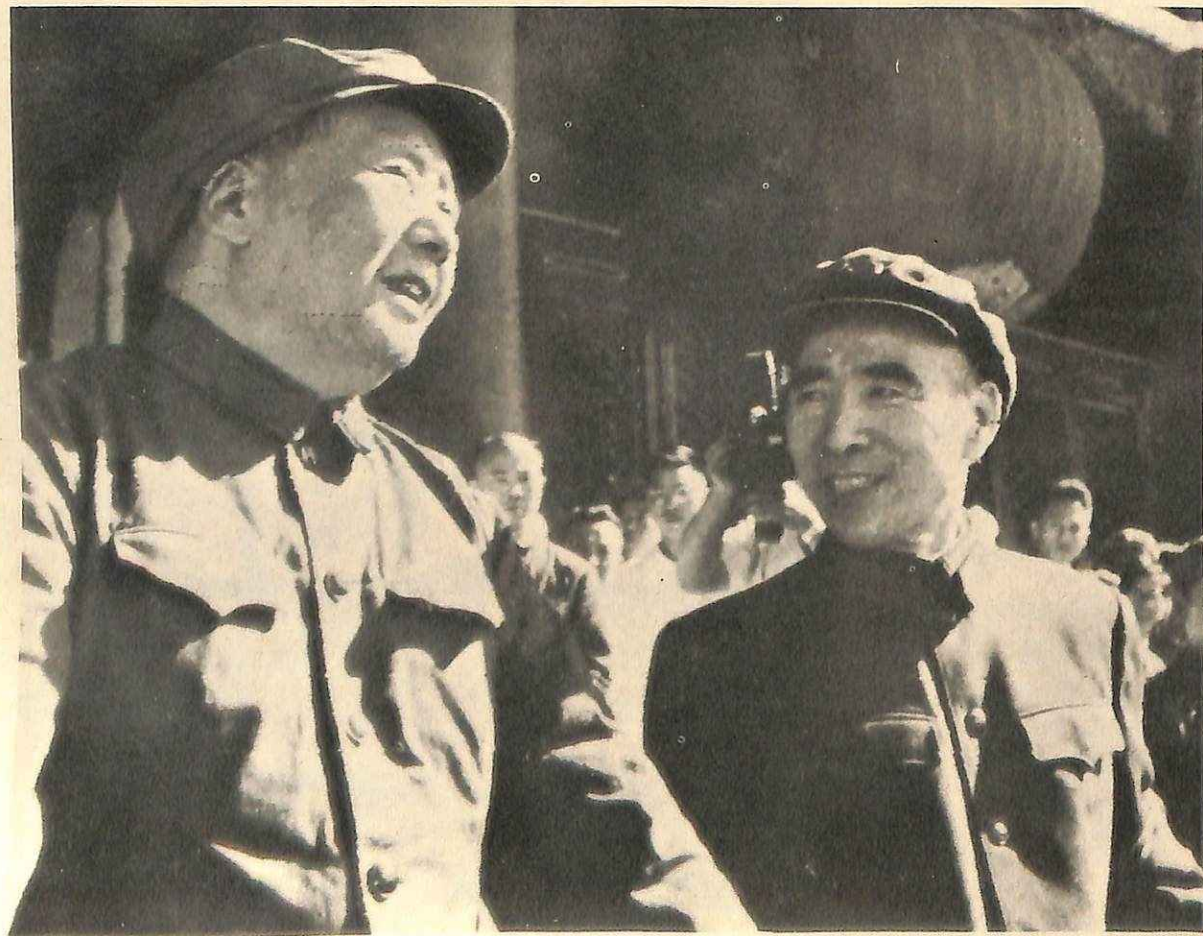
ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ
ΚΑΒΑ
ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΟΤΟ
ΟΥΪΣΚΥ-ΤΖΙΝ-ΚΟΝΙΑΚ-ΟΥΖΟ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΠΑΚΕΤΤΟ ΜΕ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

ION

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ ΤΟΥ ΜΑΟ;

Τὰ διατί καὶ τὰ διότι μιᾶς καταστάσεως πὺ ἐγγίζει τὰ ὅ-
ρια τῆς παραφροσύνης. Προσπάθεια διερευνήσεως ἑνὸς πο-
λυπλόκου θέματος ἀπὸ τὸν συνεργάτη μας κ. Γ. Ν. ΔΡΟΣΟΝ

Α
Συγκεντρώσεις φανατισμένων νέων, φοιτητών καὶ «ἐρυθρῶν φρουρῶν», πὺ πλημμυρίζουν κατὰ μυριάδες τοὺς ἀπέραντους δημόσιους χώρους τοῦ Πεκίνου (ἄνω). Καὶ στὴν κορυφὴ τῶν ἐξάλλων αὐτῶν ἐκδηλώσεων στέκεται πάντα ἡ αἰνιγματικὴ μορφή (ἀριστερὰ) τοῦ Μάο, πὺ στὸ πλευρὸ του ἀναρριχήθηκε τελευταίᾳ ὁ «πιὸ ἀγαπητὸς σύντροφός τους», ὁ στρατάρχης Λιν Πιάο, σήμερὰ ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 ἰσχυρὸς ἄνδρας τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Πὺ ἀποβλέπει ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ ὑστερία καὶ πὺ θὰ καταλήξῃ ἡ συνεχὴς καλλιέργεια τοῦ πολεμικοῦ πυρετοῦ;

Τὰ ὅσα συμβαίνουν τὸν τελευταῖον καιρὸ εἰς τὴν Κίνα: αἱ ἀκρότητες, οἱ φανατισμοί, αἱ ἀναρχικαὶ ἐκδηλώσεις, ἡ ἕξω κάθε μέτρου καὶ λογικῆς προσωπολατρία κλπ., προκαλοῦν ἀπορίας ἢ ἀνησυχίας καί, πάντως, δημιουργοῦν πολλὰ ἐρωτήματα εἰς τὰ ὅποια ἡ ἀπάν-
τησις δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλος.

Πολλῶν εἰδῶν ἐξηγήσεις εἶναι δυνατόν νὰ δοθοῦν: —ἰδίως ἀπὸ πλευρὰς μαρξιστικῆς—, ἀρκετὰ σημεῖα εἶναι δυνατόν νὰ ὑπογραμμισθοῦν, ἀμφισβητήσεις πολλὰι γεννῶνται, ἀλλὰ —καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ξεκαθαρίσῃ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῇ— τίποτε δὲν εἶναι ἀνεξήγητον, ἐκπληκτικὸν ἢ πρωτοφανές. Καὶ πρῶτον καὶ κύριον: τὸ φαινόμενον τῆς ἐπανάστα-
σεως, ἡ ὁποία, ὡς ἄλλος Κρόνος, τρώγει τὰ τέκνα της, δὲν εἶναι καθόλου πρωτοφανές. Σημειοῦται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς κοινωνικὰς ἐ-
παναστάσεις. Καὶ χαρακτηριστικώτερον, ἐν προκειμένῳ, παράδειγμα εἶναι παλαιότερα μὲν ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις, προσφάτως δὲ ἡ ρωσικὴ. Οὕτε αἱ ἐκρήξεις λαϊκῆς ὀργῆς εἶ-
ναι πρωτοφανείς. Πρωτοφανές —καὶ αὐτὸ μέχρις ἑνὸς σημείου— εἶναι εἰς τὴν προ-
κειμένην περίπτωσιν αἱ ἐκρήξεις αὐταὶ ὀρ-
γῆς ἦσαν ὀργανωμένοι καὶ κατὰ κάποιον τρό-
πον προγραμματισμένοι. Θεωρητικῶς, ἄλ-
λωςτε, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἄρχισε πρὸς ἑνὸς
περίπου ἔτους, ὅταν ὀρισμένα κομματικὰ ὀρ-
γὰνα ὑπεδείκνυν τὴν ἀνάγκην ἐκκαθαρίσεων
καὶ κατήγγελλον, χωρὶς ὁμῶς καὶ νὰ τὰ προ-
σδιορίζουν, ὅτι ἀντεπαναστατικὰ στοιχεῖα ἢ
κατάλοιπα τῆς ἀστικῆς τάξεως εἶχαν «τρυ-
πῶσει» μέσα εἰς τὸν μηχανισμόν τοῦ κόμμα-
τος καὶ ἤσκουν ἀπὸ ἐκεῖ διαβρωτικὴν πολι-
τικὴν.

Παρὰ ταῦτα, εἶναι πολὺ ἀμφίβολον ἐὰν ἡ «προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάστασις» θὰ ἐξερρηγνύτο εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ σχέσεις Μόσχας - Πεκίνου δὲν εἶχαν φθάσει εἰς σημείον ἐντάσεως κατ' ἀρχάς, καὶ σχεδὸν ρήξως ἐν συνεχείᾳ.

Τὸ φαινόμενον, πάντως, τῆς Κίνας πα-
ρουσιάζει πράγματι ἀρκετὰς ἰδιαιτέρας, ἡ δὲ δράσις τῶν ἐρυθρῶν φρουρῶν εἶναι σαφῶς ἀντίθετος πρὸς τὴν μαρξιστικὴν - λενινιστι-
κὴν συμπεριφορὰν. Ἀλλῶστε, ἡ Κίνα δὲν εἶναι ὡσὰν τὰς ἄλλας χώρας. Οὕτε τὸ κόμμα
της ὡσὰν τὰ ἄλλα Κ.Κ.

Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Κίνας δὲν ἔχει θαθεῖς ρίζες. Οὕτε ἐδημιουργήθη κα-
τόπιν τῆς συνήθους διαδικασίας καὶ τῶν ἐ-
πεξεργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἐσημειώθησαν εἰς ἄλ-
λας χώρας. Ἐσπερίτω πυρήνων εἰς εὐρείαν
ἐκτασιν καὶ οἱ ὅπαδοί του, εἰς τὴν ἐργατικὴν
τάξιν, ἦσαν ὀλιγάριθμοι. Ἀλλῶστε, καὶ ἡ
τάξις αὐτὴ εἰς τὴν Κίναν ἐξεπροσώπει ἐλάχι-
στον ποσοστὸν τοῦ πληθυσμοῦ. Ὑπῆρξαν δέ-
θα καὶ ἀπεργαίαι καὶ αἱ συγκρούσεις τῆς
Σαγκάης καὶ μερικὰ περιωρισμένης σημα-
σίας κρούσματα εἰς ἄλλας πόλεις, ἀλλὰ διὰ
τῆς μεθόδου αὐτῆς, οὕτε μετὰ ἑκατὸ χρόνια
δὲν θὰ εἶχε κομμουνιστικοποιηθῇ ἡ Κίνα.

Ἡ Κίνα ἐκομμουνιστικοποιήθη κατὰ ἕνα
ποσοστὸν ὡς ἀντίδρασις κατὰ τοῦ τέως κα-
θεστῶτος καὶ τῆς φεουδαρχίας καὶ κατὰ ἕνα
ἄλλο διὰ τῆς προελάσεως τῆς γνωστῆς στρα-
τίας τοῦ Μάο, ἡ ὁποία, εἰς διάστημα ἑτῶν
ὀλοκλήρων, προήλασεν ἀπ' ἄκρον εἰς ἄκρον
ἀνὰ τὴν ἀχανὲς χώραν, ἐγκαθιστῶσα μὲ τὸν
ἕνα ἢ μὲ τὸν ἄλλον τρόπον τὸ κομμουνιστι-

κὸν καθεστῶς, σὲ κάθε μέρος ἀπὸ ὅπου περ-
νοῦσε. Κατέκτησεν ἔτσι τὴν ἐξουσίαν ἕνα
κόμμα τὸ ὁποῖον εἶχε ἰσχυρὰν καὶ δοκιμα-
σμένην ἡγεσίαν, καὶ ἀσθενὴ καὶ ἀδεβαίαν
βάσιν. Ἦτο μὴ πῦρ μετὰ σαφὴν βάσιν
καὶ ἀρτίως συγκροτημένην κορυφὴν. Καὶ
φρουρὸς τῆς σταθερότητος αὐτῆς τῆς πυρα-
μίδος παρέμεινε ὁ στρατός. Τὴν ἀπόδειξιν θὰ
τὴν δώσωμεν μετ' ὀλίγον.

Ὅσον ὁμῶς παρήρχοντο τὰ ἔτη καὶ ἡ ἡ-
γεσία τοῦ κόμματος ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην
νὰ προβῇ εἰς ὀρισμένας ἀποφασιστικὰς κι-
νήσεις καὶ πρωτοβουλίας, ἀντιλαμβάνοντο ὅ-
τι εἰς τὸ κόμμα δὲν ὑπῆρχεν οὕτε ἡ δέουσα
μονολιθικότης, οὕτε ἡ ἀπαιτούμενη εἰς τοιαύ-
τας περιπτώσεις πειθαρχία καὶ ἀποφασιστι-
κότης. Ἀποδείξεις εἶναι ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ κόμ-
ματος δὲν ἐτόλμησεν ἐπὶ ἑνδεκα ὀλόκληρα ἔ-
τη νὰ συγκαλέσῃ συνέδριον τοῦ κόμματος.
Τέτοιο παράδειγμα δὲν ἐσημειώθη πούθενά
ἄλλου, παρὰ μόνον εἰς τὴν σταλινικὴν Ρω-
σίαν, ἡ ὁποία εἶχε ἐπὶ πλέον καὶ τὸ ἐλα-
φρυντικὸν τῶν πολεμικῶν συνθηκῶν. Ἐφοβή-
θη, λοιπόν, ἡ ἡγετικὴ ὁμάς τοῦ Πεκίνου νὰ
ἀντιμετωπίσῃ τὸ κόμμα, δηλαδή, τοὺς κομ-
ματικούς ἀντιπροσώπους ἀπὸ ὀλόκληρον τὴν
χώραν. Καὶ ἐφοβήθη ἴσως, εἰδικώτερον, νὰ
προσπαθῇ νὰ τοὺς πείσῃ διὰ τὴν ὀρθότητα
τῆς ἀντιρωσικῆς γραμμῆς τὴν ὁποῖαν ἀκο-
λοῦσθαι.

Αὐτὸ, λοιπόν, πὺ γίνεται εἰς τὴν Κίνα
τὸν τελευταῖον καιρὸ, αὐτὴ ἡ περίφημη «πολι-
τιστικὴ ἐπανάστασις», εἶναι κατ' οὐσίαν ἐ-
πανάστασις τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος ἐ-
ναντίον τῆς μάχης τοῦ κόμματος καὶ ἐναντίον

τών στελεχών εκείνων τὰ ὁποῖα δεικνύουν τάσεις ἀναποφασιστικότητος ἢ διαλλακτικότητος. Αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔχει καὶ πρὸς αὐτὸ ἀποδίδει ἡ κινητοποίησις τῶν ἐνθουρῶν φρουρῶν καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς διαβοήτου πλέον σκέψεως τοῦ Μάο, ἡ ὁποία κάθε τὸσον μεταβάλλεται ἢ μᾶλλον ἐρμηνεύεται κατὰ ποικίλους ἐκάστοτε τρόπους.

Τὴν 1ην Ἰουλίου, ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ κόμματος ἔγραφε: «Πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὥστε οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἀγρόται νὰ διαποτισθοῦν ἀπὸ τὴν σκέψιν τοῦ Μάο...» Ἔτσι μόνον εἶναι δυνατόν νὰ ἀλλάξῃ ἡ νοοτροπία τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ...». Καὶ ἡ φροντίς τῆς μεταβολῆς αὐτῆς τῆς νοοτροπίας ἀνατίθεται εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸν ἡγέτην του Λὶν Πιάο. Ὁ στρατὸς, λοιπόν, ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματος καὶ εἰς αὐτὸν ἀνατίθενται καθήκοντα κάθε ἄλλο παρὰ στρατιωτικά. Τοῦ ἀνατίθενται ἔργα πολιτικά καὶ καθοδηγητικά ἀπὸ ἀποστέλλεται εἰς τὸν λαὸν ἀγροῦς καὶ τὰ ἐργοστάσια διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν «νοοτροπίαν τῶν ἐργαζομένων». Ποῖου εἴδους μέσα μετῆλθεν ὁ στρατὸς διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολὴν του αὐτὴν εἶναι γνωστόν. Ὅπως εἶναι γνωστὰ καὶ αἱ ἀντιδράσεις αἱ ὁποῖαι προεκήλθισαν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν διαπαιδαγώγησιν.

Πρωτότυπος ἢ μᾶλλον πρωτοφανὴς ἡ χρησιμοποίησις τοῦ στρατοῦ εἰς τοιαῦτα ἔργα καὶ ἀποδείξεις τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸν λαὸν καὶ τῆς ἐλλείψεως λαϊκοῦ ἐρείσματος. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς «ἐρυθροὺς φρουροὺς» καὶ τοὺς «ἐπαναστάτας φοιτητάς» καὶ αὐτοὶ συνεκροτήθησαν εἰς παραστρατιωτικὰ ὁργανώσεις, ἀ-

φοῦ κινούνται ὡς ὁμάδες ἐφόδου καὶ ἀνέλκον νὰ ἐπιβάλουν δι' ἐφόδου αὐτὴν τὴν περίφημον σκέψιν τοῦ Μάο, ἡ ὁποία συνεχῶς μνημονεύεται καὶ οὐδέποτε ἐκτίθεται σαφῶς ἢ ἐρμηνεύεται αὐθεντικῶς.

Πρόκειται δηλαδὴ περὶ τραγωδίας ἀντιμετωπιζομένης μὲ κάποιαν δόσιν κωμωδίας, ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργια, αἱ ἀκρότητες καὶ ἡ βία ἀποκαλοῦνται «μορφωτικὴ» ἢ «πολιτιστικὴ» ἐπανάστασις. Καὶ ὅλα αὐτὰ λέγονται καὶ διαφημίζονται καὶ γράφονται μὲ ἀπόλυτον σοβαρότητα. Π.χ., εἰς τὴν «Νέαν Κίνα», τῆς 21ης Αὐγούστου, γράφεται:

«Τὰ μέλη τοῦ λαϊκοῦ στρατοῦ ἀνταπεκρίθησαν μὲ ἐνθουσιασμόν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ συντρόφου Λὶν Πιάο, ὅπως ἐργασθῶν μὲ δραστηριότητα διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπόλυτος ὑπεροχὴ τῆς σκέψεως τοῦ Μάο... Πολλοὶ ἀξιωματικοί... ἐπληρσίασαν τὰς μάζας διὰ νὰ μεταδώσουν τὴν σκέψιν τοῦ Μάο. Ἀνέλαβαν ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μελετήσουν τὰ ἔργα τοῦ προέδρου Μάο καὶ νὰ διαδίδουν εἰς τὴν διάρκειαν ὅλης τῆς ζωῆς τοὺς τὴν σκέψιν του...».

Αὕτῃ εἶναι ἡ «μορφωτικὴ ἐπανάστασις» ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ στρατοῦ. Τὸ κόμμα, αἱ ὁργανώσεις τοῦ κόμματος, τὰ ἀρμόδια κομματικά ὅργανα ἀγνοοῦνται. Προφανῶς δὲν ἔχουν μελετήσῃ τὰ ἔργα τοῦ Μάο. Ἡ μᾶλλον δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη οὔτε εἰς τὸ κόμμα. Ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη μόνον εἰς τὴν ἡγετικὴν ὁμάδα τοῦ Πεκίνου, εἰς τοὺς ἐρυθροὺς φρουροὺς καὶ εἰς τὸν στρατόν. Σύνολον, δηλαδή, δύο, τρία ἢ πέντε ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν ἤδη νὰ μορφώσουν καὶ νὰ πλύνουν τὸν ἐγκέφαλον τῶν

υπολοίπων ἑπτακοσίων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων Κινέζων.

Ἄς φύγωμεν πρὸς στιγμὴν ἀπὸ αὐτὴν τὴν θεωρητικὴν μαρξιστικὴν ἐνατένισιν τοῦ ὅλου προβλήματος καὶ, πρὶν ἔλθωμεν εἰς τὴν «ἐθνικὴν» ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος, ἃς σημειώσωμεν δύο ἄλλα πρακτικώτερα σημεία, τὰ ὁποῖα ἴσως νὰ συντείναν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐξωφρενικῆς καταστάσεως ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τὴν Κίνα.

Ὑπάρχει τὸ ἐνδεχόμενον ὁ Μάο ἢ οἱ περὶ αὐτὸν ἐπικρατέστεροι νὰ ἀπεφάσισαν τὴν ἐκκαθάρισιν ὠρισμένων ἐκ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς κομματικῆς ἢ τῆς κρατικῆς ἱεραρχίας. Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι γνωστὰ ὀνόματα μὲ παλαιὰν καὶ γνωστὴν δράσιν —ἀναφέρεται σχετικῶς ὁ στρατάρχης Λὸ Γιουί Σούγκ, ὁ Πέγκ Σέν, ὁ Λου Τίνγκ Γί κλπ. — δὲν ἐτόλμησαν ἴσως νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐν ψυχρῷ καθάρσιν τῶν. Ἐπρεπε νὰ ἐφευρεθῇ ἡ μᾶλλον νὰ κατασκευασθῇ μία δὴθεν συνωμοσία κατὰ τοῦ καθεστώτος καὶ μέσα εἰς τὴν δίνην τῆς καταστολῆς τῆς καὶ τὰς ἐκ τῶν πραγμάτων πλέον ἐπιβαλλομένας ἐκκαθαρίσεις, ν' ἀπομακρυνθοῦν, στιγμιζόμενοι μάλιστα, οἱ ἰσχυροὶ ἀντιπύμῃτοι.

Ἐπίσης, εἶναι δυνατόν, ἡ «μορφωτικὴ ἐπανάστασις» νὰ χρειάζεται διὰ ν' ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς ἀποτυχίας τοῦ καθεστώτος εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἰδίως τομέα καὶ γενικώτερον ἀπὸ τὰς διαφεύσεις τῶν ἐλπίδων του. Ὅταν ἡ χώρα τρομοκρατῇται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ τοὺς ἐρυθροὺς φρουροὺς — ἕνα εἶδος ἀσιατικῶν Ἔς - Ἔς —, ὅταν ὅλοι οἱ κατέχοντες κάποιαν θέσιν

φοβοῦνται μήπως τὴν χάσουν καὶ ὅταν πολλοὶ πραγματικοὶ κομμουνισταὶ εἰλικρινῶς πιστεύουν ὅτι μία εὐρείας ἐκτάσεως καπιταλιστικὴ συνωμοσία εὐρίσκεται ἐν ἀναπτύξει μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κόμματος, τότε δεδωσμένους ποῖος ἔχει καιρὸν καὶ διδάσκει νὰ προσέξῃ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν ὠρισμένων ὑποσχέσεων ἢ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ;

Αὐτὸ πού συμβαίνει σήμερον εἰς τὴν Κίνα, ἔλεγε διπλωματικὸς ἐκπρόσωπος κομμουνιστικῆς χώρας εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν εἶναι κομμουνισμός. Εἶναι ἕνας φεουδαρχικὸν τύπου ἀναρχισμός, ὁ ὁποῖος μόνον εἰς τὴν Κίνα ἦτο δυνατόν νὰ σημειωθῇ. Ἔτσι φθάνομεν εἰς τὸ δεύτερον ἐκ τῶν βασικῶν στοιχείων τῆς ὅλης ὑποθέσεως.

Ὅπως εἴπαμε, εἶναι ἰδιότυπος ἡ δημιουργία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Κ.Κ. τῆς Κίνας, ἀλλὰ καὶ ἡ Κίνα, αὕτη καθ' ἑαυτήν, ὡς χώρα, ἀποτελεῖ ξεχωριστὸ φαινόμενον.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρίνῃ κανεὶς καὶ νὰ μετρήσῃ τὰ εἰς τὴν Κίνα συμβαίνοντα μὲ τὰ ἴδια κριτήρια μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἐκρίνεν ὅσα ἀνάλογα ἦτο δυνατόν νὰ συμβοῦν εἰς οἰανδήποτε ἄλλην χώραν. Εἶναι καὶ οἱ Κινέζοι διαφορετικοὶ ἄνθρωποι. Καὶ ζοῦν καὶ σκέπτονται διαφορετικῶς. Εἶναι καὶ οἱ Κινέζοι διαφορετικοὶ μεταξὺ διαφόρων συμπλεγμάτων. Βασικὸς κατέχοντα ἀπὸ σύμπλεγμα κατωτέρωτης καὶ ταυτοχρόνως ἀπὸ σύμπλεγμα ἀνωτέρωτης. Καὶ κυμαίνονται μεταξὺ πείσμονος ἐμμονῆς εἰς παραδόσεις καὶ συνηθείας τοῦ παρελθόντος καὶ διαθέσεως πρὸς ἐκσυγχρονισμόν καὶ ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ προσφιλεῖς δεσμά. Μεταξὺ, λοιπόν, αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν ἀντιφάσεων δημιουργοῦνται ψυχολογικὰ κατastάσεις ἐκρηκτικὰ καὶ ἀνορχοῦμεναι καὶ ἐξάρσεις φανατισμῶν ἀνεξέλεγκτοι. Ὅχι δὲ τὸσον μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Μεταξὺ τῶν ἰθύνοντων ἰδίως, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ περισσότερον ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τὰ συμπλέγματα καὶ τὰς ἀντιθέσεις.

Συγκεκριμένως: Ἡ Κίνα ἔχει σήμερον πληθυσμὸν ἑπτακοσίων ἑκατομμυρίων καὶ μάλιστα μὲ σαφὴ καὶ ἐντονὸν τάσιν αὐξήσεως. Ἐχει, δηλαδή, πληθυσμὸν διπλάσιον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ὁποίων ἔχουν μαζὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση. Καὶ ἔχει ἐντονὸν τὸ συναίσθημα ὅτι εἶναι ἡ κατὰ πολὺ πολυανθρωποτέρα χώρα τοῦ κόσμου. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἠμπορούσε νὰ εἶναι καὶ ἡ ἰσχυροτέρα. Καὶ ἔχει καὶ παμπάλαιον πολιτισμὸν καὶ πληθυσμὸν εὐφυῆ καὶ ἐπιδεκτικὸν μαθήσεως. Διεδικεῖ συνεπῶς καὶ κάποιαν ἀριστοκρατικὴν ἢ Κίνα εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν τῶν ἐθνῶν. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ, παρὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν δύναμιν, παρὰ τὸν παλαιὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τεραστίας —μελλοντικὰς— οἰκονομικὰς δυνατότητας, ἡ Κίνα δὲν ἔχει γίνεαι δεκτὴ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν κρατῶν. Εἶναι μέλη τοῦ ΟΗΕ κρατὶς μὲ πληθυσμὸν κάτω τοῦ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου καὶ δὲν εἶναι ἡ Κίνα μὲ τὰ ἐπτακόσια ἑκατομμύρια. Ἀκόμη περισσότερον: αἱ δυτικαὶ χώραι δὲν δεχονται νὰ ἔχουν διπλωματικὰς σχέσεις μαζὶ τῆς, ἐνῶ ἔχουν μὲ τὴν ἐθνικιστικὴν Κίνα τῶν ἐννέα ἑκατομμυρίων, ἡ ὁποία καὶ εἶναι μέλος τοῦ ΟΗΕ.

Ὅρθως ἢ ὄχι, αὐτὸ εἶναι κάτι πού θίγει βαθύτατα τοὺς Κινέζους. Τοὺς δημιουργεῖ πικρίαν, κακότητα, διάθεσιν ἀνταποδόσεως καὶ κάποιαν ἔφεισιν ὅπως ἀποδείξουν ὅτι καὶ μόνοι τοὺς θὰ τὰ βγάλουν πέρα καὶ ὅτι μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, ἠμποροῦν μόνοι αὐτοὶ νὰ τρομοκρατήσουν τὸ σύμπαν.

Τοὺς ἐνοχλεῖ καὶ κάτι ἄλλο. Καὶ ἐδῶ εἶναι ἴσως τὸ «ψηῖτόν». Ἡ Κίνα, ἡ τελευταία κομμουνιστικοποιηθεῖσα χώρα εἰς τὸν κόσμον, καθυστερημένη, ὑποανάπτυκτος, καὶ χωρὶς —ἢ σχεδόν— βιομηχανίαν, ἐστηρίζετο

Ὁ στρατὸς κύριον στήριγμα τοῦ καθεστώτος

διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ ἰδίως τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης. Καὶ ἔχει δικαιώματα νὰ περιμένῃ αὐτὴν τὴν βοήθειαν, δεδομένου ὅτι ἀποτελεῖ στοιχειώδεις καθήκον κάθε κομμουνιστικὸν καθεστῶς τὸ ὁποῖον καθυστερεῖ εἰς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Μάλιστα, ἡ μᾶλλον προηγμένη χώρα θεῖται ν' ἀναστῇ καὶ τὴν πρόδοσιν τῆς ἀκόμῃ ἔως οὗ ἡ καθυστερημένη καὶ ὑπ' αὐτῆς βοηθουμένη χώρα φθάσῃ εἰς τὰ ἴδια τῆς ἐπίπεδα. Ἐδόθη λοιπὸν βοήθεια εἰς τὴν Κίνα. Μικρὰ ἀπὸ τὰ μικρὰ σοσιαλιστικὰ κράτη καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωση. Εἰς εἰδικούς καὶ τεχνικούς ἀπὸ τὰ πρῶτα, εἰς τεχνικούς καὶ χρήμα ἀπὸ τὴν δευτέραν. Καὶ ἡ βοήθεια αὕτη ἐδόθη ἐπὶ δέκα περίπου συνεχῇ ἔτη. Χωρὶς ἄλλως ποτὲ νὰ κρίνεται ὡς ἐπαρκὴς ἀπὸ τοὺς Κινέζους. Ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ὁπότε ἡ Κίνα, ἀφοῦ ἐσημείωσε μίαν κάποιαν πρόδοσιν εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκδομηχανισμοῦ τῆς, ἡσθάνθη πλέον τὴν ἀνάγκην περισσότερας βοηθείας διὰ νὰ προχωρήσῃ ἀκόμῃ περισσότερον.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση, ὅμως, δὲν ἔδιδε τὴν ἠδυνήμενην βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἤθελαν οἱ Κινέζοι. Δὲν ἤθελε; Δὲν ἠμπορούσε; Καὶ τὰ δύο εἶναι δυνατόν. Τὸ σοβιετικὸν καθεστῶς εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ ἠθέλησε νὰ δώσῃ περισσότερα υλικά φάρμακα εἰς τοὺς πολίτας του, ἔπειτα ἰδίως ἀπὸ τὰς στερήσεις καὶ τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον. Καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι δὲν θὰ ἤθελε ἡ βοήθεια πρὸς μίαν φίλην καὶ ὁμοιδεατὶδα ἔστω χώραν νὰ σημάει σημαντικὴν καθυστέρησιν τῆς προόδου τῶν λαῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης. Ἀλλ' ὅμως, αὐξήσις τῆς βοηθείας πρὸς τὴν Κίνα δὲν ἀποτελεῖ ἀπλὴν ὑπόθεσιν. Εἶναι τὸσον ἀχανὴς αὕτῃ ἡ χώρα, καὶ τόσαι αἱ ἀνάγκαι τῆς, ὥστε ὁποια βοήθεια καὶ ἂν τῆς δοθῇ θὰ εἶναι ἀνεπαρκής.

Ὁ γράφων εὐρίσκειτο εἰς τὴν Μόσχαν, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1956 —καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Κίνα— ὅταν ὁ Κροῦστσεφ, κατὰ τὴν διάρκειαν δεξιώσεως εἰς κάποιαν πρεσβείαν, εὐρισκόμενος εἰς στιγμὰς εὐφορίας καὶ ἀμετροπείας, ἔλεγε ὅτι ἡ Κίνα ἀπετέλει τὸν μεγαλύτερον πονοκέφαλον τῆς Ρωσίας καὶ ὅτι ἔχει πιάσει ἀπὸ τὸ λαϊμὸ τοὺς Ρώσους καὶ τοὺς ἐκδιάζει διὰ νὰ τῆς δίδουν ὀλονὲν καὶ περισσότερα.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἀποψη ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ περισσότερα διότι δὲν ἤθελε νὰ ἐνισχύσῃ πέραν τοῦ δέοντος ἕνα μελλοντικὸν ἀνταγωνιστὴν τῆς

καὶ διότι ἐφοβεῖτο ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων τὴν ταχείαν ἐκδομηχανίαν τῆς Κίνας. Κανεὶς, ὅστόσο, δὲν ἠμπορεῖ νὰ δεβαιώσῃ ἐὰν ἡ Ρωσία ἐσέκθη καὶ ἐνήργησεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἶναι πάντως πιθανὸν ὅτι καὶ σκέψεις τοιοῦτου εἴδους ἐπηρεάσαν τὰς ἀποφάσεις τῆς. Ἔτσι ἢ ἀλλιῶς, ἡ Κίνα δυσηρεστήθη καὶ δυσηρεστεῖτο ὀλονὲν καὶ περισσότερον.

Ἐπηκολούθησε καὶ ἄλλος λόγος δυσανεκτίας: ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση ἐσημείωσεν, ὡς γνωστὸν, σημαντικὰς προόδους καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀτομικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς κατακτήσεως τοῦ Διαστήματος.

Ἡ Κίνα ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ τῆς κοινοποιῇ ἡ Ρωσία τὸ σχετικά ἐπιστημονικὰ τῆς μυστικά. Ἰδιαίτερος δὲ ἐνδιέφεροτο νὰ ἀποκτήσῃ καὶ αὕτη ἀτομικὴν δόμбан. Ἡ Μόσχα ὅμως δὲν τὴν ἐβοήθησεν οὔτε εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἀπὸ αἴσθημα διεθνούς εὐθύνης; Λόγῳ φόβου μελλοντικῆς συρράξεως; Ἀγνωστον. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι καὶ τοῦτο ἀπετέλεσεν αἰτίαν δυσανεκτίας. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἕνα φέρει τὸ ἄλλο, ἡ Κίνα ἤρχισε νὰ ἐσκαλίζῃ καὶ διάφορα ἀπὸ αἰῶναν ἀδρανοῦντα συννορικά ζητήματα καὶ, οὕτε λίγῳ, οὔτε πολὺ, ἤρχισε νὰ διεκδικῇ ρωσικὰ ἐδάφη. Εἶναι πάντως θοαὶ καὶ παμπάλαιαι αἱ συνθήκαι αἱ ὁποῖαι καθορίζουν αὐτὰ τὰ σύνορα καὶ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ υποστηρίξῃ καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη ἀποψις. Πάντως, οἱ Ρῶσοι ἠνωχλήθησαν βαθύτατα ἀπὸ τὴν ἔστω καὶ ἀνεπίσημον ἀνακίνησιν τοιούτων ζητημάτων.

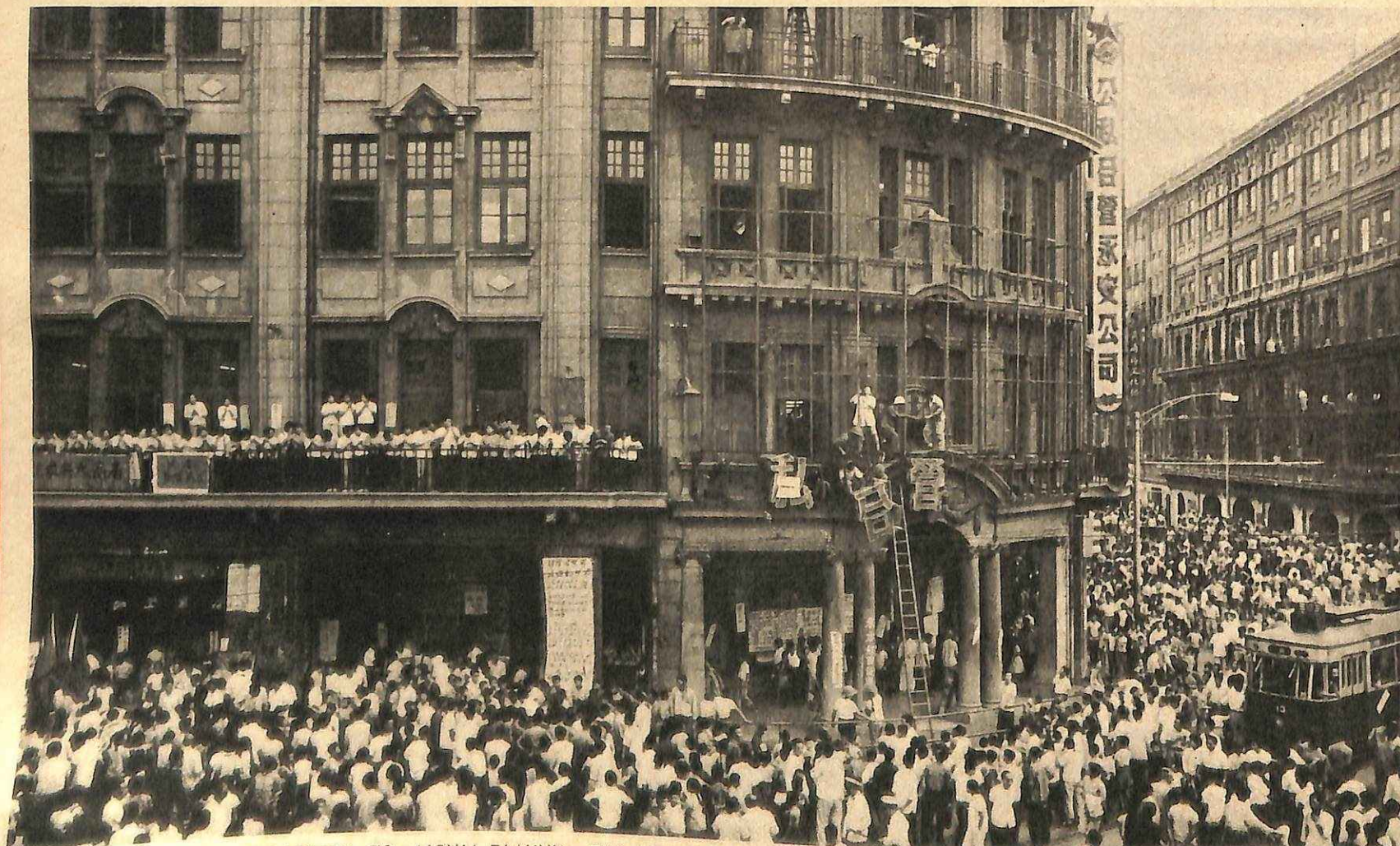
Πέραν ὅμως ὅλων αὐτῶν ὑπῆρξε καὶ ἡ διεκδίκησις ἐκ μέρους τῆς Κίνας ἡγετικοῦ ρόλου εἰς τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνημα καὶ ἡ σαφεστέρα διεκδίκησις τῆς ἡγετικῆς θέσεως εἰς τὴν Ἀσίαν... Καὶ ἡ διείσδυσις εἰς τὰ διάφορα Κ.Κ., καὶ ἡ προσπάθεια συμπίψεως ἰδίας ὁμάδος κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ ἡ δημιουργία αἰρέσεως διὰ τῆς αὐθαίρετου ἐρμηνείας τῶν κειμένων τοῦ Μάρξ καὶ τοῦ Λένιν... Ἐχρειάζοντο ὅραγε καὶ ἄλλα διὰ νὰ δηλητηριασθοῦν αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ διὰ νὰ ὀργισθῇ καὶ νὰ ἀνησυχῇ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση;

Καὶ ὅταν τὰ πράγματα ἐφθασαν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, ποῖαι διέδοδοι ἔμεναν πλέον διὰ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Πεκίνου; Εἶναι προφανές ὅτι δὲν ὑπῆρχαν παρὰ δύο ὁδοί: α) Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἥττης καὶ ἡ πλήρης ὑποταγὴ εἰς τὴν Μόσχαν καὶ β) Ἡ περαιτέρω ὀξύνσις τῆς καταστάσεως καὶ ἡ συνέχισις τοῦ ἐκδιασμοῦ πρὸς ὅλας τὰς κατευθυνσεις. Τὸ νὰ παρίσταται κανεὶς τὸν τρελλὸν καὶ νὰ ἀπειλῇ ὅτι θὰ τινάξῃ τὸ σύμπαν εἰς τὸν ἀέρα εἶναι δεδαίως ἡ υπερτάτη μορφή τοῦ ἐκδιασμοῦ.

Ἡ πρώτη λύσις εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς υπερηφανείας τῶν Κινέζων καὶ θὰ ἐσημίει, ἐπὶ πλέον, καθαρῶς τῆς ἡγεσίας τοῦ Πεκίνου. Δὲν ἦτο ποτὲ δυνατόν οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐξώθησαν πρὸς τὴν ὀξύνσιν νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι πού θὰ ὠδήγησαν εἰς τὴν ὑποταγὴν. Ἡ δεύτερα λύσις ἀπαιτεῖ μεγαλυτέραν μονολιθικότητα τοῦ κόμματος, ὁμοιογένειαν, σκληρὰν πειθαρχίαν καὶ ἐξουδετέρωσιν παντὸς διστακτικοῦ. Δὲν εἶναι δὲ εὐκόλῳ νὰ πεισθῇ οἷονδήποτε κομμουνιστικὸν κόμμα νὰ κηρύξῃ τὴν ἐπανάστασιν ἐναντίον τῆς Μόσχας. Δι' αὐτὸ ἐχρειάζοντο ριζικὰ μέτρα: Ἐγχείρησις, ἐκκαθαρίσις καὶ τρομοκρατία. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἴσως ἡ ἐξηγήσις ἡ μία ἀπὸ τὰς ἐξηγήσεις τῆς «μορφωτικῆς» ἐπανάστασεως τοῦ Πεκίνου.

Ἐὰν σκεφθῶμεν ὅτι εἶναι δυνατόν ὁ ἐκδιασμός καὶ ἡ ἀπειλὴ νὰ στρέφονται καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, πέραν τῆς Μόσχας, ἡ ἐξηγήσις καθίσταται ἴσως πληρεστέρα.

Γ. Ν. Δρόσος

ΟΙ «ΕΡΥΘΡΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ» ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ. ΤΟ «ΛΙΩΝΙΑ ΓΑΛΗΝΗ», ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΗΣ, ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΣΕ «ΛΙΩΝΙΟΣ ΑΓΩΝ»...

Αθηναίοι

ΣΤΟΡΓΙΚΑ ο Βασιλεύς της Δανίας Φρειδερίκος σφίγγει στην αγκαλιά του την μικρή του κόρη, που σε λίγους μήνες θα τον κάνει για δεύτερη φορά παππού. Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος και η Βασίλισσα Άννα - Μαρία ανέμεναν στο αεροδρόμιο του Έλληνικού τον άγαπημένο τους Ύψηλο Επίσκοπο, που έφθασε άνεπισημώς για μία σύντομη παραμονή...

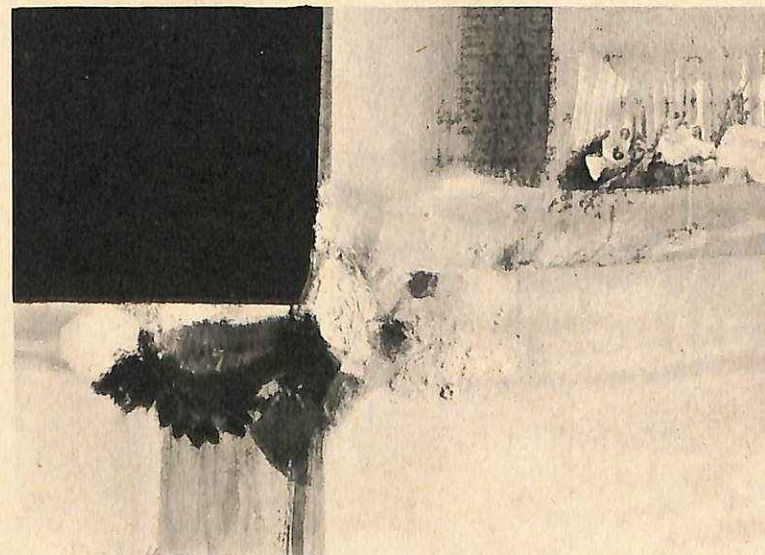
μαί

Ο ΠΑΥΛΟΣ Μοσχίδης ανέστησε από την παράδοση τον ρομαντισμό και μαζί τη γυναίκα.

Αθηναίες

Έκθσεις
δύο νέων
καλλιτεχνών

ΣΤΟ «Κρύο πρωινό» φαίνονται οι τεχνικές αρετές και η ευαισθησία του Δ. Γουναρίδη.

Δύο νέοι καλλιτέχνες έγκαινιάσαν την εφτεινή σαιζόν στην Αθήνα: Ο Παύλος Μοσχίδης, στην γκαλερί «Μέρλιν» και ο Δανήλ Γουναρίδης στην γκαλερί «Άστορ». Αυτούς παρουσιάζουν σήμερα κ' οι «Είκοσις», σάν δείγμα των προσπαθειών και των επιτευγμάτων της νεότερης γενιάς.

Ο Παύλος Μοσχίδης, με την ταρινή έκθεσή του, «ανάστησε» από την παράδοση ένα μεγάλο θέμα: Την γυναίκα. Αύτη ήταν ίσως και η μόνη πρωτοτυπία του και το έντυπωσιακό στοιχείο της δουλειάς του, σε μία εποχή που χαρακτηρίζεται από την απροσωπεία και την άνεικονικότητα. Δημιουργός Ικανός στο αναγεννητικό του έργο, ο καλλιτέχνης έμπυχώνει στις φιγούρες του μία νέα πνοή ύπαρξεως. Έτσι ένα θέμα, που τιμήθηκε στην τέχνη όσο κανένα άλλο και έτιμωσε συγχρόνως μερικούς από τους πιο μεγάλους καλλιτέχνες όλων των εποχών, στα χέρια του Μοσχίδη αποκτά ξανά όλη την παρθενικότητα και τη συγκίνηση της πρώτης έπαφης, που θα του αποκαλύψει τις ανέγγιχτες ακόμη πτυχές του. Η έμπειρία από τις κατακτημένες αξίες του παρελθόντος —κυρίως από τον ρομαντισμό— βοήθησε τον καλλιτέχνη να βρή το σωστό πνεύμα και την ατμόσφαιρα των έργων του. Η τεχνική του κατάρτιση του έδωσε την δυνατότητα να ξεπεράσει τα όρια μίας υποκειμενικής ζωγραφικής και να φθάσει, από την μορφολογία, ως την καθολικότητα του θέματός του: Την γυναίκα, σ' όλη την κλίμακα της ψυχολογικής και πλαστικής ανατομίας της.

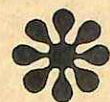
Ο Δανήλ Γουναρίδης κατέλαβε με την ταρινή έκθεσή του μία ξεχωριστή θέση ανάμεσα στους νέους συναδέλφους του. Άληθινός και συνεπής με τον εαυτό του, ο καλλιτέχνης προσπαθεί να κατακτήσει τον χώρο του αποφεύγοντας τις εύκολες λύσεις και τα έντυπωσιακά έφφέ. Στην έρευνά του για την αποκάλυψη της προσωπικής του γραφής ο Γουναρίδης προχωρεί με σταθερότητα και σιγουριά. Η τμηματική ανάπτυξη του θέματος, σε αλληπάληλα και αλληλοσυνδεόμενα επεισόδια, αποκαλύπτει την πειθαρχία του ζωγράφου σ' ένα είδος αφηγηματικής ζωγραφικής, με καθαρά πλαστικά μέσα, χωρίς να παραβιάζεται ο ομοιογενής χαρακτήρας της συνθέσεως. Το κάθε ένα από αυτά τα «επεισόδια» εντάσσεται στο σύνολο, διατηρώντας την αυτοτέλειά του και την συγκίνηση της ξεχωριστής εκείνης στιγμής που το γέννησε. Δεν είναι καινούργια, θέματα, ή ιδέα του πολύπτυχου στην ζωγραφική που, από την περσική μικρογραφία ως την βυζαντινή αιογραφία και την προαναγεννησιακή τέχνη, έχει θρέψει γενεές ολόκληρες αξίων ζωγράφων. Ο Γουναρίδης όχι μόνο δέχεται την επίδραση της τεχνικής τους παραδόσεως, αλλά και χρησιμοποεί το δίδαγμα τους για να μεταφέρει με τον δικό του τρόπο τα προσωπικά του βιώματα στην ζωγραφική επιφάνεια. Θεσσαλονικίος ο Γουναρίδης φαίνεται ότι αισθάνεται πάντοτε συναισθηματικά δεμένος με την ιδιαίτερη πατρίδα του. Έτσι, μετά την ατομική του έκθεση στην Αθήνα, προσφέρει τώρα και στους φιλότεχνους της συμπρωτεύουσας την ευκαιρία να γνωρίσουν από κοντά την εξελικτική πορεία της τέχνης του.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ

ΠΟΙΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ.

Μή νομίζετε ότι είναι απαραίτητο να διαθέτετε πολύ καιρό για να είστε πάντοτε άνογη. 'Η Tokalon εδουλοργησε μιά απλή περιποίηση που δέν θά σάς άπασχολή παρά μερικά λεπτά την ήμερα.

* Τό πρωί χρησιμοποιείτε την κρέμα ήμέρας TOKALON που καθαρίζει τό πρόσωπό σας, έμποδίζει την εμφάνιση μαύρων στιγμάτων και κάνει τό πρόσωπό σας τελείως καθαρό.

* Τό βράδυ κάνετε ένα έλαφρό μασάζ με την θρεπτική κρέμα με Biocei, ή όποια έπιβληθεί την άναπαραγωγή των κυττάρων, δραστηριοποιεί την ύποδοριακή κυκλοφορία και έμποδίζει την εμφάνιση των ρυτίδων.

Με αυτή την άπλουστάτη περιποίηση θά έχετε έκπληκτικά άποτελέσματα. Άρχιστε άμέσως.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΣΑΣ

Άφου χρησιμοποιήσετε την κρέμα ήμέρας TOKALON, μεταχειρισθήτε σύμφωνα με την προτίμησή σας:

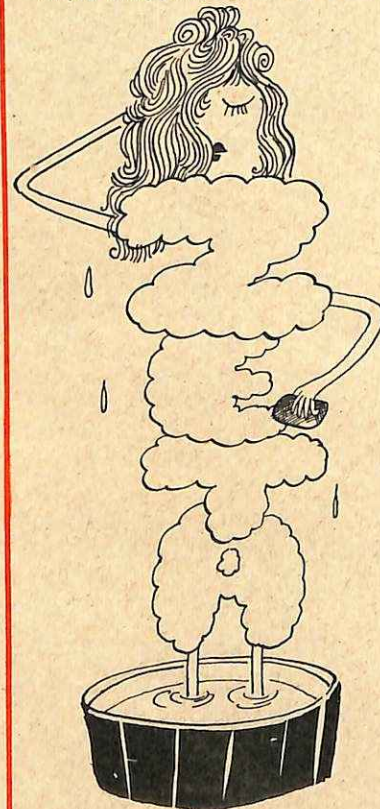
* την πούδρα Tokalon: Είναι έξαερισμένη, στυνέπως ή πλέον έλαφρά. Έπιτρέπει έτσι στο δέρμα να άναπνέη.

* την κρέμα-πούδρα Pretty-Quick. Ενώ χρειάζονται λίγα δευτερόλεπτα για να την βάλετε, κρατά για ώρες.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ κινηματογράφος άπεκάλυψε τό σέξ... Αυτό είναι ένα πρόχειρο συμπέρασμα άπό ένα πρώτο κοίταγμα των έργων που παίχθηκαν ή άπειλούν να παίχθούν στην έφετεινή περίοδο. Σύμφωνα μ' ένα πρόχειρο ύπολογισμό 36 φετεινές ταινίες έχουν ως θέμα ή ως άνάθεμα τό σέξ!

Η αύλαία της σαιζόν άνοιξε θριαμβευτικά με τό «Συρτάκι της άμαρτίας», ή κυριότερη άμαρτία του όποιου ήταν ότι έγινε ταινία και συνεχίσθηκε με τά «Μυστικά της άμαρτωλής 'Αθήνας», που ήταν, όπως μάς πληροφορήσε ειδικός σινε-σεξολόγος, μιά παραλλαγή του «Ρεμαλιού της Φωκίωνος Νέγρη», με όλίγη έπιρροή «Λολιτών της

'Αθήνας» σόν μερικές σταγόνες «Στάνης της άκολασίας».

ΕΝΑ ΆΛΛΟ πράγμα που άνεκάλυψε ό έλληνικός κινηματογράφος, παράλληλα με τό σέξ, είναι τό μπάνιο. Κάθε ταινία σέξ έχει κατά κανόνα και μιά μπανιέρα - άτυχώς όχι άδεια. Υπάρχει και ή λουομένη. Στο «Χώμα που θά φηκε κόκκινο», είχε σπηθί στην μέση του θεσσαλικού κάμπου ένα θαρέλι μέσα στο όποιο σαπουνίζονταν ψυχραιμότατα ή δις Ζέτα 'Ιεραποστόλου. Φαίνεται ότι ή συμπαθής στάρ δέν πρόλαβε να τελειώσει τό μπάνιο της στην ταινία εκείνη, διότι τό συνεχίζει στα «Μυστικά της άμαρ-

τωλής 'Αθήνας». Αυτό την φορά δέν υπάρχει θαρέλι, υπάρχει όμως πάλι ή δις 'Ιεραποστόλου, ή όποια παίρνει τό μπάνιο της στην μέση ενός νυκτερινού κέντρου, χωρίς να την έπηρεάζη καθόλου ή πολυκοσμία...

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι άνατέλλει μιά νέα ειδικότης στην έλληνική όθόνη. Ός τώρα είχαμε τόν κακό του έλληνικού σινεμά που τόν έπαιζε ό κ. Άρτέμης Μάτσας. Είχαμε τόν φτωκό, αλλά τίμιο του έλληνικού σινεμά, που τόν έπαιζε ό κ. Νίκος Ξανθόπουλος και τόν φτωκό, αλλά άτιμο του έλληνικού σινεμά που τόν ύποδύονταν ό κ. Άλκης Γιαννακάς. Τώρα άποκτήσαμε και την λουομένη του έλληνικού σινεμά για την όποια θέτει ύποψηφίότητα ή δις Ζέτα 'Ιεραποστόλου.

Ίσως κάποτε ν' άποκτήσω με και έλληνικό σινεμά...

ΑΥΤΑ -κατ' άρχήν- για τό έχώριο κινηματογραφικό σέξ. Και ένα ύστερόγραφο -έπί του πιεστηρίου- για τό άλλοδαπό. Ξεφυλλίζοντας τόν κατάλογο των ταινιών της σαιζόν 1966 - 67 του εισαγωγέως κ. Β. Λαμπήρη σταμάτησα στην τελευταία σελίδα. 'Ιδού πώς διαφημίζονται οι άρετές της ταινίας «Άπγορευμένα μυστικά».

«Όσα δέν τόλμωσε να δείξη ή «Σκυλάισα ζωή»: Η πιο ΑΓΡΙΑ, ή πιο ΒΡΩΜΙΚΗ, ή πιο ΕΚΦΥΛΗ ταινία του κόσμου. Τρέξατε...

Άγατητέ φίλε,

Πώς καταφέρατε να ξεθάψετε την Αιλάντα, ύστερα από δεκαετίες; Ναι, έγώ ήμουν πού τό 1940 είχα σκεφθί να κάνουμε έρανο τά παλιά και νέα διαπλασάπουλα για την προτομή του Ξενοπούλου.

Παρά τις άντιρρήσεις του, ό έρανος άρχισε και πήγαινε καλά. Μά τόν 'Οκτώβρη ήρθε ό πόλεμος, μετά ή Κατοχή, και ύστερα ή έπανόσταση πού έκαψε τά γραφεία της Διάπλασης και τό σπύτι του Φαίδωνα.

Μετά τόν θάνατό του, ό Άχιλλέας Μαμάκης άνοιξε πάλι έρανο στην στήλη του «Λογοτεχνικά νέα» για την προτομή του Ξενοπούλου. Μά σιγά-σιγά ξεχάστηκε κι αυτός... Τώρα χάθηκε κι ό Μαμάκης...

Ίσως σεις να φέρετε εις πέρας τούτη την ώραία προσπάθεια.

Σας σφίγγω τό χέρι.

ΑΙΛΑ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ

Η παλιά «Αιλάντα».

Έδω

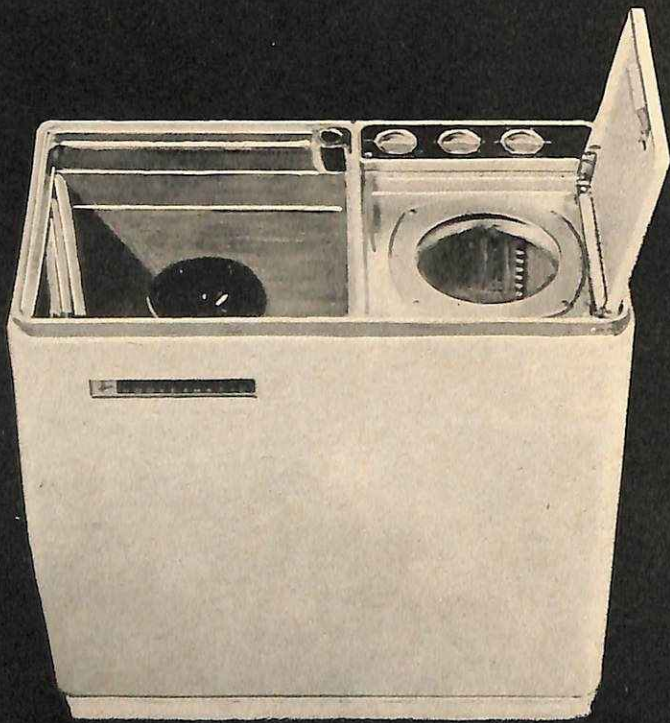
ι' Ευεί

Η 270ή...

... ταινία της Κλαούντια Καρντινάλε θά είναι άμερικάνικη. Η διάσημη 'Ιταλίδα «στάρ» βρίσκεται τώρα στον νέο κόσμο, όπου θά προσθέση ένα άκόμη άριθμό στο έκπληκτικό κινηματογραφικό ένεργητικό της, στο πλευρό του Τόνυ Κέρτις. Ο τίτλος της νέας ταινίας της είναι «Νόν Τζέητ 'Οντ». Άλλά σέ μιά στιγμή που ξεκουραζόταν από τό «γύρισμα» στην ταράτσα των στούντιο (φωτογραφία) ή άράια Κ. Κ. έδήλωσε σέ παρισταμένους δημοσιογράφους, ότι έντύπωση της κάνει ή στασιμότης της χοληλογυντιανής παραγωγής. «Σήμερα στην Εύρώπη, είπε, γίνονται πολύ καλά ή πολύ άσχημα φίλμ. Στο Χόλλυγουντ όμως δύσκολα γίνεται ένα άριστούργημα, αλλά έπίσης δύσκολα και ένα πολύ κακό φίλμ». Όσο για τούς ήθοποιούς της Μέκκας του κινηματογράφου, ή Κλαούντια τούς βρήκε πολύ καλούς και τόνισε την τεχνική φροντίδα με την όποια γίνεται τό γύρισμα μιάς ταινίας...

... τὸ πὶὸ γρήγορο
πλυντήριο τοῦ κόσμου

HOOVERMATIC

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει
καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο

15 ΚΙΛΑ ΡΟΥΧΑ
ΣΕ **30** ΛΕΠΤΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ Α.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010-237.860

Ἐδῶ
ἡ
Ἐυεῖ

Ἡ Μπαρντὸ ἀκαιαπόννητη...

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ο ΦΑΚΟΣ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΙ: ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΝΕΑΡΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ...

...ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΟ ΤΟΥΣ ΣΕ ΜΙΑ ΗΣΥΧΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ.

Μία ἀτμόσφαιρα ἐορτῆς βασι-
λευε στα πλατῶ, ὅπου γυρίζεται
ἡ καινούργια ταινία τῆς Μπρι-
ζίτ Μπαρντ «Μὲ καλὴ καρδιά».
Συμπρωταγωνιστὴς εἶναι ὁ Λω-
ράν Τερζιέφ καὶ σκηνοθέτης ὁ
Σέρζ Μπουργκινιόν.

Σκηνικό: ἕνας μικρὸς χορὸς
τοῦ Σαββατόβραδου, ἡθοῖοι ἡ
Μπριζίτ καὶ ὁ Νίκ Λάρν, ποὺ ὑ-
ποδύεται ἕνα Ἄγγλο ζωγράφο

Ἡ Μπριζίτ παρουσιάζεται σὰν
ἕνα καλὸ καὶ χαρούμενο κορίτσι
ποὺ δίνει καλόκαρδο κέφι. Χο-
ρεύει ἀδιάκοπα σὲ ρυθμοὺς ὅλο
καὶ πὶὸ γρήγορους. Καὶ ὅταν εἴ-
ναι νὰ ξαναγυρίστῃ μιὰ σκηνή,
ἡ «Μπὲ - Μπὲ» εἶναι πάντα ἡ
πὶὸ πρόθυμη, ἐνῶ οἱ κομπάρσοι
δυσανασχετοῦν. «Αὐτὴ ἡ Μπαρ-
ντὸ εἶναι ἀκαταπόννητη», λένε μὲ
θαυμασμό καὶ ζήλεια.

Ἡ ΜΠΡΙΖΙΤ ΚΑΙ Ο ΝΙΚ ΥΠΟΔΥΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥΣ.

● ΜΙΑ νεαρὰ πηγαίνει σ' ἕνα ἰδιω-
τικὸ ντέκετιβ:
—Ὅα ἤθελα νὰ κάνετε μιὰ ἐρευνα,
σχετικὰ μὲ τὸν ἀρραβωνιαστικὸ μου.
Τὸν λένε Παῦλο, εἶναι ξανθὸς, μὲ γα-
λανὰ μάτια καὶ μιὰ ἐλιά στὸ ἄριστε-
ρὸ μάγουλο.
—Πολὺ καλὰ, δεσποινίς, καὶ ποῦ
μένει;
Καὶ ἡ νεαρὰ:
—Αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελα νὰ μάθετε...

● ΕΝΑΣ ταλαντοχὸς ζωγράφος σὲ
ἕνα πελάτη του:
—Ἴδου ὁ τελευταῖός μου πίνακας.
Τίτλος του: «Ὀικοδόμοι στὴν δου-
λειά». Εἶναι ἕνα ἔργο ἀπολύτως ρεα-
λιστικὸ.
—Μά, παρατηρεῖ ὁ πελάτης, αὐτοὶ
δὲν δουλεύουν.
Καὶ ὁ ζωγράφος:
—Ἀκριβῶς... Ἐκεῖ ἔγκειται ὁ ρεα-
λισμός!

KEYMATIC

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟ

HOOVER HOOVER HOOVER HOOVER

Κάνει 42 δουλειές καὶ εἶναι τὸ μόνο ποὺ
ἔχει 2 διαφορετικοὺς τρόπους πλυσίματος.
Στεγνώνει τὰ ρούχα καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο.

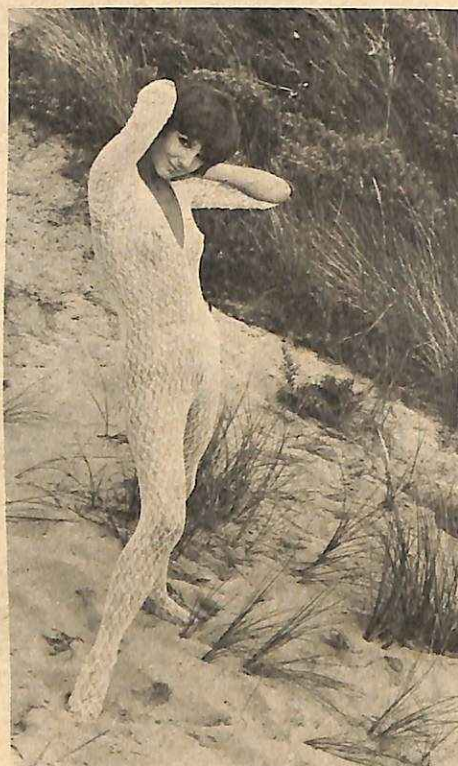
Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι τέλειο, ἀφοῦ εἶναι HOOVER

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ Α.Ε.** ΤΗΛ. 232.010-237.860

ΧΡ. ΛΑΔΑ 13

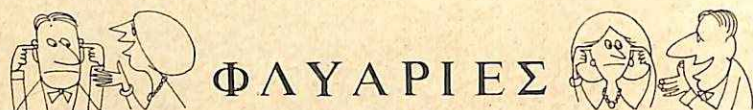
Η Άννα...

...είναι μία κοπέλλα που ξέρει τί θέλει. Από την Γερμανία όπου γεννήθηκε πήγε στη Σορβόνη απ' όπου έλαβε διπλώματα τριών ξένων γλωσσών. Και έπειδή ή φύση την έπροίκισε όχι μόνο με νουν, αλλά και με παρουσιαστικό, είναι άποφασισμένη τώρα να γίνη στάρ. Σε λίγο, πιστεύει, ο κόσμος όλος θα αναφέρει συνεχώς το όνομά της: "Άννα Σέλτερ."

Το τελωνείο...

...καθυστέρησε την Μπάρμπαρα Μπουσέ στο αεροδρόμιο του Λονδίνου, με αποτέλεσμα να χάσει το αεροπλάνο για το Μόναχο. Ο λόγος ήταν ότι η Μπάρμπαρα που πρωταγωνιστή τώρα στην νέα ταινία Τζάιμς Μπόντ, «Καζίνο Ρουαγιάλ», υποχρεώθηκε να αλλάξει το συνάλλαγμα της από λίρες σε δολάρια. Έτσι το αγαπημένο της τερριέ, ο Μάουσχεν, ταξίδεψε μόνο του για την Βαυαρία...

η Παραδείγματα: Στον προϋπολογισμό των αμερικανικών Ταχυδρομείων έχουν προβλεφθεί τριάντα εκατομμύρια δολάρια για την άμοιβε εκατόν πενήντα χιλιάδων έκτακτων υπαλλήλων. Οι υπάλληλοι αυτοί θα εργασθούν κατά τις εορτές για να μην καθυστερήσουν τα εύχρηστα γράμματα και οι κάρτες.

η Έγκαίνια... του νέου ξενοδοχείου «Αστήρ» της Βουλιαγμένης προβλέπονται στην αρχή της θερινής σεζόν 1967. Προς το παρόν, τώρα που οι γειτονικές «καμπάνες» δεν είναι πυκνοκατοικημένες, τελειώνουν όλες οι θορυβώδεις εργασίες.

η Τώνης 'Ιωάννου... ο νέος ζωγράφος, αναχωρεί αυτές τις μέρες για το Παρίσι, με την έτησία ύποτροφία της γαλλικής κυβερνήσεως.

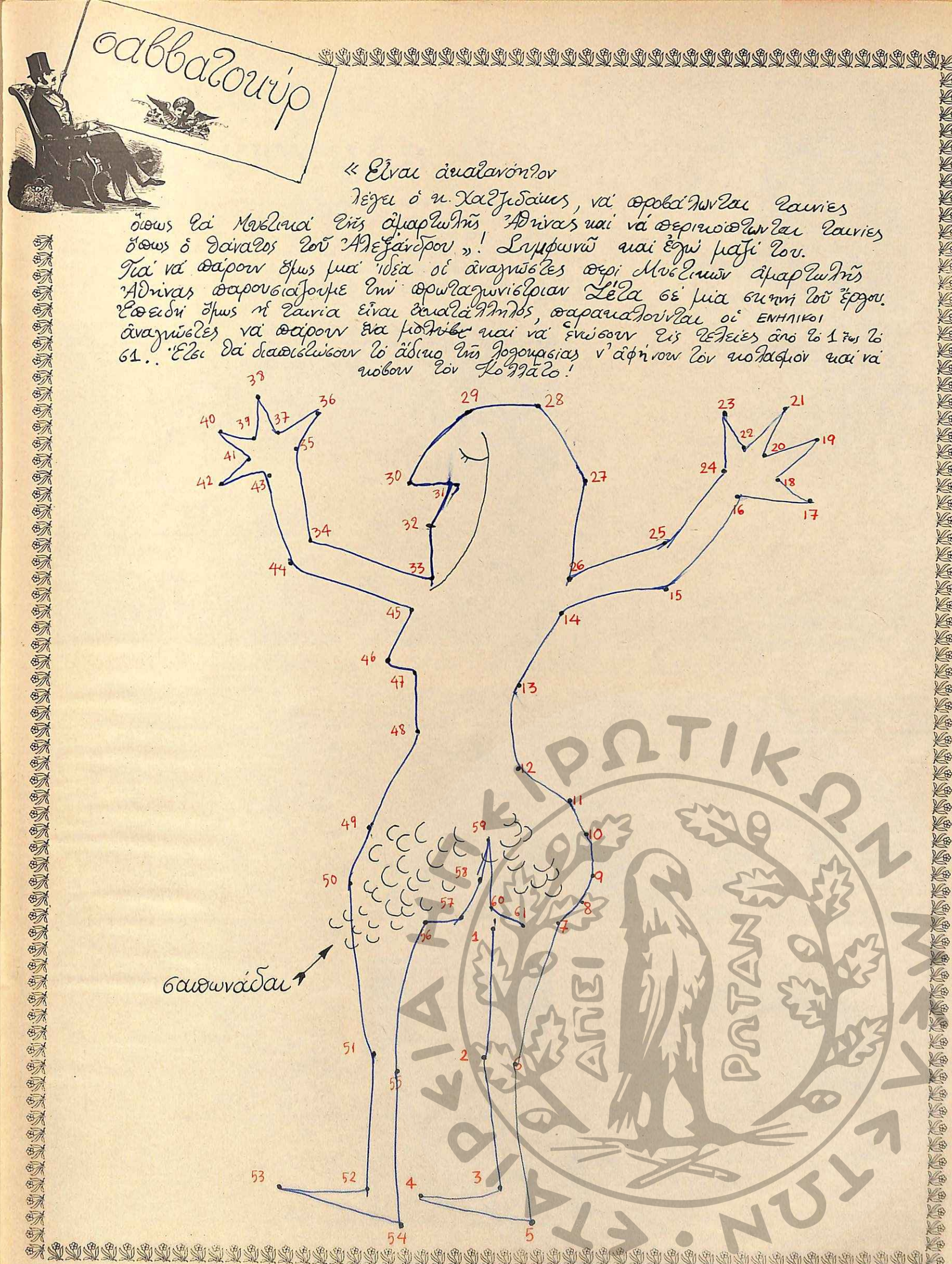
η Στην Γερμανία... ο ανταγωνισμός των εταιριών πετρελαιοειδών γίνεται όλο και πιο έξωφρενικός. Τελευταίως η εταιρία «Έσσο», η οποία ως γνωστόν έχει ως σήμα μία τίγρη με το «σλόγκαν»: «Έχω μία τίγρη στο ντεπόζιτό μου!», οργανώνει ένα μεγάλο διαγωνισμό μεταξύ των πελατών της. Πρώτο βραβείο: Μία αληθινή τίγρη! Ο νικητής όμως θα πρέπει να αποδείξει πως είναι σε θέση να αναλάβει την συντήρηση του θηρίου και φυσικά να υποσχεθεί πως σε καμμία περίπτωση δεν θα το δώσει στο ντεπόζιτο του αυτοκινήτου του.

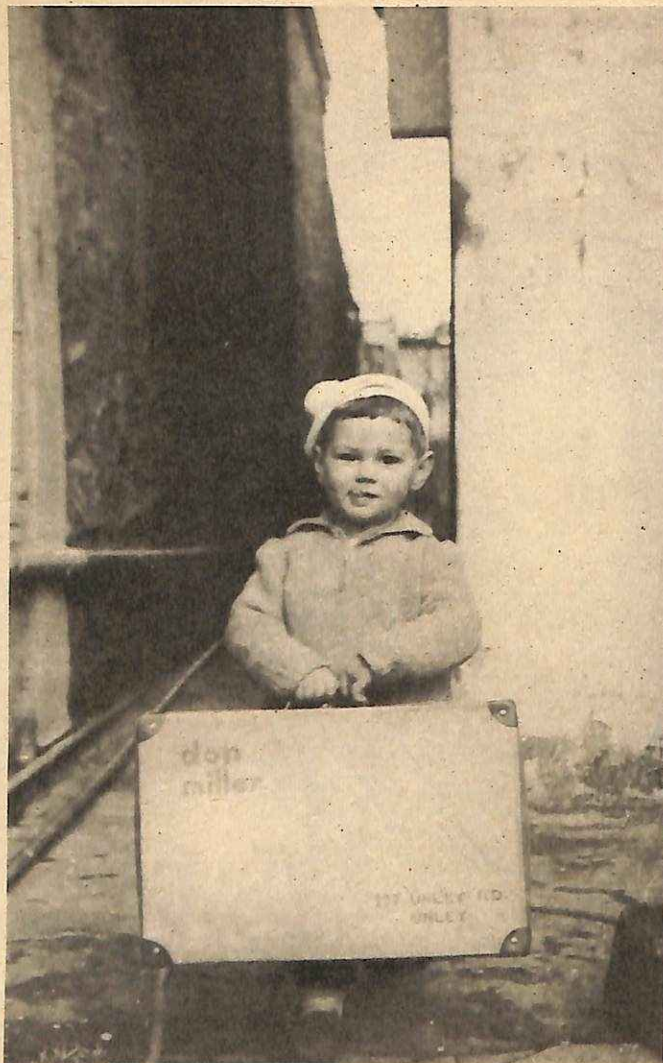
η Παράπονα... από την Πλάκα, όχι πολεοδομικά, ούτε αισθητικά, αλλά πρακτικά αυτή την φορά: Ο διακόσιες πενήντα ταβέρνες της περιοχής —πολλές ίσως για τόσο περιορισμένο χώρο— περνούν όμαδική κρίση.

η Για όσους... αγαπούν το Πήλιο, ευχάριστα νέα: "Ενας δρόμος φαρδύς, άνετος, έτοιμος σχεδόν, ένώνει τώρα την Πορταριά με τα χάνια και το λημέρι των Έλλήνων σκιέρ, τις Άγριολεύκες.

η Οι γιέ-γιέ... κατακτούν έδαφος στην αγγλική αριστοκρατία... Η μικρότερη αδελφή του λόρδου Κιλλέαρν παντρεύεται αυτές τις μέρες τον Άϊαν Ρός, ιδιοκτήτη μιάς βιομηχανίας ετοίμων ενδυμάτων για την νεολαία. Μετά τον γάμο σχεδιάζει να δώσει μία μεγάλη δεξίωση για την οικογένεια και τους φίλους της. Στην δεξίωση θα παίξει το συγκρότημα των «Μίκυ Ρίνς», μιά από τις πιο έξαλλες ορχήστρες της Αγγλίας. Προβλέπεται ότι τα αυτιά των ηλικιωμένων καλεσμένων θα τάλαιπωρηθούν αρκετά.

777

«ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ»
'Αποστολέα: Μάνθος Παντελής, 'Αθήναι.

Φωτογραφικό ἄλμπουμ

Γι' άλλη μια φορά, ή δρεφική ηλικία, με δυο μόνο εξαιρέσεις νηπιακής, καλύπτει την σελίδα του «Φωτογραφικού Ἄλμπουμ». Τα μικροσκοπικά φωτομοντέλα, χωρίς καν να αντιλαμβάνονται περί τίνος πρόκειται, προσφέρουν μια πλουσιώτατη γκάμα από εκφράσεις και από χαριτωμένα στιγμιότυπα. Και πρέπει ακόμη να τονισθεί πως, για άλλη μια φορά, το «Ἄλμπουμ» πλουτίζεται με φωτογραφία που διέσχισε τους ὠκεανούς και τους αἰθέρες, για να φθάση — από την Ἀγγλία τώρα — στην διεύθυνση τῶν «Εἰκόνα».

«ΤΟ ΕΛΑΦΑΚΙ»
'Αποστολέα: Μαρίνα Μαρία Έμμεττ, 'Αγγλία.

«ΟΝΕΙΡΑ ΓΑΤΚΑ»
'Αποστολέα: Νίκος Γρανίτσας, 'Αθήναι.

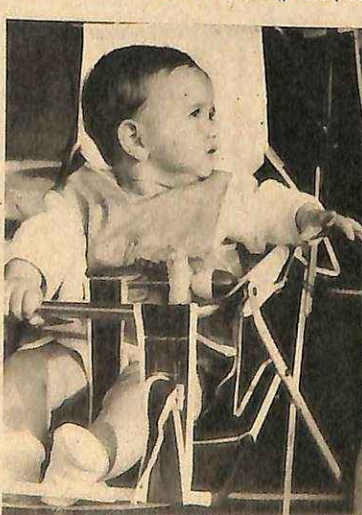
«Ο ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ»
'Αποστολέα: Ἀντζέλα Γουμάνη, 'Αθήναι.

«ΔΙΨΑ»
'Αποστολέα: Νικ. Μιχαηλοπούλου, Λαοβένι.

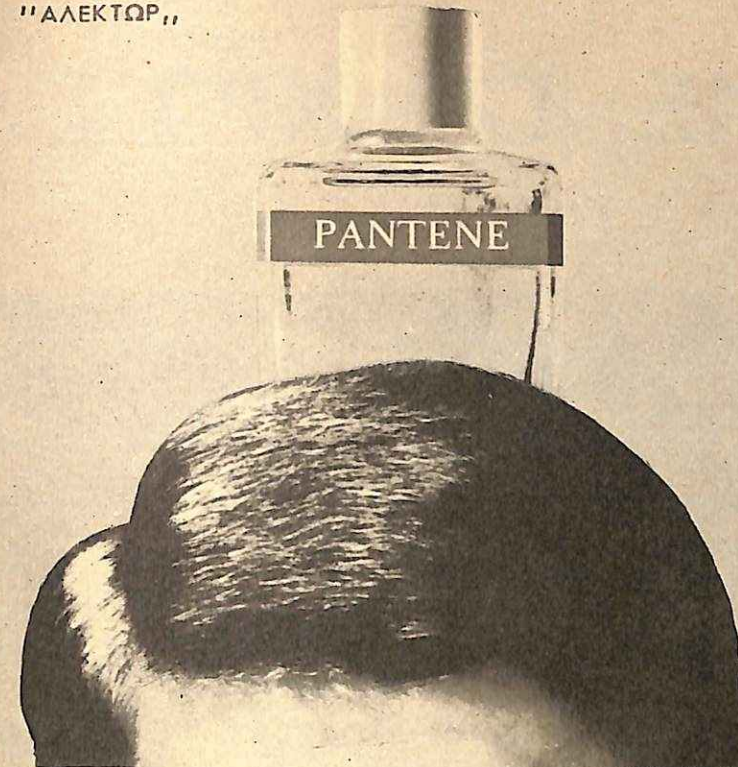

«ΕΚΠΛΗΞΗ»
'Αποστολέα: Γεώργ. Μπέλλος, Θεσσαλονίκη.

«ΤΙ ΣΤΗΒΑΙΝΕΙ»
'Αποστολέα: Κική Μανιδάη, 'Αθήναι.

„ΑΛΕΚΤΩΡ“

ΜΙΑ ΛΟΣΙΟΝ ΤΡΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

ΤΟΝΩΤΙΚΗ Ἐνέργεια

Το Pantyl είναι ή νέα βιταμινοῦχος οὐσία που περιέχει τὸ PANTENE, ή πλέον κατάλληλος που ἔχει ἀνακαλυφθῇ για τήν ὑγιή ἀνάπτυξη τῶν μαλλιῶν. Ἀπορροφᾶται ταχέως ἀπό τὸ τριχωτὸν δέρμα τῆς κεφαλῆς, φθάνει ὡς τίς ρίζες τῶν μαλλιῶν, τίς τονώνει καί τοὺς δίνει νέα δύναμη.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ Ἐνέργεια

Ἡ πιτυρίδα εἶναι μία ἀπό τίς αἰτίες τῆς τριχοπτῶσεως. Τὰ ἐργαστήρια τῆς Hoffman La Roche ἀνεζήτησαν καί εὗρηκαν μία σύνδεση, ή ὁποία ἀπολυμαίνει τὸ τριχωτὸν δέρμα τῆς κεφαλῆς καί ἐμποδίζει τήν πιτυρίδα νά σχηματισθῇ.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΗ Ἐνέργεια

Τὸ PANTENE διατηρεῖ τὰ μαλλιά καλοχτενισμένα καί τοὺς δίνει ἰδιαίτερη λάμψη. Φρεσκάρει εὐχάριστα τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καί ἀναδίδει ἕνα διακριτικὸ ἄρωμα.

PANTENE

“Ὅ,τι καλύτερο ὑπάρχει για τήν τόνωση, τήν ὑγεία καί τήν ὁμορφιά τῶν μαλλιῶν.

Η ΦΙΛΗ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΑ

ΕΝΑ ΤΑΙΡΙΑΣΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ, ΔΥΟ ΚΑΛΟΙ ΦΙΛΟΙ ΣΤΗΝ ΖΩΗ — ΕΙΝΑΙ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΤΖΩΡΤΖ ΧΑΜΙΛΤΩΝ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΔΑ ΜΑΡΙ ΛΑΦΟΡΕ

Η κόρη του προέδρου Τζόνσον, ως ησυχάσει κι αυτή την φορά. Η Μαρί Λαφορέ, το κορίτσι με τα χρυσά μάτια του γαλλικού κινηματογράφου, δεν θα κοιτάξει ποτέ έρωτικά τον νέο παρτενέρ της Τζωρτζ Χάμιλτων. Έτσι ο Άμερικανός ήθοποιός, γνωστότερος ως μόνιμος συνοδός της κόρης του προέδρου, θα διασωθί από μια άκομη ευρωπαϊκή Μαρία, μετά τις δυο άλλες — την Μπριζίτ Μπαρντό και την Ζαν Μορώ — που τον τριγυρίζουν στην προηγούμενη ταινία του «Βίβα Μαρία».

Οι σχέσεις της Μαρί Λαφορέ με τον Τζωρτζ Χάμιλτων δεν σταματούν, ωστόσο, ούτε στον τυπικό επαγγελματικό τομέα. Θα είναι κάτι ενδιαμέσο: Μια μεγάλη φιλία, που θα διατηρηθεί για πάντα. Αυτόν τουλάχιστον τον όρκο έδωσαν οι δυο ήθοιοι με δλη την πατροπαράδοτη έπισημότητα του έθιμου της αιώνιας φιλίας. Μια μπουκάλα σαμπάνια, την οποία ήπιαν χιαστί, έπεσφράγισε το συμφωνητικό. Ακολούθως, σύμφωνα πάντοτε με το τυπικό της ιεροτελεστίας, ανταλλάξαν μεταξύ τους μια φοβερή υδρι και έναν μεγάλο έπαινο, ανάλογα με αυτά που πίστευε ο ένας για τον άλλο. Και η φιλία τους θα είναι πλέον αιώνια και τρυφερή, χωρίς να είναι παρεξηγήσιμη... Μετά από αυτό οι φωτογράφοι τους τράβηξαν μερικές φωτογραφίες, όπου οι δυο ήθοιοι ανταλλάσσουν φιλικούς άσπασμούς, πριν αρχίσουν το γύρισμα της ταινίας τους.

■ ■ ■

ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΡΥΦΕΡΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ, ΑΛΛΑ ΤΙΠΟΤΕ ΤΟ ΕΠΙΛΗΨΙΜΟ

ΜΑΤΙΑ

ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΙΣΠΑΝΙΚΟ «ΦΛΑΜΕΝΚΟ»

ΕΝΑΣ Άμερικανός στο Παρίσι, και συγκεκριμένα πάνω στις στέγες του. Είναι μια σκηνή από την τελευταία ταινία που γυρίζει ο Χάμιλτων στη γαλλική πρωτεύουσα

ΠΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΑΥΡΩΤΑ ΣΑΜΠΑΝΙΑ ΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΟΡΚΟ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΤΟΥΣ

Ο Β' ΤΟΜΟΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

26

πὸ τὸ φόρεμά της ἡ Σάρα ἐβγαλε τὸ ἐγχειρίδιό μετ' τὴν ἀτσάλινη λαβὴ πού κρατοῦσε ἡ Κατερίνα φεύγοντας ἀπὸ τὸν πύργο τοῦ Σατωβιλλαιν καὶ τὸ πρόσφερε στὸ ἀνοιχτὸ τῆς χερός. Ἡ νέα γυναῖκα τὸ ἀρπάξε με πραγματικὴ χαρὰ καὶ τὸ ἔκωσε, ἔσπτο ἀκόμη ἀπὸ τὴν Σάρα, στὸν κόρφο της. Ἐπειτα οἱ δύο γυναῖκες φιλήθηκαν τρυφερά.

— Ἐλὰ νὰ με βοηθῇ γρήγορα! εἶπε ἡ Κατερίνα προσπαθώντας νὰ χαμογελάσῃ. Ἐσέρις καλὰ πὼς χωρὶς ἐσένα εἰμαι χαμένη.

— Θὰ ξαναβρεθούμε! ὑποσχέθηκε ἡ Σάρα. Εἰμαι δέβαιη γι' αὐτό! Γρήγορα τώρα!...

Τὸ κενὸ πὺν ἀνοίγονταν ἀπὸ κάτω τῆς ἐσφίξε τὴν καρδιά της Κατερίνας. Ὅταν ἦταν παιδί, εἶχε πολλὰ φορὲς μετ' τὸν Λαντὸν πραγματοποιήσει καταβάσεις καὶ ἀκόμη σκαρφαλώματα μετ' τὸ σκονὶ στὶς οἰκοδομὲς τοῦ Παρισιῦ. Δὲν ἦταν τότε παρὰ ἓνα παιχίδι. Μετὰ τὰ χρόνια ὅμως πού εἶχαν περάσει θὰ τὰ κατάρφανε ἀκόμη; Ἐξὼ τὸ σκοτάδι ἦταν πικρὸ καὶ ἡ Κατερίνα ὑποχρέωσε τὴν φαντασία της νὰ σπασίῃ. Δὲν ἤθελε νὰ φαντασθῇ τὸ χῶρος πὺν ἀνοίγονταν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της καὶ πὺν τὸ κοίταζε τότες φορὲς κατὰ τὴν διάκριση τῆς ἡμέρας. Στανροκοπήθηκε διαστικὰ, ψιθύρισε μὴ σύντομη προσευχὴ καὶ καθάλισε τὸ παράθυρο, ἀρπάζοντας τὸ σκονί. Ἡ ἀνήσυχη ματιά της Σάρας εὐδοκίμησε τὸ τελευταῖο πρᾶγμα πὺν εἶδε πὺν κλείσῃ τὰ μάτια. Ἐδὼ τῶς ὁ ἀνεμὸς πὺν φύσαγε ἦταν ἀδύνατος καὶ τὸ σκονί δὲν κοινύταν παρὰ μολίς. Τὰ χέρια της ἐσφίξαν δυνατὰ τὸ τραχὺ κανάβι. Τὸ βάρος τοῦ κορμιῦ της τῆς φάνηκε φοβερό, ὅταν ἄρπασε τὸν ἑαυτὸ της νὰ κρεμασθῇ στὸ κενό. Ἐπειτα τὸλῖξε τὸ σκονί γύρω στὴν δεξιὰ της κνήμη καὶ ἄρχισε νὰ γλιστρᾷ πρὸς τὴν βάση τοῦ πύργου... Τὰ πρᾶγματα ἐξελάσσονταν λιγώτερο ἀσχημα ἀπὸ ὅσα εἶχε φοβηθῇ. Ἐνστικτωδῶς ξαναβόηξε τὴς παλιῆς κινήσεως πὺν νύμειξε. Ἐκατάβαση συνεχιζόταν, κανονικὴ, ἀσχετὰ εὐκολή. Μόνον πὺν τὰ χέρια της ἄρχιζαν νὰ ὑπομένουν στὴν τραχείδι ἐπαρὴ τοῦ σκονιοῦ. Ἀλλὰ ἡ Κατερίνα δὲν μπορούσε πὰ νὰ ὑποχωρήσῃ. Γιὰ νὰ δῇ πὺν βοσκόνταν ἀνοίξει τὰ μάτια. Τὸ παράθυρο, ἀσθενικὰ φωτισμένο, βοσκόνταν πὰ πὺν ψηλὰ ἀπὸ πάνω της. Ἡ σκιερμένη σιλουέττα της Σάρας ἐξορίζετο σὲ μαῦρο. Ἡ Κατερίνα εἶχε τὴν αἰσθησὴ πὺς ᾤσσε σὲ ἓνα ἐμφάνη. Μετὰ τὰ μάτια ἀνοιχτὰ εἶχε περισσότερο τὴν αἰσθησὴ τοῦ κινδύνου, πὺς ἦταν κρεμασμένη μεταξὺ τῆς καὶ οὐρανοῦ. Ἀν ἄρπασε τὸ σκονί θὰ

Στὰ βήματα τῆς εὐτυχίας

τσακίζονταν ἀσφαλῶς στὸν θρόνο πὺν στήριζε τὸν πύργο. Ἡ φωνὴ της Σάρας ἔφτασε ὡς αὐτὴν ἀδύνατη, προσεχτικὴ, ἀλλὰ φορτωμένη ἀγωνία.

— Θάρρος! Πὼς τὰ πᾶς; — Καλὰ, εἶπε ἡ Κατερίνα.

Ἡ φωνὴ της δὲν ἦταν παρὰ μὴ ἀνάσα. Τὰ χέρια της ἔκαιαν ἀνυπόφορα, ὥστόσο ἡ Κατερίνα ἐπέσπευσε τὸ κατέβασμα, κνηγμένη ἀπὸ τὸν φόβο πὺς δὲν θ' ἄντεχε ὡς τὸ τέλος. Εἶχε τὴν ἐντύπωση πὺς οἱ μὺς τῶν ὤμων της θὰ σκίζονταν. Μία στιγμὴ τῆς κόπηκε ἡ ἀνάσα καὶ λιποψύχησε. Νόμισε πὺς θὰ τὰ παρατοῦσε ὅλα. Ὁ φόβος ἀνέβηκε μέσα της, φρόντισε σὺν ἀνεμοστρόβιλος, ἓνας φόβος δλόγυμος, πρὸς τὸν ὅμοιο, μὴ κορὸ κοριτσιῦ πὺν χάθηκε στὰ σκοτεινὰ. Μετὰ τῆς τῆς δυνάμεις δόμοιο σὲ ἓνα λεπτὸ μωσφέγγαρο. Τὸ φῶς τοῦ ἦταν ἀδύνατο, ἀρκοῦσε ὥς ἐνθάδων, ἡ σωματικὴ δοκιμασία ὅμως ἦταν πολὺ μεγάλη γι' αὐτήν. Κάθε κίνησή της ἦταν τώρα κ' ἓνα μαρτύριο. Ἡ Κατερίνα ἔτρεμε τώρα σ' ὅλους τοὺς ἰστούς τοῦ κορμιῦ της. Ἡ καρδιά της χτυποῦσε, τὰ μέλη της μούδιαζαν κάτω ἀπὸ τὴν πῆση τῆς ἀκατανίκητης ἐξαντλήσεως. Τὰ μέλη ἀκατανίκητης ἐξαντλήσεως. Τὰ γδαρμένα τῆς χέρια τὴν ἔκαναν νὰ ὑποφέρει πραγματικὰ μαρτύρια. Ἐξαντλημένη τὰ παρατήρησε ὅλα!

Τὸ πῆσιμον ἦταν σύντομο. Ἐδὼ τῶς γιὰ τὴν Κατερίνα ἡ βάση τοῦ τείχους ἦταν κοντὰ. Γλῦτωσε μετὰ ἓνα χάσος ἀπὸ τοῦ τράνταγμα, πὺν τὴν ἔβλεπε γιὰ ἓνα λεπτό, ὅχι ὅμως ἀσχετὰ γιὰ νὰ χάσῃ τῆς αἰσθησῆς της. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ θρόνος ἦταν σκεπασμένος ἀπὸ πικνοὺς θάμνους, πὺν τῆς ἔκαναν μερικὰ γρατσούνια, δόησαν ὅμως πολὺ νὰ μαλακώσῃ τὴν θέσμή της στὴν γῆ. Ξανασπρώχθηκε, ὅχι χωρὶς καινούργιες γρατσούνιες, καὶ ἔπειτα, ἀναλογιζόμενη τὴν Σάρα πὺν περιμένε ἐκεῖ πάνω, τράβηξε τρεῖς φορὲς τὸ σκονί, πὺν ξαναέθηκε γοργά. Πάντα χαμένη στὸν θάμνο της, ἡ Κατερίνα εἶδε τὴν Σάρα νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ἐπειτα ὅλα ἐσθῆσαν...

Ἀπὸ τὸ δωμάτιό της ἡ Κατερίνα εἶχε ἐξετάσει ἀσχετὰ τὸ τοπίο στὴν διάκριση αὐτῆς τῆς ἡμέρας, γιὰ νὰ τὸ ἔχῃ πολὺ ζωηρὸ στὴν μνήμη της. Ψηλαφώντας τὸ τείχος μετὰ τὸ χέρι ἔκανε τὸν γύρο τοῦ πύργου, ὅπως

τὴν εἶχε συμβουλέψῃ ἡ Σάρα, βοηθῇ τὸ κατηφορικὸ χωράφι καὶ τὸ κατρακύλησε ὅσο μπορούσε πὺν γρήγορα. Τὰ μάτια της συνήθιζαν στὸ σκοτάδι καὶ μπορούσε νὰ προσανατολισθῇ χωρὶς πολλὰ δυσκολίες. Στὴν ἄκρη, ὅμως, τοῦ χωραφιῦ σταμάτησε μετεωμένη. Ἐνα παχὺ παραπετάσμα ἀπὸ δέντρα ξανοιγόταν μπροστὰ της: πικνὸ, μαῦρο, σὺν τεῖχος. Πὼς νὰ βοηθῇ τὸ μονοπάτι πὺν ὡδηγούσε στὸ δρόμο, μ' αὐτὲς τῆς συνθήκες; Ἀπὸ τὴν ἀνήσυχη καρδιά της Κατερίνας μὴ σύντομη προσευχὴ ἀνέβηκε πρὸς τὸν οὐρανό. Ἐπρεπε νὰ βοηθῇ τὸ μονοπάτι, ἔτρεπε νὰ τὸ βοηθῇ ὅποιοδήποτε!

Σὰν γιὰ ν' ἀπαντήσουν στὴν βοῇ προσευχῆς της, τὰ πικνὰ οἰκνῆφα πὺν περνοῦσαν πάνω ἀπὸ τὴν κοιλιά, παρὰμείρισαν ἐλαφρά, ἀνοίγοντας δρόμο σὲ ἓνα λεπτό μωσφέγγαρο. Τὸ φῶς τοῦ ἦταν ἀδύνατο, ἀρκοῦσε ὥς ἐνθάδων, ἡ σωματικὴ δοκιμασία ὅμως ἦταν πολὺ μεγάλη γι' αὐτήν. Κάθε κίνησή της ἦταν τώρα κ' ἓνα μαρτύριο. Ἡ Κατερίνα ἔτρεμε τώρα σ' ὅλους τοὺς ἰστούς τοῦ κορμιῦ της. Ἡ καρδιά της χτυποῦσε, τὰ μέλη της μούδιαζαν κάτω ἀπὸ τὴν πῆση τῆς ἀκατανίκητης ἐξαντλήσεως. Τὰ γδαρμένα τῆς χέρια τὴν ἔκαναν νὰ ὑποφέρει πραγματικὰ μαρτύρια. Ἐξαντλημένη τὰ παρατήρησε ὅλα!

Κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα ἡ Κατερίνα σταμάτησε γιὰ λίγο γιὰ νὰ πᾶρῃ ἀνάσα καὶ ν' ἀφήσῃ νὰ ἡσυχάσουν τὰ ἀκατάστατα χτυπήματα τῆς καρδιάς της. Τεντώθηκε, αἰσθάνθηκε νὰ τῆς ξαναρχεταῖ ὅλο τὸ θάρρος της, παρὰ τὸς πόνεμένους ὤμους της καὶ τὰ γδαρμένα χέρια της. Δόξα τῷ Θεῷ δὲν εἶχε χάσει τὸ ἐγχειρίδιό της στὸ πῆσιμό της καὶ στὸ κάτω - κάτω ὅλα εἶχαν ἐξελιχθῇ πολὺ καλὰ. Ἦταν ἐλεύθερη...

Μὲ θάρρος ἐκίνησε, ἀκολουθώντας ὅσο μπορούσε καλύτερα τὸ μονοπάτι. Ἦταν ἓνας δρομὸς πὺν θὰ πρέπει νὰ τὸν εἶχαν ἀνοίξῃ οἱ ἐυλόκοποι γιὰ τὴν δουλειά τους καὶ πὺν φάρδαινε ὅσο προχωρούσε κανεῖς. Ἡ Κατερίνα εἶχε ἀποφασίσει νὰ βαδίσῃ ὅλη τὴν νύχτα κ' ὕστερα

ν' ἀναζητήσῃ ἓνα καταφύγιο γιὰ νὰ κοιμηθῇ λίγο. Τὸ μεγάλο πρόβλημα ἦταν ἡ τροφή. Πὼς νὰ φᾶς σ' αὐτὴ τὴν λεηλατημένη χώρα; Καὶ τὰ χόματα ἀκόμη πὺν τῆς εἶχε δώσει ἡ Σάρα θὰ χρησιμοποιεῖν, ἀραγε, σὲ τίποτε; Ἀλλὰ, οἰσφίθηκε σοφὰ, τὸ καθε πρόβλημα μετὰ τὴν ὥρα τοῦ. Ἡ Κατερίνα ἀποφάσισε πὺς γιὰ τὴν σιγὴν τὸ πὺν ἐπείγον ἦταν νὰ βάλῃ ὅσο μπορούσε περισσότερη ἀπόσταση μεταξὺ της καὶ τῶν νυχτῶν τοῦ Φορτελῆς. Ὅλο τὸ ὑπόλοιπο τῆς νύχτας βαδίσει ὡδηγημένη περισσότερο ἀπὸ τὸ ἐνστικτο παρὰ ἀπὸ δέβαια στοιχεία, διασχίζοντας δάση καὶ χωράφια, πὺν κόντονταν πὺν καὶ πὺν ἀπὸ λιμνοὺς, προσπαθώντας νὰ κρατήσῃ τὴν κατεύθυνσή της. Στὰ ξημερώματα εἶδε στὴν ἐξοδὸ ἓνα δάσος ἓνα μεγάλο χωριὸ πὺν οἱ ὁδοντογῆτες στέγες τοῦ ἐξωρίζαν σιγὰ - σιγὰ στὴν προκρινὴ οὐρά. Ἐνας ἰσχυρὸς πύργος ὑψονόταν ἀπὸ πάνω τους, ρομαλέος καὶ φανερὰ καλοσυντηρημένος. Ἡ Κατερίνα δίστασε γιὰ λίγο πρὶν προχωρήσῃ πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Γι' αὐτὴν τώρα κάθε κίνηση σήμαινε κίνδυνο καὶ δὲν εἶχε κομμάτι δόξῃ νὰ ξαναπλοῖ σὲ ἄλλα χέρια πὺν διψούσαν γιὰ πραγματικὰ λίτρα. Ὅστόσο, πεινούσε μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸν μακρὸ δρόμο κ' ἔτρεπε νὰ βοηθῇ. Τὸ χωριὸ φαίνονταν καλὰ προστατευμένο, ἀκόμη πλοῖμα... Ἐνας χωρὶς ἀνίκητη ἐκείνη τὴν στιγμή ξεπροβάλλοντας ἀπὸ ἓνα χωματόδρομο, μ' ἓνα τεσκούρι στὸν ὄμο, φαίνονταν καλὸκαρδὸς, τὸν πλησίασε:

— Τὸ χωριὸ αὐτό; ῥώτησε. Ποιὸ εἶναι;

Ὁ ἄντρας τὴν κοίταξε μετὰ ἀπορία. Κατάλαβε πὺς θὰ πρέπει νὰ φαίνονταν παράξενη μετὰ τὸ ξεσκισμένο δελουδὶνὸ φόρεμά της, τὰ χάλια τοῦ ἐπειδύτη της. Ὁ χωρὶς ἦταν γταιρικὰ ντυμένος, ἀλλὰ τὰ ρούχα τοῦ ἀπὸ χοντρὸ πανὶ ἦταν καθαρά.

— Ὁ ἄντρας δίστασε γιὰ λίγο. Ἡ

Κατερίνα ἐνοίωσε πὺς ἡ ματιά τοῦ τὴν ζύγισε, προσπαθώντας νὰ μαντέψῃ τί εἶδους γυναῖκα μπορούσε νὰ ἦταν. Ἡ ματιά τοῦ, ὅμως, ἦταν καθαρή, εὐθεῖα. Ἀποφάσισε νὰ τὸν ἐμπιστευθῇ.

— Ἦμιον αἰχμάλωτη στὸν πύργο τῆς Κουλάνς, εἶπε γρήγορα. Μπορεῖς νὰ ξαφύγῃς. Πᾶω στὴν Ὁρλεάνη.

Μόλις εἶχε τελειώσει τὰ λόγια της καὶ ὁ ἄντρας τὴν ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν τραβοῦσε μαζί του.

— Ἐλὰ, τῆς εἶπε..., ἀκολουθήσε με χωρὶς φόβο!

Τὴν ὡδήγησε πρὸς τὴν κατεύθυνση ἀπὸ τοῦ ἐρχόταν μετὰ μεγάλα γρήγορα βήματα. Στὴν εἰσοδὸ τοῦ δάσους ἡ Κατερίνα εἶδε νὰ κινεῖται τὸ ἔξω μὴς καλὴς, σκουρόχρωμης, τόσο χαμηλῆς πὺν ἐμοιάζε σὺν ἓνα ἐξόγκωμα τῶν σκοτεινῶν χρωμάτων ἀπὸ τοῦ ξεπροβάλλει. Ὁ ἄντρας περπατοῦσε ὅσο πᾶναι καὶ πὺν γρήγορα, σὰ νὰ διαβάσαν νὰ φτάσῃ. Μὰ ξανάκι κοπέλλα, σκιερμένη σ' ἓνα τέντζε, μπροστὰ στὸ ἔξω ἀντιστοίχῃ, ἀποφύγῃς καὶ εἶδε τὴν καινούργιαν.

— Μαγδαληνὴ, εἶπε ὁ ἄντρας. Μόλις δὴκα αὐτὴ πὺν ἐρχόταν ἀπὸ τὸ δάσος. Τὸ ἔσκασε ἀπὸ τὸν Φορτελῆ. Πεινᾷς... Λοιπὸν τὴν ἔφερα!

— Καλὰ ἔκανες! Χωρὶς νὰ πῇ τίποτε περισσότερο, ἡ κοπέλλα πρόσφερε ἓνα σκαμνί, ἔβγαζε μὴ γὰράβα ἀπὸ τὸ σεντόνι, τὴν γέμισε μετὰ σούπα ἀπὸ ράβες κ' ἔπειτα ἔκοβε ἓνα μεγάλο κομμάτι μαῦρο καὶ καλωπῆμένο ψωμί. Τὰ ἔστρωσε ὅλα πρὸς τὴν Κατερίνα.

— Φάτε, εἶπε ἀπλά... Ἐπειτα θὰ κοιμηθῇτε λίγους. Μὴ μιλάτε. Θὰ πρέπει νὰ εἰσάτε κουρασμένοι...

Ἡ ἀπλότητά της ὑποδοχῆς, ἡ γενναϊότητα της, ἔφεραν τὰ δάκρυα σὰ μάτια τῆς Κατερίνας. Κοίταξε τὴν κοπέλλα. Ἡ Μαγδαληνὴ εἶχε ἓνα στοργικὸ καὶ φρεσκο πρόσωπο, γεμάτο καλοσύνη.

— Δὲν ἐξέρετε κανὸν εἰμαι καὶ μὴ ἀνοίγετε τὴν πόρτα σας.

— Βγαίνετε ἀπὸ τοῦ Φορτελῆ, εἶπε ὁ ἄντρας μετὰ φωνὴ πὺν ἔτρεπε ἀπὸ συγκρατημένη δόξη. Πᾶς στὴν Ὁρλεάνη. Μᾶς φτάνει! Φάει καὶ κοιμῶν.

Ἡ Κατερίνα ἦταν πολὺ κουρασμένη, πολὺ πεινασμένη γιὰ νὰ σιτηθῇ. Μονομύριος ἓνα εὐχαριστῶ, ἔφαγε τὴν σούπα της, τὸ ψωμί της κ' ἔπειτα ἔξπλωσε μετὰ ἐγγονοσύνη

στὸ στρώμα πὺν ἦταν βαλμένο σὲ μὴ γωνία καὶ πὺν θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν τὸ κρεβάτι τῆς Μαγδαληνῆς. Ἀποκοιμήθηκε ἀμέσως.

Ὅταν ξύπνησε ἡ μέρα τελείωνε. Ὁ χωρὶς εἶχε γυρίσει καὶ πρὸς τὴν φωτιὰ σκάλιζε ἓνα κλωνάρι βαλανιδιάς μ' ἓνα μαχαίρι. Ἡ Κατερίνα εἶδε πὺς ἔφτιαχνε ἓνα μικρὸ ἄγαλμα τῆς Παναγίας. Κοντὰ τοῦ ἡ κοπέλλα ἔπλωνε κατὰ ἐπάνω σὲ ψωμί. Καθὼς τὴν εἶδε πὺν ξύπνησε, χαμογέλασε στὴν Κατερίνα.

— Αἰσθάνεσθε καλύτερα;

— Ναί. Εὐχαριστῶ. Σταθήκατε τόσο καλὸι!.. Τώρα θὰ ξαναφύγῃ.

Ὁ ἄντρας σήκωσε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὴν δουλειά του, τὴν κοίταξε μετὰ προσοχὴ πὺν τῆς εἶχε κάνει ἐντύπωση τὸ πρῶτο.

— Γιατὶ ἐπιμένεις τόσο νὰ ταξιδέψῃς τὴν νύχτα; Κοῦβεσαι;

— Πέτρο, τὸν μάλωσε ἡ κοπέλλα, δὲν πρέπει νὰ τὴν ρωτᾷς!

— Δὲν ἔχει σημασία, εἶπε ἡ Κατερίνα. Δὲν κοῦβομαι, μόνον πὺν θέλω νὰ ἀποφύγῃς νὰ πέσω πάλι στὰ χέρια τοῦ Φορτελῆ.

— Ἐδῶ, δὲν ἔχεις τίποτε νὰ φοβηθῇς! Καλύτερα νὰ ταξιδεύεις μέρα, ἰδιαίτερα ἀν δὲν ἔξῃς τὴν περιοχή. Ἐσέρις τὸν δρόμο γιὰ τὴν Ὁρλεάνη;

Ἡ Κατερίνα κοίτησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι. Ὁ Πέτρος ἀκούμπησε τὸ ἄγαλμα καὶ τὸ μαχαίρι τοῦ καὶ τὴν πλησίασε.

— Ἀπὸ δῶ εἶναι εὐκολο. Ὁ παλιὸς ρωμαϊκὸς δρόμος ἀκολουθεῖται χωρὶς δυσκολία μέχρι τοῦ Ζιέν. Ἐπειτα θὰ βοηθῇ τὴν Λουά. Ἀρκεῖ τότε ν' ἀφήσῃς τὸ ρεῖμα τοῦ ποταμοῦ νὰ σὲ ὡδηγήσῃ. Τί θὰ κάνῃς στὴν Ὁρλεάνη;

— Πέτρο! εἶπε πάλι ἡ Μαγδαληνὴ. Ἡ ζωὴ της δὲν σοῦ ἀνίχει!

Ἡ Κατερίνα τοῦ χαμογέλασε εὐγενικὰ. — Δὲν ὑπάρχει οὔτε μαρτύριο, οὔτε ἀσθένεια. Πᾶω νὰ δοῦ ἔκλειον πὺν ἀγαπῶ. Εἶναι κλεισμένος μέσα στὴν πόλη.

Ἡ Μαγδαληνὴ παρατήρησε τὸ μαγεῖο τῆς σούπας καὶ πλησίασε τὴν Κατερίνα, ἀγκαλιζοντάς της τὴν μέση μετὰ ἓνα χέρι.

— Ἐλὰ νὰ καθῃς, εἶπε ἐγκαταλείποντας τὸν πληθυντικόν. Ἀν ἀγαπᾷς ἓνα ἀπὸ αὐτοὺς πὺν ὑπερασπίζονται τὴν πόλιν τοῦ ἀρχοντοῦ μας Καρόλου τῆς Ὁρλεάνης εἰσαι ἀδελφὴ μου. Ὁ Κολέν, ὁ ἀρραβωνιασμένος μου, εἶναι ἀπὸ τοὺς τοῖς τοῦ Νάθου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ. Πᾶς μὴ μὴ μὴ πὺν νοιάζεται ὁ δικός σου. — Ἀρνώ, εἶπε ἡ Κατερίνα, παραλείποντας σκόπημα τὸ ὑπόλοιπο δόγμα. Ἦταν καλύτερα ἡ καλὴ Μαγδαληνὴ νὰ τὴν νοιῖ, σὺν αὐτῇ, μὴ ἀπλά κοπέλλα ἐρωτευμένη μ' ἓνα το-

ξότη. "Ένα όνομα ευγενή θα την τρέμαζε, θα προκαλούσε την καχυποψία της, ίσως. Ήταν δύσκολο να πιστέψει κανείς την περιπέτεια μιας αρχόντισσας, πλούσιας γυναίκας, που έτρεχε μέσα από τα δάση να συναντήσει ένα πολέμαρχο! Πρόσθεσε:

—Μέ λένε Κατερίνα...

—Είσαι περισσότερο από ποτέ καλόδεκτη, είπε ο Πέτρος εγγάρδια. Μείνε ακόμη άνοιξη την νύχτα! Θα φύγεις τα χαράματα. Θα σε οδηγήσω μέχρι τον παλιό ρωμαϊκό δρόμο.

Για πολύ καιρό η Κατερίνα θα θυμόταν την βραδιά που πέρασε στην ταπεινή καλύβα του αδελφού και της αδελφής. Η καλωσύνη τους, η απλότητα τους της έδωσαν θάρρος. Μετά τις δοκιμασίες που είχε περάσει, πριν από κείνες που την περιμεναν, ήταν ένας ευγενετικός σταθμός. Μετά το δείπνο δεν παρέτειναν την διαμονή για να μη ξοδέψουν πολύ κερί. Η Κατερίνα μοιράστηκε στο στρώμα της Μαγδαληνής. Ο Πέτρος είχε το δικό του σε μία αποθηκούλα, δίπλα στο μοναδικό δωμάτιο του σπιτιού. Και μ' όλο που είχε κοιμηθεί όλη την ημέρα, η Κατερίνα ξαναόχισε με κέφι τον ύπνο της. Τα γδαρμένα της χέρια την πονούσαν λιγότερο. Η Μαγδαληνή τα είχε αλείψει με χοιρινό λίπος και τα είχε δέσει με παλιά πανιά.

Τα χαράματα ο Πέτρος την ξύπνησε. "Ερχετε να πάω στο χωράφι και δεν είχε καιρό για χάσιμο. Είδε, άλλωστε, πως η Μαγδαληνή είχε σηκωθεί και ήταν άτασχοληνη.

—Σκέφτηκα αυτή την νύχτα, είπε ο Πέτρος. Το καλύτερο για να αποφύγεις τις άσχημες συναντήσεις, είναι να παρουσιάζεσαι σαν προσκυνητήρια που περνάει στο Άγιο μοναστήρι του μεγάλου Αγίου Βενέδικτου. Βρίσκει κανείς απ' όλα, για δυστυχία μας, στην έπαρχία μας του Ποντίου, καλούς και κακούς. Είσαι νέα... και όμορφη. Η οράδου του προσκυνητού θα σε προστατέψει.

Μιλώντας, έβγαλε από μία ντουλάπα χωμένη στον τοίχο, ένα ραβδί, όπου ήταν κρεμασμένο ένα σιδερένιο παγούρι.

—Ένας θεός μου έκανε άλλοτε το προσκύνημα της Κομποστέλλας, είπε γελώντας. Πάρε το ραβδί του, θα φαίνεται πιο αληθινή!

Την ίδια στιγμή, χωρίς να πη τίποτε, η Μαγδαληνή έρχοι στους δώμους της Κατερίνας ένα χοντροκομμένο μαγδύνα με κοκκίλια, λέγοντας πως θα ήταν καλύτερα προστατευμένη μ' αυτό. Η κοπέλλα πρόσθεσε ακόμη μία μεγάλη φραντζέλλα ψωμί κ' ένα μικρό κατσικίσιο κεφάλι τυρί κ' έπειτα φίλησε την Κατερίνα.

—Ο Θεός να σε φυλάει στο δρόμο σου, είπε ευγενικά, και να σε βοηθήσει να ξεναδηθείς τον αγαπημένο σου! Αν δής τον Κολέν, θα του πής πως τον περιμένω και θα τον περιμένω πάντα.

Συγκινημένη και δακρυσμένη, η Κατερίνα θέλησε στην αρχή να αρνηθεί κατάλαβε όμως πως η άρνησή της θα θεωρούνταν σαν προσβολή. Γι' αυτό δεν τόλμησε να θάλλει τα τρία άσημά της νομίσματα, από φόβο μη τους προσβάλει. Φίλησε με θέρμη την Μαγδαληνή, χωρίς να

δρά ούτε μία λέξη, τόσο ήταν σφιγμένο το λαρύγγι της, κ' έπειτα ακολουθώντας τον Πέτρο που την περιμενε στο κατώφλι. Στο μονοπάτι γύρισε πολλές φορές για να απευθύνη ακόμη μερικους αποχαιρετισμούς στην κοπέλλα.

Όρθια στην πόρτα της η Μαγδαληνή την κοίταζε ν' απομακρύνεται. Ο Πέτρος μπροστά της βάδιζε με μεγάλα κανονικά πατήματα, χωρίς διασύννη. Ξανάδε το μέρος, όπου την είχε βρή την προηγούμενη κ' έπειτα μέσα από τα χωράφια, την ώδηγησε μέχρι σ' ένα είδος δρόμου, όπου μεγάλες πλάκες προσιτισμένες από τα χορτάκια και τα μούσκια, ξεχώριζαν εδώ και κεί. Στόν δχο του δρόμου, ένα παλιό άγαλμα λεπριασμένο, που παρόστανε το στήθος και το κατσαρό κεφάλι ενός νέου άγορου φαινόταν ακόμη καλά αν και οι δροχές και οι κακοκαιρίες του είχαν μισοφάει. Έκει ο Πέτρος στάθηκε με το χέρι τεντωμένο κατά την Δύση.

—Νά, ο δρόμος σου! Πήγαινε κατ' εὐθείαν μέχρις ότου βρής το μεγάλο ποτάμι.

Σήκωσε προς αυτόν μία ματιά γεμάτη ευγνωμοσύνη.

—Πώς να ευχαριστήσω εσένα και την αδελφή σου;

—Με το να μη μās ξεχάσεις ολότελα! Είπε σπρόνοντας τους βαρείς ώμους του. Έμεις θα προσευχόμαστε για σένα...

Σα να διαζόταν να την αφήσει ξαφνικά, για να ξαναβρίθ τον δρόμο του μέσα από τα χωράφια, ξερνικά, όμως, πάλι μετάνιωσε και ξαναγύρισε σ' αυτή.

—Κ' έπειτα..., είπε με υπόκωφη φωνή, σε περίπτωση... όπου, ξέρει κανείς; όπου δεν θα ξαναβρίσκες αυτόν που αγαπάς, θα ήθελα να σου πω πως μπορείς να γυρίσεις σε μās. Θα είμαστε πάντα ευτυχημένοι, η Μαγδαληνή κ' εγώ... ιδίως εγώ, ξέρεις, να σ' έχωμε στο σπίτι...

Πριν η Κατερίνα καταλάβει την έννοια της απλής αυτής εξομολογήσεως, ο Πέτρος είχε γυρίσει την πλάτη κ' έτρεχε κιάλας μέσα από τα χωράφια, σα να το είχε βάσει στα πόδια. Έμεινε εκεί ένα λεπτό, κοιτώντας την όγκωδη σιλουέτα να διαλύεται σιγά - σιγά στην θαμνιά του πωϊνού. Δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά της, χωρίς να σκέπτεται να τα σκουπίσει. Την συγκινούσε αυτός ο απλός και ντροπαλός έρωτας, που, αφού γεννήθηκε τόσο ξαφνικά, μόλις τόλμησε να δείχτη. Ήταν σαν μία μικρή φιλική φλόγα που θα έπαιρνε μαζί της σ' όλο τον δρόμο της. Γύρω της, η μέρα, μεγαλώνοντας ξεχώριζε τα πράγματα από την θαμνιά τους μορφή, τα ξεκαθάριζε όσο πήγαινε και πιο ρωμυαία. Μπορούσε να δει πίσω της, να πατιζούν οι στέγες του Τουσού, να διακρίνει το γαλάζιο λάβαρο στον πύργο του κάστρου. Οι καμπάνες ξυπνούσαν για τον δρόμο, σκορπίζοντας τις αδύνατες νότες τους πάνω από την παχιά γή των χωραφιών, που άρχιζε να πρασινίζει. Ένας κοουβάλλος τραγουδούσε κάπου και η Κατερίνα ένιωσε μία βαθειά, απλή και πρωτόγονη χαρά σαν την απέραντη και άδεια φύση, που την κύλωνε. Μπροσ της ο παλιός ρωμαϊκός δρόμος βυθιζόταν ανάμεσα σε δυο πλαγιές. Ψιθυρίζοντας μία θερμή ευχαριστία στην Άγια Μητέρα του Θεού που

της είχε δώσει αυτή την στιγμή παρηγοριά, η Κατερίνα άκουμπώντας στο ραβδί της του προσκυνητή, ξεκίνησε.

Την δύση της επόμενης μέρας, η Κατερίνα, καθισμένη ανάμεσα στα καλάμια, κοιτούσε τα σταχτιά νερά της Λουάρ να κυλούν στα πόδια της. Είχε περπατήσει, και περπατήσει, υποδυσαζόμενη από μία θέληση που την ξεπενούσε την ίδια, χωρίς να λογαριάζει την κόπασή της, τα πονεμένα της πόδια, μέσα από λόφους, κάμπους και δάση με λιμνούλες στα ξάγαντα, τεντωμένη προς τον ποταμό αυτό, που ήταν ο καλύτερος δρόμος για να φτάσει στην πολιορκημένη πόλη. Με το πέσιμο της νύχτας, μία καλύβα ξυλοκόπου της είχε προσφέρει πρόσκαιρο άσυλο, όπου είχε κοιμηθεί, ωστόσο, τασκισμένη από την κόπωση, αφού είχε φάει ένα μέρος του ψωμιού και του τυριού της. Με τα ξημερώματα είχε ξαναφύγει, παρά το πόσο του κομπού της, που την βασάνιζε. Κάθε μύς της, κάθε κόκκαλό της, έπαιζαν τον ρόλο ενός μικροσκοπικού εργαλείου βασανιστηρίων. Τα πόδια της έκαιγαν τόσο, ώστε είχε υποχρεωθεί να τα δροσίσει πολλές φορές στο νερό των μικρών λιμνών. Είχαν σχηματισθεί φουσκάλες, που είχαν σκάσει. Είχε υποχρεωθεί να τυλίξει τα πόδια της σε λουρίδες, που είχε βγάλει από το πονκμισό της. Και είχε συνεχίσει πάντα, πάντα... ακολουθώντας την παλιά αυτή ρωμαϊκή δδό, που δεν φαινόταν να θέλη να καταλήξει πουθενά. Οι χωρικοί, που συναντούσε μερικές φορές, την χωρετούσαν άγγίζοντας το ραβδί της του προσκυνητή, στανροκοπιόνταν και της ζητούσαν να προσευχηθεί γι' αυτούς. Κανένας, όμως δεν την σταματούσε, ούτε της προσέφερε το άσυλο του σπιτιού του. Τό νιατά και η άμορφιά της δημιουργούσαν προκατάληψη εναντίον της. Οι άγαθοι χωριάτες πίστευαν πως είχαν να κάνουν με καμιά μεγάλη άμαρτη, που πήγαινε στον τάφο του Αγίου Βενέδικτου για να ζητήσει συγχώρεση για τα άμαρτήματά της. Έκατο φορές είχε νομίζει πως θα έπερτε στον δχο του ατέλειωτου δρόμου, εκατο φορές είχε υποχρεώσει τα πόδια της να προχωρήσουν. Μερικές φορές, μπροστά σε κανένα έσταυρωμένο ή σε κανένα προσκυνητάρι, έκανε μία σύντομη στάση, προσευχόταν για λίγο, για να παρακαλέσει να της δώσει δύναμη να συνεχίσει, κ' έπειτα ξανάταιρνε το ραβδί της και τον δρόμο.

Η θέα του μεγάλου, αδόμαστου ποταμού της είχε αποσπάσει μία κρανηή χαράς. Με όλη της την εξάντληση, είχε τρέξει προς αυτόν σαν να ξαναβρίσκε κανένα φίλο, είχε σκύψει στο γρήγορο νερό του για να πη, να πλύνει τα χέρια και τα πόδια της. Έπειτα είχε καθήσει κοντά του, για να τον δει να κυλάει τα νερά του, που σε λίγο θα περνούσαν κάτω από τη γέφυ της Όρλεάνης και που ίσως θα την πήγαιναν εκεί την επομένη. Μπροστά της, η παλιά πόλη Ζιέν άπλωνε στην πλαγιά τέ ψηλά ξύλινα σπίατα και τις καφετιές στέγες της. Ένα παλιό, γκρομωμένο κάστρο, καλυμμένο από την παλιοσύνη, προσπαθούσε όσο μπορούσε να κυριαρχήσει στην παλιά πόλη των δοκών της Όρλεάνης. Η Κατερίνα όμως δεν κοιτούσε το κάστρο. Στο ποτάμι, στο

πόδια των τειχών, δρστές κάτω από τις καμάρες της ατέλειωτης ακόμη γέφυρας που έφτανε μέχρι την άλλη όχθη, βάσκες χωρίς καρίνα, πάσαρες και βαρκούλες περιμεναν άργες, τραβηγμένες φρόνιμα στην άμμουδιά.

Ο ήλιος, κόκκινη σφαίρα, μάτωσε τα νερά της Λουάρ, πίσω από τα σταχτιά καμπαναριά της πόλεως, έτοιμος να δύσει. Το κέρας ενός διλάτορα, πάνω από την άχωρωμένη πύλη, καλούσε τους καθυστερημένους για να τους επαναφέρει στα τείχη. Η πόλη έτοιμαζόταν να κλείσει τις πόλες της για την νύχτα... Η Κατερίνα διάσπρηκε να ξαναπαπουτωσθή και έπειτα, κοιταίνοντας, ακολουθούσε τους ανθρώπους που κατευθύνονταν προς την κρεμαστή γέφυρα. Ο ήλιος είχε δύσει και η νύχτα έρχόταν γοργά. Καθυστερημένη από τα πληγιασμένα πόδια της, η Κατερίνα πέρασε από την ψηλή πέτρινη καμάρα ανάμεσα στους τελευταίους, και έπειτα σταμάτησε για να ρωτήσει ένα στρατιώτη που βρισκόταν ή άγορά. "Έξερε πως στις περισσότερες πόλεις, ιδίως εκείνες που βρισκονταν στο πέρασμα των δρόμων των μεγάλων προσκυνημάτων, διαμόρφωναν ένα μέρος της αγοράς σε κατάνια, όπου μπορούσαν να προφυλαχθούν οι προσκυνητά την νύχτα. Ο χώρος που καθοριζόταν ανάμεσα σε μερικές κολώνες έκλεινε μ' έναν ξύλινο φράχτη, που προστάτευε από τον αέρα και το κρύο.

—Πήγαινε κατ' εὐθείαν κ' έπειτα στρίψε στο δεξιό σου χέρι! της είπε ο άντρας. Πας στο Φλερν γυναίκα, στο Άδβασίο του Αγίου Βενέδικτου; Έκει πηγαίνο! —Ο Θεός να σε φυλάει και ο Άγιος Βενέδικτος!

Η Κατερίνα ευχαρίστησε με μία κίνηση της κεφαλής, μπήκε σ' ένα δρόμο τόσο στενό, που οι θεράντες των σπιτιών φαινόταν ν' άκουμπόν η μία στην άλλη. Βαδίζοντας άποτλειώσε, τι της άπέμενε από το ψωμί της Μαγδαληνής, βρήκε την αγορά χωρίς κόπο. Δεν ήταν παρά μία ψηλή στέγη από κεραμίδια, επάνω σε τεράστιες ξύλινες κολώνες. Το κατάρυ των προσκυνητών βρισκόταν πραγματικά εκεί. Σπρώχνοντας την σανδένια πόρτα ή ένα γυνάικα είδε πως το άχυρο ήταν φρέσκο και πως δεν ύπηρχε παρά ένας μόνον προσκυνητής, ένας γέροντας που είχε κιάλας άποκοιμηθεί. Είχε το άπολλωμένο πρόσωπο που δίνει ή μεγάλη κόπωση, άνοιξε το ένα μάτι άμα μπήκε, μουμούρισε κάτι κ' έπειτα ξανακλείνοντας το μάτι του, άρχισε να ροχαλίζει. Ευτυχισμένη που δεν ήταν υποχρεωμένη να μιλήσει, η Κατερίνα έγκαταστάθηκε σε μία γωνία, μόεψε το άχυρο επάνω της και έσπάλωσε με το ένα χέρι κάτω από το κεφάλι.

Είχε την εντύπωση πως είχε μόλις άποκοιμηθεί, όταν άποθάνθηκε πως την τράνταζαν. Ο γενειοφόρος προσκυνητής ήταν σκυμμένος επάνω της. —Ε... της έλεγε, έ! Άν πας στο μεγάλο άδβασίο, είναι καιρός να σηκωθείς! Άνοιξε τα μάτια, είδε πως λίγο μέρα φαινόταν πάνω από τον φράχτη και διάσπρηκε να σηκωθεί.

—Η νύχτα στάθηκε σύντομη, έπε μ' ένα χαμόγελο σα να ζητούσε συγγνώμη. —Είμαι πάντα πολύ σύντομη όταν είναι κανείς παρακουρασμένος! Έλα, είναι καιρός να ξεκινήσεις!

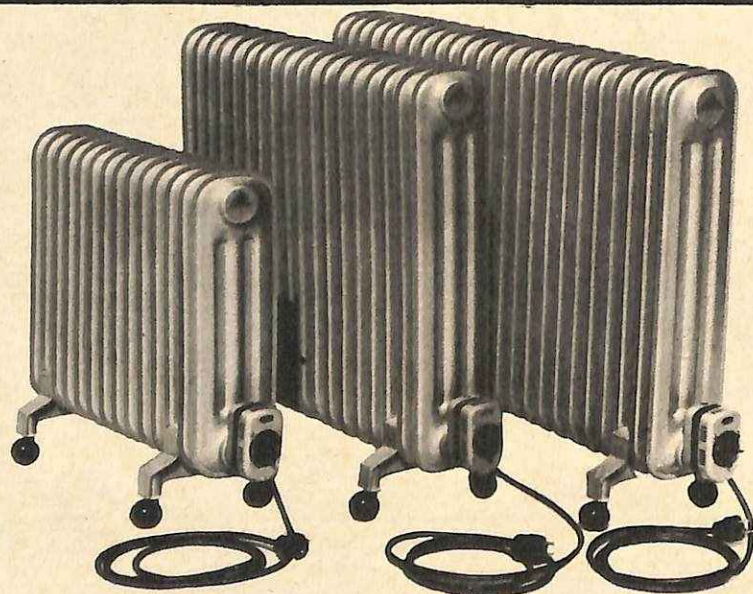
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΟΝΤΕΣΤΥ ΜΠΛΑΙΝΖ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΕΛΑΙΟΥ

ΠΡΟΤΟΝΤΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΘΕΡΜΙΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

"ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ" Α.Ε.

ΣΟΛΩΜΟΥ 72 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ. 109)

522.210, 539.858, 530.645,
530.646, 571.803, 574.843.

ΕΛΒΕΤΙΚΑ
ΒΟΥΛΑ
ΣΤΟΦΦΕΛΣ
ΨΑΡΑΚΙ

Άρχοντικά όμορφα
και χάρη
στο σπίτι σας

"Γνώμη"

Το ελληνικό σπίτι χρειάζεται
βουλά ΣΤΟΦΦΕΛΣ ΨΑΡΑΚΙ
διότι δεν ξεθωριάζουν, δεν κιτρινίζουν
και δεν τὰ καίει ο ήλιος.
Πλημμυρίζουν τὰ δωμάτια με άπαλό
και ευχάριστο φως.

Ζητήτε επίμονως να σας δείχνουν
στην ούνα το σήμα "ΨΑΡΑΚΙ", —
είναι σύμβολο γνησιότητας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

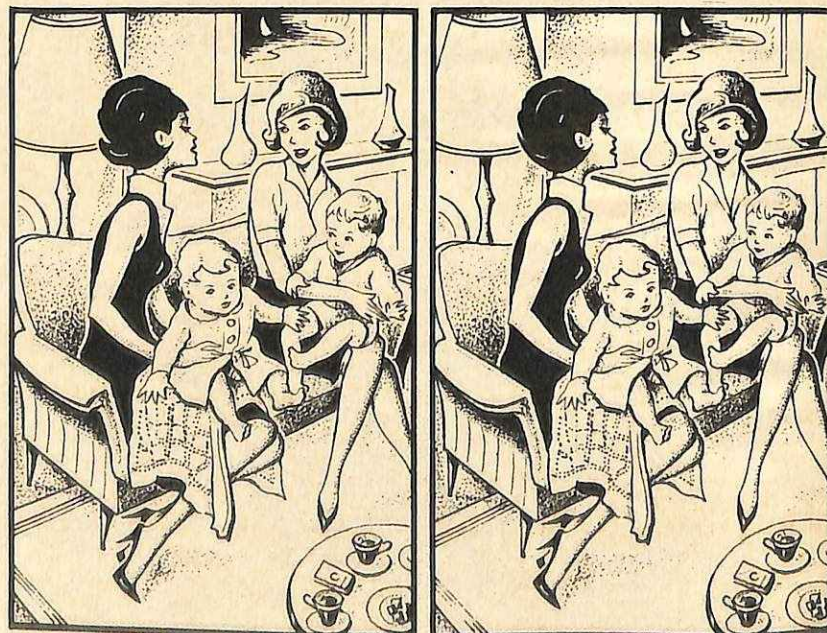
Ασφάλεια **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ**

ολυμπιακή

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 - ΤΗΛ. 75.273 (5 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ)

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσιο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε
να τὰ βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 112

Σταυρόλεξο

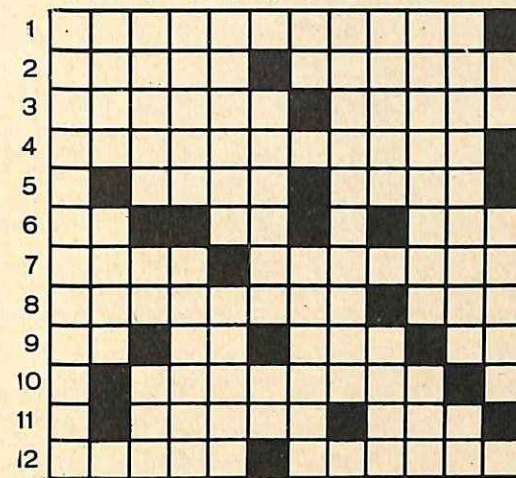
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Χορός, πηδηχτός (έν-
άρθρος).
- Ένα από τὰ ἐκλεκτά
προϊόντα τῆς Σαντο-
ρίνης (γεν.) — Γάλλος
σύγχρονος θεατρικός
συγγραφεὺς τοῦ οὐλοῦ
πολλὰ ἔργα ἀνεβίβασε
ἡ ἑλληνικὴ σκηνή.
- Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀνο-
μασία τοῦ μαρουλιοῦ
— Ἔτσι γεννιοῦνται
τὰ γατάκια.
- Ἡ φύσις μας τὶς πα-
ρέχει στὶς τροφές, ἡ
ἐπιστήμη... σὲ χάπια
(ἐνάρθρος).
- Μία τέτοια κατεδίωκε
τὸν περιπλανώμενον Ἰ-
ουδαῖον (αἰτ.). — Πό-
λις τῆς Γαλλίας ποὺ
θυμίζει λόγῳ... γαλ-
λικήν.
- Ἀντιβηκτικὸς σύνδεσμος
— Ἡ γραφὴ τοῦ σα-
ράντα ἑννέα — Πρόθε-
σις καὶ ἄρθρον ἐνωμένα στὴν
δημοτικὴ.
- Τούρκικο δωμάτιο (γεν.) — Ἀπὸ
αὐτὴν ἀρχίζει τὸ ἡμερολόγιον τῶν
Μωαμεθανῶν (μία τῶν δύο γρα-
φῶν), ἐνάρθρος.
- Ἀρχαία πόλις τῆς Ἡλειακῆς Πι-
σάτιδος (ἡ γενικὴ τῆς δίδει ἔ-
ναν ἀπὸ τοὺς ἔξη δῆμους τῆς ἐ-
παρχίας Ἡλειας) — Γνωστὴ πα-
κιστανικὴ φυλὴ.
- Συνοδεύει πολλὰ ἐντολές — Ἀρ-
θρον — Πατρίς τοῦ ἡ Αἰθιοπία
— Προηγούμεναι τῶν... «Βίβες».
- Τὶς βλέπει κανεὶς σχεδὸν πάντο-
τε στὶς αἰθούσες ἀναμονῆς τῶν
σιδηροδρόμων.
- Ἀμελὴς, ἀδιάφορος (αἰτ.) — Τὸ
λατινικὸν «ούτε».
- Κόρη τοῦ Αἰόλου, μήτηρ τοῦ Βοί-
ωτοῦ (γεν.) — Ἀποθέματα τοῦ
ἀφθονοῦν εἰς τὴν Χιλήν.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Κλάδος τῆς Ιατρικῆς.
- Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκοῦ κράτους,
ὅπως τὴν λένε οἱ κατοικοὶ τῆς
— Διηλοὶ τὴν στέρεσιν (πρόδ.
καταχρ.).
- Λέγεται... μὲ τὸ ποτήρι ἀνὰ χι-
ρας — Δύο ὅμοια σύμφωνα —

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- Προβίδει ὀλλανδικὴν καταγωγὴν.
- Ζενὶθ εἶναι τὸ ἀντίθετό τῆς —
Γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὰ ἐκλεκτά καο-
πούζια τῆς κώμης, πλησίον τῆς
Χαλκίδος, ἡ νέα...
- Πόλις καὶ λιμὴν τῆς Ἀγγλίας
ἐπὶ τῆς Μάγχης — Ἀπὸ τῆς ὑπο-
τοῦ Ἡρακλέους (γεν.).
- Βιομηχανικὴ πόλις τῆς Β. Ἑλ-
λάδος — Τόσσα χρόνια ἐκυβέρνη-
σε ὁ Νέρων.
- Βοηθοὶ τοῦ Ἑλλήνου ἀγρότου (Ι-
διωμ.) — Εἶναι συνήθως ἡμέρα
ἀργίας (αἰτ.).
- Τὸν ἀντιρροπὴν θυμίζουσα λέ-
ξις... μὲ τὸ ἀπενεῦμα μαζί.
- Ἐστάλη στὶς 25 τοῦ παρελθόν-
τος μηνὸς σὲ τροχίον γύρω ἀπὸ
τὴν Σελήνην — Ὑποδιαίρεσις ξέ-
νου νομίσματος.
- Ἔργον τοῦ ἀργαλειοῦ, ἐνάρθρος
— Τιμητικὴ διάκριση στὴν Ἀγ-
γλία.
- Πόλις τῆς Β.Α. Βουλγαρίας, μέ-
χρι τοῦ 1940 πόλις ρουμανικὴ
(μία τῶν δύο γραφῶν) — Διε-
θνὴς συντήρισις δροῦ ἀγωνίσμα-
τος τοῦ ρίνγκ.
- Βυζαντινὴ νότα — Οἱ Γάλλοι τὴν
λέγουσιν Αἰς - λὰ - Σαπέλ.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοῦ πο-
τε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
πὸ τὸ τετράγωνο πάντοτε, τετράγωνο ὁρίζον-
ται, καθεὺς ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τὰ τὰ τετράγωνα
βρῆκατε καὶ σβῆστε τὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθῆκατε.
τὰ γράμματα πὺν μὴν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ὅσο ὅσο δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήστε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήστε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήστε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήστε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήστε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήστε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήστε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήστε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τὰ τὰ σύνολο τῶν
βαθμῶν πὺν μπορέσατε νὰ πετύχετε.

Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Μασήστε ἄφοβα...

Ἡ παγκοσμίως γνωστὴ σκόνη
συγκρατήσεως χαλαρῶν ὀδοντο-
στοιχείων CO-RE-GA σὰς δίνει
κάθε ἀσφάλεια.

Γελάστε, μιλήστε, φάτε ὅ,τι δή-
ποτε, ἀκόμη καὶ τὴν πιδ σκληρὴ τροφὴ, χωρὶς φόβο. Φταρ-
νισθῆτε ἐλεύθερα, χωρὶς καμμιὰ ἐνόχλησι.

Συνιστᾶται ἀνεπιφύλακτα ἀπὸ ὅλους τοὺς ὀδοντίατρος.
Ζητήστε τὴν καὶ ἐσεῖς τώρα σὲ ὅλα τὰ φαρμακεία.

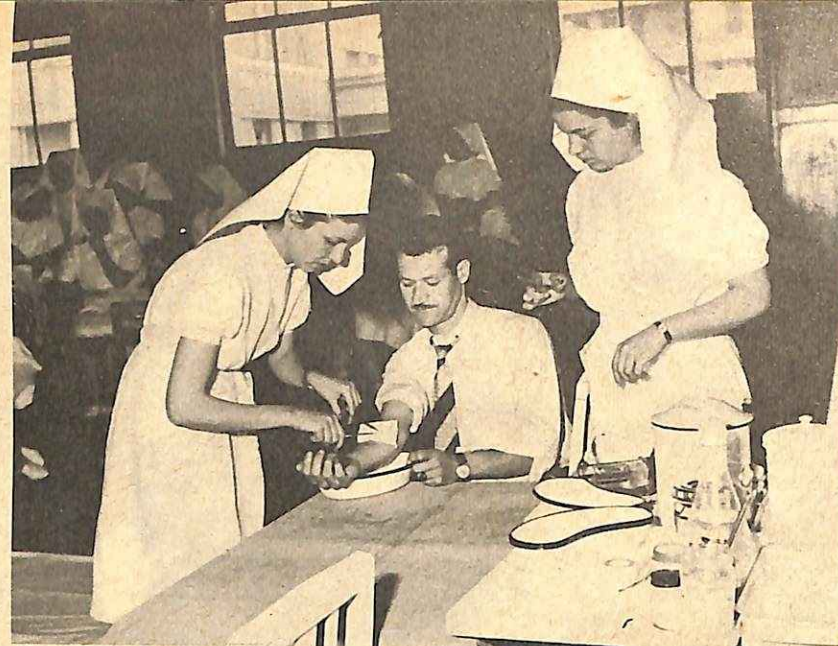
ΣΚΟΝΗ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΛΑΡΩΝ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΩΝ

CO-RE-GA

ΠΡΟΤΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
STAFFORD-MILLER LIMITED ENGLAND
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ
"ΜΟΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ," Α.Ε.
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 12 - ΤΗΛ. 612-389 - ΑΘΗΝΑΙ 143

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ ΑΓΓΕΛΟΙ...

ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΕΞΑΣΚΟΥΝΤΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΩΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Το φθινόπωρο, μετά τις θερινές διακοπές και τα ταξίδια, είναι εποχή περισυλλογής. Υπάρχει πάντα μια διάθεση για νέα προγράμματα, ενδιαφέρουσες αποφάσεις. Πολλές ιδίως γυναίκες, που δεν εργάζονται, αλλά κι άλλες, που ή δουλειά τους αφήνει περιθώρια για μεγαλύτερη δραστηριότητα, αναζητούν ένα τρόπο να δημιουργήσουν κάτι χρήσιμο και άραίο.

Ανάμεσα στ' άλλα, θα μπορούσαν ίσως να διαλέξουν μια μοναδική ευκαιρία που τους παρουσιάζεται: Νά μεταβληθούν — με το αζημίωτο — σε λευκούς αγγέλους παραστάτες. Νά παρακολουθήσουν τα μαθήματα που προσφέρει δωρεάν ο Έρυθρος Σταυρός για την απόκτηση πτυχίου Έθελοντρίας Άδελφής και

νά ένταχθούν κ' εκείνες στο τιμημένο και ήρωικό σώμα των 9.000 Έλληνίδων Άδελφών.

Δεν χρειάζεται να ύπομνηση το απaráμιλλο έργο των Έλληνίδων Άδελφών στους πολέμους, αλλά και στην ειρηνική περίοδο, στους σεισμούς, και σε κάθε επώδυνη για το έθνος στιγμή. Η παρουσία και μόνο των Άδελφών δίνει κουράγιο στους πληγωμένους και τους δεινοπαθόντες, είναι σαν βάλαμο στον πόνο τους. Άλλος, όχι λιγώτερα σημαντικός τομέας της δραστηριότητας των Άδελφών είναι οι εξορμήσεις τους στην ύπαιθρο για την παροχή κοινωνικής περιθάλψεως και διδασκαλίας της υγιεινής.

Πάντως, ο Έρυθρος Σταυρός δεν

υποχρεώνει καμιά από τις Άδελφές, ακόμα και μετά την ένταξή τους στο σώμα, να προσφέρει οποιαδήποτε υπηρεσία, παρά μόνο με έθελοντική προσφορά της.

Το μόνο που ζητάει από στες κυρίες και δεσποινίδες θα εγγραφούν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα, είναι να αποκτήσουν την μόρφωση και την πείρα της Άδελφής. Ακόμα και στο στενό περιβάλλον μιας γυναίκας, η μόρφωση αυτή μπορεί να χρησιμεύσει πάρα πολύ συχνά, εάν οι συνθήκες της ζωής της δεν της επιτρέπουν ν' απομακρυνθεί από το σπίτι ή την δουλειά της και να προσφέρει τις υπηρεσίες της σε μια άλλη περιοχή.

Οι ώρες διδασκαλίας είναι περί-

που 160 και τα μαθήματα διαρκούν περί τους 8 μήνες. Είναι τρεις φορές την εβδομάδα, πρωινά, αλλά και απογευματινά για τις εργαζόμενες. Ακολουθεί ειδικευση, σε χειρουργείο, νάρκωση, αιμοδοσία, εργαστήριο. Μαθήματα που διδάσκονται: Ανατομία, Φυσιολογία, Νοσηλευτική, Ιστορία Νοσηλευτικής, Δεοντολογία, Υγιεινή, Διαιτητική, Παθολογικά νοσήματα, Μικροβιολογία, Χειρουργικά νοσήματα, Πρώτες βοήθειες.

Λεπτομέρειες για την εγγραφή μπορούν οι ενδιαφερόμενες να μάθουν από την Γενική Διεύθυνση Άδελφών ΕΕΣ, τηλ. 613.565 ή 633.940, κάθε μέρα, 8—2 το πρωί, ή να προσέλθουν απευθείας στα γραφεία, της οδού Λυκαβηττού.

Το γαϊδουράκι...

♦ Νά τη πάλι ή είδηση, εξοργιστική:

«Ο μαθητής 'Ηλ. Α. Μπαρμπουνάκης, μαζί με την θεία του, που «ώδηγοσε» φορτωμένο με ξύλα γαϊδουράκι, διέσχισε καθέτως την εθνική οδό 'Αθηνών - Κορίνθου, όταν τον «εκτύπησε» ο θάνατος. Τον παρέσυρε αυτοκίνητο που ώδηγούσε ο Γάλλος Ζαν Μ. Ρουχέλ, 32, και τον άφησε στον τόπο. Η θεία του και το γαϊδουράκι δεν έπαθαν τίποτα. Ο οδηγός συνελήφθη».

♦ Καλά νά πάθη, αφού ήταν θλάκας και ήρθε στην Ελλάδα, και τρεις φορές πιά ήλθιος νά οδηγεί αυτοκίνητο σε «εθνική» ελληνική οδό...

♦ Φαντάζομαι πώς εκεί, στο ψευδομαρτυρικό μουντρούμι, που θα τον οδηγούσε ή χωροφυλακή, μαζί με τους κατακυκλώστες, θα είχε βλο τον καιρό νά μεταμεληθεί. Κι αν είναι Γάλλος με τα γνωστά εύρωστα ανατομικά γνωρίσματα, ελπίζω πώς θα τραβήξει μια διδυ γροές αγωγές, σε διεθνές δικαστήριο, για νά καθίσει στο σκαμνί των ύπουργό Οικονομικών — εκπρόσωπο κατά νόμον του ελληνικού δημοσίου...

♦ Πρώτον — μπορεί νά ζητήσει ψυχική οδύνη και αποζημίωση για την παράνομη κατακράτηση. Οι άνθρωποι δεν συλλαμβάνονται. Οι άνθρωποι — και είναι άνθρωποι μέχρις ότου αποδειχθούν ένοχοι — παρακαλούνται από την χωροφυλακή νά την υποδομηθούν στις ανάγκες της...

♦ Δεύτερον — μπορεί νά ζητήσει ένα γερό ποσό από τον ΕΟΤ, για την εξαπάτηση που του έκανε, προσκαλώντας τον (με μουσικές, αφίσες και άλλες τέτοιες ψευτιές) νά έρθη νά περάσει τις διακοπές του στην Ελλάδα, χωρίς να τον προειδοποιήσει ότι ή Ελλάδα δεν είναι ασφαλής τόπος για νά έρχονται οι ξένοι με τα αυτοκίνητά τους...

♦ Και, τρίτον — μπορεί νά ζητήσει ένα γερό ποσό από την ίδια την χωροφυλακή, που, (ω! το εθνικό μας φιλότιμο!) δεν έχει τοποθετήσει σε όλες τις μεθοριακές εισόδους της χώρας μεγάλες προειδοποιητικές πινακίδες: «Ξένοι! Προσοχή! Εθνική Οδός στην Ελλάδα σημαίνει... μανάβικο! Και γαϊδουράκια θα βρείτε νά την διασχίζουν καθέτως (ω! ή αφελής, άδωα εκείνη «θεία» του δύστυχου μικρού, που βέβαια δεν συνελήφθη!) και κοπάδια, και σκυλιά, και μεθυσμένους, και παρές νεανικές... Τα μάτια σας δεκατέσσερα, και — ταχύτης χελώνης...».

♦ Αλήθεια, — είπαμε «παρές»;

♦ Ο Θεός νά μās συγχωρέσει.

♦ Νόοκαφτοι είναι οι τόφοι νέων παιδιών που έπεσαν θύματα ενός άλλου ανόητου (κατά τον κοινό νομό) αυτοκινητικού δυστυχήματος, και σέβεται κανείς απόλυτα τον χαμό τους και την οδύνη των γονέων τους.

♦ Μα πώς νά μη συνταχθεί κανείς και πάλι με το άλλο μεγάλο θύμα, τον οδηγό, που ο όλα του τα χρόνια θα νοιώδη το άγχος του δολοφόνου και ποιός ξέρει, στο μεταξύ, τί καταστροφή υφίσταται στην άτομική και επαγγελματική του ζωή; Κάνανε κανένα έργο ο αυτόν; Δείξαμε συμπάθεια; Το συμπαραστιάχαμε, με γερό ρομική πλαγοφυλακή, νά πάρη πίσω το δίκιο του από το εγκληματικό δημόσιο;

♦ Στην οδό, λέει, περπατούσε ή νεανική συντροφιά, τέσσερις ή ώρα της νύχτας. Διότι — δεν υπήρχε πεζοδρόμιο! Και κανείς δεν της είπε (στο σπίτι, στο σχολείο), πώς, αφού δεν υπήρχε πεζοδρόμιο έπρεπε νά βρη ένα άλλο δρόμο, όπου νά υπάσχη πεζοδρόμιο, και πώς όποιος πεζός περπατάει σε εθνική οδό ή προσπαθεί νά την διασχίσει σε μη σηματοδοτημένη διάβαση συλλαμβάνεται άμέσως και οδηγείται στο αμόλυντο — και δεν καλύπτεται από καμιά ασφάλεια!

♦ Αιτός, ο Κανείς, — το Άνώνυμο Κράτος — είναι ο ένοχος και ο ήθικος αμύτητος... Η θεία με το γαϊδουράκι; Η παρὰ με το τραγουδάκι; Ο χωριάτης με το τρακτεράκι; Ο μανιτάχαλος με το μηχανάκι; Ο ισοπάνος με τ' άρνάκια του; Για κάθε σταγόνα αίματος που χύνεται στην ελληνική ασφαλή υπεύθυνοι είναι οι γεβατοφόροι κακοποιοί του δημοσίου.

♦ Μα και εκείνη ή 'Εταιρία Ασφαλιστικών 'Εταιριών, τί κάνει;

ΑΛΜΑ

...τόρα και στην Ελλάδα το περίφημο γάλα ΚΡΙΝΟΣ

● Είναι το πιο εκλεκτό γάλα, διότι διαλέγεται εκ των καλύτερων γαλακτών που παράγουν οι υγιεινότερες αγελάδες των βουνών JURA - Γαλλίας.

● Όμοιογενές, παστεριωμένο, με όλες τις φυσικές βιταμίνες και τα συστατικά, το γάλα ΚΡΙΝΟΣ είναι το πιο φρέσκο, υψηλής θρεπτικής αξίας, που αποτελεί την πλέον ιδεώδη τροφή δια τα βρέφη.

● Περιέχει όλη του την κρέμα και υφίσταται διπλή επεξεργασία. Το Έδαπορέ με 8% λιπαρές ουσίες πωλείται 4,15 δρχ. και το Ζαχαρούχο με 9,5% λιπαρές ουσίες πωλείται 6,60 δρχ. Παρά την αναμφισβήτητη ποιοτική υπεροχή έναντι των άλλων γαλακτών το γάλα ΚΡΙΝΟΣ είναι το πιο φθηνό.

● Τόσο εις τās χρήσεις μαγειρικής, όσο και με το τσάι και τον καφέ το γάλα ΚΡΙΝΟΣ αποτελεί μοναδικό ρόφημα που σας χαρίζει υγεία, γεύσι και άρωμα.

ΓΑΛΑ
ΕΒΑΠΟΡΕ
(ΚΟΚΚΙΝΗ
ΕΤΙΚΕΤΑ)

ΓΑΛΑ
ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ
(ΜΠΛΕ
ΕΤΙΚΕΤΑ)

Προϊόν του παγκοσμίου φήμης εργοστασίου
France-Lait

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ & ΥΙΟΣ Ε.Β.Ε.Π.Ε.

ΑΙΟΛΟΥ 78, ΤΗΛ. 317-945, 319-791

Θ.Π. οκ/α

τόρα
αγοράστε και εσείς
χειροποίητες Φλοκάτες
ΚΑΡΑΜΙΧΟΥ
ΒΟΥΛΗΣ 31 - ΤΗΛ. 232.890, 228.749
ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΡΙΚΑΛΑ, ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Index

'Η Καμέλια προστατεύει...

...τις ένοχλητικές
ήμέρες κάθε μηνός.

Camelia

Σερβιέτ υγείας άσυναγώνιστες
με άποσμητικόν CD9.

Καθαριότης
Ασφάλεια
Μικρή δαπάνη
Εύχρηστη
Λίγη φροντίδα
Ικανοποιήσις πλήρης
Απόλυτη υγεία

Ζητείτε με έπιμονή
τις σερβιέτ υγείας
KAMELIA

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ο «ΠΕΝΤΟΖΑΛΗΣ». 2. ΦΑΒΑΣ — Α-
ΝΟΥ-Ι-Γ (ΖΑΝ). 3. ΘΡΙΑΔΑΣ — ΤΥΦΛΑ. 4. ΑΙ
«ΒΙΤΑΜΙΝΑΙ». 5. ΑΡΑΝ — ΛΑΝΣ. 6. ΜΑ —
ΜΘ' (49). 7. ΖΑ — ΕΟΡΤΗΝ. 8. ΑΝΤΙΛΟΓΙ-
ΡΑΣ. 9. ΛΕΤΡΙΝΟΙ — ΣΙΧ. 9. ΟΥ — ΤΟ —
ΡΑΣ — Α.Ε. (ΑΥΤ. ΕΞΟΧ.). 10. ΒΑΛΙΤΣΕΣ.
11. ΑΚΗΔΗ — ΝΕΚ. 12. ΑΡΝΗΣ — ΝΙΤΡΟΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ. 2. ΠΑΡΙ — ΑΝΕΥ.
3. ΕΒΙΒΑ — ΤΤ — ΒΑΝ. 4. ΝΑΔΙΡ — ΑΡ-
ΤΑΚΗ. 5. ΤΣΑΤΑΜ — ΙΟΛΗΣ. 6. ΞΑΝΘΗ —
ΙΔ' (14). 7. ΖΑ — ΕΟΡΤΗΝ. 8. ΑΝΤΙΛΟΓΙ-
ΡΑΣ. 9. ΛΟΥΝΑ (12) — ΣΕΝΤ. 10. Η «ΥΦΑΝ-
ΣΙΣ» — ΣΕΡ. 11. ΣΙΛΙΣΤΡ(Ι)Α — Κ.Ο.
(ΝΟΚ ΑΟΥΤ). 12. ΓΑ — ΑΑΧΕΝ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον
συνδυασμό των λέξεων: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ — Ε-

ΤΙ ΠΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)8 ε-
ως 20)4): Θα χρειασθεί
να αντιμετώπισετε ένα
οικογενειακό ζήτημα με
ψυχραιμία και διακρι-
τικότητα. Θα επιβάλετε στο τέλος τις ά-
πόψεις σας. Για τους νέους: Σαφηνή
και γρήγορη αλλαγή. Εθνική ημέρα: Τε-
τάρτη, αριθμός 14. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 ε-
ως 20)5): Οι μικροδυνα-
μίες που θα συναντή-
σετε αυτές τις ημέρες
δεν πρέπει να σας κώ-
νουν να χάσετε το ήθικόν σας. Παύστε
σε στέρεο έδαφος και δεν κινδυνεύετε.
Ευχάριστη συνάντηση. Εθνική ημέρα: Τε-
τάρτη, αριθμός 13. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΔΙΑΤΜΟΙ ('Από 21)5 ε-
ως 21)6): Στενός συν-
γενής θα σας δώσει με-
γάλη χαρά. Ένα επαγ-
γελματικό θέμα συναν-
τά διάφορες δυσκολίες. Προσπαθήστε να
διατηρήσετε καλές σχέσεις με το περι-
βάλλον σας. Ένα δώρο. Εθνική ημέρα: Σά-
ββατο, αριθμός 31. Χρώμα: Πράσινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6
εως 22)7): Μία έρ-
γασία σας θα εκτιμηθεί
ιδιαιτέρως και θα βοη-
θήσει να καλύτερεώσετε
την θέση σας. Οι οικονομικές σχέσεις
σας όμως διαταράζουν κίνδυνο διαταρά-
ξεως. Γράμμα από μακριά. Εθνική ημέ-
ρα: Πέμπτη, αριθμός 1. Χρώμα: Μώβ.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 εως
22)8): Μην άρνησθε τη
χάρη που θα σας ζητή-
σουν. Ένα άτομο που
σας έχει αδυναμία φρον-
τίζει για τα συμφέροντά σας. Εξοικονομεί
τα τυχερά παιχνίδια. Στόν αλυσιακό
τομέα: Τελετουργία. Εθνική ημέ-
ρα: Τρίτη, αριθμός 26. Χρώμα: Λευκό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)8
εως 22)9): Μία συν-
άντησις θα σας κάνει
να νοσταλγήσετε τα πα-
λιά. Μην αφήνετε να σας
άδηνουν τα όνειρα και η φαντασία σας.
Η εύτυχία σας είναι πολύ - πολύ κον-
τά σας. Μία πρόσκληση. Εθνική ημέρα: Κυ-
ριακή, αριθμός 12. Χρώμα: Καφέ όλε.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 ε-
ως 22)10): Μην αφήσε-
τε να σας κυριεύσει η α-
πελπισία. Η καθημερινή
ρουτίνα μπορεί να σας
δοηθή και ξεχάσετε βρει οδύ
φύει. Οικονομικό θέμα θα τακτοποιηθεί εύ-
χεάστα για σας. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή, αριθμός 10. Χρώμα: Μπλε σάε

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)10
εως 22)11): Η ά-
πόφαση που πήρατε δεν
θα μπορούσε να εφαρμο-
σθεί. Ακολουθήστε τις
αποδείξεις του ανθρώπου που σας ένδια-
φέρει. Ο χρόνος θα δείξει τι σας συμ-
φέρει. Τύχη στο παιχνίδι. Εθνική ημέ-
ρα: Τετάρτη, αριθμός 11. Χρώμα: Σιέλ.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
εως 21)12): Θα χρειά-
σθε διπλάσιους κόπους
για να τακτοποιήσετε τα
θέματα που σας απασχό-
λουν από πολλόν καιρό τώρα. Πρόσχη-
στην υγεία σας. Εξουσιαστική και ψυ-
χαγωγική. Έκδρομή. Εθνική ημέρα: Δευ-
τέρα, αριθμός 15. Χρώμα: Μπλε θαύ.

ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ ('Από 22)12
εως 19)1): Δυσκολί-
ες στο επαγγελματικό
σας περιβάλλον. Μην πα-
ραικάτε το σκοτάδι.
Στόν αλυσιακό τομέα: Αν διεξάγετε δι-
πλωματικό θέμα, θα συντηρήσετε άναπα-
ραση. Πρόσκληση. Εθνική ημέρα: Σάβ-
βατο, αριθμός 21. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΤΑΡΑΚΟΣ ('Από 20)1
εως 18)2): Οι δυσκολίες
και οι κακοτυχίες που
σας κυνηγούν θα σας ά-
δηγήσουν χωρίς να το ά-
ντηρήσετε ως την έπιτυχία. Στόν αλυσια-
κό τομέα: Μην παραισθε από β-
νεια. Φιλική πρόσκληση. Εθνική ημέ-
ρα: Κυριακή, αριθμός 13. Χρώμα: Ρόε.

ΙΧΘΥΣ ('Από 19)2 ε-
ως 20)3): Ημέρες έξαι-
ρητικά ευχάριστες, που
δύος μπορεί να τις πλη-
ρώσετε άκριβώς άγνώ-
στα, άν δεν δείξετε σύνεση. Άεπιτυχία
στην εργασία σας, σας αποδίδει κέρδη.
Καινούργια φίλος. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή, αριθμός 94. Χρώμα: Κίτρινο.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

ΑΝ ΡΙΞΗΣ ΜΙΑ
ΜΑΤΙΑ ΨΗΛΑ
Κ. ΚΙΡΜΠΥ, ΘΑ ΔΗΣ
ΟΤΙ ΚΑΠΟΙΟΣ
ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ ΣΕ
ΣΗΜΑΔΕΥΕΙ

ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ
ΕΝΑΣ ΠΙΣΤΩ
ΣΟΥ, ΚΑΙ
ΑΛΛΟΙ ΔΥΟ
ΣΤΑ ΠΛΕΥ-
ΡΑ ΣΟΥ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ
ΜΕ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ
ΠΡΙΝ ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΩ,
Κ. ΜΙΓΚ

Α! ΤΟ ΒΡΙ-
ΣΚΕΙΣ ΑΥΤΟ
ΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΣΟΥ

ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΙΣΤΟΛΙΑ
ΝΑ ΣΕ ΣΚΟΠΕΥΟΥΝ, ΘΑ ΠΕ-
ΡΕΘΑΝΣ ΟΠΟΣΔΗΠΟΤΕ
Κ. ΚΙΡΜΠΥ

ΘΑ ΣΕ ΠΑΡΩ
ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΣΤΟ
ΤΑΞΙΔΙ ΜΟΥ
Κ. ΜΙΓΚ

ΟΧΙ
ΑΝΑΓΚΑ-
ΣΤΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΜΕ ΤΡΑΥΜΑ-
ΤΙΣΗΣ ΜΟΝΟ
"Η ΝΑ ΑΣΤΟ-
ΧΗΣΗΣ

ΕΧΕΙ ΔΙΚΙΟ, ΒΕ-
ΒΑΙΑ, ΕΝΑ ΣΤΑ
ΤΕΣΣΕΡΑ ΟΙ ΠΙ-
ΘΑΝΟΤΗΤΕΣ
ΜΟΥ. ΠΟΥ ΘΑ
ΠΑΜΕ ΤΩΡΑ;

ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΕΧΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑ
Κ. ΚΙΡΜΠΥ, ΤΟ ΛΟ-
ΓΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑ-
ΡΑΔΩΗΣ ΧΕΡΙΣ
ΟΡΟΥΣ

ΤΟ ΠΙΣΤΩ
ΣΟΥ, ΠΑΡΑ-
ΚΑΛΩ!

ΑΝ ΤΟ ΔΩ-
ΣΟ ΧΑΘΗ-
ΚΑ, ΑΝ ΔΕΝ
ΤΟ ΔΩΣΟ
ΧΑΘΗΚΑ!

ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΕΙ ΟΜΩΣ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΥΕΡΙ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΔΩΣΟ ΣΤΟΝ
ΡΙΠ ΜΙΑ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

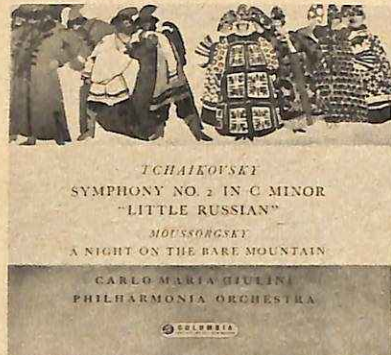

ΕΣΤΗΣΑΝ ΤΑ
ΦΩΤΑ, ΚΑΛΥΠ-
ΤΑ ΕΤΣΙ!

© King Features Syndicate, Inc. 1962. World rights reserved.

ΔΙΣΚΟΙ

Π. Ι. ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ: Μικρή ρωσική συμφωνία αρ. 2. **Μ. ΜΟΥΣΣΟΡΓΚΕΚΥ:** Νύχτα στο φαλακρό βουνό: 'Από τις λιγότερο γνωστές από τις έξι εν συνόλω συμφωνίες του Ρώσου συνθέτη, η Μικρή Ρωσική θυμίζει την άπειρία της «Ιης» του Σοστακόβιτς. 'Από τον Κάρολο Μαρία Τζιουλίνι και τη Φιλαρμόνια του Λονδίνου οι μελωδίες του Τσαϊκόφσκυ αποδίδονται με εξύτατη υποκειμενική αίσθηση και λιγώτερη κομπήτητα. Στόν ίδιο δίσκο ακούγεται το γνωστό συμφωνικό ποίημα του Μουσσόργκισκυ, πού, επηρεασμένο από τον Λίστ, το 1867, προφητεύει τους όργιώδεις ρυθμούς του 'Ιγκορ Στραβίνσκυ, της πρώτης περιόδου.

LP δίσκος COLUMBIA EX, αρ. 1523.

Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΖΑΧΑΡΙΑ: 'Ο δίσκος περιέχει σειρά από μελωδίες της εποχής του Μπαρόκ. 'Η μικρή ορχήστρα του Χέλμουτ Ζαχαρία με ζωντανό στυλ, μετατρέπει σε POPULAR τις συνθέσεις του Μάχ και του Χέντελ.

LP δίσκος RCA LSD, αρ. 3597.

ΤΖ. ΣΗΡΙΝΓΚ: ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ: Με ύπνωτικό αίσθημα και μελωδικό μυστήριο ο Τζ. Σήρινγκ και το κουίντεττο του παίζουν με σπάνια συνοχή ρυθμούς της τζάζ και λατινικούς ρυθμούς μάμπο και τσά-τσά. Το «All through the night» του Κώλ Πόρτερ περιέχει απόσπασμα από γνωστό πρελούδιο του Σοπέν, παιγμένο από τον ίδιο τον Σήρινγκ.

LP δίσκος CAPITOL, αρ. 2326.

ΓΝΩΣΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΟΤΙΒΑ («Φάκελος 'Ισκιρες», «Χρυσόδακτυλος»): Οι θευλικές μελωδίες ρομαντικών αριστουργημάτων διαφόρων κατασκοπευτικών ταινιών τύπου J. B., παίζονται με εξαιρετικό ενδιαφέρον από τον Ραϊν Μάρτιν και την ορχήστρα του.

LP δίσκος CAMDEN CAS, αρ. 927.

ΟΥΓΓΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ: 'Ο Σάντορ Γιαρόκα και η τσιγγάνικη ορχήστρα του θυμίζει συγκροτήματα ελληνικής δημοτικής μουσικής. Σε άργη αφηγηματική διάθεση, παίζουν με λυρισμό και ζωντικότητα ποικιλία από μοτίβα του τσιγγάνικου φολκλόρ.

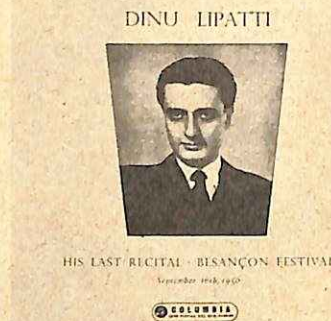
LP δίσκος KALITON LPX, αρ. 10072.

♦ **ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΚ:** 'Από διαφόρους συνθέτες (Baroque Guitar).

Όπως και η μουσική για βιολί, η μουσική για την κιθάρα έχει το δικό της, (σχετικά πλούσιο) ρεπερτόριο. 'Εφ'αίμιλλος του 'Αντρέ Σεγκόβια, ο κιθαρίστας 'Ιουλιανός Μπέρη, αποδίδει με ποιητική διάθεση συνθέσεις της εποχής του Μπαρόκ (φαντασίες, πασσακάλλες, παθάνες, μενουέττα, πρελούδια). Στόν δίσκο αυτόν, ο Ι. Μπέρη δίνει ξεχωριστό χρώμα και αρμονικό αίσθημα σε μελωδίες 'Ισπανών, Γάλλων και Γερμανών συνθετών (μεταξύ τους και ο Ι. Σ. Μάχ). Παίζει με ήχητική διαύγεια, τεχνική και φινέτσα.

LP δίσκος RCA, αρ. LSC 2878B

Φ. ΣΟΠΕΝ: ΒΑΛΣ: 'Ο δίσκος περιέχει το δεύτερο μέρος του τελευταίου ρεσιτάλ του 1950 —στη Μπεζανσόν— του Ρουμάνου πιανίστα Ντινού Λιπάττι. 'Ο Λιπάττι αποκαλύπτεται άφθαστος. Ξέρει να μεταβάλλη τον ήλιο και τα δέντρα σε μουσική κίνηση. Με χάρη, ακρίβεια και μαγικούς ήχους ο Λιπάττι καταφέρνει να αποδώσει τις λεπτότερες αποχρώσεις των «Βάλς» του Σοπέν. Μπορεί να κάνει και τους «ελέφαντες» να χορεύουν.

LP δίσκος COLUMBIA, αρ. 1500.

Η ΤΕΧΝΗ ΔΥΟ ΚΙΘΑΡΙΣΤΩΝ: Με ευαισθησία και λυρισμό το ζεύγος των 'Ελλήνων κιθαριστών Ευαγγέλου 'Ασημακοπούλου και Λίτσας Ζωής, παίζουν γνωστές μελωδίες της Ισπανικής μουσικής.

LP δίσκος ΦΙΛΙΠΠ, αρ. 630131

Τ. Βαλαβάνης

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

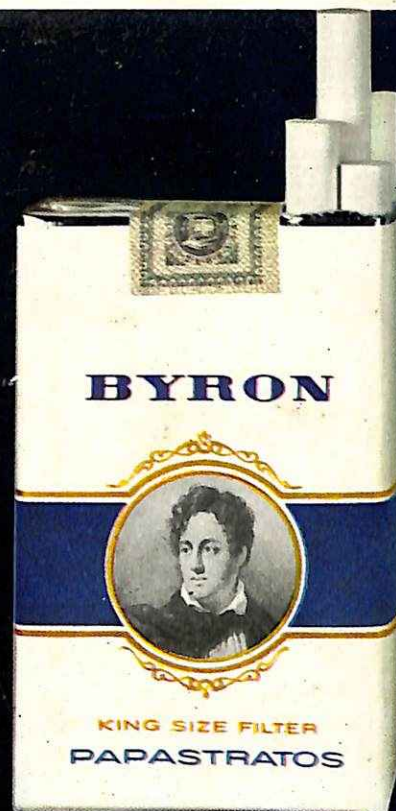

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

BYRON

Ένα τσιγάρο με ξεχωριστή προσωπικότητα

11/10/66

ΜΠΑΪΡΟΝ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ • ΦΙΛΤΡΟ KING SIZE • 12 ΔΡΑΧΜΕΣ

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΠΕΤΤΑΣ Ο.Ε.
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Ο. ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗ - Β. ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗ